

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 28. marts 2023

Rettens nr. 2409/2022

Politiets nr. 0100-73261-00001-20

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

cpr-nummer Født 1989 og

Tiltalte 2

cpr-nummer Født 1983

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift, der erstatter anklageskrift af 17. februar 2022, er modtaget den 17. februar 2023.

Tiltalte 1 og Tiltalte 2 er tiltalt for

1.

(j.nr. 0100-73261-00001-20)

begge

overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, alt under særdeles skærpende omstændigheder,

ved i perioden fra den Dato 2020 til den 6. oktober 2020 på Adresse i By 1 og på Hvidovre Hospital, Kettegård Allé 30 i Hvidovre, i forening og efter fælles forståelse og ved gensidig tilskyndelse, i flere tilfælde at have udsat deres datter Forurettede 1, født den Dato 2020, for vold af grov beskaffenhed, herunder kraftig ruskning med fast-holdelse og klemning omkring brystkassen eller lignende, alt hvorved Forurettede 1 tilføjedes Abusive Head Trauma, herunder:

- blodansamlinger under den hårde hjernehinde,
- blodansamlinger i begge øjne,
- en blodudtrædning i venstre lunges overlap,
- mindst 6 underhudsblødninger i ansigtet og på kroppen,
- 15 brud på ribbenene, herunder 6 brud i siden af højre 4. - 9. ribben, 3 brud bagtil ved tilhæftningen hvirvelsøjlen på 6. - 8. ribben, og 6 brud i siden af venstre 4. - 6. og 8. - 10. ribben,
- brud af ydre- og inderside af begge lårben nær knæledet (corner fraktur)
- brud på højre skinneben (bucket handle fraktur)

med den følge, at Forurettede 1 den 9. oktober 2020 afgik ved døden.

2.

(j.nr. 0100-73261-00001-21)

begge

overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, alt under særdeles skærpende omstændigheder,

ved i perioden fra den Dato 2020 til den 6. oktober 2020 på Adresse i By 1 og på Hvidovre Hospital, Kettegård Allé 30 i Hvidovre, i forening og efter fælles forståelse og ved gensidig tilskyndelse, i flere tilfælde at have udsat deres datter Forurettede 2, født den Dato 2020, for vold af grov beskaffenhed, herunder ved ruskning/rysten og klemning omkring brystkassen, ruskning af lemmer eller kroppen og træk i armen eller lignende, alt hvorved Forurettede 2 tilføjedes Battered Child Syndrome, herunder 18 knoglebrud fordelt som:

- brud på venstre overarmsknogle tæt ved skulderledet (corner fraktur)
- brud på begge lårbensknogler og underbensknogler (bucket handle fraktur)
- brud i siden af højre 4. -7. ribben
- brud i siden af venstre 5. – 10. ribben
- brud bagtil på venstre 7., 8. og 11. ribben.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af arvelovens § 48, stk. 1, frakendes retten til arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, der er afhængig af Forurettede 1's død, og deres arv eller andel i forsikringssummer, pension eller andre ydelser efter en anden person ikke må forøges som følge af lovovertrædelsen.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af arvelovens § 48, stk. 2, frakendes retten til arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, der er afhængig af Forurettede 2's død.

Bistandsadvokaten har for Forurettede 1 nedlagt påstand om erstatning for begravelsesudgifter på 1.015 kr., og for Forurettede 2 om godtgørelse for svie og smerte fra Dato til 31. december 2020 på 33.880 kr., godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a på 75.000 kr., godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, på 50.000 kr., i alt 158.880 kr., med forretning fra den 8. april 2023.

Tiltalte 1 og Tiltalte 2 har nægtet sig skyldige.

Tiltalte 1 og Tiltalte 2 har påstået frifindelse over for på-

standene om rettighedsfrakendelse efter arvelovens § 48, stk. 1 og 2, og over for kravene om erstatning og godtgørelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaringer af de tiltalte, Tiltalte 1 og Tiltalte 2, og af vidnerne Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, Vidne 8, Vidne 9, Vidne 10, Vidne 11, Vidne 12, Vidne 13, Vidne 14, Vidne 15, Vidne 16, Vidne 17, Vidne 18, Vidne 19, Vidne 20, Vidne 21, Vidne 22, Vidne 23, Vidne 24 og Vidne 25.

Forklaringerne er gengivet således i retsbogen:

”Tiltalte 1 forklarede, at hun blev opmærksom på, at hun var gravid 11 uger henne. Hun havde da kendt Tiltalte 2 i 2½ år. I marts 2020 flyttede Tiltalte 2 ind til hende i hendes 3-værelses lejlighed i By 1. Det var ikke planlagt, at hun skulle være gravid. Hun havde haft en abort kort tid forinden, hvilket gjorde, at hun og Tiltalte 2 havde talt om forældreskab. Da hun fandt ud af, at hun var gravid med tvillinger, blev hun bekymret og havde mange tanker. Tiltalte 2 tog det mere roligt. Hun forberedte sig på at skulle have tvillinger.

Foreholdt fotos, ekstrakt 1, side 115, forklarede tiltalte, at dette er stuen i hendes lejlighed.

Foreholdt fotos, ekstrakt 1, side 117, forklarede tiltalte, at der her ses et puslebord på Tiltalte 2's kontor.

Foreholdt fotos, ekstrakt 1, side 118, forklarede tiltalte, at dette er soveværelset, hvor der ses en krybbe langs sengen.

Tiltalte havde mange tanker om at skulle have tvillinger. Hun gik i terapi via Hvidovre Hospital. Dette fik hende igennem hendes nervøse tanker. Hun følte, at hun manglede kontrol over, hvordan fostrene udviklede sig, og hvordan fødslen skulle forløbe.

Foreholdt notat af 11. juni 2020 fra Psykolog, ekstrakt 3, side 112: ”Pt. Udviser god forståelse herfor. Identifierer, at hun primært har sikkerhedsadfærd ifa. at tjekke efter liv i maven. Undgåelse ifa. at undlade at pakke babyting ud af frygt for, at hun pakke det væk igen, såfremt hun mister børnene under graviditet. Pt. Angiver der også er sorg forbundet

med aktuelle tilstand da tankerne om at miste er dominerende” , notat af 25. juni 2020 fra Psykolog, ekstrakt 3, side 113: ”Der omstruktureres ift. tanke om, at ’alt vil blive taget fra mig’ med bevisfø-relse for/imod. Pt. Berøres ved tanke om hvordan pt.’s abort i november bl.a. påvirkede parforholdet” , notat af 2. juli 2020 fra Psykolog, ekstrakt 3, side 114: ”Havde den anden dag et angstanfald grundet manglende aktivitet i maven. ... Pt. udtrykker efterfølgende at have haft selv-kritiske tanker vedr. at have fået et angstanfald” og notat af 9. juli 2020 fra Psykolog, ekstrakt 3, side 115: ”Har i seneste uge haft det godt, men fik angst i går ved tanker om at hun ikke kunne mærke liv. Fokus på leveregler, da pt. beskriver generel tendens til kontrol og at ville sik-re andre har det godt” forklarede tiltalte, at dette udtrykker hendes bekymrin-ger om manglende kontrol meget godt. Samtalerne med psykologen hjalp til-talte. Hun fik nogle teknikker og blev mere afslappet. Samtalerne handlede kun om tiltaltes graviditet. Tiltalte har tidligere lidt af stressproblemer i for-bindelse med eksamener. Under graviditeten gik tiltalte selv med mange spørgsmål, f.eks. ”Kan man nu gøre det godt som forældre?” og ”Kan man gi-ve dem kærlighed nok” . Hun delte sine bekymringer omkring manglende kon-trol med Tiltalte 2. Hun talte blandt andet med ham omkring det at mærke liv i maven.

Børnene blev taget ved kejsersnit 14 dage før termin, hvilket er normalt ved tvillingefødsler. Hun og børnene var indlagt på Hvidovre Hospital efter føds-len. Fødslen var ukompliceret. Den første nat lavede Forurettede 2 knirkelyde, og det skulle undersøges, om hun havde vand i lungerne. Tiltalte var ikke overdrevet bekymret, idet hun fik at vide, at der ofte var lidt komplikationer i forbindelse til kejsersnit. De blev udskrevet den 5. august. Det var fantastisk endelig at komme hjem med børnene. Tiltalte skulle op hver anden time for at amme. Hun og Tiltalte 2 var glade og lykkelige. De var dog også trætte. Tiltaltes mor hjalp til de første 14 dage, efter at de var kommet hjem fra hospitalet. Tiltalte og Tiltalte 2 var ikke overraskede over, hvor hårdt det var at blive forældre til to børn – Det var de forberedt på. Efter et par dage hjemme kom sundhedsple-jersken på besøg, hvor de kunne få svar på deres spørgsmål. Tiltaltes mor overnattede på sofaen eller hos tiltaltes mormor, når hun var der. Tiltalte 2's mor kom også og hjalp. Hun overnattede også på sofaen, når hun var dér. Der var også andre, der kom og hjalp med forskellige ting. F.eks. kom der nogle med mad for at hjælpe. Det var primært med at give pigerne flaske, at de tiltaltes mødre hjalp. Det virkede som om, at det gik, som det skulle med børnene. Til-talte havde dog tanker om, hvorvidt det gik godt nok. Tiltalte var god til at so-ve, når der var mulighed for det. Tiltalte 2 tog ikke det ansvar at få sovet og spist, når han havde mulighed for det. Han sad på altanen og røg eller sad og spillede spil i stedet for at sove.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 44: ”Afhørte blev ad-spurgt om hvordan Tiltalte 2 har haft det siden fødslen rent psykisk. Afhørte for-klarede, at Tiltalte 2 havde et godt overskud de første par uger. Afhørte forklare-

de, at hun synes, at Tiltalte 2 er en rigtig god far” forklarede tiltalte, at hun nok har sagt, at han gjorde det godt som far. Hun var i chok på det tidspunkt. Hun følte dog, at det ikke rigtigt fungerede, og at hun måske hellere ville være alene med børnene. Tiltalte 2 havde stor kærlighed til børnene.

De daglige gøremål i hjemmet stod tiltalte for. Om natten delte de opgaverne omkring børnene. De delte begge to ligeligt arbejdet med skiftning og putning. Pigerne blev ret tidligt delt op imellem dem. Når en af pigerne græd om natten, det var typisk Forurettede 1, som var mere vågen end Forurettede 2, så hentede Tiltalte 2 hende og gik rundt med hende. Det var mest Forurettede 1, som Tiltalte 2 gik rundt med. Tiltalte 2 var vågen det meste af natten. Tiltalte sov typisk 2,5 timer ad gangen om natten, og hun mener, at hun håndterede sine børn, som mødre normalt håndterer deres børn. Hun havde meget kropskontakt med børnene. Tiltalte var bekymret for, at Tiltalte 2 skulle falde i søvn om natten, når han sad med et barn. Hun var bange for, at han skulle blive irriteret over, at børnene græd. Hun husker ikke, hvad hun har forklaret til politiet om Tiltalte 2's håndtering af børnene.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 79: ”Sigtede fortæller at det hun har set Tiltalte 2 gøre, har været mere mekanisk håndtering af børnene” forklarede tiltalte, at hun godt kan have forklaret således. Det virkede som om, at han tog børnene op med meget hurtige bevægelser. Hun ville selv have gjort det mere roligt. Tiltalte nævnte det en enkelt gang for Tiltalte 2. Hun ville ikke give indtryk af, at hun var hysterisk.

Tiltalte gik om dagen ture med pigerne. Hun mødtes så ofte med veninder. Hun var væk hjemmefra i nogle timer, hvorefter de skulle være hjemme, så børnene kunne få mad. Herudover har tiltalte kun en enkelt gang været alene pigerne. Tiltalte 2 har vist været alene med pigerne en enkelt gang, da tiltalte var til en gynækologisk undersøgelse ca. 12 dage efter fødslen. Hun erindrer dog ikke, om Tiltalte 2's mor var til stede i lejligheden ved denne lejlighed. Tiltalte og Tiltalte 2 har en enkelt gang samtidig været væk fra børnene i en times tid, hvor de var sammen ude at spise. Tiltalte 2's mor passede børnene ved denne lejlighed. Tiltalte har således næsten hele tiden været inden for børnenes rækkevidde.

Tiltalte følte på et tidspunkt, at det hele blev lidt hårdt. Hun var bekymret over, at Tiltalte 2 ikke fik sovet og spist ordentligt, at Forurettede 1 havde problemer med maven, og at Forurettede 2 udviklede sig langsommere end Forurettede 1. Hun følte, at Tiltalte 2 ikke tog ordentligt ansvar for børnene, og at han ikke gjorde sig umage med dem. Hun talte med sundhedsplejersken om, hvorvidt hun skulle deltage i en mødregruppe med mødre med samme problemer som hende. Hun følte sig lidt alene med sine problemer. Hun havde det svært med dette, men tænkte, at det skulle de nok klare. Hendes bekymringer spillede ikke ind på hendes behandling af børnene. Tiltalte mener, at Tiltalte 2 også havde det hårdt. Han havde på et tidspunkt en blodsprængning i øjet. Han havde let ved at blive irriteret. En gang gik han i irritation fra lejligheden. Hun syntes ikke, at han kunne

tillade sig dette. Hun mente dog, at det måske kunne hjælpe, at han fik lidt fri-sk luft. På et andet tidspunkt gav han op og sagde: ”Jeg ved ikke, om jeg kan det her”, gav et af børnene til tiltalte og lagde sig på sengen. Hun ringede i den forbindelse og talte med sin mor herom. Han kom senere tilbage og sagde, at han var ked af det og gav som forklaring, at han bare var blevet træt.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 63: ”Afhørte forklarede at Tiltalte 2 havde temperament, og at der havde været situationer, hvor han var frustreret og rusket lidt med hende (Forurettede 1), og hvor afhørte havde sagt, om hun ikke lige skulle tage hende, fordi hun følte, at det kogte over for Tiltalte 2. Hun følte at Tiltalte 2 til tider havde været lidt for temperamentsfuld og situationen var blevet tilspidset” forklarede tiltalte, at det godt kan passe, at hun har forklaret således. Hun har dog ikke sagt ”rusket” til politiet. Tiltalte 2 blev frustreret, når børnene havde grædt for længe, eller når de ikke ville spise. Han virkede irriteret over disse ting. Han sagde ofte, når han var frustreret, at han havde brug for luft og en cigaret, og så gik han ud på altanen.

Tiltalte var meget opmærksom på, hvordan pigerne havde det. Hun opdagede på et tidspunkt et mærke på Forurettede 1's kind. Hun spurgte sundhedsplejersken, sin mor og Tiltalte 2's mor ind til dette.

Tiltalte tænkte meget over børnenes øjenkontakt og smil. Hun fik dog at vide, at børnene var født for tidligt, og at de ikke helt kunne sammenlignes med andre børn. Tiltalte lagde mærke til, at Forurettede 1 havde problemer med at ligge på maven. Tiltalte googledede problemet. Hun holdt øje med børnenes motorik. Forurettede 1 udviklede sig bedst, mens Forurettede 2 virkede meget slap. Tiltalte havde en samtale med sundhedsplejersken omkring eventuel behandling af Forurettede 2 med zoneterapi og kiropraktor.

Tiltalte følte, at børnene var bevidsthedsmæssigt til stede, når hun kiggede på dem. Hun husker ikke, at dette ændrede sig. Hun følte dog på et tidspunkt, at de så lidt mærkelige ud i ansigtet, og hun googledede derfor ”downs syndrom”. Det grinede de begge af, og det var også lidt hysterisk. Sundhedsplejersken sagde, at alt så normalt ud. De fik at vide, at Forurettede 1's hoved havde udvidet sig med ½ cm. Dette blev der talt med lægen om. Lægen sagde dog, at de ikke skulle være bekymrede over dette.

Der opstod blå mærker på begge piger. Tiltaltes første indskydelse var, at det nok skyldtes den måde, pigerne sov på – De kunne måske have ligget med hovedet på en plasticsut. Hun undrede sig over, at det var begge piger, der havde fået mærker. Tiltalte får ofte selv blå mærker, og hun tænkte derfor, at det måske kunne være noget genetisk. Tiltalte talte med Tiltalte 2, deres mødre og sundhedsplejersken om mærkerne. Tiltalte 2 virkede mindre bekymret over mærkerne end tiltalte. Sundhedsplejersken sagde, at små babyer ikke fik blå mærker, så det skulle hun holde øje med. Hun vidste dog ikke, hvad hun skulle holde øje med.

Tiltalte og Tiltalte 2 henvendte sig ofte til sundhedsmyndighederne. Første gang var to dage efter, at de var kommet hjem fra hospitalet efter fødslen. De havde på hospitalet fået at vide, at børnene skulle pakkes varmt ind, hvilket de så gjorde. Forurettede 2 virkede dog slatten, hvorfor de blev bekymrede for, om børnene var pakket for meget ind, og de ringede derfor til 1813. Da der var en times ventetid, ringede de 112.

...

Foreholdt udtrækning nr. 63 (chatbesked) fra iPhone, ekstrakt 4, side 57: ”Pigerne sover nu!!! Kom så hjem!!!” forklarede tiltalte, at hun skrev denne besked, idet Tiltalte 2 som tidligere forklaret var gået hjemmefra, fordi han havde brug for luft.

Foreholdt udtrækning nr. 78 (søgte elementer): ”knirken baby”, nr. 79 (webhistorik): ”Vejrtrækningsbesvær hos nyfødte – Lægehåndbogen på sundhed.dk” og nr. 80 (chatbesked): ”Hej Vidne 4 Jeg vil lige høre hvem vi kan ringe til hvis vi har spørgsmål omkring at baby knirker når hun sover?” , ekstrakt 4, side 61 og 62, forklarede tiltalte, at det, efter at de kom hjem fra hospitalet efter fødslen, fortsatte med knirken hos Forurettede 2. Hun googlede først og skrev bagefter til sundhedsplejersken om problemet.

Foreholdt udtrækning nr. 93 (note af 7. august 2020 kl. 23.56.54), ekstrakt 4, side 64: ”Amning +mad” forklarede tiltalte, at hun her har noteret klokkeslæt for, hvor meget børnene havde fået. De havde fået et skema fra hospitalet til disse oplysninger. Det var dog lettere at skrive det på telefonen end på papiret. Tiltalte tog disse notater i den første periode. De fik på et tidspunkt at vide, at de ikke behøvede at notere det længere.

Foreholdt udtrækning nr. 95 (kontakter), ekstrakt 4, side 65: ”112” forklarede tiltalte, at hun ringede 112 den 8. august 2020 på grund af det tidligere omtalte spørgsmål vedrørende ”indpakkede” børn og varme.

Foreholdt udtrækning nr. 98 (søgte elementer): ”baby græder meget” og nr. 99 (webhistorik): ”Gråd hvorfor græder en baby og hvordan afhjælpes gråden?” , ekstrakt 4, side 66, forklarede tiltalte, at især Forurettede 1 græd meget. Hun var bekymret, og hun googlede derfor noget omkring gråd for at finde ud af, hvad der kunne gøres. Både tiltalte og Tiltalte 2 mente, at børnene ikke virkede glade.

Foreholdt udtrækning nr. 117 (chatbesked), ekstrakt 4, side 71: ”Hej Person 1 Undskyld det sene svar. Vi har haft en hektisk nat og kun lige blevet færdige med sundhedsplejersken nu. Vil så gerne ses, men vi bliver nødt til at få indhentet lidt søvn og hvile i dag. Vi må desværre aflyse i dag – tænker vi må tage en dag af gangen for planlægning af aftaler, for den her varme gør at baby-erne bliver lidt urolige og svære at stille tilfredse. Og så er vi er lidt ekstra trætte” forklarede tiltalte, at Person 1 er tiltaltes bonussøster, som er et par år

ældre end tiltalte. Hele tiltaltes familie var påvirkede af varmen. Der var hede-bølge på dette tidspunkt. Der var blevet købt nogle blæsere til lejligheden.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 219, forklarede tiltalte, at hun har taget dette fo-to af Forurettede 1. Tiltalte tror, at Forurettede 1 har en blodsprængning ved øjet. Blods-prængningen blev vist nævnt for sundhedsplejersken. Hun talte også med Tiltalte 2 om den. Tiltalte tænkte ikke over, hvordan blodsprængningen kunne være opstået.

Foreholdt udtrækning nr. 141 (søgte elementer): ”modermærke i øjet” , nr. 142 (søgte elementer): ”modermærke på øjenlåg” og nr. 143 (søgte elementer): ”modermærke på baby” , ekstrakt 4, side 76 og 77, forklarede tiltalte, at hun nok havde ræsonneret sig frem til, at det muligvis kunne være et modermærke, der var ved Forurettede 1's øje.

Tiltaltes mor tog på et tidspunkt tilbage til Landsdel. Det kan godt passe, at det skete den 16. august 2020.

Foreholdt udtrækning nr. 158 (chatbesked), ekstrakt 4, side 79: ”Kan virkelig godt forstå du er emotionel. Sender en masse tanker til dig. Jeg håber du får en ekstra dejlig dag med Person 2 og Person 3 i morgen. Vi har det godt og skal bare have taget blodprøver for gulsot i morgen. Det lader til at det er på retur, så det er bare et sikkerhedstjek. Forurettede 1 har lidt hård/sart mave for tiden, så hun holder os vågen om natten. Det er lidt hårdt og vi har dage hvor vi er helt zombieagtige, men heldigvis er hun super nem og rolig om dagen. Vi er hjem-me de fleste hverdage, så I kigger bare forbi en anden dag. Stort knus” forklarede tiltalte, at Vidne 10, som hun skrev til, er en veninde. Tiltaltes bekym-ring var, om Forurettede 1 havde dårlige tarme. Det med maven, må være startet efter få dage hjemme, idet de havde talt om, at de skulle spørge lægen herom, når de skulle se ham en uge efter fødslen.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 220, forklarede tiltalte, at fotoet er optaget i sengen i soveværelset. Det er Forurettede 1 til højre. Tiltalte havde ikke lagt mærke til det røde mærke på Forurettede 1. Det er Tiltalte 2, der ligger i sengen.

Forevist fotos, ekstrakt 4, side 221, 222 og 225, forklarede tiltalte, at hun ik-ke ved, hvordan mærket på Forurettede 1 er opstået. Tiltaltes mor må stadig have boet hos dem, da skaden opstod. Pigerne blev delt mere op imellem tiltalte og Tiltalte 2, fra det tidspunkt, hvor Forurettede 1's maveproblemer opstod. Tiltalte havde bemærket det blå mærke på Forurettede 1, og der var også blevet talt om dette.

Foreholdt notat af 19. august 2020 fra sundhedsplejerske vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 187: ”Forurettede 1 har været en smule urolig og haft lidt mavege-ner. Påvirket af dette, hvor Forurettede 1 har vågnet og været ked af det. Aff har ikke været hver dag. Når den er kommet har den været en smule formet og Forurettede 1 har været ked af det ved pressetrang. Da der var gået to dage uden aff

blev rectum stimuleret med temp og Forurettede 1 havde derefter aff. som var en smule fast” og notat af 19. august 2020 fra sundhedsplejerske vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 139: ”Forurettede 2 har været en smule urolig og haft lidt mavege-ner. Aff har ikke været hver dag. Når den er kommet har den været en smule formet” forklarede tiltalte, at begge piger havde problemer med maven. Tiltalte havde mange tanker om, hvad det kunne være og tænkte også, at det måske kunne være laktoseintolerans.

Foreholdt udtrækning nr. 196 (søgte elementer): ”utrøstelig baby” , nr. 197 (webhistorik): ”Kolik? Læs her, hvis din baby der græder meget” og nr. 198 (søgte elementer): ”Baby græder pludseligt voldsomt” , ekstrakt 4, side 88 og 89, forklarede tiltalte, at hun husker søgningerne. Forurettede 1 græd meget, når Tiltalte 2 gik rundt med hende. Tiltalte sad med Forurettede 2 og skrev med en anden tvillingemor, som også havde et barn, der græd meget. Tiltalte googlede em-nerne. Tiltalte og den anden tvillingemor var ofte begge vågne ved 03.00-04.00-tiden.

Foreholdt udtrækning nr. 302 (chatbesked): ”Forurettede 1 har grædt nonstop i fle-re timer i nat. Hun er helt ulykkelig” , ekstrakt 4, side 114, forklarede tiltalte, at Vidne 6, som hun har sendt beskeden til, er hendes mor.

Anklageren afspillede videoerne udtrækning nr. 310-313, ekstrakt 4, side 116 og 117, og henviste til stillbilleder, ekstrakt 4, side 232 og 233.

Tiltalte forklarede hertil, at det på den først afspillede video er Forurettede 2, der ses først. Derefter Forurettede 1. Tiltalte tænkte over Forurettede 1's mimik. Hun optog vi-deoerne, fordi hun havde lyst til at sende en besked til sin mor. Tiltalte havde godt lagt mærke til, at Forurettede 1 var rød i hovedet - Forurettede 1 lå og pressede. Det var primært, når Forurettede 1 skulle lægges, at der var problemer med maven. Tiltalte havde en generel bekymring omkring Forurettede 1's mave, og der blev talt med egen læge om det. Tiltalte havde lavet en videooptagelse til lægen. I læge-huset gik tiltalte ind til lægen med Forurettede 2, og Tiltalte 2 gik ind til lægen med Forurettede 1. Hun ved ikke, om Tiltalte 2 viste hendes videooptagelse af Forurettede 1 til læ-gen. Det havde de aftalt, at han skulle.

Foreholdt journal af 4. september 2020 fra lægen vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 176, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at der ikke står noget om maven. Hun ved ikke hvorfor.

Foreholdt journal af 4. september 2020 fra lægen vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 133, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at der heller ikke her står noget om maven. Det var Forurettede 1 – og ikke Forurettede 2 - der havde problemer med maven, så det er ikke så mærkeligt.

Foreholdt udtrækning nr. 331 (søgte elementer): ”rift i hals mund baby” , ekstrakt 4, side 121, nr. 332 (webhistorik): ”rift bløder mubd baby – Google-søg-

ning” , ekstrakt 4, side 121, og nr. 333 (chatbesked): ”Hej Vidne 4 Har du mulighed for at ringe i dag? Forurettede 1 har blødt lidt i munden i nat, som om hun har haft en rift i munden. Nu græder hun ustoppeligt og der kommer en gurglende lyd fra hende som om der er slim/vand i svælget. Tænker at ringe til lægen, men vil også lige høre dig ad” , ekstrakt 4, side 122, forklarede tiltalte, at Tiltalte 2 kom ind med Forurettede 1 og sagde, at hun blødte. Man kunne se en rift og noget blod. Tiltalte troede igen, at det kunne have noget med maven at gøre. Hun skrev til sundhedsplejersken, og de tog på hospitalet. Man fandt ikke noget alarmerende. Tiltalte blev hele tiden beroliget af sundhedspersonalet, som hun talte med, så hun følte ikke, at hun kunne gøre mere uden at fremstå hysterisk.

Foreholdt foto, ekstrakt 4, side 234, og udtrækning nr. 377 (chatbesked): ”Kom hjem og så det her o Forurettede 1's hovede. Ved ikke hvordan det er kom-met. Er det noget vi skal reagere på?” , ekstrakt 4, side 132, forklarede tiltalte, at Vidne 7, som hun skrev beskeden til, er Tiltalte 2's mor. Tiltalte havde gået en tur med Forurettede 1 og sin bonussøster. Efter turen gik Tiltalte 2 ned og hentede børnene i liften. Oppe i lejligheden så tiltalte mærket og tænkte over, hvad der var sket. Hun tænkte over, om det kunne være noget, som hun havde påført barnet, om hendes jakkes lynlås kunne have ridset hende. Vidne 7 svarede noget i retning af: ”Det er nok ikke noget” .

Foreholdt udtrækning nr. 382 (chatbesked): ”Er Forurettede 1 okay?” , ekstrakt 4, side 134, nr. 383 (chatbesked): ”Ja, hun er helt okay” , ekstrakt 4, side 134, og nr. 384 (chatbesked): ”Ja, holder lige øje. Jeg blev bare lidt forskrækket i dag, men kom i tanke om at hun har haft et blåt mørke på kinden tidligere, så jeg vil høre med sundhedsplejersken om hun måske har let ved at få blå mærker” , ekstrakt 4, side 134, forklarede tiltalte, at hun havde en bekymring om, at børnene let kunne få blå mærker. Dette skrev hun med sin mor om.

Foreholdt udtrækning nr. 392 (chatbesked): ”Se hvordan de fletter arme. Jeg bliver stadig så glad hver gang jeg opdager det” , ekstrakt 4, side 136, nr. 394 (chatbesked): ”Hvad søren. Forurettede 2 har også et lille blå mærke. Eller er det Forurettede 1 det ligger forrest” , ekstrakt 4, side 136, og fotos, ekstrakt 4, side 235 og 236, forklarede tiltalte, at hun ikke husker, om hun havde bemærket mærket i tindingen, inden hendes mor gjorde hende opmærksom på det.

Tiltalte husker også noget om et mærke på en af pigernes arme. Hun lagde og så mærke til et blå mærke på Forurettede 1's mave. De talte om, at det kunne være sket, da der blev lavet en infektionsprøve fra maven.

Foreholdt udtrækning nr. 397 (chatbesked): ”Du må ikke fortælle andre om det jeg har fortalt. Det var meget privat for Tiltalte 2 at sige han havde givet op og han er ked af at jeg har delt det med dig. Det var måske ikke helt i orden at jeg deler det så hurtigt med dig uden at give ham tid til at sunde sig” , ekstrakt 4, side 137, forklarede tiltalte, at denne besked til hendes mor handler om den-

gang - som hun tidligere omtalte - hvor Tiltalte 2 sagde ”Tag hende. Jeg kan ikke mere” og så lagde sig på sofaen. Det virkede som om, at han trak sig. Tiltalte tog pigerne og ringede grædende til sin mor. Hendes mor sagde, at det kunne man godt opleve. Tiltalte 2 blev vred over, at hun havde delt det med sin mor.

Foreholdt udtrækning nr. 416 (chatbesked): ”Jeg har lidt svært ved sige hvor-når jeg kommer ud. Pigerne er helt vildt ulykkelige lige nu og svære at få til ro. Vi prøver lige at lægge dem, så jeg kan prøve at pakke sammen til at komme afsted” , ekstrakt 4, side 141, forklarede tiltalte, at Vidne 9, som hun skrev dette til, er hendes kusine. Tiltalte tror, at de skulle i Tivoli den dag.

Foreholdt udtrækning nr. 428 (chatbesked): ”De græder en del mere og er svære at få til at sove. De vil for det meste kun sove i vores arme eller ved brystet. De er mest hårdt om natten, når de vågner kl. 03-04 og ikke vil læg-ges tilbage i sengen efter de har spist. Jeg har lidt mindre overskud om natten til at sidde med dem i armene mens de ikke vil falde til ro. Kan også mærke at de begyndt at tage fat med hænderne og sutte på tommeltotten, hvilket også er typisk for tigerspring” , ekstrakt 4, side 143, forklarede tiltalte, at Person 4, som hun skrev beskeden til, er den anden tvillingemor. Nogle gange sad tiltalte med pigerne om natten. De skulle ammes eller have flaske hver 3. til 4. time.

Foreholdt udtrækning nr. 503 (chatbesked): ”Hej Vidne 4. Forurettede 2 er begyndt at spise lidt mindre ved måltiderne og stopper op i måltidet, hvor hun græder og ikke vil spise igen. Er der noget vi kan gøre? Hun spiser i gennemsnit mellem 30-70” , ekstrakt 4, side 162, forklarede tiltalte, at det cirka var heromkring, at det blev et problem med Forurettede 2's manglende spisning. Tiltalte valgte at tage til kiropraktor med Forurettede 2, men kiropraktoren ville ikke behandle hende, fordi hun var så tynd. Der blev købt noget ny modernemælkserstatning til hende. Hvis hun ikke havde spist inden kl. 16.00, så skulle de ringe til lægen. Forurettede 2 ville ikke spise, og derfor blev der ringet til 1813.

Anklageren dokumenterede fotos, ekstrakt 4, side 239 og 240.

Foreholdt udtrækning nr. 511 (chatbesked): ”Hvor er jeg en smule træt af de mænd også har været med til at vælge at få børn og så fordi de har arbejde så har de ret til mere søvn end os. Tiltrods for vi også er på hele dagen! Jeg har haft hele natten alene og har nærmest ikke sovet og nu han gået ind i stuen for at få lidt søvn inden han skal på job. Syntes virkelig det er hårdt og unfair at man skal stå med det alene fordi man har barsel” ekstrakt 4, side 164, og nr. 513 (chatbesked): ”Ja, det er vandvittig hårdt. Jeg har også været ved at bryde sammen, fordi det har været så hårdt med søvnmangel. Min kæreste er hjemme igen, da der alligevel ikke var et job. Så jeg har ham hjemme lidt endnu. Kan I opdele det lidt, så Person 5 lader dig sove lidt, når han er hjemme fra igen? Jeg synes, det er super vigtigt med søvn og de fungerer ikke hvis hverken min kæreste eller jeg får søvn. Hvis mine piger ikke begynder at sove mere stabilt om natten og min kæreste begynder på job igen, har jeg overvejet at få en bar-

nepige som kan gå med barnevognen mens jeg får en lur. Ved bare ikke om jeg kan finde en som jeg kan overlade ansvaret til”, ekstrakt 4, side 165, for-klarede tiltalte, at hun ofte var meget træt, når hun sad med børnene i armene. Hun anerkendte i sin besked (nr. 513), hvad Person 4 skrev til hende i sin besked (nr. 511).

Foreholdt udtrækning nr. 515 (søgte elementer): ”tvillinger græder”, ekstrakt 4, side 166, nr. 516 (webhistorik): ”Gråd / Tvillinger Info”, ekstrakt 4, side 166, og nr. 519 (webhistorik): ”Trøst af to på én gang / Tvillinger Info”, for-klarede tiltalte, at hun forberedte sig på en periode alene med pigerne. Det kom sig vist af, at Tiltalte 2 skulle til lægen. Tiltalte 2's mor, Vidne 7, kunne ikke være der for at hjælpe til, imens Tiltalte 2 var hos lægen.

Tiltalte og Forurettede 2 tog på hospitalet den 2. oktober 2020, fordi Forurettede 2 ikke ville spise. Forurettede 2 fik lagt drop, så hun kunne få noget at spise. Det kunne være et ti-gerspring eller infektionstallet, den var gal med hos Forurettede 2. Tiltalte ville vide, hvorfor Forurettede 2 var så slap. Tiltalte 2's mor kørte hende og Forurettede 2 til hospitalet. Til-talte var indlagt en enkelt nat sammen med Forurettede 2. Forurettede 1 var derhjemme med Tiltalte 2, mens tiltalte var alene på hospitalet med Forurettede 2. Tiltalte og Forurettede 2 havde et rum for sig selv på hospitalet. Der kom tit en sygeplejerske ind i rummet, som sikrede sig, at Forurettede 2 hele tiden fik mad. Der kom også en læge og kiggede på Forurettede 2. Tiltalte spurgte lægen, hvorfor Forurettede 2 var så slap. Lægen foreslog, at tiltalte blev en dag mere på hospitalet. Tiltalte var bange for, at der skulle ske noget med Forurettede 1, når Tiltalte 2 var derhjemme med hende. Han kunne måske falde i søvn fra Forurettede 1, fordi han var overtræt. Hun ville derfor have, at Forurettede 1 og Tiltalte 2 kom til hospitalet. Tiltalte 2 ringede og sagde, at Forurettede 1 var begyndt at kaste op, så derfor kom han senere end aftalt til hospitalet. Straks han kom ind på hospitalet med Forurettede 1, kastede Forurettede 1 rigtig me-get op. Forurettede 1 blev derfor medindlagt. Det blev konstateret, at Forurettede 1's hoved var ret stort, og hun skulle derfor have hovedet scannet dagen efter. Forurettede 1 mistede samme aften bevidstheden. Tiltalte, Tiltalte 2 og børnene havde rummet på hospitalet for sig selv. Pigerne lå sammen og sov på hospitalet. Forurettede 1 lavede pludselig en lyd. Tiltalte 2 tog hende op og sagde, at hun var be-vidstløs. Personalet blev kontaktet og Forurettede 1 røg i respirator, kørt på Rigs-hospitalet og blev lagt på operationsbordet med det samme. Forurettede 1's hoved skulle have været scannet den 4. oktober. Tiltalte bemærkede, at der var en skade ved Forurettede 2's anus og på låret. Tiltalte spurgte vist ind til det.

Foreholdt politirapport ”Kliniske fotos Forurettede 2 d. 2/10”, ekstrakt 9, side 100: ”I forbindelse med efterforskningen af herværende sag rekvirerede undertegnede den 13. oktober 2020, via mail til Overlæge, de kliniske fo-tos som blev optaget af Forurettede 2 i forbindelse med indlæggelse på Hvidovre Hos-pital d. 2. oktober 2020. Fotografierne er optaget af det tilstedeværende perso-nale”, foto, ekstrakt 9, side 101, og personundersøgelse af 6. oktober 2020 fra Retsmedicinsk Institut vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 180: ”... Af

journal-materialet fremgår, at der den 02-10-2020 blev optaget kliniske fotos.
Der er

fremsendt fire fotos per mail, overensstemmende i den medfølgende mailkorrespondance med de fire kliniske fotos. Der er ingen datering af fotos, fotos er alle uskarpe med dårlige lysforhold og uden målestok. De er nedenfor beskrevet i vilkårlig rækkefølge fra 1-4. 1. Foto viser bagsiden af venstre lår, hvor der ses to, tværgående, parallelle striber, hvor den øverst beliggende ses nærmest buetformet med konkaviteten vendende op mod kroppen, rødlige underhudsblødninger, som i længden inddrager henholdsvis totredjedele og halvdel af lårets bagside” .

Ekstrakt 9, side 181: ”Af tegn på vold påvistes: 1. på ryggen lige til venstre for midtlinjen, ca. midt på, en skorpedækket hudafskrabning målende 0,4 x 0,1 cm. 2. På højre hofte, en uskarpt afgrænset, blålig underhudsblødning, målende 3 cm i diameter. 3. På venstre ankels forside, en rødlig underhuds-blødning, målende 0,8 x 0,5 cm. ... På de fremsendte fotos fra den 02-10-2020 påvistes af tegn på vold underhudsblødninger på bagsiden af venstre lår. Læsionerne kan ikke sikkert aldersbestemmes. De må antages at være opstået ved let stump vold, muligt i forbindelse med greb om låret” , ekstrakt 9, side 180, 181 og 182, forklarede tiltalte, at hun bemærkede skaden på låret: hun husker ikke præcis hvornår, men det var muligvis ude på hospitalet den 2. oktober, da der skulle laves prøver for urinvejsinfektion. Hun har ikke set mærket på hoften og på anklen. Hun følte, at hun var i en overlevelsesproces, hvilket kan være årsagen til, at hun ikke bemærkede de andre mærker på Forurettede 2.

Foreholdt spørgetema af 5. marts 2021 fra Retsmedicinsk Institut, ekstrakt 9, side 191: ”... De ved den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020 påviste læsioner, underhudsblødninger på højre hofte (2) og venstre ankel (3) samt en hudafskrabning på ryggen (1), kan ligeledes være opstået i tiden omkring den 02. oktober 2020” forklarede tiltalte, at hun og Tiltalte 2 havde børnene på skift natten til den 2. oktober, og at de var i Frederiksbergcenteret den 2. oktober, hvor hun lagde mærke til, at Tiltalte 2 havde hårdt fat i Forurettede 2. Det er i hvert fald ikke tiltalte, der har påført Forurettede 2 disse skader.

Foreholdt politirapport ”Kliniske fotos Forurettede 1 d. 6/10” , ekstrakt 8, side 119: ”I forbindelse med efterforskningen af herværende sag rekvirerede undertegnede den 13. oktober 2020, via mail til Overlæge, de kliniske fotos som blev optaget af Forurettede 1 i forbindelse med indbringelse/indlæggelse på rigshospitalet neonatal afdeling 5023 d. 6. oktober. Fotografierne er optaget af det tilstedeværende personale” , foto, ekstrakt 8, side 120, og personundersøgelse af 6. oktober 2020 fra Retsmedicinsk Institut vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 209-210: ”...1. Foto viser nedre del af brystet og bugen set fra højre, hvor der nedadtil midt på og på højre side af brystkassen samt midt på og på højre side af bugen, ses mindst fire grønlig underhudsblødninger og én mulig hudafskrabning. ... Af tegn på vold påvistes: 1. På højre side af halsen, i et område målende 1,4 x 0,4 cm. to rødbrunlige, skorpedækkede hudafskrabninger, målende henholdsvis 0,2 x 0,1 og 0,4 x 0,1 cm. ... På de fremsendte fotos fra den 06-10-2020 påvistes af tegn på vold underhudsblødninger på brystet og bugen og mulige hudafskrabninger/mulige underhudsblødninger

på højre side af halsen. ... Læsionerne blev genfundet ved den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-202, hvor der påvistes hudafskrabninger på højre side af halsen (1) og underhudsblødninger på brystet og bugen (2). Hudafskrabningerne på højre side af halsen (1) og underhudsblødningerne på brystet og bugen (2) var af nyere til ældre dato, fra få dage og op til omkring en uge gamle. Læsionerne var opstået ved let til moderat stump vold. Læsionerne på halsen (1) kan være opstået ved krads/riv. Læsionerne på brystet og bugen (2) kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen. ..." forklarede tiltalte, at hun bemærkede mærkerne på maven i forbindelse med undersøgelsen. Hun husker ikke, om hun noterede dette nogen steder. Hun har løbende noteret sådanne ting, men hun husker ikke, om hun har noteret mærkerne på maven nogen steder. Hun husker ikke at have oplevet en hændelse, der kunne have givet Forurettede 1 disse mærker på maven.

Foreholdt personundersøgelse af 6. oktober 2020 fra Retsmedicinsk Institut vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 181-182: "Af det fremsendte journalmateriale fremgår, at der ved helkropsrøntgen foretaget henholdsvis den 07-10-2020 og den 19-10-2020 påvistes brud af venstre overarmsknogle tæt ved skulderleddet, såkaldt 'corner lesion', begge lårbensknogler og underbensknogler ved knæleddet, såkaldt 'bucket handle lesion' samt brud i siden af højre 4.-7. ribben, brud i siden af 5.-10. ribben, bagtil på venstre 7. og 8. ribben og bagtil på venstre 11. ribben. Bruddene var med varierende tegn på opheling og var dels friske, dels af nyere og af ældre dato, således var enkelte af bruddene mindst 14 dage gamle og andre var friske ved røntgenundersøgelsen den 07-10-2020. Alle brud var opstået ved svær stump vold. De påviste ribbensbrud er karakteristiske for at være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen. Det påviste brud af venstre overarmsknogle kan meget vel være opstået ved ryk i overarmen. De påviste brud af lårben og underbensknogler kan være opstået ved gentagen frem-og-tilbage bevægelse af lemmerne, så som ved ry-sten af kroppen eller rysten af underbenene i forhold til lårene" forklarede tiltalte, at hun ikke har holdt Forurettede 2 på en sådan måde, at sådanne skader kunne være sket. Tiltalte har ikke rykket Forurettede 2 i armen. Hun ved ikke, hvornår Tiltalte 2 har gjort det. Tiltalte har aldrig rystet Forurettede 2. Hun har aldrig gjort sine børn fortræd.

Foreholdt spørgetema af 5. marts 2021 fra Retsmedicinsk Institut vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 190: "... Spørgsmål 1: Erklæringens side 5 og 6 – under 'Konklusion' er angivet diverse 'kategorier' af tidsangivelser for brud på ribben og knogler samt underhudsblødninger på højre hofte, venstre ankel osv. – Kan der siges noget mere specifikt omkring dateringerne for de – i erklæringen – nævnte skader/læsioner – i forhold til 'friske', 'nyere dato' og 'ældre dato' med en angivelse af hvornår regnet fra? ... Svar 1: Ved den radiologiske undersøgelse den 07-10-2020 påvistes brud af højre 5. ribben og venstre 6.-8. ribben med tegn på knoglenydannelse, og bruddene skønnes mindst 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 07-10-2020. Der påvistes brud af venstre overarmsknogle tæt ved

skulderleddet, såkaldt 'corner lesion' og begge lårbensknogler og underbensknogler ved knæleddet, såkaldt 'bucket handle lesion'. Bruddene var uden tegn på opheling. Ved den radiologiske undersøgelse den 19-10-2020 sås tegn på opheling af bruddene. Bruddene er næppe mere end 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 07-10-2020. Ved den radiologiske undersøgelse den 19-10-2020 påvistes brud med knoglenydannelse af højre 4., 6. og 7. ribben. Bruddet på højre 4. ribben var ikke synligt ved den radiologiske undersøgelse den 07-10-2020, mens bruddene på højre 5., 6. og 7. ribben kunne genfindes på røntgenundersøgelsen fra den 07-10-2020. Bruddene af højre 4., 6. og 7. ribben er næppe mere end 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 19-10-2020. Der påvistes brud med tegn på opheling med knoglenydannelse i siden, på overgangen mellem den bruske og benede del af ribbenene, af venstre 5.-10. ribben. Bruddene på venstre 6.-8. ribben var set på røntgenundersøgelsen den 07-10-2020, og der var set knoglenydannelse. På venstre 7. ribben sås brud både bagtil og i siden. Bruddene på venstre 5., 9. og 10. ribben kunne genfindes på røntgenundersøgelsen den 07-10-2020. Bruddene på venstre 5., 9. og 10. ribben er næppe mere end 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 19-10-2020. Ved den radiologiske undersøgelse den 19-10-2020 påvistes yderligere brud med knoglenydannelse bagtil på venstre 8. og 11. ribben. Bruddene er næppe mere end 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 19-10-2020" forklarede tiltalte, at hun ikke kan forstå, hvis der kan være opstået skader, mens hun har været på Hvidovre Hospital. Hun var sammen med Forurettede 2 hele tiden. Hun må gætte på, at skaderne skete, når Tiltalte 2 var alene med børnene om natten.

Foreholdt konklusion i obduktionserklæring fra Retsmedicinsk Institut vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 216: "Der er ved obduktionen af den efter det oplyste af navlebrok lidende, 10 uger gamle, undervægtige pige af tegn på vold påvist blodansamlinger med membrandannelse under den hårde hjernehinde på begge sider af storhjernen, mulige kvæstningsblødninger af hjernevævet på begge pandelapper, ribbensbrud på højre side af 4.-9. ribben på ydersiden og af 6.-8. ribben bagtil ved tilhæftningen til hvirvelsøjlen, hvoraf nogle sås med blodudtrædninger i det omgivende bløddelsvæv og alle sås med begyndende heling, en blodudtrædning i venstre lunges overlap samt blodudtrædninger omkring den venstre synsnerve og på bagfladen af højre øjenæble. Ved helkropsrøntgen foretaget den 07-10-2020 påvistes yderligere såkaldte hjørnebrud af yder- og inderside af begge lårben, nær knæleddet samt et hjørnebrud af højre skinneben nær knæleddet. Bruddene var med varierende grad af opheling og kan være friske, nyere og op til af ældre dato, fra få dage til mindst to uger gamle, muligt ældre, og alle brud var opstået ved svær stump vold. De påviste ribbensbrud og blodudtrædningen i venstre lunges overlap kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen. De påviste brud af lårben og underbensknogler kan være opstået ved gentagen frem-og-tilbage bevægelse af lemmerne, så som ved rysten af kroppen eller rysten af underbenene i forhold til lårene. ..." forklarede tiltalte, at hun ikke

har haft fat omkring Forurettede 1's brystkasse.

Tiltalte kan kun gætte sig frem til, at det må være Tiltalte 2, der har påført børnene skaderne. Tiltalte var i starten i chok. Det har været som et puslespil, hvor brikkerne løbende er faldet på plads. Hun har tænkt over, om det kunne være hendes mor eller Tiltalte 2's mor, der har påført børnene skaderne, men det har hun udelukket. Hun tror, at skaderne er sket, når tiltalte har sovet, og Tiltalte 2 har været frustreret og i afmagt har gjort, hvad han har gjort. Tiltalte har aldrig stået i en situation, hvor det har slået klik for hende. Hun kan ikke forstå, hvis der er sket skader på pigerne, mens de har været på Hvidovre Hospital, hvor hun var alene med Forurettede 2 fra fredag aften til lørdag formiddag. Hun har aldrig set, at Tiltalte 2 har været voldelig mod pigerne.

Tiltalte ville under afhøringen under den første anholdelse ikke tro på, hvad der var fundet af skader på pigerne. Tiltalte 2 sagde til tiltalte, da de havde været til afhøring hos politiet efter den første anholdelse, at han ikke havde gjort pigerne fortræd. Tiltalte sagde til ham: ”Lad os se, hvad undersøgelserne viser – Det kan være knogleskørhed”. Tiltalte tænkte dog, at Tiltalte 2 måske kunne have tabt pigerne, hvis han var faldet i søvn, når han sad med pigerne. Tiltalte ville under afhøringen hos politiet ikke tro på, at Tiltalte 2 havde påført dem skaderne – Hun havde jo aldrig oplevet noget. Tiltalte har været længe om at forstå, hvad der er sket. Tiltalte har nok beskyttet Tiltalte 2 i starten, idet hun ikke troede på, at han kunne være sådan. Hun har aldrig set ham være voldelig.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 90: ”Sigtede fortæller at hun føler sig ramt og har været chokeret og vred over situationen. Sigtede bliver ked af det og fortæller at det nok først er gået op for hende nu. Sigtede havde ikke kunne forstå tingene. Sigtede ville gerne understrege at hun aldrig ville beskytte Tiltalte 2 over hendes piger og at pigerne kommer først uanset hvad. Sigtede fortæller at hun synes det har virket meget som om at hun har beskyttet Tiltalte 2 under hele afhøringen, men at dette nok skyldes hendes kærlighed til ham, fordi han er pigernes far” forklarede tiltalte, at det er korrekt, at hun har forklaret således, dog har hun ikke sagt, at hun har beskyttet Tiltalte 2. Hun kunne ikke sige, at det var Tiltalte 2, når hun aldrig havde oplevet noget. Hun havde ikke på noget tidspunkt mistanke om noget. Mærkerne på pigerne havde hun heller ikke koblet sammen med noget vold, og det havde hendes mor, Tiltalte 2's mor eller sundhedsplejersken heller ikke.

Tiltalte og Tiltalte 2 har ikke talt sammen om sagen, efter de blev løsladt efter varetægtsfængsling. Hun skrev et brev til Tiltalte 2 om, at han skulle komme og hente sine ting, og at han skulle erkende, hvad han havde gjort. Hun har ikke hørt fra ham, og Tiltalte 2's bonusfar kom og hentede Tiltalte 2's ting. Tingene blev hentet i slutningen af december 2020. Efter den første løsladelse tog tiltalte og Tiltalte 2 sammen på hospitalet til Forurettede 1 og Forurettede 2, og hun tænkte dengang, at det hele var en misforståelse.

...

Tiltalte 1 forklarede adspurgt af advokat Normann, at hun havde arbejde, da Tiltalte 2 flyttede ind hos hende i marts 2020. Hun var marketingsansvarlig i Arbejdsplads. Hun cyklede til arbejdet, som lå på Område. Det var en fuldtidsstilling. Tiltalte følte ikke, at der var pladsproblemer i hendes lejlighed. Tiltalte 2 var sygemeldt på grund af stress, da han flyttede ind hos hende. Han kunne ikke med en kollega, som syntes, at Tiltalte 2 ikke gjorde sit job godt nok.

Der var ting, som tiltalte ville have gjort anderledes end Tiltalte 2 gjorde med hensyn til børnene, f.eks. i forbindelse med putning. Tiltalte 2 blev frustreret over, at Forurettede 2 ikke ville spise den tidligere omtalte dag, da de var i Frederiksberg Centret. Hun syntes, at han burde have taget det stille og roligt. Hun var bange for, at Tiltalte 2 ville falde i søvn, når han sad alene med børnene. Tiltalte har kun set Tiltalte 2 en enkelt gang efter, at de er blevet løsladt – Det var i Familienretshuset, hvor de ikke talte sammen. Tiltalte har været nervøs og har ikke haft lyst til at være i nærheden af Tiltalte 2 i forbindelse med retsmøderne i denne sag. Hun synes dog nu, at det går meget godt. Tiltalte 2 var i en krise i sit liv, da hun mødte ham. Han var sygemeldt. Tidligere havde han spillet fodbold. Hun håbede, at han med tiden ville komme ovenpå igen.

Tiltalte og hendes mor var fortrolige. De talte sammen hver dag i telefonen, mens tiltalte var gravid. De talte venindeagtigt sammen. Tiltalte er også fortrolig med sin far. Hun har boet hos sin far og hans kone efter tabet af Forurettede 1. Hendes far har kun været på kortvarige besøg i de ca. to måneder efter fødslen. Tiltaltes forhold til Tiltalte 2's mor var fint. Tiltalte 2's mor var meget hjælpsom, og hun gav meget af sig selv. Hun var en god svigermor og farmor. Tiltalte delte med farmoren sin bekymring om, hvorvidt Tiltalte 2 kunne lide af ludomani, efter at hun havde oplevet noget med spil på fodboldkampe under en ferie. Tiltaltes veninde Vidne 24 boede sammen med tiltalte, inden Tiltalte 2 flyttede ind. Vidne 24 fungerede som tiltaltes jordemoder under fødslen. Vidne 24 er en tæt veninde. Efter fødslen sås tiltalte og Vidne 24 ikke så meget - De har gået en tur sammen, og de har ringet og skrevet lidt sammen. At de ikke sås skyldtes, at Vidne 24 havde travlt med sit job. Tiltalte har op til fødslen spurgt Vidne 24 ind til de ting, der skal foregå i graviditeten. Hun har ikke stillet fagspørgsmål til Vidne 24 om pigerne efter fødslen. Tiltaltes veninder Vidne 11, Vidne 17 og Vidne 19 fik børn i samme periode som tiltalte. Vidne 11's søn græd meget ligesom tiltaltes børn, og de skrev sammen. Vidne 9, som er tiltaltes kusine, fik en søn i november 2019. Tiltalte har også skrevet med Vidne 9 om børnene. Tiltalte har nok været i kontakt med omkring 10 fagpersoner før og efter fødslen – Ørenæse-halslæge, sundhedsplejerske, kiropraktor og diverse læger.

Tiltalte 2 har nok sagt til tiltalte, at hun skulle slappe lidt af og tage det med ro – Ikke direkte sagt, at hun var hysterisk, men hun har selv tænkt, at hun måske var lidt hysterisk. Tiltalte googledede alt muligt. Hun og Tiltalte 2 blev enige om, at hun skulle holde sig ude af diverse Facebook-grupper om alle mulige emner

om babyer. Tiltalte har lidt af angst og har tidligere haft angstanfald. Et angstanfald betyder for hende, at hjertet hamrer, hun får svedige håndflader og tror, at hun skal dø. Hun begynder også at hyperventilere. Hun har nu lært at få kontrol over det. Man kan måske se, at hun stivner lidt, når hun har angstanfald, men det er nok mest noget hun føler. Hun har aldrig været udfarende i forbindelse med angstanfald. Hun har ikke haft angstanfald, efter børnene blev født. Hun havde i graviditeten angst, hvis hun ikke kunne mærke børnene sparke. Angsten flyttede sig fra tiltalte til børnene, da tiltalte blev gravid og efterfølgende fødte.

Forsvareren dokumenterede notat af 25. juni 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 113.

Tiltalte forklarede hertil, at det er fagpersonens fagudtryk, når der f.eks. nævnes kognitiv omstrukturering og katastrofetanker.

Tiltalte har aldrig oplevet, at hendes børn var besværlige. Hun mener, at de har grædt mere og sovet mindre end almindelige børn. De sov mere om dagen end om natten.

Foreholdt udtrækning nr. 80 (chatbesked): ”Hej Vidne 4. Jeg vil lige høre hvem vi kan ringe til hvis vi har spørgsmål omkring at baby knirker når hun sover?” , ekstrakt 4, side 62, og nr. 81 (chatbesked): ”Hej Tiltalte 1. Så skal I ringe til hospitalet der hvor I blev udskrevet eller 1813” , ekstrakt 4, side 62, forklarede tiltalte, at Vidne 4 var sundhedsplejersken. Tiltalte tolkede meget bogstaveligt, at der skulle ringes 1813. Vidne 4 bekræftede således tiltalte i, at man godt kunne ringe 1813.

Foreholdt udtrækning nr. 101 (chatbesked): ”Information om dit opkald er sendt til din læge. Få yderligere viden om sygdom eller tilskadekomst på (1813.dk)” , ekstrakt 4, side 67, forklarede tiltalte, at de først ringede 1813 og derefter 112. Børnene var dehydrerede, og derfor blev der ringet.

Foreholdt udtrækning nr. 117 (chatbesked): ”Hej Person 1. Undskyld det sene svar. Vi har haft en hektisk nat og kun lige blevet færdige med sundhedsplejersken nu. Vil så gerne ses, men vi bliver nødt til at få indhentet lidt søvn og hvile i dag. Vi må desværre aflyse i dag – tænker vi må tage en dag af gangen for planlægning af aftaler for den her varme gør at babyerne bliver lidt urolige og svære at stille tilfredse. Også er vi er lidt ekstra trætte” , ekstrakt 4, side 71, forklarede tiltalte, at Person 1, som tiltalte skriver til, er hendes bonussøster.

Foreholdt udtrækning nr. 114 (chatbesked): ”Hej mor. Hvad tid har du aftalt med Person 1 i morgen?” , ekstrakt 4, side 70, forklarede tiltalte, at hendes mor og tiltalte havde aftalt at mødes med Person 1.

Foreholdt udtrækning nr. 133 (chatbesked): ”Hej mor. Har du lyst til at over-

natte her i nat? Så kan vi gå en tur med pigerne i morgen og Tiltalte 2 kan få lidt tid for sig selv. Knus” , ekstrakt 4, side 75, forklarede tiltalte, at hun skrev denne besked til sin mor i håb om, at hun kunne hjælpe, så Tiltalte 2 kunne få lidt søvn.

Foreholdt udtrækning nr. 149 (søgte elementer): ”hård mave spædbarn” , ekstrakt 4, side 78, og nr. 150 (webhistorik): ”Forstoppelse hos spædbørn – Patienthåndbogen på sundhed.dk” , ekstrakt 4, side 78, forklarede tiltalte, at hun husker, at hun lavede søgningerne, fordi begge børn havde lidt hård mave. Efter råd endte begge børn med at få lactulose.

Foreholdt udtrækning nr. 146 (chatbesked): ”I forhold til Tiltalte 2, ring til lægevagten og få ordinære smertestillende. Og bed ham kontakte en kiropraktor så hurtigt som muligt. Du kan ikke stå alene med den opgave. knus mor” , ekstrakt 4, side 77, og nr. 148 (søgte elementer): ”kranio sakral terapi baby” , ekstrakt 4, side 77, forklarede tiltalte, at disse to udtrækninger ikke har noget med hinanden at gøre. Det var sundhedsplejersken, der anbefalede kranio sakral terapi. Tiltalte 2 havde et blodsprængt øje og ondt i ryggen. Tiltalte og Tiltalte 2 talte sammen om, at det blodsprængte øje kunne skyldes, at Tiltalte 2 var presset.

Foreholdt udtrækning nr. 335 (chatbesked): ”Tak. Vi finder bare et andet tidspunkt. Jeg går ret meget derhjemme og nogle lange ture i By 1, så du kan lige skrive når det passer dig. Det kan sagtens bare være en hurtig kop kaffe, hvis du ikke har tid til mere. Jeg synes det går godt, men det er selvfølgelig også vildt udmattende i de her dage. Forurettede 1 har vrøvl med maven, så det føltes helt som kolik. Det er ret hårdt, men heldigvis får vi hjælp af familien, så vi kan få en lille lur i ny og næ” , ekstrakt 4, side 122, og nr. 336 (chatbesked): ”Tiltalte 2 er stadig hjemme frem til 1. oktober, hvor han nok skal starte i praktik, hvis han ikke har fundet et job. Han er vildt god til pigerne og tager Forurettede 1 om natten, så det er dejligt at have ham hjemme lidt endnu. ...” , forklarede tiltalte, at hun her skriver med Person 6, som er en gymnasieveninde. Tiltalte 2 skulle i kontanthjælpsaktivering, hvis han ikke fandt et job. Tiltalte 2 var bedre til at håndtere Forurettede 1 end Forurettede 2. Han havde en bedre kontakt til Forurettede 1. Tiltalte 2 var i stuen ved tv’et eller i sit værelse, når han var sammen med Forurettede 1. Tiltalte var så imens i soveværelset med Forurettede 2.

Foreholdt udtrækning nr. 341 (chatbesked): ”Hej Person 7. Vi er lige indlagt med Forurettede 1, men alt er okay. Jeg synes det er blevet lidt sent nu, så jeg tænker du er gået i seng?, ekstrakt 4, side 124, og nr. 342 (chatbesked): ”Alt er okay. Forurettede 1 gylpede lidt blod op i nat, så vi har været til tjek på hospitalet. Hun har en mild forkølelsesvirus, så vi er indlagt med hende til (forhåbentlig) i morgen. Vi har det alle fint” , ekstrakt 4, side 124, forklarede tiltalte, at Person 7 er hendes storebror. Det som hun skriver til Vidne 9 angående forkølelsesvirus, har hun fået at vide af lægen. De ville få endeligt svar dagen efter. De fik nogle teknikker til at skylle barnets næse med saltvand og suge slim ud. Det

var primært Tiltalte 2, der kom til at stå for dette.

Foreholdt udtrækning nr. 385 (søgte elementer): ”downs syndrom” , ekstrakt 4, side 134, forklarede tiltalte, at hun søgte alt muligt på nettet.

Foreholdt udtrækning nr. 398 (chatbesked): ”Du må ikke fortælle andre om det jeg har fortalt. Det var meget privat for Tiltalte 2 at sige han havde givet op og han er ked af at jeg har delt det med dig. Det var måske ikke helt i orden at jeg deler det så hurtigt med dig uden at give ham tid til at sunde sig” , ekstrakt 4, side 137, forklarede tiltalte, at dette ikke skulle ud i en større kreds, fordi det var et tabu.

Foreholdt, at hun flere gange har søgt på ”Vej” , forklarede tiltalte, at dette gjorde hun, hver gang hun skulle finde telefonnummeret til lægen.

Når tiltalte havde kontakt med fagfolk følte hun, at hun fik sikkerhed for, at pigerne havde det godt. Tiltalte følte, når hun blev beroliget, at hun kunne trække sig lidt. Tiltalte havde tillid til fagfolkene. Hun kunne ligesom lægge ansvaret i nogle andres hænder, når der var problemer med børnene. Hun følte også, at hun kunne slappe lidt af og trække sig, når hendes mor og svigermor var på besøg.

Tiltalte har ikke set Tiltalte 2 ryste nogen af børnene på hospitalet. Tiltalte har hørt Tiltalte 2 spørge lægen på hospitalet, om det kunne være fordi, han havde holdt Forurettede 1 på en bestemt måde, at hun havde fået sine skader.

Tiltalte 2 appellerede til, at de skulle stå sammen, efter at de var blevet løsladt efter første anholdelse. Tiltalte 2 virkede her ked af det. Hun fornemmede, at politiet var gået hårdt til ham under afhøringen af ham. Han sagde til tiltalte, at de skulle være stærke sammen.

Tiltalte bor nu på Landsdel. Forurettede 2 er i pleje hos tiltaltes mor og tiltaltes mors mand, som også bor på Landsdel. Både tiltalte og Tiltalte 2 har samvær med Forurettede 2. Forurettede 2 er hjemme hos tiltalte, når tiltalte har samvær med Forurettede 2. Der er også en samværskonsulent til stede. Forurettede 2 har sit eget værelse hos tiltalte. Tiltalte 2 har også samvær med Forurettede 2. Det er planen, at tiltalte vil blive boende på Landsdel. Tiltalte solgte sin lejlighed i By 1 i december. Tiltalte har talt meget med en præst, idet det ikke indenfor rimelig tid er muligt at få tid hos en krisepsykolog på Landsdel. Hun taler stadig med præsten. Tiltalte har fået et nyt netværk på Landsdel. Tiltalte har været i et nyt kæresteforhold, efter hun er flyttet til Landsdel, og hun har fast job.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede tiltalte, at hun har haft angst siden 2017. Hun fik det bedre med sin angst fra 2020. Hendes angstanfald fandt sted lidt under 10 gange frem til aborten i november 2019. Tiltalte afleverede

speciale og trappede derefter ud af medicinen Sertralin, som hun fik. Sertralin virker også mod depression. Efter fødslen fik hun ikke angstanfald. Hun havde kun bekymringer for børnene. Hun gik f.eks. hele tiden hen og kiggede i vuggen for at se, hvordan børnene havde det. Hun var grådlig efter fødslen. Hun har f.eks. siddet med et barn og grædt, hvor Tiltalte 2 så er kommet og har taget sig af barnet, som hun sad med. Hun var ikke temperamentsfuld. Hun havde ikke en kort lunte. Hun blev mere ked af det end sur, når hun var træt.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 45: ”Afhørte forklarede, at hun godt har kunne mærke, at Tiltalte 2's lunte har været kort. Afhørte forklarede, at hun også selv har haft en kort lunte. Afhørte forklarede, at hun og Tiltalte 2 også har kunne grine af det og joke med det nogle gange” fastholdt tiltalte, at hun ikke selv har haft en kort lunte. Hun husker ikke, at hun har sagt således. Hvis hun har sagt således, må det hentyde til, at hun græd og var ked af det.

Tiltalte fik ikke maksimal dosis Sertralin – Hun lå mellem 25 og 100 mg. Hun syntes, at Tiltalte 2 var god og støttende op til fødslen. Han var nok god til at dulme hende. Han gav hende ofte en krammer, når hun havde bekymringer. På et tidspunkt - to dage efter fødslen - sad hun og græd, da hun ammede en af pigerne. Dette skyldtes dog, at hun var lykkelig.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 95, 4. afsnit: ”Sigtede foreholdt, at Tiltalte 2 havde udtalt, at sigtede godt kunne bryde grædende sammen, hvis tingene blev for pressede. Sigtede svarede ja til dette og forklarede, at nogen gange så havde hun siddet med pigerne i armene og havde været så træt, at hun bare begyndte at græde og havde bedt Tiltalte 2 om at holde, så hun lige kunne komme op og gå lidt og vågne. Især i starten under amningen, havde hun bedt ham om at tage dem for hende, når hun blev for træt” forklarede tiltalte, at hun har sagt således. Hun sagde til Tiltalte 2, at hun havde det hårdt og bad ham tage et barn. Hun har oplevet Tiltalte 2 som en kærlig og omsorgsfuld far.

Tiltalte 2 var med til øre-næse-halslæge og til test for gulsot. Både hun og Tiltalte 2 har været til sundhedsplejerske med børnene.

Foreholdt lægejournal af 19. oktober 2014, ekstrakt 3, side 7: ”føler sig presset, bange, deprimeret, skriver bachelor” , forklarede tiltalte, at det godt kan passe, at hendes angstanfald startede i 2014. Der blev talt om, hvorvidt det kunne være generaliseret angst. Hun lærte teknikker til at leve med anfaldene.

Foreholdt lægejournal af 24. november 2014, ekstrakt 3, side 11: ”Fortæller at hun altid har været generet af nervøsitet” forklarede tiltalte, at hun ikke al-tid, men f.eks. når der var eksamener, eller det var tordenvejr, var generet af nervøsitet.

Foreholdt lægejournal af 10. marts 2016, ekstrakt 3, side 25: ”kendt angst og gn. år tendens til mavesmerter. Slemme den sidste mdr. tid, hvor hun også er temlig presset med studie og arbejde” forklarede tiltalte, at hun godt kan gen-kalde sig dette.

Foreholdt lægejournal af 14. juni 2016, ekstrakt 3, side 28: ”Vedr. angst, har hun det svært i øjeblikket; har et år tilbage på sit studie, og SU er udløbet, så hun skal finde et arbejde og det presser hende meget. Siger at hun ellers havde fået godt styr på sin angst og gerne vil ud af medicinen, da hun har taget det i to år. Hun har forståelse for, at det ikke er aktuelt, når hun har det skidt” for-klarede tiltalte, at hun følte, at det nok var for tidligt at droppe medicinen, når hun ikke var færdig med eksaminerne. Hun fortsatte med sin medicin, indtil hun mødte Tiltalte 2 i 2018. Tiltalte 2 sagde, at han godt kunne støtte hende.

Foreholdt lægejournal af 30. januar 2017, ekstrakt 3, side 32: ”Ønsker at trappe ned i angst medicin. Har stået på 100 mg dgl. i knapt 2 år. Hun synes, det er det rigtige tidspunkt at trappe ned nu, da hun står foran at skulle skrive sit speciale, det har hun ro med og hun har et studiejob, som hun er godt inde i, så hun kan holde sin angst i ave. Den rør dog fortsat på sig, hvis hun følel-sesmæssigt bliver presset. Det er der behov for at arbejde videre med ved tidl. psykolog, hvortil hun henvises i dag. Ut. har sagt til hende, at jeg ikke umid-delbart er så sikker på, at det er det rigtige tidspunkt at trappe ned pga. det pres, som jo uvægerligt kommer under specialeskrivning. Hun er meget opsat herpå og viljestyret. Vi taler om, at det ikke er alt, man kan styre med sin vil-je. Hun opretholder sig ønske, men er indstillet på, at det skal foregå langs-omt, og at jeg også vil følge hende” forklarede tiltalte, at dette er korrekt gen-givet.

Foreholdt lægejournal af 11. september 2017, ekstrakt 3, side 39: ”angsten rør noget på sig efter anspændthed i sommer i forbindelse med afslutning af studie i Dansk v. universitet og nu jobsøgning. Svimmel og anspændt som og-så tidl. ved angst. BT 110/60 fys og ct. psykolog. Forbliver på samme dosis sertralin” forklarede tiltalte, at hun forblev på 100 mg. Sertralin.

Foreholdt lægejournal af 1. august 2018, ekstrakt 3, side 45: ”Vedr. Angst. Været i beh. med Sertralin i ca. 3,5 år. Max dosis har været 100 mg dgl. gn. det sidste halve år taget 50/100 mg hv. anden dag. Ikke haft angst anfald eller fysiske symptomer ved nedtrapning. ... Vil i den forbindelse gerne følges ved psykolog som tidl. har fulgt hende. Da hun således er stabil og har været det gennem længere tid aftales i dag yderligere nedtrapning til sertralin 50 mg dgl.” forklarede tiltalte, at dette godt kan passe.

Foreholdt lægejournal af 4. juli 2019, ekstrakt 3, side 58: ”Gn. det seneste år meget stress og generelt dårligt arbejdsmiljø på arbejdspladsen. Har forsøgt at følge med så godt som muligt, nu er grænsen nået. Har haft tiltagende stresssymptomer siden oktober 2018. Har i samråd med leder aftalt sygemel-

ding og overflytning til anden afdeling. Har flere alvorlige stresssymptomer, sover dårligt, trist, træt, koncentrationsbesvær mm. Er kendt med angst, ikke længere medicinsk behandlet. Kan skelne fint mellem angst og stress, har gode handlemuligheder, når hun mærker angsten” forklarede tiltalte, at hun havde fået nogle redskaber til at håndtere sin angst. Firmaet, som hun arbejdede i, var på dette tidspunkt ved at gå konkurs, så der var et stort pres.

Foreholdt lægejournal af 10. januar 2020, ekstrakt 3, side 65: ”Henvist mhp. tidl. graviditetsskanning. Har haft spontan abort 13.11.” forklarede tiltalte, at det var i november 2019, at hun aborterede.

Tiltalte blev ved 12 ugers graviditetsundersøgelsen henvist til psykolog.

Foreholdt lægejournal af 10. marts 2020, ekstrakt 3, side 72: ”Jeg skriver vedr. henvisning til psykolog. Min jordemoder på Hvidovre Hospital har bedt mig om at få en henvisning til psykolog i forbindelse med angst ift. graviditet” og lægejournal af 12. marts 2020, ekstrakt 3, side 73-74: ”Mange bekymringer ang grav, kendt angst problematik. ... Kendt med generaliseret angst og sygdomsangst. 2015-2018 i Sertralinbehandling samt kognitiv behandling ved psykolog, dette afsluttet 2019. Er tvillingegravid uge 17. Tidlige spontan abort i 1. trimester. Siden graviditeten begyndelse recidiv af angst-sympt. Mange tanker om aftenen om kroppen og mange bekymringer for grav. Både kæreste og jordemoder bekymrede. Passer sit arbejde. Er ikke funktions-mæssigt påvirket. Ingen deprressive symptomer. Sover godt om natten. Aktuelt udtalt om aftenen og patient genkender symptomer fra tidligere. Henvises til psykolog” forklarede tiltalte, at hun var overdrevet bekymret under graviditeten. Hun bekymrede sig blandt andet om, hvordan Tiltalte 2 ville være som far.

Foreholdt lægejournal af 6. august 2020, ekstrakt 3, side 87: ”Patienten har været fulgt i Team Sårbare Familier eller Familieambulatoriet. Der er givet støtte til relationsdannelse og ernæring af barn. Patienten er udskrevet til fortsat kontrol hos sundhedsplejerske og egen læge. Der kan være øget risiko for udvikling af efterfødselsdepression” forklarede tiltalte, at der var en samtale på barselsstuen omkring efterfødselsdepression. Tiltalte forstod godt, at der var en risiko for efterfødselsdepression med den sygehistorik, hun havde.

Foreholdt lægejournal af 11. september 2020, ekstrakt 3, side 93: ”Der vurderes at være behov for opfølgning mhp. at følge patientens psykiske tilstand” forklarede tiltalte, at der blev talt med tiltalte og Tiltalte 2 om at få noget støtte til at være forældre.

Foreholdt lægejournal af 11. september 2020, ekstrakt 3, side 93: ”31-årig kvinde henvist af Obstetrisk Ambulatorium mhp. pakkeforløb for generaliseret angst. Patient tilbydes individuelt forløb ved psykolog på 8 sessioner, hvortil patient er mødt stabilt. Metoden har været kognitiv adfærdsterapi med fokus på at reducere patientens bekymringer og sikkerhedsadfærd ifm. graviditet. Patient har ikke

været i psykofarmakologisk behandling. Pt. profiterer undervejs af samtalerne, og mærker en vis reduktion af bekymringer og angstanfald under graviditeten. Efter veloverstået fødsel oplever pt. ikke angsten som invaliderende længe, om end pt. fortsat har bekymringer vedr. døtres velbefindende og trang til at tjekke, om de er okay. Dog mere på generelt plan, får ikke længere angstanfald. Det er indtrykket, at dette ikke influerer negativt på relationen til døtrene, hvor pt. beskriver relationen som god. Dog beskriver pt. ved afslutning selv at være udfordret, oplever emotionelle udsving, grådlabilitet, hvilket på nuværende tidspunkt også kunne tilskrives den forstyrrede søvn, ustabil spisemønster og almindelige efterfødselsreaktioner. Pt. skønnes ikke at have begyndende fødselsdepression, afviser bl.a. gennemgående nedtrykthed. Om ikke andet vurderes det relevant med hyppig opfølgning for at følge pt.'s tilstand og belastningsgrad." forklarede tiltalte, at dette opsummerer det meget godt.

Foreholdt lægejournal af 1. oktober 2020, ekstrakt 3, side 94: "Humør: Følt sig lidt trist og energiforladt siden, men synes det er ok nu og sundhedsplejersken har henvist til psykolog som kommer og screener forud for evt. opstart i efterfødselsreaktions-gruppeterapi" forklarede tiltalte, at hun husker, at hun blev screenet af sundhedsplejersken Vidne 4. Tiltalte skulle svare på nogle spørgsmål med svarmuligheder på en skala fra 1-5. Hun håbede, at hun og Tiltalte 2 kunne få noget støtte. Tiltalte 2 var helt ude i tovene på dette tidspunkt – Han sov ikke og spiste ikke, og han levede af cigaretter og iskaffe.

Foreholdt spørgeskemabesvarelser, tillægsekstrakt 1, side 9-10, forklarede tiltalte, at hun på spørgsmålet "I de sidste 7 dage har jeg været anspændt og bekymret uden nogen særlig grund" svarede "Ja, meget ofte", idet hun bekymrede sig om pigernes velbefindende. Da hun svarede "Ja, nogle gange" til spørgsmålet "I de sidste 7 dage har jeg følt mig angst eller panikslagen uden nogen særlig grund" har hun nok ment, at hun var bekymret for pigerne – ikke panikslagen. Da hun svarede "Ja, nogle gange" til "I de sidste 7 dage har jeg følt at tingene voksede mig over hovedet" har hun nok tænkt, at hun stod meget alene med de huslige gøremål og Tiltalte 2's manglende søvn. Når hun svarer "Ja, ret tit" til spørgsmålet "I de sidste 7 dage har jeg været så ulykkelig jeg har grædt", så skyldes det nok bare, at hun har været så træt, at hun har grædt. Hun synes ikke, at undersøgelsen var særlig valid.

Tiltalte er selv en gang faldet i søvn med en af pigerne på brystet. Det er hun ikke stolt af. Hun har derfor efterfølgende været opmærksom på, at pigerne skulle ligge for sig selv, når tiltalte skulle sove. Tiltalte har ikke haft katastrofetanker om at gøre skade på børnene.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, ekstrakt 1, side 10: " Hun er blevet tilbudt et efterfødselsforløb på Hvidovre Hospital, men det sagde hun nej til til at starte med. Hun udfyldte et skema hos Sundhedsplejersken. Hun fik at vide, at hun slog ud som om, hun var presset, ifølge skemaet. Hun blev tilbudt

at være en del af en gruppe, men det syntes hun ikke var en god løsning. De blev i stedet enige om, at der skulle komme en psykolog og tale med hende. Det er korrekt, at politiet fandt nogle notater omkring tanker, da de ransagede lejligheden. Notaterne har hun lavet i forbindelse med, at hendes mors veninde, Person 8, var ved at uddanne sig som psykoterapeut og tilbød hende at blive ringet op en gang i mellem. Det takkede hun ja til. I den forbindelse skulle hun notere, hvilke stemmer der talte til hende i forskellige situationer, f.eks. den selvkritiske stemme eller den angste stemme. Ved næste samtale skulle hun så reflektere over stemmerne” vedstod tiltalte forklaringen. Tiltalte og Person 8 kom aldrig rigtig i gang med dette forløb. Tiltalte havde fået nogle værktøjer af Person 8.

Vidne 8 er tiltaltes moster. Forholdet til hende var fint op til fødslen. Tiltalte har brugt hende i forbindelse til angstanfald. Vidne 8 er sexolog og har blandt andet haft med børn at gøre, der har været udsat for seksuelle overgreb. Tiltalte og Vidne 8 har talt om, at tiltalte var bange for, at børnene skulle få angst ligesom tiltalte. Tiltaltes mor er ligesom tiltalte en overbe-kymret type. Vidne 8 kan godt lide at gå og give folk diagnoser. Tiltalte er chokeret over, at Vidne 8 skulle have sagt, at hun mener, at tiltalte lider af münchenhausen by proxy. Tiltalte har aldrig talt med Vidne 8 herom.

Foreholdt telefonsamtale af 28. november 2020 mellem telefonnummer Tlf nr. 1 og Tlf nr. 2, tillægsekstrakt 1, side 18-19, forklarede tiltalte, at hun her talte med sin mor. Tiltalte var chokeret over, hvad mosteren havde sagt. Det er helt sindssygt, hvad mosteren siger. Den i telefonsamtalen nævnte telefonsamtale med mosteren fandt sted fra hospitalet, før Forurettede 1 blev lagt i respirator. Her ringede tiltalte til mosteren og sagde, at mosteren skulle tage sig af tiltaltes mor. Det er ubehageligt, at mosteren siger, at tiltalte lød følelseskold. Det er til en afhøring, at mosteren skulle have sagt, at tiltalte lider af münchenhausen by proxy. Hun har ikke sagt det til tiltalte selv. Tiltalte 2 sagde til tiltalte: ”Det er din moster, der siger det der” , og tiltalte sagde hertil: ”Det er helt sindssygt det der”

Tiltalte forstår ikke, hvorfor hun ikke så mærkerne på pigerne. Hun skulle koncentrere sig om tusinde ting, og derfor har hun nok ikke lagt mærke til små detaljer såsom mærker på pigerne. Lejligheden, som hun og Tiltalte 2 boede i med børnene, var på 76 kvm. Tiltalte sov meget let. Børnene må have fået skaderne om natten, når tiltalte har ligget og sovet i soveværelset. Det er korrekt, at tiltalte på et tidspunkt sagde, at hun havde brug for en helt almindelig hverdag, hvor livet gik op i andet end børn. Hun gik ofte tur med børnene, men når hun har gjort det, så har hun altid mødt med veninder. Hun har været nede med vasketøj, mens Tiltalte 2 har været alene med børnene. Når Tiltalte 2 har været alene med pigerne, så har Vidne 6 eller Vidne 7 typisk været til stede. Både Vidne 7 og Vidne 6 har været alene med pigerne. Det er sket to gange. Den ene af disse to gange sagde Vidne 7, at tiltalte og Tiltalte 2 kunne gå ud og få en is, så skulle hun nok passe børnene imens. Da de så var ude, ville tiltalte dog bare hjem til pigerne. Der er ikke andre end de fire – tiltalte, Tiltalte 2, Vidne 7

og Vidne 6 - der har været alene med pigerne. Tiltalte har tænkt over, om det kunne være Vidne 7 eller Vidne 6, der havde gjort pigerne fortræd, men det mener hun ikke, at det er.

Tiltalte forstår ikke, at der ikke står noget i lægens notater om, at der var bekymringer omkring børnene – og især Forurettede 1's mave. De sad, efter at tiltalte havde været inde hos lægen med Forurettede 2, og Tiltalte 2 havde været inde hos lægen med Forurettede 1, efterfølgende og talte sammen allesammen. Tiltalte husker ikke, om hun talte med lægen om Forurettede 2's slaphed.

Tiltalte husker, at hun følte sig flov over Tiltalte 2 under den tidligere omtalte episode i Frederiksberg Centret. Hun tror dog ikke, at Tiltalte 2 kunne have skadet Forurettede 2 ved den lejlighed.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 146: ”*Sigtede blev adspurgt om hvorvidt Tiltalte 2 tog så hårdt fat i, at det kunne have skadet Forurettede 2. Sigtede troede ikke, at Tiltalte 2 tog så hårdt fat, at det kunne have skadet Forurettede 2, ikke i den situation. Sigtede troede dog, at Tiltalte 2 kunne have taget for hårdt fat i andre situationer – eksempelvis i forbindelse med, at pigerne skulle have næsedråber*” forklarede tiltalte, at dette er korrekt.

På Hvidovre Hospital under indlæggelsen op til den 6. oktober 2020 var tiltalte hele tiden i nærheden af børnene - Enten på stuen, stuens toilet eller ved 7-Eleven for lige at købe noget. Tiltalte 2 har nok været ude at ryge nogle gange og hente mad en enkelt gang. Forurettede 1 holdt op med at trække vejret efter et lille hyl eller skrig. Tiltalte 2 tog Forurettede 1 op og bad tiltalte kalde på hjælp. Tiltalte 2 spurgte på hospitalet, om der kunne være sket noget i forbindelse med, at han rystede hende lidt, da han og hende op for at prøve at få liv i hende. Dette ske-te efter, at en læge spurgte Tiltalte 2 og tiltalte, om Forurettede 1 havde været udsat for vold. Hospitalet ville anmelde deres mistanke om vold, og det syntes tiltalte og Tiltalte 2 var helt fint, idet de bare ville til bunds i det.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 39: ”*Afhørte blev adspurgt om hvorvidt hun har nogen mistanke om, at Tiltalte 2 har udøvet vold mod Forurettede 1, da han var alene hjemme med hende. Afhørte forklarede, at hun ikke har mistanke herom. Afhørte beskrev Tiltalte 2 som en god far og at han er kærlig over for deres døtre. Afhørte forklarede, at Tiltalte 2 passer på dem. Afhørte forklarede, at hun er meget tryk ved at lade Tiltalte 2 være alene med deres døtre, når hun selv skal ud med en veninde*” forklarede tiltalte, at hun har forklaret således, og at det er i overensstemmelse med det faktiske.

Tiltalte har da tænkt over, om hun selv kunne have løftet børnene forkert, så de har fået skader.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 41: ”*Afhørte forklarede, at Forurettede 2 havde noget på lårene, da hun kom ind på hospitalet sammen*

med afhørte. Afhørte forklarede, at hun havde tænkt over hvorvidt hun har holdt for hårdt om Forurettede 2's ben og at Forurettede 2 derfor har fået et rødt mærke. Afhørte forklarede, at hun har haft det helt vildt dårligt med det og tænkt om hun var en dårlig forælder” forklarede tiltalte, at dette er refleksioner omkring, hvorvidt skaderne kunne skyldes, at hun havde for hårdt fat om Forurettede 2's ben.

Forurettede 1's blå mærke på kinden opdagede hun, efter at hun selv havde været nede med børnene for at gå en tur.

Tiltalte ammede pigerne. Det var hårdt, og de fik ikke mad nok, så de begyndte at få modermælksersättning. Da pigerne var omkring 2-4 uger gamle gik de over til primært at give dem flaske, og så var amning mest en hygge-ting. Både tiltalte og Tiltalte 2 skiftede ble på pigerne.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 45: ”Afhørte forklarede, at de begge begyndte at have det hårdt efter en måned. Afhørte forklarede, at de havde det sådan ’shit, jeg kaster håndklædet i ringen’ eller at man godt kunne tænke sig at spole nogle måneder frem, så børnene var større” forklarede tiltalte, at hun ikke selv havde det så hårdt, at hun ville kaste håndklædet i ringet. Hun mener bare med dette, at både hun og Tiltalte 2 havde det hårdt, og de talte om, at de glædede sig til, at pigerne blev større og nemmere.

Tiltalte husker ikke, om hun overfor politiet har forklaret, at Tiltalte 2 håndterede børnene på en kejtet måde.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 58: ”Afhørte forklarede, at hun havde svært ved at se for sig, at Tiltalte 2 skulle være voldelig over for sine børn. Hun havde måske af og til været lidt kejtet i sin måde at tage Forurettede 1 op på og gjort det lidt anderledes, end afhørte selv ville have gjort” forklarede tiltalte, at hun godt kan have forklaret således. Hun har nok sagt mekanisk og ikke kejtet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 59: ”Adspurgt om hun selv eller Tiltalte 2 tidligere havde haft tendens til at blive hidsige eller miste besindelsen i pressede situationer, svarede afhørte, at de begge havde oplevet afmagt i forhold til pigerne, på den måde, at de havde måtte lægge dem og sagt ’nu skrider jeg’, men ikke på en måde, hvor de havde været voldelige over for børnene” forklarede tiltalte, at hun måske har taget parti for Tiltalte 2, hvis hun har sagt således. De syntes begge, det var hårdt med søvnmangel og vågne børn. Hun har aldrig selv følt trang til bare at skride.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 4, side 73: ”Sigtede forklarede angående Forurettede 2's slaphed, at dette ikke er skrevet i papirerne fra 5 ugers tjekket, da hun først begyndte at tænke over dette efter” forklarede tiltalte, at hun så åbenbart først har fået refleksionen angående Forurettede 2's slaphed efter 5 ugers besøg hos lægen.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 75: ”Sigtede bliver henvist til sundhedsplejerskens noter igen, hvor hun har noteret at sigtede synes det var hårdt og derfor glædede sig til at komme tilbage på job. Sigte-de fortæller mens hun bliver ked af det, at hun havde fortrudt de ord nu. På det tidspunkt var hun meget presset og derfor glædede sig til en hverdag, hvor pigerne kunne komme i vuggestue og hun tilbage på arbejde. Sigtede fortæller det nok var hendes måde at have et ’mini breakdown’, da det var hårdt at mi-ste så meget af sig selv. Sigtede savnede at være sammen med sine veninder og det var et frirum hun følte hun manglede. Derfor fik hun sagt dette til syge-plejersken” forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at hun har forklaret således. Bagefter var hun flov over, at hun havde tænkt eller sagt sådan.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 96: ”Sigtede foreholdt, at Tiltalte 2 ikke havde set hende gøre noget mod børnene, men at sigtede havde været mere alene med børnene end han havde. Sigtede forklarede, at det var rigtigt, at hun havde været mere alene med børnene og været ude med børnene. I de situationer, hvor Tiltalte 2 var gået ud på altanen, havde pigerne ligget og småsovet. Når de så vågnede og græd, skyndte han sig at slukke cigaretten og kom ind. Tiltalte 2 havde aldrig forladt sigtede i situationer, hvor det hele havde været kaotisk” forklarede tiltalte, at hun ikke ved, hvorfor hun har sagt, at han aldrig havde forladt sigtede i situationer, hvor det hele havde været kaotisk.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 210: ”Sigtede forklarede, at Tiltalte 2 var til fem-ugers undersøgelse med Forurettede 1. Tiltalte 2 og sigtede var forinden blevet enige om at spørge lægen om Forurettede 1 havde noget med maven. Lægen lyttede til Forurettede 1's mave og konkluderede, at Forurettede 1 var for tidligt født og nok skulle indhente det” forklarede tiltalte, at hun i dag er i tvivl om, hvorvidt Tiltalte 2 foreviste lægen videoen af den skrigende Forurettede 1, som hun havde optaget, for at han skulle vise den til lægen.

Tiltalte var alene med Forurettede 2 fredag den 2. oktober til lørdag den 3. oktober 2020 på hospitalet. Samme dag som hospitalsindlæggelsen fandt sted, havde hun været ude at gå tur med børnene og været i Frederiksberg Centret.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 212: ”Sigtede blev adspurgt om hvorvidt Tiltalte 2 var alene med Forurettede 2 op til indlæggelsen. Sigte-de forklarede, at Tiltalte 2 var alene med pigerne skiftevis, men hun kunne ikke huske hvem af pigerne. Sigtede mente, at hun var meget alene med Forurettede 2 i da-gene op til indlæggelsen, hvorfor hun var chokeret over, at skaderne var så friske” forklarede tiltalte, at det er en gåde for hende, hvornår skaderne kunne være sket. Hun var på det tidspunkt meget opmærksom på Forurettede 2, fordi hun ik-ke ville spise.”

...

"Tiltalte 2 forklarede, at han og Tiltalte 1 havde kendt hinanden i ca. 2½ år, da Tiltalte 1 blev gravid. De havde forinden talt om, at Tiltalte 1 gerne ville have børn tidligt, men det var ikke planlagt, at hun skulle blive gravid på det tidspunkt, hvor hun blev det. Tiltalte havde ikke lige så travlt med at få børn som Tiltalte 1. Tiltalte blev glad, da Tiltalte 1 blev gravid. Det blev han over-rasket over, at han blev. Tiltalte flyttede ind hos Tiltalte 1 i marts 2020. Tiltalte havde det på det tidspunkt svært på sit job, hvor han var stresset. Det endte med en sygdomsmeddelelse. Han arbejdede som pædagogmedhjælper på en instituti-on. Han er ikke uddannet pædagog. Han gik i gymnasiet, men fik ikke fuldført 3. g. Efter gymnasiet arbejdede han blandt andet på hotel og som tjener. Tin-gene fungerede ikke så godt på institutionen, hvor han arbejdede. Det lagde et pres på ham, så han måtte sygdomsmeddele sig. Institutionen havde med børn at gø-re, der havde kromosomfejl og indlæringsbesvær. Disse børn krævede meget i forhold til struktur. Han følte sig ikke helt udstyret med de egenskaber, som var påkrævet i jobbet. Han blev sygdomsmeddelt i december 2019, og han blev op-sagt i januar 2020.

Foreholdt lægejournal af 20. november 2019, ekstrakt 6, side 80: "Svær tid på arbejde. Medført sygdomsmeddelelse pga fysisk sygdom, syg over 1 uge (udmattet/ immunforsvar nede). Desuden tankemylder og angst, svært ved at sove. Føler angst for at tage på arbejde, for at lave fejl, for at ikke gøre det godt nok. Fø-ler han overvåges af kolleger. Arb som pædagog. Ikke konflikter men til tjene-stelig samtale og det gik egentlig bedre bagefter men har også givet en usik-kerhed. Overvejet at skifte til nyt sted. Er egentlig glad for job og kolleger. Han mener det er 80% ham og 20% arbejdspladsen" forklarede tiltalte, at den fysiske sygdom skyldtes stress. Han var bange for at lave fejl på arbejdet. Han besad ikke de nødvendige kvalifikationer, så derfor mente han, at han havde 80% af skylden. Der blev kigget efter ham på arbejdet, fordi han ikke besad de nødvendige kvalifikationer til jobbet. Det var med tanke på sygdomsmed-delelse, at han den 20. november 2019 var hos lægen.

Foreholdt lægejournal af 24. februar 2020, ekstrakt 6, side 81: "Har 1 måned tilbage af ansættelse. Fortsat sygdomsmeddelt. Arb-giver indforstået. Skal flytte. Skal have tvillinger omkring 15.8. Overvejer at søge ind som fængselsfunktio-nær. Har nu fået lavet aftale hos psykolog og skal dertil 2.3. det går bedre med at håndtere stress, tankemylder mv., Men han har heller ikke været i situ-ationer hvor der var meget press på. Blev lidt irritabel under flytninger. Sover OK om natten" forklarede tiltalte, at tankemylderet opstod, når han var stres-set og i pressede situationer. Der var tale om unødvendige tanker. Han ansøg-te om at blive fængselsfunktionær. Han følte det realistisk at kunne starte på fuld tid som fængselsfunktionær fra 1. april. Han blev ikke ansat.

Foreholdt lægejournal af 12. marts 2020, ekstrakt 6, side 83: "Samtale ved jobcenter, ønsker status mhp sygdom og funktionseven ift job. Sygemeldt frem til 31.3.20 fra sin stilling som pædagog, herefter fritstillet. Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at pt genoptager arbejde i gamle stilling" forklarede til-

talte, at han og lægen vist talte om, at det ikke var hensigtsmæssigt, at han startede i en lignende stilling, der krævede de samme kompetencer, som det gamle job gjorde.

Foreholdt lægejournal af 12. marts 2020, ekstrakt 6, side 83: ”Aktuelt; følges som psykolog, god effekt, som led i behandling. Afholder pt sig fra situationer der provokerer angst og tankemylder; det drejer sig om mange opgaver på en gang, opgaver hvor man ikke kan lægge det fra sig eller med en skarp deadline” forklarede tiltalte, at det kunne blive for uoverskueligt, når han påtog sig for mange opgaver. Han kan ikke sige, hvad der menes med ”opgaver hvor man ikke kan lægge det fra sig” .

Foreholdt lægejournal af 12. marts 2020, ekstrakt 6, side 83: ”Det vurderes at Tiltalte 2 fra April kan opstarte arbejde med 20 timer om ugen de første 2 uger, herefter vurdere symptomer og derefter optrappe med 2,5 time om ugen med løbende vurdering og mulighed for ændring i plan. Der skal tages hensyn til arbejdsopgaver der ikke udløses symptomer, derfor ikke mange opgaver på én gang, ikke opgaver med deadline. Der stiles mod fuldtidsarbejde på normale vilkår på sigt” forklarede tiltalte, at han og lægen lavede en plan over, hvor-dan han kunne trappe op.

Tiltalte og Tiltalte 1 fik i marts 2020 at vide, at de skulle have tvillinger. Dette var de klar over ville blive en stor opgave. Tiltalte satte det med at få et arbejde på pause, indtil tvillingerne var født. Tiltalte følte, at de forberedte sig godt på at blive forældre. De talte meget om, hvad det ville kræve at have tvillinger. Fødslen var ukompliceret. Tiltalte 1's mor boede i starten, efter de var kommet hjem fra hospitalet, hjemme hos tiltalte og Tiltalte 1. Der var glæde hos tiltalte og Tiltalte 1 de første par uger. De kunne godt mærke, at det var hårdt, at pigerne skulle have mad hver anden time. De talte meget om at hjælpes ad om opgaverne, så ingen af dem gik ned med flaget. Tiltalte følte, at han kunne håndtere ansvaret ved at få børn. Der var helt sikkert ting, han kunne blive bedre til. Det er rigtigt nok, at han skulle have været bedre til at få sovet, når muligheden var der. Det var Tiltalte 1, der var mest inde over de huslige gøremål. Tiltalte deltog dog også i det huslige arbejde. Han købte f.eks. meget ind. De havde lavet lasagne til et par uger i forberedelserne til at blive forældre, så de havde tid til børnene. I stedet for at sove brugte tiltalte tiden til noget afslappende, såsom at se film eller spille computer. Han føler i dag, at han i stedet burde have prioriteret søvn. Tiltalte 1 tog sig af at gå tur med pigerne. Tiltalte tog sig meget af at lave flasker. Han og Tiltalte 1 deltes om bleskift. Det var primært om natten, at børnene var delt op. Der var problemer med, at børnene vågnede på skift, så de skulle passes på skift. De prøvede at dele børnene op, så de fik en hver. Tiltalte 1 lå med Forurettede 2 i soveværelset, og tiltalte lå med Forurettede 1 i stuen på sofaen. Tiltalte gik ikke som sådan rundt med Forurettede 1 om nat-ten. Tiltalte har på intet tidspunkt holdt på børnene på en uansvarlig måde. Det er dog muligt, at han nogle gange har gjort tingene vedrørende børnene lidt hurtigt på grund af manglende søvn.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 88-89: ”Sigtede blev foreholdt Tiltalte 1's forklaring side 16, hvor Tiltalte 1 forklarede og viste hvordan sigtede lagde børnene hårdt og vendte dem hårdt. Sigtede blev adspurgt om hvorvidt han kan genkende dette. Sigtede afviste dette. Sigtede forklarede, at man har mindre finesse, når man er træt. Sigtede har ikke været voldelig eller rusket dem. Sigtede blev adspurgt om hvorvidt han kan huske situationer, hvor han har lagt børnene lidt hårdt. Sigtede forklarede, at der har været situationer, hvor han var træt og ikke havde det samme overskud” forklarede tiltalte, at han aldrig har taget uansvarligt fat i børnene. Det er muligt, at han har taget hurtigere fat i børnene, når han har været træt.

Tiltalte har været alene med børnene, når Tiltalte 1 har været ude at handle eller været nede og vaske tøj, og endvidere når han har båret dem op ad trappen, efter at Tiltalte 1 var kommet hjem efter gåtur med dem. Han har været alene med børnene i lejligheden, men så har Tiltalte 1 været et andet sted i lejligheden imens. Det længste tidsrum, han har været alene med et af børnene, var da han var alene med Forurettede 1, da Forurettede 2 og Tiltalte 1 tog på hospitalet den 2. oktober 2020, og han og Forurettede 1 først kom derud den 3. oktober.

Når tiltalte kigger tilbage, så kan han godt se, at der har været problematikker vedrørende børnene. Han har ikke kunnet konstatere, at de ændrede adfærd, bortset fra at de løbende blev mere grådlabile. Forurettede 1 fik maveproblemer, som de prøvede at finde ud af, hvad skyldtes. Han kan i dag regne ud, at børnene må have haft smerter. Når man trykkede Forurettede 1 blødt på maven, gjorde det ondt på hende. Forurettede 2 havde ikke samme motoriske evner som Forurettede 1. Forurettede 2 virkede slap. Det var ikke tiltalte, der opdagede, at Forurettede 1's hoved voksede ujævnt. Forurettede 1's ujævnt voksende hoved gav anledning til bekymringer. De talte med sundhedsplejersken om det. Problemet gik dog i sig selv igen. De blå mærker på pigerne, var tiltalte opmærksom på. Han undrede sig over dem, og han spurgte Tiltalte 1 ind til dem. Tiltalte kunne godt regne ud, at det var u-normalt, at babyer fik blå mærker. Tiltalte og Tiltalte 1 spurgte dog sundhedsplejersken ind til de blå mærker. Han og Tiltalte 1 talte om, hvorvidt de blå mærker kunne være noget sygdomsmæssigt. Det var primært Tiltalte 1, der enten skriftligt eller telefonisk kontaktede sundhedspersonale. Tiltalte var med på lægebesøg og til stede, når der var besøg af sundhedsplejersken. Tiltalte 1 virkede altid mere bekymret end tiltalte, når det gjaldt børnenes helbred, og det var også hende, der googledede alting.

Foreholdt udtrækning nr. 63 (chatbesked): ”Pigerne sover nu!!! Kom så hjem!!!”, ekstrakt 4, side 57, forklarede tiltalte, at han var gået en tur, idet han havde brug for at trække vejret, da Tiltalte 1 skrev denne besked til ham. Han var væk i en halv times tid. Det havde været udfordrende, og tiltaltes bæger var blevet fyldt. Tiltalte sagde til Tiltalte 1, at han havde brug for at komme ud og trække vejret. I dag har han det skidt med, at han gik. Det var ikke intentionen, at han skulle være væk i flere timer.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 219, forklarede tiltalte, at han tror, at dette er Forurettede 2. Han er ikke sikker. Tiltalte husker det røde mærke. Han tænkte nok over, om det kunne være et jordbærmærke.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 220, forklarede tiltalte, at han bemærkede mærket. Han husker ikke, at der skulle være sket noget, der kunne give Forurettede 1 et sådant mærke. Det var lige efter, at Tiltalte 1's mor var rejst tilbage til Landsdel. Tiltalte og Tiltalte 1 talte om, hvordan mærket kunne være opstået. Det var fjernt for ham, at det skulle være opstået på grund af vold.

Forevist fotos, ekstrakt 4, side 221-225 og 230, forklarede tiltalte, at han løbende observerede mærket. Tiltalte var bekymret over mærket, og han og Tiltalte 1 talte om det.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 98: ”Sigtede direkte forespurgt, om han havde vist sin mor det blå mærke på Forurettede 1's kind/kæbe, sigtede svarede: ikke lige det her tror jeg. Sigtede huskede ikke lige situationen, da det var 4 måneder siden. Sigtede foreholdt fotos af Forurettede 1 fra den 180820, beskrevet på side 11, som er det samme mærke, som er blevet blå. Sigtede forklarede, at det var det samme mærke helt frem til den 250820 og han kunne ikke huske om de havde talt om det” forklarede tiltalte, at han undrer sig over, hvis han har sagt, at han ikke kunne huske, om de havde talt om det.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 231, forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at Forurettede 1 ser rødlig ud i hovedet. Han kan ikke sige, om hun har et fjernt udtryk i øjnene. Han følte, at der hele tiden var god kontakt til børnene. Man kunne al-tid få børnenes opmærksomhed, når man kiggede på dem.

Den 10. september blev tiltalte opmærksom på, at Forurettede 1 havde blod i munden. Han opdagede det vist om aftenen eller om natten. Han så noget rødt i munden på Forurettede 1. Han gik ind i soveværelset og viste Tiltalte 1 det. Der var ikke sket noget forud for, at hun havde blod i munden. Han tænkte, at det var unormalt. Han forbandt det ikke med vold. Tiltalte havde forinden gået og vugget med Forurettede 1, og han mener, at hun var vågen.

Foreholdt udtrækning nr. 397 (chatbesked): ”Du må ikke fortælle andre om det jeg har fortalt. Det var meget privat for Tiltalte 2 at sige han havde givet op og han er ked af at jeg har delt det med dig. Det var måske ikke helt i orden at jeg deler det så hurtigt med dig uden at give ham tid til at sunde sig”, ekstrakt 4, side 137, forklarede tiltalte, at hans bæger også ved denne lejlighed var fyldt op. Han havde brug for at få tankerne hen på noget andet. Han havde brug for at komme lidt væk fra det hele – få en timeout. Han satte sig på en plads, hvor han sad i en halv times tid. Tiltalte var bedre til at tage nogle pauser end Tiltalte 1. Ved denne lejlighed havde han taget pausen uden Tiltalte 1's ac-

cept, hvilket han i dag ikke finder var i orden.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 234, forklarede tiltalte, at han husker ridserne. Tiltalte 1 havde gået tur med børnene. Tiltalte bar pigerne op ad trapperne efter Tiltalte 1's tur med dem. Da de alle var kommet op, lagde Tiltalte 1 mærke til ridserne. Tiltalte forbandt det ikke med vold. Tiltalte 1 kom med en teori om, at det skyldtes en lynlås, hvilket tiltalte syntes lød som en rimelig forklaring. Tiltalte husker ikke, om Tiltalte 1 kom alene tilbage med børnene efter gåturen, eller om der var en veninde eller andre med hende.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 235, forklarede tiltalte, at han lagde mærke til det blå mærke på Forurettede 2's pande, og han og Tiltalte 1 talte sammen om mærket.

Forevist fotos, ekstrakt 4, side 238 og 239, forklarede tiltalte, at han ikke husker dette mærke - Det hele flyder lidt sammen.

Tiltalte husker dagene op til den 2. oktober, hvor Forurettede 2 blev indlagt. I disse dage havde Forurettede 2 problemer med at spise. Der var ingen udfordringer vedrørende Forurettede 1 i disse dage. Han og Tiltalte 1 var væk fra børnene den 29. september i to timer, hvor børnene var sammen med tiltaltes mor. Pigerne var vist også delt op imellem tiltalte og Tiltalte 1 i dagene op til den 2. oktober. Tiltalte 1 kørte den 2. oktober til hospitalet med Forurettede 2. Tiltalte var herefter alene med Forurettede 1 i 12-14 timer indtil om eftermiddagen den 3. oktober. Det var ikke meget anderledes, end når Tiltalte 1 var der, bortset fra at tiltalte og Forurettede 1 lagde sig ind i soveværelset. Der var ingen særlige udfordringer om natten mellem den 2. og 3. oktober. Om formiddagen den 3. oktober, hvor Forurettede 1 skulle have mad, gylpede hun gentagne gange. Maden kom op med det samme, hvilket fik alarmklokkerne hos tiltalte til at ringe. Tiltalte skulle på hospitalet den 3. oktober for at være sammen med Tiltalte 1 og Forurettede 2. Tiltalte havde, forinden han tog til hospitalet, skrevet med Tiltalte 1 om Forurettede 1's gylpeproblemer. De blev alle indlagt på en stue, som de havde for sig selv. Der kom ikke andre til stede på stuen end sundhedspersonalet. Tiltalte husker ikke umiddelbart nogen mærker på pigerne mens de var på hospitalet, men det er muligt, at han og Tiltalte 1 opdagede et blå mærke på Forurettede 2's hånd. Børnene blev skiftet, mens de var på stuen, så begge børn havde alt tøjet af i løbet af hospitalsopholdet. Natten til den 6. oktober vågnede tiltalte ret brat på grund af lyde fra Forurettede 1. Tiltalte tog Forurettede 1 op og stod og vuggede lidt med hende. Efter 30-60 sekunder var Forurettede 1 ikke, som hun plejede at være. Hun var ikke til at komme i kontakt med. Tiltalte vækkede Tiltalte 1 og sagde, at der var noget helt galt. Han bad hende trykke på alarmknappen. Efter en foreløbig scanning af Forurettede 1, kom lægen og spurgte tiltalte og Tiltalte 1, om de kendte noget til skaderne på Forurettede 1. Tiltalte har måske i den forbindelse spurgt, om det måske var ham, der var kommet til at gøre noget, mens han stod med Forurettede 1. Han kunne dog ikke selv se, hvad det skulle være.

Forevist foto (Forurettede 2 den 2. oktober), ekstrakt 9, side 101, forklarede tiltalte, at

han ikke husker disse blå mærker på Forurettede 2's underlår. Tiltalte har ikke klemt Forurettede 2, så hun kunne få sådanne blå mærker. Han har heller ikke set Tiltalte 1 gøre noget, der kunne give Forurettede 2 sådanne blå mærker.

Tiltalte har heller ikke tildelt nogen af pigerne mærker på ryg eller hofte.

Forevist foto, ekstrakt 8, side 120-121, forklarede tiltalte, at han ikke husker at have set disse blå mærker på hospitalet.

Tiltalte har ikke oplevet en episode under indlæggelsen eller kort forud for indlæggelsen, der kunne have givet en hudafskrabning på halsen.

Foreholdt alle skaderne på de to børn, og måden det skulle være sket på, forklarede tiltalte, at han ikke har rusket eller klemt nogen af sine piger. Han har ikke været frustreret på en sådan måde, at han ville lade det gå ud over sine piger. Han gik hjemmefra de to gange, hvor han var særligt frustreret. Når det ikke er ham, der har skadet pigerne, må det jo være Tiltalte 1, der har påført pigerne alle deres skader. Skaderne må være påført, når tiltalte ikke har været til stede. Der har også været tidspunkter på hospitalet, hvor Tiltalte 1 har været alene med børnene. Tiltalte har aldrig oplevet Tiltalte 1 så frustreret, at han har frygtet, at hun kunne finde på at skade børnene. Tiltaltes første indskydelse, da han hørte om, at pigerne havde været udsat for vold, var chok. Tiltalte gik listen igennem med de personer, der havde været sammen med pigerne. Tiltalte kom frem til, at det umuligt kunne være andre end Tiltalte 1, der havde udøvet vold mod pigerne. Helt frem til han blev løsladt, havde han svært ved at forholde sig til, at det skulle være Tiltalte 1, der havde gjort det. I slutningen af sit ophold i Vestre Fængsel kom han frem til, at det ikke kunne være andre end Tiltalte 1.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 64: ”*Sigtede blev foreholdt, at lægerne har pointeret, at skaderne er fuldt ud forenelige med ry-steskader og at sigtede eller Tiltalte 1 derved ikke har tabt børnene eller gået ind i en væg. Sigtede blev også gjort opmærksom på, at Forurettede 2 og Forurettede 1 ikke selv har påført sig skaderne. Sigtede blev gjort opmærksom på, at hverken han eller Tiltalte 1 har kunne pege på andre, der har påført Forurettede 2 og Forurettede 1 skaderne. Sigtede blev adspurgt om hvorvidt både Tiltalte 1 og sigtede har gjort det eller om det kun er én af dem, der har gjort det. Sigtede forklarede, at det hverken er ham eller Tiltalte 1, der har gjort det*” forklarede tiltalte, at det den 20. oktober 2020, hvor han blev afhørt, stadig ikke var gået op for ham, at det var Tiltalte 1, der stod bag skaderne på pigerne. Han går stadig og håber på, at det viser sig, at det ikke er Tiltalte 1, der har gjort det. Det har været smertefuldt at forholde sig til.

Foreholdt sin forklaring af 19. maj 2021 til politirapport af 20. maj 2021, ekstrakt 5, side 109: ”*Sigtede forklarede, at han har reflekteret over en masse ting siden sin sidste afhøring. Sigtede havde tidligere ikke ville forholde sig til,*

om Tiltalte 1 kunne have gjort det. Sigtede var nået frem til den konklusion, at det ikke kunne være andre end Tiltalte 1, der havde gjort det. Sigtede forholdt sig ikke længere til, om Tiltalte 1 gjorde det, men snarere til hvorfor Tiltalte 1 gjorde det. Sigtede følte ikke skyld, men han følte, at han bidrog lidt til, at Tiltalte 1 kunne have gjort det i en afmagtssituation” forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede således, og at dette er i overensstemmelse med det faktiske. Det var således i foråret 2021, at han kom frem til, at det var Tiltalte 1, der var den skyldige. Tiltalte 1 er ikke et ondt menneske, så det må være sket i en afmagtssituation. Tiltalte 1 påtog sig mere arbejde med børnene end tiltalte. Hun havde sværere ved at tage en pause end tiltalte. Tiltalte føler, at han kunne have været der lidt mere, og derfor føler han, at han bidrog lidt til, at Tiltalte 1 kunne have gjort det i en afmagtssituation. Tiltalte har ikke rakt ud til Tiltalte 1 for at finde ud af, hvad der er sket. Dette blev han anbefalet af sin advokat. Han modtog et brev fra Tiltalte 1, hvor hun anklagede ham. Selvom advokaten ikke havde frarådet ham det, ville han nok ikke have svaret på brevet. Dette ville ikke have ført til noget. Hun har blokeret ham og spærret ham på Face-book, så det har heller ikke været muligt at få kontakt til hende.

Foreholdt mail af 18. december 2020 fra Tiltalte 1 til tiltalte, ekstrakt 5, side 23: ”Kære Tiltalte 2. Tak for dine breve. Jeg havde selv skrevet breve til dig, som jeg fik tilbage ved sidste afhøring. Du skal vide at jeg havde tænkt mig på dig, sendt dig kærlige tanker og været bekymret – og jeg havde også drømt om at vi kunne finde sammen som familie igen. Men det har været et stort chok for mig, at opdage hvad pigerne har været udsat for. Min hjerne har ikke ville forstå det og jeg har hele tiden tænkt at der må være sket en ulykke, men det ty-der nu intet på. Jeg har følt en stor skyldfølelse og undersøgt om det kunne være mig, men jeg kan ikke komme i tanke om nogen situationer, hvor jeg kunne have rusket pigerne og kommet til at brække ribben, led og lårben. Jeg ved at du ikke er noget ondt menneske og at du elsker dine piger og mig meget højt, men jeg er alligevel meget chokeret over at du kaster skylden på mig og bruger min angst som argument” forklarede tiltalte, at han sendte breve til Tiltalte 1. Han ville ikke acceptere, hvad der var sket. Han håbede, at der ville komme en anden konklusion. Han handlede ikke rationelt, og derfor sendte han breve til hende. Han har ikke, efter Tiltalte 1 skrev sin mail til ham, taget kontakt til Tiltalte 1.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede tiltalte, at han synes, at Tiltalte 1 var en omsorgsfuld mor. Hun virkede lidt overbekymret. Han kan ikke sætte en finger på hendes job som mor. De havde ikke et perfekt forhold frem til aborten i december 2019. De var dog glade for hinanden, og de kunne se en fremtid sammen. Tiltalte og Tiltalte 1 havde talt om Tiltalte 1's udfordringer med angst og angstanfald. Han regnede ikke med, at dette skulle være det store problem. Han husker ikke, hvornår han fandt ud af, at Tiltalte 1 havde været me-dicineret med antidepressions medicin. Der var angstanfald hos Tiltalte 1 frem til aborten – næsten på ugebasis. Arbejdssituationer eller eksaminer kunne udløse angstanfald. Hun kunne være utrøstelig, når hun havde angstanfald. Tiltal-

te lærte at håndtere det over tid. Både tiltalte og Tiltalte 1 var kede af det, da Tiltalte 1 aborterede. De nåede ikke rigtig at bearbejde det, inden de fandt ud af, at Tiltalte 1 var gravid igen. Tiltalte 1 havde angstanfald, mens hun var gravid. Dette fik hun på grund af bekymringer omkring graviditeten – Vist ikke af andre ting. Angstanfaldene kunne tage fra 10 minutter og op til timer for Tiltalte 1 af komme sig over. Det gik op for dem ved 12 ugers undersøgelsen, at de skulle have tvillinger. De vidste godt, at de ville få deres sag for med tvillinger. Tiltalte og Tiltalte 1 havde det fint sammen, og graviditeten var problemfri. Tiltalte fik stress første gang i september/oktober 2019. Tidligere i sit liv har han været nedtrykt og deprimeret over, hvad han skulle med livet. Han fik dengang psykologhjælp. Han har aldrig været medicineret Han talte med en psykolog to gange i forbindelse med, at han havde fået stress i 2019.

Tiltalte og Tiltalte 1 havde forskellige måder at håndtere børnene på. Han synes dog ikke, at han håndterede dem robotagtigt eller mekanisk. Tiltalte var kærlig overfor børnene. Tiltalte deltog i alt med børnene. Han var blandt andet med til kiropraktor og til læge. Det er rigtigt, at han ikke udnyttede sine pauser på den rigtige måde, og at han var dårlig til at få sin søvn. Han har ikke spillet computer, når han har håndteret pigerne.

Foreholdt de blå mærker på pigerne forklarede tiltalte, at han altid var bekymret, når han så skader på pigerne. De fik ikke af sundhedspersonale at vide, at der var noget galt, når de henvendte sig. De snakkede med både læger og sundhedsplejersken om problemer og blå mærker på pigerne. Tiltalte 1's mor har lidt af en stofskiftesygdom.

Der var den 10. september ikke tale om, at blodet flød ud af Forurettede 1's mund. Han kiggede på det og viste det til Tiltalte 1, fordi han syntes, at det var underligt. Det var vist en af overvejelserne, tiltalte gjorde sig, at Forurettede 1 kunne have revet sig med sine negle.

Tiltalte 1 havde det svært, men hun sagde aldrig noget om, at hun var klar til at kaste håndklædet i ringen. Der var tilfælde, hvor Tiltalte 1's bæger også var fyldt op. Tiltalte og sundhedsplejersken talte sammen om - efter at både tiltalte og Tiltalte 1 havde svaret på spørgeskemaerne (tillægsekstrakt 1, side 9-10 og 12-13) - at Tiltalte 1 kunne risikere at få en fødselsdepression.

Når tiltalte har været sammen med pigerne, hvor Tiltalte 1 ikke har været til stede, så har Vidne 6 eller tiltaltes mor ofte været til stede.

Tiltalte husker ikke den af Tiltalte 1 omtalte episode på en café i Frederiksberg Centret, heller ikke at Tiltalte 1 skulle have påtalt noget overfor ham.

Op til indlæggelsen den 2. oktober tog Tiltalte 1 sig mest af Forurettede 2, mens tiltalte tog sig mest af Forurettede 1 – sådan som det plejede at være. Det er korrekt, at Tiltalte 1 ikke sov tungt. Han kan ikke forstå, hvis man kan sove sig igennem

vold mod børnene i deres lejlighed.

Tiltaltes mor kørte tiltalte og Forurettede 1 på hospitalet den 3. oktober. Tiltalte ved ikke, hvorfor Forurettede 1 ikke blev officielt indlagt den 3. oktober. Hun blev først officielt indlagt den 4. oktober. Tiltalte kan godt have været væk fra stu-en i 30 til 45 minutter, mens hele familien var indlagt. Tiltalte 1 var ikke på no-get tidspunkt så længe væk fra stuen. Toiletbesøg foregik på stuen. Det har ikke været muligt at udøve vold mod børnene på stuen, mens både tiltalte og Tiltalte 1 har været der, uden at den anden ville opdage det.

Tiltalte ser nu Forurettede 2 to gange om måneden. Han ville gerne se hende noget mere, men det kan ikke lade sig gøre. Tiltalte taler ofte med psykolog. Han har været tilknyttet psykolog, siden han blev løsladt.

Adspurgt af advokat Normann forklarede tiltalte, at han i sit job af kompetencer manglede værktøjer til at tackle børn med lav IQ, kromosomfejl og indlæringsvanskeligheder. Det var noget, han selv følte. Han søgte ind på fængselsfunktionæruddannelsen. Han bestod ikke den sidste prøve og blev derfor ikke optaget. Han har nok googlet ”angst”, men hans viden herom kom primært fra Tiltalte 1. Tiltalte har nok svært ved at skelne mellem angst og angstanfald. Det er muligt, at det ikke var deciderede angstanfald, han oplevede hos Tiltalte 1. Tiltalte husker det som en bachelor, Tiltalte 1 var i gang med, da hun fik angstanfald.

Tiltalte føler, at han ikke var god nok til at udnytte sine pauser. Han aftalte sine pauser med Tiltalte 1.

Tiltalte fortryder, at han på et tidspunkt sagde, at de aldrig skulle have fået børn. Han undskyldte ret hurtigt overfor Tiltalte 1, at han havde sagt sådan.

Det var Forurettede 2, der havde et mærke i tindingen. Tiltalte tænkte, at det med rif-ten på kinden ikke lignede et uheld og ikke kunne bortforklares. Det blev der talt om, og tiltalte stillede sig tilfreds med Tiltalte 1's forklaring om, at det kunne skyldes en lynlås.

Efter den foreløbige scanning på hospitalet spurgte lægen, om tiltalte og Tiltalte 1 kunne have påført Forurettede 1 skader. Tiltalte overvejede, om han kunne have gjort noget, da han tog Forurettede 1 op. Han kom frem til, at han ikke havde gjort noget, der kunne give sådanne skader.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 27: ”Afhørte forklarede, at Forurettede 1 blev slap og lam. Afhørte forklarede, at Forurettede 1 til at starte med skreg, som babyer normalt gør. Afhørte forklarede, at han stod og hoppe-de op og ned med Forurettede 1 ligesom han klappede hende på ryggen” forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede således, og at dette er i overensstemmelse med det faktiske. Han stod og holdt Forurettede 1 og forsøgte at få kontakt

til hende ved at kigge på hende. Han hoppede lidt op og ned - uden at lette fra jorden – med Forurettede 1 i armene, og han klappede hende let på ryggen. Derefter vækkede han Tiltalte 1.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 40: ”Afhørte forklarede, at han og Tiltalte 1 har tænkt over hvorvidt de blå mærker kunne skyldes, at de er kommet til at gå ind noget med børnene” forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at de drøftede dette. De gjorde sig nogle refleksioner – også mange andre end at støde ind i ting. De havde denne dialog flere gange.

Tiltalte har aldrig oplevet Tiltalte 1 voldelig eller aggressiv.

Tiltalte har aldrig haft bekymringer om, hvorvidt Tiltalte 1 havde usynlige stemmer i hovedet. Han husker ikke, at han og Tiltalte 1 har talt om dette.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 44-45: ”Adspurgt om Tiltalte 1 var nervøs for udefrakommende ting som sygdom osv. eller om hun var nervøs for, at hun ville være årsag til at der skete noget med børnene oplyste afhørte, at Tiltalte 1 var bange for, at der gik noget galt under graviditeten, som at hun aborterede o.l. Det handlede ikke om, at hun var bange for, at hun bevidst ville være årsag til der skete noget. Adspurgt om Tiltalte 1 havde andre symptomer f.eks. hørte stemmer var det slet ikke sådan noget. Hun var usikker og nervøs over ting, om det gik godt osv. Altså bekymringer” forklarede tiltalte, at dette er i overensstemmelse med det faktiske.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 57: ”*Sigtede blev adspurgt om det er korrekt forstået, at han sov på sofaen og Tiltalte 1 sov i sengen, når de delte børnene op.* Sigtede forklarede, at det ikke var planlagt på en skematisk måde, hvor han eksempelvis tog Forurettede 1 med ind i sofaen kl. 23. Sigtede og Tiltalte 1 startede ofte med begge at ligge i sengen og så ville de se tingene an. Hvis Forurettede 1 fik det svært senere på natten gik sigtede ind i sofaen med hende” forklarede tiltalte, at det var sådan, det foregik.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 57: ”*Sigtede blev adspurgt om hvad han mener med at have det svært.* Sigtede forklarede, at han mener, at børnene var kede af det og at det ikke var nok at trøste dem” forklarede tiltalte, at når det ikke var nok at trøste dem, så blev børnene skilt ad. Det var noget, de forsøgte sig med.

Tiltalte brugte sine pauser på at se film eller spille lidt computer – noget der var afstressende for ham.

...

Tiltalte 2 forklarede adspurgt af advokat Normann, at han ikke mener, at han forsømte sine forpligtelser som far. Han mener dog i dag, at han ikke forvaltede sine pauser godt nok. Han burde have fået mere søvn. Tiltalte 1

påpegede, at hun ikke var tilfreds med tiltaltes udnyttelse af sine pauser. Hun påpegede nok dette 3-4 gange. De blev dog aldrig enige om en løsning på problemet. Tiltalte 1 virkede overbæmsret, men i bagklogskabens lys kan han godt se, at det var berettiget. Tiltalte prøvede at få Tiltalte 1's belymninger væk ved at nedspille situationerne og sige, at det nok skulle gå.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 5, side 81: ”Sigtede huskede ikke, at han har sagt, at Tiltalte 1 var hysterisk. Sigtede forklarede, at han har prøvet at tale det ned, men anerkendte stadig, at det var alvorligt. Sigtede forsøgte i situationen at være positiv ved at sige, at det nok ikke var noget” forklarede tiltalte, at han godt kan have sagt således. Tiltalte følte, at hans rolle var at nedtone tingene, da Tiltalte 1 havde en tendens til overbelymning.

Tiltalte 1 havde ikke lyst til at give pigerne saltvand i næsen. Tiltalte syntes heller ikke, at det var sjovt, da pigerne ikke brød sig om det, men han gjorde det. Det var en ting, der var svær at gøre imod pigerne. Tiltalte 1 var utilfreds med den måde, som det foregik på. Hun var dog ikke aggressiv i den forbindelse.

Tiltalte 1 havde belymninger angående pigerne. Før pigerne blev født, var Tiltalte 1's belymninger andre steder.

Når pigerne græd mere, end de normalt gjorde, så forsøgte han at få dem til at holde op med at græde ved at gå med dem, vugge dem og synge for dem. Tiltalte og Tiltalte 1 tænkte over, om børnene kunne have kolik. Tiltalte og Tiltalte 1 gjorde alt, hvad man kunne gøre, for at børnene skulle holde op med at græde, men intet hjælp. Man følte sig utilstrækkelig, når man ikke kunne gøre det godt for børnene. Fremgangsmåden var, at tiltalte og Tiltalte 1 skiftedes til at ta-ge sig af børnene. Tiltalte og Tiltalte 1 snakkede sammen om problemerne. Tiltalte 1 foretog mange søgninger på nettet angående deres problemer med børnene. Tiltalte har nok også søgt på nettet, men ikke i samme omfang som Tiltalte 1.

Tiltaltes sociale netværk var ikke så stort. Det bestod af den nærmeste familie, herunder en bror, Person 9, og en kusine.

Foreholdt tiltaltes telefonsamtale af 19. december 2020 med Person 9, ekstrakt 5, side 110 og side 112-113 øverst, forklarede tiltalte, at han i forbindelse med sagen har læst samtalen. Samtalen ligger langt tilbage i tid. Tiltalte gik i lang tid og ville ikke erkende, hvad der var sket. Derfor sagde han til politiet, at han ikke ville spekulere i det. Han kunne i starten ikke tro på, hvad Tiltalte 1 havde gjort. Tiltalte håbede, at årsagen til de ting, der var galt med pigerne, lå et andet sted.

Foreholdt samme telefonsamtale, ekstrakt 5, side 114 øverst, forklarede tiltalte, at han her prøvede at se situationen fra Tiltalte 1's synsvinkel. Efter Tiltalte 1's perspektiv havde hun jo ikke gjort det. Tiltalte har stadig svært ved at tro den slags om Tiltalte 1.

Foreholdt samme telefonsamtale, ekstrakt 5, side 116 sidste afsnit - 117, forklarede tiltalte, at han husker dette. Han havde nærmest fået at vide af politiet, at det var ham, der havde gjort det. Det var meget ubehageligt.

Efter tiltalte og Tiltalte 1 blev varetægtsfængslet, var det i starten tiltaltes mor, der tog sig af Forurettede 2. Forurettede 2 flyttede senere til Landsdel, hvilket tiltalte havde det svært med. Det er stadig uafklaret, hvad der skal ske med Forurettede 2. Han håber at få en fremtid, hvor Forurettede 2 er en stor del af hans liv. Han ville have det svært med det, hvis Tiltalte 1 skulle få uovervåget samvær med Forurettede 2. Som tidligere sagte tiltalte, at der var en anden årsag til pigernes skader.

Grunden til, at tiltalte de to tidligere omtalte gange forlod Tiltalte 1 og pigerne, skyldtes nok pigernes gråd, og at han selv fik for lidt søvn. Han fjernede sig derfor fra scenariet, og lod Tiltalte 1 træde til. Tiltalte sagde efterfølgende til Tiltalte 1, at han var ked af, at han havde forladt dem. Der var ikke tale om en "håndteringsstrategi" fra hans side, og han var også kun væk en halv times tid.

Videoen, hvori Forurettede 1 skreg, når hun blev trykket på maven, havde tiltalte muligvis på sin telefon. Han husker ikke, om han viste videoen til lægen ved 5 ugers undersøgelsen. Han husker, at formålet med videooptagelsen var at vise den til lægen. Han talte med lægen om problemet.

Tiltalte nævnte noget om blå mærker hos pigerne overfor sin mor, dog ikke på samme måde som Tiltalte 1 ved at sende fotos til sin mor."

...

"**Sygeplejerske Vidne 1** ... forklarede, at hun er sygeplejerske og arbejder på Hvidovre Hospitals børne- og ungeafsnit. Det gjorde hun også i efteråret 2020. Hun er på sengeafsnittet, hvor der er børn i alderen fra 14 dage til 18 år. Børnene kan fejle alt. Fra hendes afdeling sender man børn til neonatal afdeling på hospitalet, hvis børnene er helt små og meget dårlige. Vidnet giver børn medicin og vurderer behandlingen. Vidnet har både medicinske og omsorgsmæssige opgaver.

Vidnet var på arbejde lørdag den 3. oktober 2020. Tiltalte 1 og Forurettede 2 var blevet indlagt om fredagen den 2. oktober 2020. Vidnet hjalp den 3. oktober en kollega, som primært hjalp Tiltalte 1 og Forurettede 2, med at lægge et kateter på Forurettede 2. Vidnet så ikke Tiltalte 2 den dag. Der var den 3. oktober, da vidnet hjalp kollegaen, en bedsteforælder i rummet – enten en mormor eller farmor. Tiltalte 1 virkede træt og sagde, at hun savnede den anden tvilling, der var hjemme med Tiltalte 2. Tiltalte 1 havde det svært, da kateteret blev lagt, og hun holdt sig derfor på afstand. Vidnet så først den anden tvilling den nat, hvor denne tvilling blev rigtig dårlig. Vidnet var ikke på arbejde om søndagen den 4. oktober.

Vidnet havde nattevagt natten til den 6. oktober, hvor hun mødte ind kl. 23.00. Begge tvillinger var på dette tidspunkt indlagt. Lyset på hospitalets gange blev tonet ned kl. 23.00, og så var der ro på gangene. Man kan ikke høre, hvad der sker på stuerne, når dørene er lukket. Ved 03.00-tiden blev der ringet alarm fra tvillingernes stue. Der er både en kaldeknop og en alarmknop på stuerne. Det var alarmknappen, der var blevet anvendt på tvillingernes stue. Vidnets kollega, Vidne 23, løb først ind på stuen. Da vidnet kom ind på stu-en, stod Tiltalte 2 med Forurettede 1 i armene og sagde, at Forurettede 1 ikke trak vejret ordentligt, og at hun var slap. Vidne 23 tog barnet. En læge blev tilkaldt. Man forsøgte at puste Forurettede 1 i ansigtet, men hun reagerede ikke på dette. Man ville have Forurettede 1 op på akutstuen, hvor der var flere remedier til at hjælpe hende. Vidnet husker ikke, hvor på stuen Tiltalte 1 var, mens Tiltalte 2 stod med Forurettede 1, men vidnet husker, at Tiltalte 1 havde Forurettede 2 i armene. Tiltalte 2 sagde, at Forurettede 1 efter måltidet var blevet slap, og at han ikke kunne få kontakt til hende. Vidnet husker ikke, om Tiltalte 2 sagde, hvad han troede, der var galt med barnet. Vidnet har ikke talt med forældrene om, hvad der var galt med Forurettede 1.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 2: ”Da vidnet kom til stuen, stod faren med Forurettede 1 og han sagde, at hun gylpede og blev slap. Han sagde, at det var som om, at hun fik noget i den gale hals, småkastede op og gylpede. Det var derfor, at han havde hende oppe og han havde prøvet at banke hende i ryggen” forklarede vidnet, at forklaringen er i overensstemmelse med, hvad der skete. Tiltalte 2 sagde, at Forurettede 1 lige havde fået mad. Senere på natten spurgte Tiltalte 2, om det kunne være fordi, at han lige havde rusket Forurettede 1 lidt for at få gang i hende.

Først blev der tilkaldt en læge, forvagten, til stuen og så en anden læge, bagvagten. Bagvagten har mere erfaring end forvagten. På akutstuen blev Forurettede 1 scannet med en ultralydsscanner, da det virkede som om, at der var noget galt med hendes hoved. Scanningen viste, at der var en blødning i hovedet. Forurettede 1 skulle derfor også CT-scannes. En ”Giraf” blev hentet. I en ”Giraf” er der også et genoplivelsesudstyr til børn. Forurettede 1 virkede slap i kroppen, og vidnet så, at der var mærker på Forurettede 1's krop. Vidnet spurgte bagvagten, om der kunne være sket noget, idet Forurettede 1 også havde mærker. Bagvagten sagde, at han havde samme tanke. Forurettede 1 havde kun ble på. Vidnet så et mærke bag på baglåret. Vidnet havde om lørdagen også set et mærke på Forurettede 2 – på baglåret. Forurettede 2 var også rød og hævet ved numsen. Der blev talt om, hvorvidt børnene havde et syndrom. Forurettede 1 havde mærker på brystkassen, som så ud som at stamme fra fingre. Disse så vidnet først, da der var kommet ro på Forurettede 1. De sprang ikke så tydeligt i øjnene. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 opholdt sig meget på gangene med Forurettede 2, efter at Forurettede 1 var kommet på akutafdelingen. Der var ingen af dem, der blev ved Forurettede 1 på akutafdelingen. Dette fik vidnet til at tænke, om der var noget, der ikke var, som det skulle være, da de oftest ser, at i hvert fald den ene forælder bliver ved det syge barn.

For- og bagvagten konfronterede Tiltalte 1 og Tiltalte 2 med deres mistanke om

vold. Vidnet var på dette tidspunkt sammen med Forurettede 1, Tiltalte 1 og Tiltalte 2 virkede kedede af det, da de kom ud efter samtalen med lægerne. Tiltalte 1 græd meget. Tiltalte 2 sagde, at han ikke kunne forstå, hvad der var sket, og at han ikke kendte til, at der var sket noget.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 4: ”Faren sagde, at det var rigtig ubehageligt at de mistænkte dem, men at han godt kunne forstå at de skulle være sikre på, hvad der skete. Det var som om, at han havde en forståelse for, at det var sådan det skulle være” forklarede vidnet, at dette er korrekt gengivet. Der var hospitalspersonale ved Tiltalte 1 og Tiltalte 2 hele tiden, fra det tidspunkt, hvor mistanken om vold opstod.

Tiltalte 1 fik en seng på gangen, idet hun lignede én, der kunne finde på at besvime. Hun græd meget og var helt ude af den. Hun rystede også. Hun lå og ringede til familien.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 4: ”Moren begyndte bare at ryste og blev utilpas og hun kunne ikke rigtig samle sig om, at komme ned at sidde” forklarede vidnet, at dette er korrekt. Tiltalte 1 blev fysisk dårlig.

Vidnet var hele tiden ved Forurettede 1, fra da Forurettede 1 kom på akutafdelingen, bortset fra da Forurettede 1 var i CT-scanneren. Forurettede 2 var imens på sin stue. Efter scanningen blev Forurettede 1 kørt til neonatalafdelingen, hvor Tiltalte 1 og Tiltalte 2 kom op og gik igen. Tiltalte 2 virkede oprørt og gik frem og tilbage på gangen. Vidnet har aldrig før oplevet forældre, der ikke blev ved et barn, der blev arbejdet med. Tiltalte 2 kom nogle gange ind for at høre, om der var noget nyt, når der kom nye læger til. Forældrene virkede til at være i dyb krise og i krise over, hvad der skete. Tiltalte 2 og Tiltalte 1 blev på et tidspunkt spurgt, om de ville ind og se Forurettede 1. Det endte med, at de også fik Tiltalte 1 ind og se Forurettede 1 ligge i respirator. Forurettede 1 blev af vidnet fulgt til ambulancen, da Forurettede 1 skulle til Rigshospitalet. Hun så ikke Forurettede 1 siden.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at moderen virkede passiv og lod vidnet gøre, hvad der skulle gøres. Vidnet mener ikke, at hun så Tiltalte 1 være ked af det om lørdagen.

Vidnet er ikke vant til, at forældre ikke er inde ved det barn, der bliver arbejdet med. Hospitalet vil gerne have, at der er en forælder til stede, idet barnet kender forældrenes dufte og lyde. Vidnet kan ikke afvise, at der på et tidspunkt er blevet sagt, at forældrene ikke længere måtte være til stede. Det er muligt, at Tiltalte 1 havde en angstanfald, vurderet ud fra den måde, som hun reagerede på.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 5: ”Moren blev bare liggende ude i sengen på gangen og spurgte til hvad de gjorde og hvorfor der ikke skete nogen. Moren ville rigtig gerne have at tingene bare gik hurtigt”

forklarede vidnet, at dette er rigtigt. Det skulle bare gå stærkt, mente Tiltalte 1.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at Tiltalte 2 kom og spurgte, hvad der skete, når der kom en ny læge. Tiltalte 2 lagde ofte en hånd på Forurettede 1's mave, og det virkede så som om, at han blev ked af det, og så gik han ud.

Læge Vidne 13 var en af de læger, der kom til på akutstuen. Vidnet husker ikke, hvad der blev sagt. Hun husker dog, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 blev spurgt, om de havde rusket børnene. De blev kun spurgt til episoden på stuen – ikke om der var sket noget i hjemmet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 5-6: ”Vidnet spurgt, hvor hårdt han havde rusket hende. Faren sagde ’Jeg har jo bare lige haft fat i hende for at få det løs’. Læge, Vidne 13, havde sagt til faren, at der skulle mere til og at det ikke bare lige ville ske ved en enkelt gang. Det var helt tydeligt, at faren talte om den aktuelle situation og ikke om noget der kunne være sket hjemme” forklarede vidnet, at det godt kan passe, at der blev sagt således.

Vidnet ved ikke, hvad Tiltalte 1 lavede i sengen på gangen, idet vidnet var inde på stuen. Hun kunne fra stuen høre, at Tiltalte 1 ringede til folk. Hun sagde blandt andet i en telefonsamtale, at den, som hun talte med, skulle bede for Forurettede 1.”

...

”**Sygeplejerske Vidne 2 ...** forklarede, at hun var sygeplejerske på Hvidovre Hospital i 2020. Hun var på børne- og ungeafsnittet. Vidnets opgaver bestod blandt andet i at give medicin, måle værdier, tale med pårørende og hente børn fra akutafsnit.

Vidnet havde nattevagt i weekenden den 2.-4. oktober. Vidnet var ikke meget på stuen, hvor de tiltalte og deres børn var. Vidnet blev tilkaldt et par gange til stuen, efter at der på stuen var blevet ringet. Vidnet husker, at moderen var meget træt og udmattet. Faderen tog sig mere af børnene – Han var mindre træt. Familien virkede meget almindelig. Nogle andre sygeplejersker nævnte bagefter noget med en speciel stemning på stuen.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 13: ”Afhørte blev spurgt ind til hendes indtryk af forældrene. Afhørte oplyste, at hun generelt havde opfattet dem som velfungerende, moren virkede dog noget udmattet – det kom til udtryk ved, at hun virkede lidt lad, opgivende og nærmest lidt kriseplaget. Afhørte synes ikke hun virkede glad og frisk – hun virkede dog ganske bekymret for børnene, og spurgte flere gange ind til undersøgelser. Faren virkede ikke helt så udmattet, og var flere gange ude at hente kaffe og den slags” forklarede vidnet, at dette godt kan passe, at vidnet har brugt ordene ”opgivende” og ”kriseplaget” om moderen. Vidnet kan huske, at moderen ved

en lejlighed stod med det ene barn og sagde: ”Kan du ikke kigge på det? - Det ser ud som om, at hun ikke har det godt” . Vidnet kiggede på barnet og syntes, at det virkede meget normalt, og hun sagde derfor til moderen, at hun ikke skulle være bekymret. Det var lidt påfaldende, at vidnet blev bedt om at kigge på barnet midt om natten.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 14: ”Afhørte havde blot undret sig lidt over den måde, som moren nærmest ville have afhørte til at holde pigen – afhørte tolkede det nærmest som lidt ’jeg kan ikke overskue det agtigt’ fra morens side” forklarede vidnet, at dette lyder som vidnets ord. Det var det indtryk, vidnet havde.

Det ene barn kastede meget op. Faderen stod og holdt barnet og sagde, at hun lige havde fået mad og kastede vildt meget op. Vidnet tror, at det barn, han stod med, var det barn, som senere døde.

Foreholdt sit notat af 4. oktober 2020, ekstrakt 9, side 11: ”Tvillingesøster har til eftermiddag og aften haft store opkastninger/gylpet. Ut så opkastning, der var eksplosiv og stor. Far sørger for at bøvs hende af undervejs ved flas-ke. Der er lagt væskeskema på stuen” forklarede vidnet, at det var meget, der blev kastet op meget hurtigt. Vidnet kan efterfølgende godt se, at dette godt kunne have været et tegn på en hjerneskade. Vidnet drøftede på et tidspunkt, efter at det hele var overstået, dette med en overlæge.

Vidnet havde intet særligt at bemærke om pigernes trivsel. Vidnet gav antibiotika en tidlig morgen til en af pigerne. Det var flydende medicin. Vidnet kom til at sprøjte det ud i ansigtet på barnet, og faderen kom til at grine ad dette. Vidnet syntes ikke, at dette var sjovt.

Vidnet mener ikke, at hun lagde mærke til mærker på børnene.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at da moderen stod med barnet og ville give det til vidnet, var moderen bekymret om, hvorvidt barnet var helt sig selv – om det var ved bevidsthed. Vidnet tog hende alvorligt og holdt barnet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 13: ”Moren sagde noget i retning af ’min datter er så slap, prøv at se’, det var afhørtes opfattelse, at moren nærmest ville have afhørte til at holde hende. Moren sagde, at det var som om, at hun ikke rigtig kunne få kontakt til pigen” forklarede vidnet, at det var sådan, det var. Vidnet noterede sig, at barnet trak vejret.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 13: ”De fik lagt pigen på sengen, hun var sløv og slap, men ganske kort tid efter vågnede hun op igen og virkede mere frisk. Afhørte tænkte, at det var en slags ’mælkekoma’ – en normal reaktion, hvis man får mere at spise end man plejer” forklarede vid-

net, at det var sådan hun opfattede det.

Vidnet tør ikke udtale sig om, hvorvidt en blødning i hjernen kan medføre opkast.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun til politiet har sagt noget om, hvordan forældrene håndterede børnene.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 14: "Det var dog afhørtes indtryk, at de håndterede børnene helt normalt. Moren virkede meget bekymret og kunne spørge ind til undersøgelser flere gange – nogle gange kl. 1 om natten. Faren var hjælpsom og også på børnene. Det var afhørtes opfattelse, at begge forældre var på begge børn" forklarede vidnet, at dette var hendes opfattelse. Begge forældre hjalp til og passede børnene.

Vidnet tolkede det som bekymring fra moderens side, da moderen tilkaldte vidnet midt om natten. Hun opfattede det ikke som om, at moderen ville have opmærksomhed.

Vidnet husker ikke, om børnene græd meget.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 14: "Forespurgt til om det var afhørtes opfattelse, at de græd mere end normalt oplyste afhørte, at det nærmest var det modsatte. Afhørte synes de var meget stille" forklarede vidnet, at hun godt kan have forklaret således - sådan husker hun det også i dag."

...

"Overlæge Vidne 3 ... forklarede, at han er overlæge på Rigshospitalets intensivafdeling for nyfødte og børn op til 2 år, der har behov for respiratorbehandling. De modtager syge børn fra hele landet. Han har været på den afdeling siden 2011. Afdelingen hedder også neonatalafdelingen. Alle lægerne på vidnets afdeling er uddannet til at vurdere børn med påførte skader, og de har stor fokus herpå.

Vidnet deltog i behandlingen af Forurettede 1 i oktober 2020. Den 6. oktober 2020 modtog de Forurettede 1 fra Hvidovre Hospital. En læge og en sygeplejerske havde hentet Forurettede 1 i Hvidovre. Forurettede 1 havde kastet op og var blevet meget dårlig. Når man lyste Forurettede 1 i øjnene, så trak den ene pupil sig ikke sammen. Pupilen var udvidet og kantet. Dette kan være et udtryk for, at der er et forhøjet tryk inde i hjernen. Forurettede 1 blev overflyttet til Rigshospitalet på baggrund af en ct-scanning, der var foretaget kl. 03.00. Forurettede 1 var blevet svært dårlig. CT-scanningen viste blødning udenpå hjernen på begge sider. Der var både friske og ældre blødninger. Forurettede 1 var meget svært syg. Hun lå i respirator. Hun fik morfin og noget afslappende til musklerne. Hun havde et rør i lungerne og en maskine til at trække vejret. Hun skulle stabiliseres, og de skulle fin-

de ud af, om de kunne lægge et dræn ind for at få væske ud. Vidnet kan af journalen se, at forældrene er spurgt ind til, om Forurettede 1 kunne have været udsat for vold. Der stod noget om, at der var stillet spørgsmål om, hvorvidt barnet kunne være blevet rystet for voldsomt. Der var tale om usædvanlige skader hos Forurettede 1, som ikke kunne være opstået af sig selv. Derfor var vidnet opmærksom på eventuelle andre skader på Forurettede 1. Vidnet lavede en ultralyds-scanning, som viste, at der kom blod op til hjernen, og at dette blod blev skubbet ud, som om der var et for højt tryk.

Foreholdt sit kontinuationsnotat af 6. oktober 2020, ekstrakt 8, side 26: Subdurale kavitet tappet med butterfly, herefter dræning” forklarede vidnet, at der blev sat en nål igennem kraniet, hvor der blev tappet ca. 30 ml. væske ud, hvilket er en pæn portion for en så lille pige. Senere på dagen blev der ved en operation lagt et dræn. Der kom en brunlig væske ud. Det der kom ud, var blod, der havde undergået en nedbrydningsproces. Væsken tydede på en blødning, der var sket for noget tid siden.

Der blev taget skeletrøntgen. Der blev konstateret 3 brækkede ribben på venstre side bagtil – en ældre skade, kunne man se, idet der var en opheling. På lårbensknoglerne fandtes små stykker afbrækket knogle (corner-læsioner). Der sås også brud på skinnebenet, et såkaldt bucket handle brud. Begge typer brud er brud, som opstår ved rystevold. Corner-læsioner opstår kun ved ryste-vold.

Skaden, som den der var opstået i hjernen, opstår typisk, hvis barnet er blevet rusket. Man bløder normalt ikke på begge sider af hjernen samtidig.

Vidnet var ikke i tvivl om, at der var tale om en non-accidental skade hos Forurettede 1.

Foreholdt sin mail af 6. oktober 2020 til Den Sociale Døgnvagt, ekstrakt 1, side 29: ”Hej skriver hermed de oplysninger du udbad dig på skrift. Som forklaret i telefonsamtale for 10 minutter siden er jeg overlæge på Rigshospitalets Neonatalafdeling, Intensivafdeling for nyfødte og småbørn. Henvendelsen drejer sig om en 2 måneder gammel tvillingepige, som vores intensive transport hold hentede i morges på Hvidovre Hospitals børneafdeling pga kramper. Krampernes årsag er en stor blødning uden på hjernen, påvist ved ultralyds-scanning og CT-scanning i dag. Barnet blev lagt i respirator inden overflytningen til Rigshospitalet, og er nu dybt bedøvet i respirator, med tegn til mulig, alvorlig hjerneskade ud over blødningen. Øjenundersøgelse i morges viser blødninger i nethinden på venstre øje, højre øje kunne der ikke ses ind i pga tekniske vanskeligheder. Desuden har barnet hudblødninger i forskellig alder, blandt andet en ret frisk hudblødning på det ene baglår” forklarede vidnet, at han var klar over, at politiet skulle indblandes i sagen. Vidnet bemærkede ved indlæggelsen, at der var et blå mærke på den ene balle/baglår. Han så også et grønt mærke i panden på Forurettede 1. Grønne mærker er ældre end blå mærker.

Foreholdt sit kontinuationsnotat af 6. oktober 2020, ekstrakt 8, side 26: ”Har tilsyneladende blå mærker i ansigt og på krop” forklarede vidnet, at han selv så dette. Det er muligvis det grønne mærke i panden, han her upræcist omtaler som blå.

Foreholdt sit kontinuationsnotat af 6. oktober 2020, ekstrakt 8, side 26: ”på den ene balle et mere frisk” forklarede vidnet, at han ikke var involveret i at tage billeder af dette. Han mener, at det var på den venstre balle, der var et blå mærke. De havde også undersøgt Forurettede 1's blods evne til koagulation. Denne var normal.

Vidnet var ikke i tvivl om, at Forurettede 1 havde været udsat for ryste- og ruskevold, idet der var blødninger på begge sider af hjernen. Der var tale om både gamle og nye blødninger, og der var både nye og gamle knoglebrud. Skaderne i hovedet og på lårbensknoglerne var resultat af ruskevold. De brækkede rib-ben kunne også tyde på, at hun var blevet klemmt om brystet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 17: ”Afhørte forklarede videre, at de skader der efterfølgende blev opdaget på Forurettede 1 via scanninger, herunder ’buckethandle brud’, ’corner brud’, brud på skinneben og lårben, kun kunne fremkomme med en særdeles hårdhændet og voldsom behandling af barnet” forklarede vidnet, at der skulle lægges kræfter i for at give barnet sådanne skader - Det ville være voldsomt at kigge på. Det er smerte-fuldt at brække ribben, også for babyer. Der må have været tale om meget voldsomme rusketure, og det var nogle meget smertefulde skader.

Der blev lagt en ny trykkrue på Forurettede 1 den 8. oktober for at lave et modtryk. Trods dette blev Forurettede 1 dårligere og dårligere. Hun fik kramper. Der blev målt efter aktivitet i hjernen. Det viste sig, at der ikke var aktivitet i hjernen. Man tog derfor Forurettede 1 ud af respiratoren, idet der ikke var udsigt til, at hun kunne overleve.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at det er et tegn på forhøjet tryk i hjernen, at pupillerne ikke reagerer på lys. CT-scanningen svarede godt til dette billede. Et forhøjet tryk kan skyldes, at man ikke har trukket vejret på grund af blokerede luftveje, eller det kan skyldes blødninger. Der var intet, der tydede på blokering af luftvejene hos Forurettede 1. Hendes lunger og hjerte blev undersøgt grundigt, og der var ikke tegn på, at der havde været vejrtrækningsproblemer. De brækkede ribben hos Forurettede 1 har ikke givet vejrtrækningsproblemer. Vidnet kan ikke sige, med hvor voldsom en kraft der er blevet klemmt om Forurettede 1.

De gjorde flere tiltag for at forbedre blodets mulighed for at komme til hjernen og retur igen.

Væsken, der blev trukket ud af Forurettede 1's hoved, var brunlig – colafarvet – hvilket tyder på, at blødningen ikke var helt frisk. Man kan ikke udelukke nye blødninger, men det ville typisk kræve nye overrivelsers af blodkar i forbindelse med nyt traume. Nye blødninger i den colafarvede væske, må således skyldes nye skader.

Blå mærker bliver senere grønne og til sidst gule. Et blå mærke har ikke været rødt først.

Foreholdt sit kontinuationsnotat af 6. oktober 2022, ekstrakt 8, side 26: ”Ingen pettekier i huden eller ved almindeligt indblik i konjunktivae” forklarede vidnet, at dette betyder, at der ikke hos Forurettede 1 var hudblødninger og blødninger i øjnenes bindehinder, der kunne være opstået i forbindelse med strangulering. Blodets evne til at størkne blev rutinemæssigt undersøgt.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at han af journalen kunne læse, at det var faderen, der stod med barnet, da barnet blev ukontaktbart. Vidnet har ikke haft dialog med forældrene. Han husker ikke, om han har hørt en teori om, at skaderne skulle være sket i forbindelse med, at barnet var blevet holdt af faderen på Hvidovre Hospital.”

...

Sundhedsplejerske Vidne 4 forklarede adspurgt af advokat Buch-Jepsen, "at hun er ansat som sundhedsplejerske i Team, og at hun var sundhedsplejerske for de tiltalte tvillinger. Hun blev tilknyttet familien allerede under graviditeten. Der var en ekstra sårbarhed hos moderen, så derfor blev vidnet tilknyttet under graviditeten. Det var jordmoderen, der henviste på grund af angst hos moderen. Vidnet husker ikke, hvornår hun første gang mødte moderen. Hun husker dog, at de ved det første møde talte om forældreskab. Begge forældre deltog, og mødet foregik hjemme hos forældrene. Vidnet bemærkede ikke noget unormalt under dette besøg. Begge forældre så frem til forældreskabet. Vidnet havde kun dette ene besøg hos forældrene under graviditeten.

I 2020 var det ikke muligt for sundhedsplejersker at mødes andre steder med forældre end i hjemmet. Der blev under graviditetsbesøget talt om, hvornår faderen kunne starte på uddannelse. De talte om, at det ville være hårdt at starte i august. Vidnet blev tilknyttet familien, da pigerne blev født.

Vidnet har ikke tal på antallet af besøg hos familien.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 99: ”Afhørte forklarede, at hun har set pigerne seks gange efter de blev født” forklarede vidnet, at dette godt kan passe. Hun husker, at hun havde ekstrabesøg. Der er altid besøg af sundhedsplejersken på 3.-5.-dagen, på 12.-dagen, efter 3 uger, efter 8 uger og efter 4-6 måneder. Det er ikke unormalt at have ekstrabesøg. Grunden

til ekstrabesøgende havde med vægt at gøre. Forurettede 2 havde lidt spisevægring. Vidnet ved ikke, om Forurettede 2 på et tidspunkt blev indlagt på grund af spisevæg-ring.

Tiltalte 1 virkede overvældet og glad over at være blevet mor. Vidnet husker ikke, at der under det første besøg efter fødslen var noget, der gav hende anledning til bekymring. Hun talte om, at det var vigtigt at have øjenkontakt med børnene. Vidnet screener under et besøg altid for efterfødselsreaktioner - Det-te gælder både mor og far. Vidnet husker, at Tiltalte 1 på den baggrund blev henvist til en gruppe for folk med efterfødselsreaktioner. Tiltalte 1 havde behov for hjælp. Vidnet bemærkede i den tid, hvor hun kom i de tiltaltes hjem, ingen ændring i den måde, som Tiltalte 1 behandlede børnene på, så vidt hun husker.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 99: ”*Afhørte blev adspurgt om hvordan hun vurderede Tiltalte 1 efter børnene blev født. Afhørte forklarede, at Tiltalte 1 var meget opmærksom på børnene og stillede mange spørgsmål. Afhørte forklarede, at Tiltalte 1 var kærlig over for børnene og at hun tog dem op, hvis de græd. Afhørte forklarede, at hun observerede et form for skel i Tiltalte 1 uden, at hun præcist kan forklare hvorfor. Afhørte forklarede, at hun screenede Tiltalte 1 som del af en efterfødselstest i et spørgetema” forklarede vidnet, at Tiltalte 1 holdt lidt på følelserne. Vidnet så ingen usædvanlig ændring i den måde Tiltalte 1 var på. Det er en stor ting for alle at blive forældre.*

Foreholdt spørgeskemabesvarelser, tillægsekstrakt 1, side 9-10, forklarede vidnet, at man stadig benytter sådanne tests. Hvis man scorer over 10-12, så skal man være opmærksom, og så kan man blive henvist til en efterfødsels-gruppe, hvor en psykolog og en sundhedsplejerske er tilknyttet. Vidnet talte med Tiltalte 1 om hendes score, der var på 13. De talte i den forbindelse om, at Tiltalte 1 holdt lidt på sig selv følelsesmæssigt. Der blev talt om at lægge telefoner væk, når man havde kontakt med børn.

Når vidnet var på besøg hos de tiltalte, så så hun altid børnene uden tøj på. De havde nemlig ikke tøj på, når de blev vejjet. Vidnet har aldrig set blå mærker på børnene. Hun har heller ikke set rifter på børnene. Vidnet mener, at der er blevet talt om ondt i maven. Forældrenes opførsel under møderne afveg ikke fra andre forældres. Vidnet husker, at der blev talt om gråd, og at tvillinger kunne græde på forskellige tidspunkter. Vidnet husker, at faderen spurgte, om det var normalt, at børn kunne få blå mærker. Forældrene havde observeret blå mærker på det ene barn. Vidnet svarede, at det ikke var normalt. Det var på kinden og vistnok på brystet, at der var blå mærker. Dette har hun sandsynligvis skrevet i et notat. Vidnet fandt det naturligt, at faderen var nysgerrig. Tiltalte 1 var til stede, da faderen spurgte. Vidnet husker ikke, om Tiltalte 1 sagde noget i forbindelse med, at der blev talt om blå mærker.

Vidnet forklarede nu, at det er muligt, at vidnet husker forkert, og at det mu-

ligvis var Tiltalte 1, der spurgte, om det var normalt at få blå mærker.

Vidnet mener, at begge forældre altid var til stede, når hun var på besøg. Der bliver kigget efter trivsel og udvikling. De tiltaltes børn udviklede sig. Vidnet henviste til egen læge og kiropraktor, hvis noget vedrørende udvikling afveg. Vidnet mistænkte ikke, at de tiltaltes børn var udsat for vold. Vidnet husker ikke, om hun med forældrene har talt om jordbærmærker – et uskyldigt mo-dermærke, som ikke er et rigtigt modermærke. Øjenbetændelse er smitsomt. Forældre kan smitte børn med øjenbetændelse – og omvendt. Vidnet husker ikke, om det ene af børnene på et tidspunkt var rød ved øjet. Vidnet havde fy-sisk fat i børnene, formentlig under alle besøgene. Hun trykker alle børn på benene og vender dem rundt fra ryg til mave og får dem til at løfte hovedet. Hun vejer altid børn, når hun er på besøg. Vidnet husker ikke, om det sidste besøg hos de tiltalte var den 30. september 2020. Vidnet havde ingen mistanke om, at der var knoglebrud på børnene. Hun ville have reageret, hvis hun havde haft den mindste mistanke om knoglebrud. Børn er meget bløde. Børnene virkede ikke smertepåvirkede, når hun trykkede dem på arme, ben og krop. Da der blev talt om blå mærker, sagde vidnet, at disse kunne være påført, men at de også kunne skyldes sygdom. De blev henvist til egen læge om dette. Ved et af de sidste besøg havde Forurettede 1 navlebrud.

Der var ingen af børnene, der skreg, når hun undersøgte dem. De græd, men de kunne trøstes. Dette er der intet usædvanligt i.

Der er muligvis blevet talt om Forurettede 1's hovedstørrelse. Vidnet ville i så fald have henvist til en læge. Forurettede 2 var mere blød og slap end Forurettede 1.

Vidnet gjorde sig ingen observationer omkring Tiltalte 2's håndtering af børnene.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 113: ”Afhørte forklarede, at Tiltalte 2 var utrolig kærlig over for børnene og kysser og krammer dem. Afhørte forklarede, at Tiltalte 2 tog børnene meget blidt op og gik rundt med dem” forklarede vidnet, at hun formentlig godt kan have sagt således.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at hun har oplevet andre end Tiltalte 1, der har holdt på følelserne. Vidnet følte, at hun havde en god dialog med Tiltalte 1.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 99: ”Afhørte forklarede, at det ikke er fordi Tiltalte 1 skal græde, men at hun fik lyst til at ’åbne en eller anden lem’ og den er lukket hos Tiltalte 1” forklarede vidnet, at det formentlig er rigtigt, at hun har forklaret således. Vidnet følte, at der gemte sig nogle følelser hos Tiltalte 1. Det er muligt, at vidnet på sin måde har forsøgt at få Tiltalte 1 til at åbne sig.

Tiltalte 1 læste nok selv spørgsmålene og satte krydser, da hun udfyldte spørge-

skemaet, tillægsekstrakt 1, side 9. Skemaet er ikke et diagnosesystem. Skema-et kan derimod bruges som et redskab til at åbne op for nogle snakke. Det virkede som om, at begge forældre glædede sig til at blive forældre. Vidnet mener, at forældrene havde forventningsafstemt forinden fødslen. Vidnet gjorde dem opmærksom på, at det var en kæmpe omvæltning at blive forældre til tvillinger. Vidnet vejledte om, at det kunne være en god idé for Tiltalte 2 at vente med at starte uddannelse.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 100: ”Afhørte forklarede, at hun fornemmede, at Tiltalte 2 ikke var så realistisk. Adspurgt afviste afhørte, at Tiltalte 2 forstod hvor stor en opgave det er. Afhørte forklarede, at hun lagde mærke til dette i forbindelse med besøgene” forklarede vidnet, at hun her nok sigtede til det med Tiltalte 2's uddannelse.

Der blev under et besøg talt om, at Tiltalte 2 en nat gik sin vej, og der blev i den forbindelse talt om afmagtsfølelser. Det kan være en god strategi at gå, idet alternativet kan være værre. Tiltalte 2 sagde, at han var overrasket over sig selv – at han kunne finde på at gå sin vej. Vidnet taler med alle forældre om ruskevold. Afmagt kan føre til ruskevold. I dette tilfælde udsprang samtalen om ruskevold af, at Tiltalte 2 var gået sin vej. Vidnet husker ikke, at hun har talt med Tiltalte 1 om håndteringsstrategi.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 101: ”Afhørte forklarede, at hun havde en fornemmelse af, at Tiltalte 2 trak sig mere og mere. Afhørte forklarede, at Tiltalte 1 beskyttede Tiltalte 2 og tog børnene mere end Tiltalte 2 Tiltalte 1 gik blandt andet ture med børnene, fordi Tiltalte 2 havde brug for at sidde på altanen og ryge cigaretter og læse en bog. Afhørte forklarede, at hun ikke havde indtrykket af, at Tiltalte 2 helt opgav. Afhørte forklarede, at Tiltalte 2 havde Forurettede 1 meget” forklarede vidnet, at hun tror, at hun fik denne fornemmelse, fordi Tiltalte 2 var træt. Han fortalte, at han faldt i søvn på sofaen. Tiltalte 1 havde svært ved at være væk fra børnene. Hun var bange for, at der skulle ske dem noget. Når vidnet under afhøringen sagde ”beskytte” , så mener hun det nok på den måde, at Tiltalte 1 aflastede Tiltalte 2.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 101: ”Afhørte forklarede, at det skal være en fælles ting for dem begge, men at det virkede som om, at Tiltalte 1 passede på Tiltalte 2” forklarede vidnet, at der også her er tale om aflastning som netop forklaret ovenfor.

Vidnet fik heller ikke Tiltalte 2 til at åbne sig.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 102: ”Afhørte forklarede, at det prellede af på Tiltalte 2 og at hun heller ikke fik åbnet ham” forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun heller ikke fik åbnet Tiltalte 2. Tiltalte 2 smilede, ligegyldigt hvor træt han var.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 102: ”Afhørte forklarede, at Tiltalte 2 bare smilede og grinte lidt af det hele, og at det er hans måde at sige, at det er hårdt på” forklarede vidnet, at det er dette, hun lige har prøvet at sige.

Der var hos de tiltalte et behov for flere sundhedsplejerskebesøg end de fire obligatoriske. Det var egen læge og Tiltalte 1, der bad om ekstra sundhedsplejerskebesøg.

Vidnet husker det som, at det var Tiltalte 2, der fortalte om de blå mærker.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 105: ”Afhørte afviste, at hun observerede blå mærker på børnene. Afhørte forklarede, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 spurgte om det er normalt, at børn har blå mærker” forklarede vidnet, at de havde en fælles snak om de blå mærker, og at hun derfor ikke husker, hvem af de tiltalte der bragte emnet op.

Vidnet kommunikerede primært med Tiltalte 1 – både telefonisk og via beskeder. Det er ikke unormalt at kommunikere på den måde, selvom der findes en platform til kommunikation. Vidnet husker ikke, hvad der blev ringet og skrevet om. Vidnet følte, at Tiltalte 1's spørgsmål var relevante. Tiltalte 1's henvendelser afveg ikke fra andre forældres. Der var tale om forskelligartede spørgsmål fra Tiltalte 1. Vidnet kunne ikke altid svare på Tiltalte 1's spørgsmål. I så fald henviste hun til egen læge eller andre relevante fagpersoner, f.eks. kiropraktor, 1813 eller 112. Vidnet følte ikke, at Tiltalte 1 misbrugte sine muligheder for at kontakte fagpersoner. Der er formentlig blevet talt om, at børnene var to forskellige individer, som kunne udvikle sig forskelligt. Vidnet bruger ikke selv udtrykket tigerspring. Børn kan opleve mavesmerter, idet de er født med et ufærdigt tarmsystem. Der er mange børn, der får forstoppelse. Dette kan skyldes modernælkserstatning. Lactulose kan løse problemet. Vidnet fik ikke indtryk af, at børnene græd mere end andre børn. Der blev talt om, at børnene græd på skift, og at der derfor var gråd konstant. Vidnet har før oplevet, at folk har siddet med deres telefoner, når hun har været på besøg.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 115: ”Afhørte forklarede, at hun talte med Tiltalte 2 og Tiltalte 1 om, at de skulle lægge deres telefoner væk” forklarede vidnet, at hun husker, at hun talte med begge forældre om at lægge telefonerne væk.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 116: ”Afhørte forklarede, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 godt kunne sidde med en telefon i den ene hånd, mens de gav et af børnene sutteflaske med den anden” forklarede vidnet, at det er rigtigt, at de begge kunne finde på dette.

Foreholdt sit notat af 17. september 2020, tillægsekstrakt 1, side 8-9: ”Mor opleves rolig. Har kontrol over sin angst, men har haft udbrud, men oplever at

kunne håndtere situationerne. Har svært ved at være væk fra børnene når de sover. Sidder inde i sovrummet når børnene sover der, for at kunne tjekke til børnene. Vi taler om strategier for at mor lige så stille kan forsøge at gå fra børnene. Starte med nogle minutter og lægge til lige så stille” forklarede vidnet, at der er blevet talt om, at det kunne trigge Tiltalte 1's angst at være væk fra børnene.

Foreholdt sit notat af 23. september 2020, tillægsekstrakt 1, side 9: ”Tiltalte 1 fortæller at hun har angst tilfælde, ikke hver dag. Men fortæller at hun i stedet har behov for kontrol over pigerne. Har svært ved at slippe dem. De skal helst være i samme rum som Tiltalte 1. Der spørges ind til hvad der giver Tiltalte 1 ener-gi. Hun fortæller at hun har behov for at komme ud at gå tur og høre lydbog. Tiltalte 1 fortæller også at hun er meget opmærksom på Tiltalte 2 så han ikke bliver belastet. Nogle dage er hårde end andre. Men Tiltalte 1 kan mærke at hun syntes det er hårdt” forklarede vidnet, at det var børnene, som Tiltalte 2 kunne belastes af. Tiltalte 2 kunne måske også udvikle en efterfødselsreaktion. Hun husker dog ikke, at de talte om Tiltalte 2 og efterfødselsreaktioner.

Adspurg af anklageren forklarede vidnet, at hun mærkede på børnenes kranieform under besøgene. Hun trykkede på deres arme og ben. Man kan arbejde med børns ben, hvis der er mavegener. Vidnet lavede stræk og bøj med børnenes ben. Hun foldede armene ind under børnene, når de lå på maven. Hun vejede børnene under alle besøg.

Foreholdt, at der sandsynligvis har været brækkede ribben på børnene under hendes besøg, forklarede vidnet, at børnene var kede af det, når de kom på puslebordet, men at man kunne trøste dem. Der var således tale om normal gråd. På et af besøgene skulle hun arbejde lidt ekstra for at få kontakt til -vistnok - Forurettede 1. Der var været alderssvarende øjenkontakt til børnene under alle vidnets besøg. Hun har ikke bemærket smerter hos børnene.

Foreholdt sit notat af 6. august 2020, ekstrakt 8, side 186: ”Obj. Rolig pige på puslebordet. God øjenkontakt. Kigger rundt. ... Kranieform fin” og sit notat af 6. august 2020, ekstrakt 9, side 138: ”Obj. Lidt ked af det på puslebordet. Falder til ro da hun bliver lagt på siden. God kortvarig øjenkontakt. ... Kranieform fin” bekræftede vidnet, at hun tjekkede begge pigers kranie den 6. august.

Foreholdt sit notat af 10. august 2020, ekstrakt 9, 139: ”Forældre har været urolige for om Forurettede 2 knirker. De oplever det som en mulig knirke når hun sover om natten. Pæne farver” forklarede vidnet, at hun i dag ikke husker, at det var et tema, at Forurettede 2 knirkede.

Foreholdt sit notat af 19. august 2020, ekstrakt 8, side 187: ”Forurettede 1 har været en smule urolig og haft lidt mavegener. Påvirket af dette, hvor Forurettede 1 har vågnet og været ked af det. Aff har ikke været hver dag. Når den er kommet

har den været en smule formet og Forurettede 1 har været ked af det ved presset-rang. Da der var gået to dage uden aff. blev rectum stimuleret med temp og Forurettede 1 havde derefter aff. som var en smule fast” forklarede vidnet, at hun ikke husker samtalen om maven. De har formentlig talt om mavegener. Det er et tema, hun ofte ser ved 3 ugers undersøgelser.

Foreholdt sit notat af 24. august 2020, ekstrakt 8, side 188: ”Weekenden har været hård, da begge børn har sovet uroligt. I går aftes tilbød forældre ekstra MME og dette havde effekt og natten til i dag har vret bedre. Vi drøfter at e.l. evt skal tilse Forurettede 1 for at uss om der er noget der kan genere hende. Anb mor at fremrykke 5 ugers BUS til denne uge” , forklarede vidnet, at det er rig-tigt, at der ikke står noget om blå mærker i dette notat.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 222, forklarede vidnet, at hun ikke husker at ha-ve set dette mærke. Hun ville have noteret det, hvis hun havde set det.

Foreholdt sit notat af 19. august 2020, ekstrakt 9, side 139: ”Forurettede 2 har været en smule urolig og haft lidt mavegener” forklarede vidnet, at et godt kan pas-se, at begge piger havde problemer med maven.

Foreholdt sit notat af 17. september 2020, ekstrakt 8, side 189: ”Behovsbesøg ... Meget forkølet. Begge forældre hjemme: Forældre fortæller: Det har været nogle hårde periode, hvor pigerne på skift har været urolig” forklarede vidnet, at et behovsbesøg er et besøg udover de sædvanlige besøg. Vidnet husker, at der blev talt om, at børnene sov på skift. Dette var hårdt for forældrene.

Foreholdt sit notat af 17. september 2020, ekstrakt 8, side 189: ”Obj. Forurettede 1 er meget ked af det ved puslebordet. Kan trøstes. Kortvarig øjenkontakt. Men sparsom med mimik og svært at fastholde kontakten. ... Kranieform fin” forklarede vidnet, at dette formentlig var ved den førømtalte episode, hvor hun måtte arbejde lidt mere for at opnå øjenkontakt.

Foreholdt sit notat af 17. september 2020, ekstrakt 9, side 140: ”Forældre spørger ind til om det er normalt at børn har blå mærker. De har oplevet at Forurettede 2 har et blåt mærke på kinden. Obj. Forurettede 2 er meget ked af det ved puslebordet. Kan trøstes. God øjenkontakt. Men sparsom med mimik og svært at fastholde kontakten. Kigger væk og kommer tilbage i kontakten. Bruger sparsomt kroppen til kommunikation. Opleves en smule blød i kroppen. Løfter hovedet sparsomt. Vækst: Stabile kurver. Ingen blå mærker” forklarede vidnet, at hun vil mene, at hun aktivt kiggede efter blå mærker.

Forevist fotos, ekstrakt 4, side 235 og 236, forklarede vidnet, at hun ikke bemærkede dette mærke, da hun undersøgte Forurettede 2, dagen efter fotoet blev optaget.

Foreholdt sin tilføjelse til notat af 23. september 2020, ekstrakt 8, side 189:

”Tilføjelse til notat: Dette er en opmærksomhed som ikke er blevet skrevet ind og som er blevet aktuel efter der er efterspurgt om en udtalelse af familien. Forældre fortæller i besøget, at Forurettede 1 har haft urolige nætter og svært ved at sove i sengen. Far har derfor mange nætter i træk sovet med Forurettede 1 på brystkassen, hvor hun har fundet god ro. Mor har været inde og kigge til dem begge i løbet af natten og der har været situationer, hvor Forurettede 1 har været vågnet og mor har hørt det og givet hende flaske med MME og lagt hende tilbage hos far som stadig sov” forklarede vidnet, at hun lavede tilføjelsen på grund af denne sag. Hun drøftede dette forinden med en leder, og de blev enige om, at der skulle laves denne tilføjelse.

Foreholdt sit notat af 23. september 2020, ekstrakt 8, side 190: ”Forurettede 1 læg-ges på sofaen og kigger rundt. Finder mine øjnene og fastholder øjenkontakten længe. Følger mig med øjnene. Bruger arme og ben til at kommunikere med. En smule pludren. Ikke et stort smil, men det opleves at Forurettede 1 trækker en smule i mundvigen som et smil. Når jeg kigger væk fastholder hun blikket. Forældre er overrasket, da de ikke har oplevet Forurettede 1 så god i kontakten. Stærk. Løfter hovedet flot i bugleje. Kranieform ses med en smule asymmetri” forklarede vidnet, at børn har en favoritside at kigge til, og derfor kan der opstå lidt asymmetri i kraniet.

Forevist foto, ekstrakt 4, side 237, forklarede vidnet, at hun ikke husker, om det var denne asymmetri, som hun bemærkede. Hun har nok bemærket det, mens Forurettede 1 lå på maven.

Hun husker samtalen den 23. september om, hvordan forældrene trivedes.

Foreholdt sit notat af 23. september 2020, tillægsekstrakt 1, side 9: ”Tiltalte 1 fortæller at hun har angst tilfælde. Ikke hver dag. Men fortæller at hun i stedet har behov for kontrol over pigerne. Har svært ved at slippe dem. De skal helst være i samme rum som Tiltalte 1. Der spørges ind til hvad der giver Tiltalte 1 ener-gi. Hun fortæller at hun har behov for at komme ud at gå tur og høre lydbog. Tiltalte 1 fortæller også at hun er meget opmærksom på Tiltalte 2 så han ikke bliver belastet. Nogle dage er hårde end andre. Men Tiltalte 1 kan mærke at hun syntes det er hårdt” forklarede vidnet, at hun husker det som om, at Tiltalte 2 nævnte, at hans far var død, og at dette fyldte en del.

Foreholdt sit notat af 30. september 2020, ekstrakt 8, side 190: ”Har haft nogle gode dage. Været i godt humør. Har været ked af det hele dagen. uro i kroppen. Svært for forældre at trøste. Spist mindre i dag. Blev passet nogle ti-mer i går af farmor. Lå under legetæppe med mange lyde. Obj. Bliver ked af det ved puslebordet. Men kan trøstes. God øjenkontakt med det samme, men bliver igen ked af det. Kan trøstes” forklarede vidnet, at det er korrekt, at hun ikke i sit notat skriver noget om mærker på Forurettede 1.

Forevist fotos, ekstrakt 4, side 239-241, forklarede vidnet, at hun ikke husker

at have set dette mærke på Forurettede 1.

Foreholdt, at der den 6. oktober 2020, var blå mærker på Forurettede 1's mave, forklarede vidnet, at børnene altid er afklædte, når hun vejer dem, og de blev vejet den 30. september 2020. Vidnet har ingen blå mærker set på Forurettede 1, da hun blev vejet den 30. september.

Vidnet husker ikke, om der med forældrene blev talt om, hvorvidt man skulle fremrykke 5 ugers besøget hos lægen.

Foreholdt på ny sit notat af 24. august 2020, ekstrakt 8, side 188: "Vi drøfter at e.l. evt skal tilse Forurettede 1 for at uss om der er noget der kan genere hende. Anb mor at fremrykke 5 ugers BUS til denne uge" forklarede vidnet, at "e.l" er egen læge og "bus" er børneundersøgelse. Der må således den 24. august være blevet talt om at fremrykke 5 ugers undersøgelsen. Vidnet ved ikke, om dette blev gjort.

Foreholdt vækstmålinger, ekstrakt 8, side 194-197, forklarede vidnet, at hun har lavet de røde markeringer. Målingerne for Forurettede 1 ligger under gennemsnittet. Det er dog stadig inden for normalområdet.

Foreholdt målinger af Forurettede 1's hovedomfang, ekstrakt 8, side 198, forklarede vidnet, at Forurettede 1's hovedomfang endte med at vokse stabilt. Vidnet har ikke tænkt over dette sammenlignet med asymmetrien i Forurettede 1's hoved.

Foreholdt sit notat af 30. september 2020, ekstrakt 9, side 142: "Obj. Bliver ked af det ved puslebordet. Kan trøstes. God øjenkontakt. Kigger primært til hø. Vækst: Et lille fald på alle kurver. Dog ikke tabt sig i vægt" forklarede vidnet, at hun ikke den 30. september konstaterede mærker på Forurettede 2.

Adspurgt på ny af advokat Buch-Jepsen og foreholdt sit notat af 30. september 2020, ekstrakt 9, side 142: "Er mindre ked af det" forklarede vidnet, at hun ikke husker, om Tiltalte 1 den 30. september 2020 fortalte, at Forurettede 2 var mindre ked af det end tidligere.

De talte ikke decideret om, hvad Tiltalte 1 skulle gøre, hvis det blev for meget. Men de har nok talt om, at hun kunne gå nogle ture.

Vidnet husker noget om en sms om en rift i munden. Hun husker ikke, hvor-når hun modtog denne sms.

Foreholdt, at det var den 10. september 2020, forklarede vidnet, at hun talte med forældrene om riften. Der blev talt om, at tvillingerne godt kunne have revet hinanden.

Børnene var vist indlagt med RS-virus, da de var forkølede.

Adspurgt på ny af advokat Normann og foreholdt spørgeskemaet ”Gotland” , tillægsekstrakt 1, side 12-13, forklarede vidnet, at dette skema er lavet til mænd. Scoren i dette vægter anderledes, end scoren i skemaet ”Edinburgh” til kvinder gør.”

...

"**Vidne 5** forklarede, at hun har været ansat ved Retsmedicinsk Institut siden 2003, og hun blev uddannet retsmediciner i 2012. Siden 2015 har hun været ansat som overlæge, og siden 2019 som vicesstatsobducent. Hun har ansvaret for at supervisere de erklæringer, som de afgiver. Erklæringerne i denne sag er udarbejdet af en yngre kollega og en anden overlæge.

...

Vidnet forklarede adspurgt til erklæring af 5. maj 2021 vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 177 ff, at de havde det materiale til rådighed, som frem-går af side 178, 5. afsnit.

Når et brud på ribbenene er karakteristisk for klemning, betyder det, at fordelingen af bruddene typisk ses i forbindelse med klemning. Det vil sige, at bruddene svarer til, at man har klemmt, mens man holdt barnet med tommelfingrene foran på brystkassen og de øvrige fingre på bagsiden. Der er således flere ribbensbrud bagtil. En sådan klemning kan også efterlade mærker i huden, men vil ikke nødvendigvis.

Bruddet på armen er opstået der, hvor ledkapslen hæfter på knogleenderne. Når der kommer et træk eller ryk i lemmerne, kan ledkapslen rives af og river samtidig et stykke af knoglen med. Det er en kendt mekanisme, at der kan opstå disse læsioner ved et træk i armen. Det kræver, at man rykker til. Det kan, men behøver ikke efterlade underhudsblødning.

Skaderne ved lårbenene og underbenene kan opstå ved to kendte mekanismer, enten en rystebevægelse hvor lemmerne rystes frem og tilbage, og der kommer bevægelse i knæleddene, eller ved at man har fat i underbenene og ryster. Man ser skaderne dér, hvor knoglerne slutter, og ledkapslerne hæfter. Bruddet kaldes ”corner lesion” . ”Bucket handle lesion” er samme slags brud, men konstateret ved røntgenundersøgelse fra den modsatte side.

De har på fotos konstateret to parallelt løbende, symmetriske underhudsblødninger, altså to læsioner. Man kan typisk se det ved et greb, men kan ikke udelukke, at de er opstået på andre måder. Blødningerne viser, at der er klemmt til.

Skaderne på højre hofte, beskrevet side 182, 4. afsnit, skyldes en direkte påvirkning mod området, enten et fast greb eller slag, men kan også være et fald med anslag mod en genstand. Hårdhændet håndtering betyder, at barnet er

håndteret på en måde, som gav anledning til skaderne, og som ikke var alderssvarende håndtering. Skaderne kunne være opstået i forbindelse med en ry-steskade, hvor lemmerne rammer hinanden.

De læsioner, der er set i ansigtet, må antages at være opstået ved en direkte påvirkning mod ansigtet, enten slag eller fast greb eller anslag mod en gen-stand.

Forurettede 2's reaktioner med slaphed, side 182, 5. afsnit, kan være udtryk for smerter. Der vil typisk først opstå gråd hos barnet, men hvis smerterne vedvarer, vil man typisk opleve, at barnet ligger stille for at undgå at blive smertepåvirket. Der vil formentlig ved de påviste skader være smertebetonet mobilitet-sindskrænkning, men ved ”corner lesion” er leddets funktionelle mobilitet opretholdt.

”Battered child syndrome”, side 182 nederst, er udtryk for, at barnet over længere tid er udsat for flere tilfælde af vold, som er udført på en ensartet måde.

Adspurgt til spørgetema, ekstrakt 9, side 189 ff, forklarede vidnet, at svaret på førte delspørgsmål til spørgsmål 1, side 190 midt, estimeres ud fra knoglenydannelse. Hvis bruddene på børn er helt nye og friske, vil man have vanskeligt ved at se dem på røntgen, men efter noget tid vil man kunne se knoglenydannelse på røntgen. Det vil typisk være efter 14 dage, muligvis lidt mere eller lidt mindre. Jo længere tid, der går, desto mere vil selve brudlinjen forsvinde, og knoglenydannelsen vil blive mere og mere tydelig. Det er vanskeligt at tidsfæste det helt. Det vil være mellem 14 dage og tre uger, men det er vanskeligt at sætte et bestemt tidspunkt på, og de tre uger kan også være flydende.

Bruddene i form af ”bucket handle” og ”corner lesion” kunne tidsfæstes ved, at der var opstået knoglenydannelse ved den anden røntgenundersøgelse og ikke ved den første. Der er derfor tale om en nyere skade end skaden på ribbenene, men det er ikke muligt at tidsfæste det mere bestemt.

Bruddene på højre 4. 6. og 7. ribben, side 190, 3.-nederste afsnit, er tilsvarende tidsfæstet ud fra, hvornår de begyndte at se helingsfænomener, det vil sige ca. 14 dage før undersøgelsen den 19. oktober 2020 – ca. fra den 5. oktober. Det samme gælder for bruddene konstateret på 8. og 11. ribben, side 190, næstsidste afsnit. Det er ikke muligt at sige nærmere. De er nyere end skaderne på benene. Det brud, der er beskrevet på 5. ribben, er det samme, som er beskrevet i afsnittet ovenover. De har ikke selv set røntgenmaterialet, men de laver deres vurdering på baggrund af røntgenlægerens beskrivelser. Hvis et brud ikke var beskrevet ved undersøgelsen den 7., skyldtes det, at der endnu ikke var påbegyndt opheling den 7. Det er normalt i den alder, at man foretager røntgenundersøgelser i forbindelse med indlæggelsen og ca. 14 dage derefter, da det er et velkendt fænomen, at man ikke kan se friske brud på den første undersøgelse.

Underhudsblødningerne, side 191, 3. afsnit, kan være op til tre til fire dage gamle. Når man kan se det på huden, vil helingsfænomenerne være tydeligere.

Tidsfæstningen af hudskaderne til omkring den 2. oktober 2020, side 190, 4. afsnit, er også omtrentlig.

Adspurgt til spørgetema, ekstrakt 9, side 193-194, forklarede vidnet, at alle de konstaterede nyere skader nok er påført omkring den 2. oktober 2020. De har foretaget et skøn over, hvilke læsioner der kan være opstået omkring den 2. oktober, men de kunne også være opstået den 1. eller 3. oktober.

Anvendelse af betegnelsen ”frisk” i forbindelse med det der ses på røntgen indebærer, at man kan se en brudlinje. ”Nyere” indebærer, at man kan se knoglenydannelse, og ”ældre” betyder, at man kan se knoglenydannelse og heling. Når bruddene er ældre, kan man konkludere, at de er mindst 14 dage gamle, men det er vanskeligt at sige præcist. ”Friske” er 5-6-7 dage gamle brud.

Når man taler om underhudsblødninger, bruger man en anden terminologi, hvor ”friske” er få dage – mellem 2 og 5 dage, ”nyere” er op til en uge gamle, og ”ældre” så er ældre end det. Der vil ske en farveforandring, hvor de er røde til at begynde med og derefter bliver blå, grønlig og gule. Omfanget af skaden har ikke betydning for farvetonen, men for farveintensiteten. De vil til at starte med være røde og blålige, og derefter sker der nedbrydning af blodet, så der begynder at komme en gullig kant rundt om, og hvor det til sidst går i et med huden.

Ribbensbruddene kan typisk være opstået ved klemning – det vil være karakteristisk. Specielt ribbensbruddene på bagsiden. Man kender ikke andre opståelsesmekanismer, end at der trykkes direkte mod dem, navnlig i forhold til det sted, hvor bruddet er opstået.

Corner læsionen opstår typisk ved rysten frem og tilbage, hvor man holder barnet og ryster det, eller at man ryster barnets ben, mens det ligger ned. Det kræver frem og tilbage bevægelser.

De var opmærksomme på, at Forurettede 2 fra fødslen er beskrevet anderledes end sin søster i forhold til muskelmasse og aktivitet.

Hvis der er tale om kradsemærker, kan det være opstået ved en genstand, der kradser mod huden, og det kan også være med negle. Det er vanskeligt at sige mere præcist, hvornår de friske skader er opstået. Det er omkring indlæggelsestidspunktet, men det er ikke muligt at sige, om det er lige før eller lige efter.

Brud, der påvist den 19. oktober 2020, og som er anført til at være næppe

mere end 14 dage gamle, kan godt være opstået den 2., 3. eller 4. oktober. Det er mest sandsynligt omkring indlæggelsestidspunktet.

Hun skønner ikke, at skaderne på højre hofte og venstre ankel er kausale i forhold til knogleskaderne. Hudafskrabningen på ryggen kan måske relateres til nogle af bruddene på ribbenene.

Anklageren dokumenterede fra ekstrakt 8, personundersøgelse af 6. oktober 2020 side 206, side 209, punkt 1, og sidste afsnit, side 210, fra konklusion, 2 første linjer, 2., 3., og 5. afsnit, side 211, 1. afsnit, obduktionserklæring af 13. oktober 2020, side 216, bortset fra sidste afsnit, side 217, 5. og 6. afsnit, side 218, 3., 6. og 7. afsnit, side 219, 1. og 2. afsnit, side 220, 1. afsnit, side 221 afsnittet vedrørende indvendig undersøgelse, bortset fra 3 sidste sætninger, side 223, 6. og 8. afsnit., endelig supplerende obduktionserklæring af 21. januar 2021, konklusion, side 254-255, spørgetema af 28. januar 2021, spørgsmål 3.C og svar herpå, spørgsmål 5. B. og svar herpå, spørgsmål 7-11 og svarene herpå.

Adspurgt til personundersøgelse af 6. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 206 ff, forklarede vidnet, at beskrivelsen af skaderne, som blev konstateret den 6. oktober, side 210, 3.-nederste afsnit, var få dage og op til en uge gamle. Når der var ribbensbrud, indikerer det, at de er opstået ved klemning om brystkassen, og hun skønner, at underhudsbloodningerne er opstået i samme forbindelse. Det mest nærliggende vil være, at en voksen person har taget rundt om brystkassen og bugen, men det er vanskeligt at sige, hvilken vej man har holdt barnet.

Beskrivelsen af skaderne fremgår i øvrigt af obduktionserklæringen.

Adspurgt til obduktionserklæring af 13. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 215 ff, og supplerende erklæring af 21. januar 2021, ekstrakt 8, side 252 ff, forklarede vidnet, at de i forbindelse med obduktionen først foretog en scanning. Den efterfølgende mikroskopiske undersøgelse er foretaget for at komme nærmere et skøn af alderen af dels bruddene og dels blodansamlingen under den hårde hjernehinde.

Ordene ”meget vel” og ”karakteristisk for” er begge udtryk for det samme.

Blodudtrædningen i venstre lunges overlap, side 216, 3. afsnit, kan meget vel være opstået ved, at der ved klemning sker skader, eller at der ved ruskning sker overrivning af kar ved lungerne.

Forklaringen på, at der er blodninger på Forurettede 1, kan være, at der er tale om skader foregået over længere tid eller med større kraft.

Tidsfæstningen af ribbensbruddene, side 255 øverst og 216, skal regnes fra

den 7. oktober 2020. Vidnet kan tilføje, at der er blodudtrædning omkring nogle af ribbensbruddene; på højre side ved 6. og 8. ribben. Det er blodud-trædninger i eksisterende ribbensbrud, som er med opheling, og der er sands-ynligvis opstået et nyt brud i et gammelt brud. Det skyldes en fornyet vold-spåvirkning i et område, hvor der tidligere har været et brud.

Ribbensbruddene, side 255, 2. linie, er opstået ved moderat til svær stump vold. Et brud af knogler opstår ved en forholdsvis større kraftanvendelse, dvs. ved et barn af den størrelse ved svær stump vold, mens blødninger i huden kan opstå ved let til moderat stump vold. Når der er friske brud i gamle brud, vil stedet være vulnerabelt, og derfor kræver det ikke nødvendigvis lige så stor vold at fremkalde bruddene. De nye brud kan derfor være opstået ved moderat til svær stump vold.

Bruddene af lårben og underbensknogler, side 216, 3. afsnit, er opstået på samme måde som ved Forurettede 2. Adspurgt til spørgetema side 266 forklarede vidnet, at tidsrummet 10 til 14 dage er udtryk for, at man kunne se dem på rønt-gen, og derfor er de nogle dage gamle, men der var ikke nogen opheling med knoglenydannelse, og derfor er de yngre end 14 dage.

Adspurgt til blodansamlingerne i hjernehinden, side 216, 5. afsnit, forklarede vidnet, at hjernen har en blød spindelvævslignende hinde og en hård hinde, som er forbundet med små kar. Når hovedet bliver rusket, bliver disse små kar revet over, og det bløder ud i rummet mellem hjernen og den hårde hjerne-hinde. Det kan være vanskeligt at sige, hvorfor det er sket hos Forurettede 1 og ik-ke hos Forurettede 2. Det kan være, at der har været anvendt anden kraft, en anden hændelsesmekanisme, eller at Forurettede 1 har været mere sårbar end Forurettede 2.

Adspurgt til spørgetema side 265, spørgsmål 3C, forklarede vidnet, at hun er i tvivl, om der blev spurgt til den akutte blødning eller den tidligere blødning. Hvis der opstår en akut blødning, hvor der ikke har været en blødning før, vil der typisk være en langsommere blødning, som vil udvikle sig, til der ikke er mere plads. Hvis den stopper, uden at hjernen har taget skade, vil den blive liggende, indtil den bliver opløst. Hvis der kommer en ny blødning i en tidlige-re blødning, er der ikke mere plads. Det vil sige, at symptomerne opstår meget hurtigt efter blødningens opståen. Det vil skabe en akut forværring. Sympto-mernes indtræden afhænger da af, hvor meget hjerne-kassen i forvejen er bela-stet.

Beskrivelsen af væskeudtagelsen på side 218, 3. afsnit, fra 5. sidste linje, er tegn på, at der både har været en nyere og en ældre blødning. Der vil da ikke være noget sted, hvor væsken kan trænge hen. Ved obduktionen påviste de og-så en frisk blodansamling sammen med en ældre blodansamling. Fra CT-scanning på hospitalet er også påvist en frisk blødning i et område, hvor der også var en ældre blødning. Den friske blødning skønnedes at være akut op-stået, og symptomerne ville opstå få timer efter skaden og muligvis endnu

hurtigere. Man ved, at hvis der er en ældre blødning i forvejen, behøver traume ikke være så stort, før der opstår en ny blødning. Nogle siger, at det kan opstå spontant, andre siger at det kræver en lignende påvirkning, men med mindre kraft. Vidnet kan ikke i dette tilfælde sige noget om sandsynligheden for, hvordan det er opstået. Men man kan samtidig se på ribbensbruddene, hvor man kan konstatere friske brud, som kan være opstået i samme tidsrum og på samme måde som blødningen.

Ved obduktionen så de også forandringer på hjernens overflade, som de først tolkede som kvæstningsblødninger, jf. side 216, 3.-nederste afsnit. Når hjerneblodet bliver ruset, slår den sig på for- og bagside af hjernebarken. De konstaterede imidlertid, at der ikke var tale om kvæstningsblødninger, men at blødningen var opstået på grund af iltmangel.

Abusive head trauma indebærer blodansamlinger i hjernen og kan indeholde blodansamlinger i øjnenes nethinde. Der kan også være ribbensbrud.

Om spørgsmål 8 i spørgemaet, side 267, forklarede vidnet, at den akutte blødning og muligvis nogle af ribbensbruddene er opstået omkring indlæggelsestidspunktet, men de øvrige skader er det vanskeligt at sige, hvornår de er opstået. Om spørgsmål 9 forklarede vidnet, at når der opstår en ny, akut blødning, vil man se de beskrevne symptomer. Hvis det er en langsomt sivende blødning, vil det være de symptomer, der står i den første sætning, men ikke frembulende fontanelle og øget hovedomfang. Det vil sige, at opkastning også vil være et tegn på, at der er opstået en ny akut blødning.

Skaderne tyder på, at Forurettede 1 har været ruset mindst to gange, men vidnet kan ikke udelukke, at hun har været ruset flere gange. Det er vanskeligt at sige noget om, hvor længe hun har været ruset, men det kræver, at karrene brister, og det tager mere end et par sekunder. Det kan både være påvirkningens styrke og varighed, der medfører skaderne.

Foreholdt fra ekstrakt 8, side 219, 2. afsnit 4. linje, forklarede vidnet, at blodansamlingen kan være skrumpet ved, at den tidligere væske kan være henfaldet, og ved undersøgelsen konkret også ved, at der er tømt væske ud. Der vil ved skaden være et tidsrum, hvor blodansamlingen vokser. Fordi der også er opstået en frisk skade, er det vanskeligt nærmere at fastslå, hvornår den første skade er opstået.

”Abusive head trauma” er en mere generel term end ”shaken baby syndrome”.

En ny blødning kan opstå spontant uden et fornyet traume.

Hvis barnet har opkast, og man skønner, at det er opstået i forbindelse med, at trykket på hjernen er øget, er det vanskeligt at tidsfæste, hvis man tager i betragtning, at der allerede har været forøget tryk. Man må antage, at skaden er

sket inden for få timer, før opkastningen begynder.

Her er den første ruskning nok sket omkring den 23. september 2020, men kan muligvis også være sket tidligere. Man kan godt forestille sig en situation, hvor der under henfaldsforandringen sker en forsinket opståen af symptomer, men det vil typisk være inden for få dage.

Forurettede 1 var på hospitalet den 3. oktober. Når bruddene er få dage gamle, dækker det tidsrummet fra den 3. – 5. oktober. Det er mere sandsynligt, at de er sket den 3. – 5. oktober end inden da.

Når der har været et opkastningsforløb, må det skønnes, at blødningen er opstået i tidsmæssig tilknytning til opkastningen og den senere ukontaktbarhed. Hvis man lægger til grund, at opkastningen er opstået på grund af øget tryk, må det antages, at blødningen er opstået inden opkastningen, men det er svært at komme nærmere, herunder også at sige, om blødningen er opstået trauma-tisk eller spontant. Blødningen vil være opstået få timer før opkastningen begyndte, og der er ikke tale om dage."

...

"**Vidne 6** forklarede, at hun er Tiltalte 1's mor, og hun har et meget nært forhold til Tiltalte 1. Hun kom i de tiltaltes hjem fra Forurettede 1 og Forurettede 2's fødsel. De talte også mindst sammen et par gange om ugen, og de deler stort og småt. Hun havde også et positivt indtryk af Tiltalte 2, og de havde et fint forhold til hinanden. Hun bor og boede ved børnenes fødsel på Landsdel.

Tiltalte 1 har lidt af angst tidligere, men der kom ro på i løbet af hendes uddannelse. Under graviditeten talte de også om, at der kom angstsymptomer frem igen, og hvordan hun kunne håndtere det. Tiltalte 1 var imidlertid glad under sin graviditet, og hun oplevede ikke Tiltalte 1 som meget angstfuld.

De to første uger af børnenes liv boede hun hos dem for at hjælpe dem i gang. Hun sov i deres stue og hjalp Tiltalte 1 og Tiltalte 2. Efter to uger, omkring den 15. august 2020, formentlig om fredagen, tog hun hjem igen. Hun ved, at hun skulle til fødselsdag hos sit andet barn den 15. august.

Hun kom igen den 21. august, hvor hun den 22. august skulle til barnedåb hos et andet familiemedlem. Det var første gang, pigerne skulle vises frem for hendes del af familien. Tiltalte 1 og pigerne var sammen med hende til barnedåben, men Tiltalte 2 skulle være hjemme og hvile sig. De tog afsted kl. 10 om morgenen og var der til kl. 15. Det passede fint med, at børnene skulle spise, og så skulle de hjem med dem. Da de ankom til stationen, skulle Tiltalte 2 have hentet dem, men han var der ikke. Da de kom hjem, løb Tiltalte 1 op for at se, hvad der var sket med Tiltalte 2, for hun var bekymret for ham. Hun kom ned og sagde, at han var faldet i søvn. Han havde åbenbart lige lagt sig et kvarter før.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt 10, side 28, forklarede vidnet, at Tiltalte 2 undskyldte sig med, at han ikke kunne falde i søvn. Årsagen til, at han skulle blive hjemme, var netop, at han skulle sove. De skulle også have været til et andet arrangement, men det blev aflyst, for ingen af dem var i stand til det.

Hun var der i forbindelse med en fødselsdag i en halv time den 5. september, hvor hendes mand så tvillingerne for første gang. Hun var der igen omkring den 17. september.

Hendes samlede indtryk af deres og pigernes trivsel var godt, og hun troede, at de havde det godt. Hun har bagefter tænkt, at det havde de ikke, men hun så det ikke. Hun oplevede ikke, at pigerne græd mere, end man gør i den alder. Forældrene var trætte, men de håndterede det godt. Hvis hun havde bemærket noget, havde hun reageret.

Foreholdt afhøringsrapport af 16. oktober 2020, ekstrakt 10, side 30 nederst, oplevede hun, at et af børnene var meget ked af det, ud over det sædvanlige. Hun lå i stuen, og man gik igennem et puslerum ind i soveværelset. Hun vågnede normalt, når pigerne græd, og hun kunne til dels høre, hvad der foregik i soveværelset.

Det var Tiltalte 1, som tog sig af de praktiske gøremål. Det var hende, som handlede og sørgede for, at tingene fungerede. Når Tiltalte 2 havde tid til at slappe af, prioriterede han det ikke.

Der var en episode, hvor hun stod med Forurettede 2 på armen. Tiltalte 2 kom ud med Forurettede 1, som græd meget voldsomt, og han lagde hende på puslebordet. Hun sagde, at han skulle tage hende op, men han sagde, at det var der ikke grund til, for sådan græd hun altid. Han ville give hende næsedråber, og hun sagde, at hun ikke skulle have næsedråber, når hun græd sådan. Det var grænseoverskridende for hende, og hun begyndte selv at græde. Hun er med på, at de var unge og uerfarne. Bortset fra denne episode har hun ikke set noget, som hun ikke brød sig om. Hun syntes, at det var voldsomt, at Tiltalte 2, trods det, at Forurettede 1 græd, ville give hende saltdråber.

Hun bemærkede, at pigerne havde blå mærker. Det var ofte, fordi hun så billeder af dem, at hun lagde mærke til det. Hun sagde til Tiltalte 1, at de skulle tage kontakt til lægen. Lægen sagde til dem, at piger i den alder ikke skal have blå mærker. Hun ved ikke, hvorfor der ikke blev gjort mere ved det. Hun var ikke klar over hvorfor, og hun tænkte, at det måske kunne skyldes noget med deres blod. Hun talte flere gange med Tiltalte 1 om det, og Tiltalte 1 var også forskrækket over det.

Tiltalte 1 ringede til hende den 17. september. Forevist ekstrakt 4 s. 136, besked 394 og 397, forklarede hun, at Tiltalte 1 forud for denne besked havde ringet til hende grædende og havde sagt, at Tiltalte 2 lå inde i soveværelset med lyset sluk-

ket og sagde, at han ikke ville være med mere. Pigerne havde grædt hele aftenen, og de kunne ikke få dem til at falde til ro. Hun spurgte, om hun skulle ringe til Tiltalte 2's mor eller far. Det nåede hun imidlertid ikke, før Tiltalte 1 skrev til hende, at hun ikke skulle gøre mere.

Foreholdt afhøringsrapport side 44, forklarede hun, at Tiltalte 1 ikke kunne huske, præcis hvad der skete den dag, og hun blev ved med at græde. Tiltalte 1 sagde til hende, at børnene græd hele aftenen, og hun har slået sig til tåls med det svar. Tiltalte 1 kunne ikke huske andet, end at børnene græd hele aftenen.

Hun tog Udeladt over til dem tidligere end planlagt den 18. september, og da hun ankom til lejligheden, var der en trykket stemning. Tiltalte 2's mor Vidne 7 og hendes mand Person 10 var på besøg. Hun prøvede at få øjenkontakt med Tiltalte 2, men han ville ikke kigge på hende. Hun fik indtryk af en situation, der ikke var rar. Der blev dårligt sagt goddag, da hun kom. Hun fik indtryk af, at han var skamfuld over, hvad Tiltalte 1 havde sagt til hende. Hun var der hele weekenden den 18.-20. september, men så dem herefter ikke mere før deres hospitalsindlæggelse. Forurettede 2 ville den weekend ikke rigtig spise, og hun havde ikke lyst til at holde sit hoved selv. De kunne ikke forstå, hvad det handlede om.

Hun var flere gange bagefter i kontakt med dem, og hun fik at vide, at nu spiste Forurettede 2 bedre. I forhold til den episode, hvor Forurettede 2 ikke spiste, sagde Tiltalte 1 efterfølgende, at deres læge havde sagt, at børn i perioder kan holde op med at spise. Det slog hun sig til tåls med.

Hun var efterfølgende tilbage på arbejde på Landsdel og ved ikke andet, end det hun fik at vide af Tiltalte 1.

Hun syntes, at begge børnene var alderssvarende bevidsthedsmæssigt, og hun fik dem begge til at smile, da de var 5 uger gamle.

Den 2. oktober, da Tiltalte 1 blev indlagt med Forurettede 2, ringede hun og var meget bekymret, især for at Tiltalte 2 var alene med Forurettede 1. Hun bad hende om at ringe til Tiltalte 2 for at høre, om alt var ok. Tiltalte 1 forsøgte at få medindlagt Forurettede 1 og Tiltalte 2. Tiltalte 1 sagde, at hun var bange for, at Tiltalte 2 faldt i søvn og tabte hende. Tiltalte 1 syntes ikke, at hun selv kunne blive ved med at ringe til Tiltalte 2, og hun bad hende derfor om at gøre det. Det var svært for Tiltalte 1 at forstå, at Tiltalte 2 ikke sov. Tiltalte 1 beskyttede ham også lidt og var lidt bange for at fortælle det hele, men hun fik spurgt ind til det.

Hun talte med Tiltalte 2 lørdag den 3. oktober, og han fortalte hende, at han var på vej til Hvidovre hospital med Forurettede 1, fordi hun lige havde kastet op. Det var ikke gylp, men opkast. Hun blev selv meget bekymret for begge pigernes velfærd, og hun tog Udeladt hen til dem den 4. oktober. Hun måtte ikke være indlagt på hospitalet med dem, men så dem i en time den 4. oktober. Da havde Forurettede 1 det ikke godt. Hun kunne ikke få øjenkontakt med hende.

Adspurgt om besked nr. 619, 622, 625, 626 og 628, ekstrakt 4, side 185, forklarede hun, at hun kun husker deres kommunikation som beskeder, og at de ikke talte i telefon også. Hun havde da om formiddagen den 3. ringet til Tiltalte 2 og tjekket ham. Hun kan huske, at Tiltalte 2 sagde til hende om Forurettede 1: ”Det er så underligt med Forurettede 1, hun har lige kastet op ud over det hele. Det er ikke gylp, hun kaster bare op.” Han sagde, at hans mor var på vej, og at de ville tage ind på hospitalet. Det havde han besluttet sig for på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, om hun talte med Tiltalte 1 om den samtale med Tiltalte 2, men hun mener, at han nævnte, at han havde talt med Tiltalte 1 om det.

Hun har efterfølgende undret sig over, at Tiltalte 2 ikke reagerede mere forskrækket over, at Forurettede 1 kastede op, men de talte ikke om, hvad der var årsagen til opkastningen.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt 10, side 23, forklarede hun, at hun ikke oplevede på hans tonefald, at han var bekymret. Hun havde fornemmelse af, at Tiltalte 1 havde talt med ham på det tidspunkt.

Foreholdt afhøringsrapport side 33, 2. afsnit, forklarede hun, hun først bagefter tænkte over, om det kunne være en hjernerystelse.

Da hun kom til hospitalet, sad Tiltalte 2 udenfor og røg. Hun fik fat i Tiltalte 1 på værelset, som sagde, at de lige skulle vente på Tiltalte 2. Hun kom så ud til dem. Tiltalte 2 holdt så en pause, hvor hun fik Forurettede 1. De virkede kede af det og me-get slidte begge to, som om de ikke havde sovet meget.

Tirsdag morgen blev hun ringet op af Tiltalte 1's veninde, som sagde, at hun var nødt til at tage til Rigshospitalet, for der var sket noget alvorligt med Forurettede 1. Da hun kom til Rigshospitalet, fik de ikke lov til at komme op. De var rigtig mange, der ventede derude, også Vidne 7. Tiltalte 1 var da oppe på stuen. Tiltalte 2 kom på et tidspunkt ned og gik udenfor sammen med sin mor. Hun drøftede ikke med nogen, om pigerne var blevet udsat for vold. Tiltalte 1 fortalte hende efter løsladelsen, at de ikke havde noget på dem. Tiltalte 1 sagde, at hun ikke kunne forstå, hvad der foregik, og at en læge om natten havde sagt til dem, at han mistænkte dem for at have øvet vold på pigerne. Tiltalte 1 sagde, at hun ikke kunne forstå det, og at det kunne de aldrig drømme om. Tiltalte 1 var rystet og chokeret, og hun kunne slet ikke forestille sig, at der var udøvet vold mod pigerne. Hun kunne slet ikke få øje på det.

Mens Tiltalte 1 var varetægtsfængslet, talte de ikke sammen. Først den 25. november talte hun med Tiltalte 1 igen. Tiltalte 1 kunne stadig ikke få øje på, hvordan det var sket. Det er hendes indtryk, at Tiltalte 1 var i chok, og hun var helt sikker på, at det var en sygdom, som pigerne havde. Hun havde imidlertid haft tid til at tænke over det, og efter hendes løsladelse talte de løbende om det. Politiet havde imidlertid fortalt hende, at enten Tiltalte 1 eller Tiltalte 2 måtte have påført

skaderne på pigerne. Tiltalte 1 havde også haft tid til at tænke over det, og hun sagde også, at det måtte være Tiltalte 2, der havde gjort det.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt 10, side 42, 5. afsnit, forklarede hun, at det forholdt sig sådan. Tiltalte 1 kunne ikke fortælle, hvordan det var sket, og hun oplevede Tiltalte 1 være usikker på det. Hun havde den oplevelse, at Tiltalte 1 syntes, at det var synd for Tiltalte 2, og at hun ikke kunne forestille sig, hvordan det var sket; at det måtte være sket i afmagt. Hun mener, at det blev mere og mere tydeligt, at Tiltalte 1 selv kom ud af sin boble. Tiltalte 1 har nok følt sig ma-nipuleret uden at være klar over det. Det gik først bagefter op for Tiltalte 1, hvad der var sket. Da Tiltalte 1 kom ud af fængslet, havde hun stadig ondt af Tiltalte 2 og kunne slet ikke forestille sig, hvordan det var sket. Hun benægtede ikke, at det kunne være Tiltalte 2, men hun kunne ikke forstå det, for hun havde ikke set ham gøre det. Hun tænkte, at Tiltalte 2 havde brug for psykologhjælp.

Tiltalte 1 er noget af det mildeste, og hun har aldrig oplevet hende være aggressiv. Hun har oplevet Tiltalte 1, når hun har fået angstanfald, hvor Tiltalte 1 bliver meget ked af det og meget stille. Tiltalte 1 er i den situation stadig fattet, og Tiltalte 1 er helt klar over, hvad der sker i situationen, og at anfaldet går over lige om lidt. Hun har ikke oplevet Tiltalte 1 være i afmagt i nogen situationer. Hun mener, at Tiltalte 1 har været almindeligt bekymret, ligesom hun selv var, da hun var gravid.

Hun oplevede, at Tiltalte 1 kunne være bekymret for pigernes trivsel, når der var grund til det, men hun var også glad, når det gik godt. Fx i forbindelse med, at Forurettede 2's hoved var skævt, var Tiltalte 1 bekymret, og det var Tiltalte 1 som tog hende til kiropraktor. Hun oplevede ikke Tiltalte 1 som overbekymret. Det var Tiltalte 1, som tog sig af det praktiske, fx tøjvask. Det foregik på den anden side af går-den, og hun havde ikke indtryk af, at Tiltalte 1 havde børnene med.

Hun har ikke på noget tidspunkt været bekymret for, om det var Tiltalte 1, som påførte skaderne på pigerne.

Hun kan huske, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 havde fordelt det sådan, at han mest havde Forurettede 1. Tiltalte 2 sagde noget om, at han bedre kunne takle Forurettede 1's gråd, men ellers ved hun ikke, hvorfor de fordelte det sådan. Det var også Tiltalte 2, der skulle finde navnet til Forurettede 1, da Tiltalte 1 havde fundet navnet til Forurettede 2, og han kaldte Forurettede 1 for ”Kaldenavn” på et tidspunkt. Det betød, at hun selv sad mest med Forurettede 2, som Tiltalte 1 mest havde. Hun har dog også set Tiltalte 1 være sammen med Forurettede 1. Hun mener, at deres opdeling af børnene skete helt fra starten. Hun så imidlertid ikke alt, men hun tænkte, at de begge fordelte opga-verne, og at Tiltalte 2 også deltog i forhold til Forurettede 2. De hjalp begge to med begge børnene.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt 10, side 31, 3. linje forklarede hun, at hun sagde, at Forurettede 1 var mest Tiltalte 2's pige. Hun ved ikke, hvad hun mente

med, ”den der gik mellem forældrene” .

Hun mener, at hun var hos dem, så meget hun overhovedet kunne. Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt 10, side 32 nederst, forklarede hun, at hun reagere-de over for Tiltalte 1 ved at sige, at hun da ikke skulle betale for Udeladt, for det var dyrt. Men der var udsolgt, så hun kunne ikke komme. På det tidspunkt havde hun også været der rigtig mange gange, men der var intet, hun hellere ville, end at rejse derover.

Tiltalte 1 har ikke på noget tidspunkt over for hende givet udtryk for, at hun ikke kunne klare mere. Hun tror, at Tiltalte 2 i højere grad end Tiltalte 1 tog pauser, og at pauserne nogle gange blev lange. Hun så, at han sad vågen om natten uden at lægge sig til at sove.

Hun har på et tidspunkt haft pigerne alene en morgen i 1½ time, hvor Tiltalte 2 og Tiltalte 1 gik en tur. Da sov pigerne. Hun ved også, at Vidne 7 har haft pigerne en gang, hvor Tiltalte 2 og Tiltalte 1 gik ud og spiste, og en gang, hvor de gik en tur. Hun mener ikke, at andre mennesker har været alene med pigerne. Hun tror også, at Vidne 7 var der meget, men hun ved ikke, om hun som regel var der, når Tiltalte 2 var alene med pigerne.

Hun kan huske, at Tiltalte 1 på et tidspunkt kom retur efter at have gået tur med pigerne sammen med sin bonussøster, hvor Tiltalte 2 bagefter havde båret pigerne op. Da Tiltalte 1 selv kom op, så hun, at Forurettede 1 havde en ridse på kinden. Hun blev helt nedslået, og hun overvejede, om det kunne skyldes en lynlås.

Hun kan også huske, at der var en episode, hvor Forurettede 1 havde blod i munden, hvor Tiltalte 2 havde opdaget det, og at de havde fået at vide, at det kunne skyldes en virus.

Hun ved, at Tiltalte 2 var stolt og glædede sig til at blive far.

Vidnets søster hedder Vidne 8. Hun mener, at Tiltalte 1 og Vidne 8 har haft et godt forhold til hinanden, men ikke en tæt relation.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt 10, side 23 øverst forklarede vidnet, at Tiltalte 1 på et tidspunkt i 2017 boede i By 2, hvor hun fik det skidt, og hvor Vidne 8 tog sig af hende, men derudover har der ikke været den tætte kon-takt. Hun tror, at Tiltalte 1 en enkelt gang under graviditeten har ringet til Vidne 8.

Adspurg om telefonsamtale af 28. november 2020, tillægsekstrakten, side 18, forklarede vidnet, at hun godt husker den samtale, og hun er ikke i tvivl om, at Tiltalte 1 har sagt det på den måde. Hun har efterfølgende mange gange talt med Vidne 8 om det. Vidne 8 har fortalt vidnet, at sådan har hun aldrig sagt.

Hun husker ikke, om hun har talt med nogen, der hed Person 11 fra Kriminalforsorgen, om hvad man skulle eller ikke skulle sige til politiet.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt 10, side 42, forklarede vidnet, at hun ikke har skjult noget over for politiet. Hun kan godt huske, at Person 11 var en ældrebekendt af hendes forældre, som sagde noget om, at politiet anvendte alt, hvad man sagde. Hun var rystet og sagde, at hun fortalte til politiet, hvad der var sket. Hun tror, at hun bare talte med Tiltalte 1 om det, fordi det var sket, og hun har altså valgt at være helt åben om, hvad hun ved.

Adspurg om besked 622, ekstrakt 4, side 622, forklarede vidnet, at hendes oplevelse var, at det var hårdt for dem begge. Det var Tiltalte 1's far, som svigtede, og ikke Tiltalte 2.

Forurettede 2 var til lægen sidste torsdag. Hun er velfungerende, der er intet at komme efter, og hun har det rigtig godt. Hun er sprogmæssigt mere end alderssvarende, og der er ingen udfordringer. Tiltalte 1 ser hende hver torsdag, og Tiltalte 2 ser hende hver 14 dag. Der er rigtig god kontakt til begge forældre, og hun er glad for begge forældre. Hun er meget bevidst om, hvem der er hvem. Forurettede 2 magter ikke mere kontakt, og navnlig Vidne 7 ville gerne have mere kontakt."

...

"Vidne 7 ... forklarede, at hun er Tiltalte 2's mor. Hendes og Tiltalte 2's forhold er tæt. Det har det altid været, og det var meget tæt i 2020, da Tiltalte 1 var gravid, og da Tiltalte 1 og Tiltalte 2 blev forældre. Vidnet og Tiltalte 2 er næsten i daglig kontakt, hvor de deler deres oplevelser. Det virkede til, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 havde det godt sammen. Vidnet boede i 2020 i By 3. Vidnet har haft et godt forhold til Tiltalte 1. De har også været tætte, dog ikke så tætte, som vidnet er med Tiltalte 2. Vidnet var mere eller mindre hver dag i Tiltalte 1 og Tiltalte 2's hjem i de første 14 dage, efter at de var kommet hjem efter fødslen. Det var hårdt for Tiltalte 1 og Tiltalte 2 at få to børn på én gang. Børnene skulle have mad på skift, og de sov på skift. Begge forældre var trætte. De var dog begge meget opmærksomme på børnene, og begge forældre var glade. Vidnet kom – efter de første 14 dage - mere i Tiltalte 1's og Tiltalte 2's hjem, end Tiltalte 1's mor gjorde. Vidnet var der hver eller hver anden dag i august og september 2020. Når hun havde fri, kørte hun forbi. Hun købte blandt andet ind til familien, og hun lavede mad til dem. Vidnet synes ikke, at der var noget, der ændrede sig i forældrenes forhold til børnene i løbet af august og september. Vidnet overnattede aldrig hos familien. Hun kørte hjem om aftenen. Vidnet har på tidspunkter været alene med børnene. Hun husker blandt andet, at hun og hendes kæreste, Person 10, har gået tur med børnene, uden at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var med. Hun har også været alene med børnene, mens Tiltalte 1 og Tiltalte 2 engang var ude at spise. Hun har endvidere passet børnene i hjemmet, mens Tiltalte 1 og Tiltalte 2 har taget en lur. Vidnet deltog i bleskift.

Børnene havde sygdomsperioder. Forurettede 1 havde RS-virus, og hun havde det

skidt i flere dage, hvor hun hostede og snottede. Sundhedsplejersken var på et tidspunkt opmærksom på Forurettede 1's hovedomfang. Det viste sig dog ikke at være noget. Vidnet synes ikke, at børnene begyndte at græde mere og mere i løbet af august og september. I dagtimerne, hvor vidnet var der, sov børnene på skift. Hun ringede dagligt for at høre, hvordan natten havde været. Hun fik at vide, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 ikke fik meget søvn om natten, hvor børnene også sov på skift og skulle have mad på skift. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var mærkede på søvnen. Vidnet har aldrig oplevet, at børnene er blevet håndteret hårdhændet.

Foreholdt, at det i sagen har været fremme, at Tiltalte 2 håndterede børnene kejtet eller med mekaniske bevægelser, forklarede vidnet, at det synes hun ikke. Man håndterer vel altid børn lidt kejtet i starten, når man aldrig har haft børn før.

Man kunne godt mærke, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 var trætte. De fortalte, at de ikke fik meget søvn om natten. De så også trætte ud. Tiltalte 2 fik noget betændelses-agtigt ved øjet, som var lang tid om at gå i orden. Han fik nogle øjendråber til det.

Vidnet har aldrig set blå mærker nogen steder på børnene. Vidnet har ofte skiftet børnene. Vidnet har hørt om et blå mærke og om en rift – en rift, som de ville tale med sundhedsplejersken om. Hun har ikke hørt om andre blå mærker. Hun har heller ikke hørt om teorierne bag det blå mærke eller riften. Vidnet bemærkede ikke noget vedrørende Forurettede 1's hovedomfang. Vidnet syntes ikke, at det var noget, man kunne se. Vidnet kunne godt få øjenkontakt til børnene. Forurettede 2 var noget slap på et tidspunkt. Det var forældrene til lægen med, og de talte med sundhedsplejersken om det. Vidnet har aldrig set nogen begå vold mod pigerne, og hun har overhovedet ingen mistanke haft om dette. Vidnet observerede ikke, at pigerne udviste tegn på smerte, når man tog fat i dem. Der var noget med Forurettede 1's mave, som generede Forurettede 1. Børnene kunne bevæge både arme og ben helt normalt. Forurettede 1 var stærkere end Forurettede 2 – og bedre motorisk. Det har været op til nogle timer ad gangen, når vidnet har været alene med børnene. Vidnet var alene med børnene den 28. september i 2-3 timer, hvor Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var ude og spise. Vidnet og hendes kæreste har ved en anden lejlighed været lige så længe sammen med børnene, hvor Tiltalte 2 og Tiltalte 1 ikke har været til stede.

Vidnet observerede heller ikke i dagene op til den 2. oktober, at børnene var smertepåvirkede. Vidnet skiftede børnene den 28. september. Vidnet bemærkede ikke nogen blødninger på nogen af børnenes baglår ved denne lejlighed -heller ikke underhudsblødninger på Forurettede 1's mave. Vidnet tror, at hun også har skiftet børnene senere end den 28. september, men hun er ikke sikker.

Vidnet hørte, at Forurettede 2 havde det dårligt og ikke ville spise. Hun havde ikke villet spise i et par dage op til den 2. oktober. Vidnet tog med Tiltalte 1 og Forurettede 2 på Hvidovre Hospital den 2. oktober. De tog af sted om eftermiddagen, og

hun forlod Tiltalte 1 og Forurettede 2 på hospitalet nok ved 21.00-22.00-tiden. Vidnet fik efter at have været på hospitalet noget tid lov til at komme ind på stuen hos Tiltalte 1 og Forurettede 2, selvom der var corona. Vidnet havde kontakt med Tiltalte 2 et par gange om formiddagen den 3. oktober. Tiltalte 2 sagde, at Forurettede 1 havde haft en opkastning. Vidnet kørte hjem til Tiltalte 2. Vidnet gav Forurettede 1 mad. Denne mad blev også gylpet op. Børnene havde gylpet før, men der blev gyl-pet mere op ved denne lejlighed – mere end blot lidt smågylp.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 55: ”Det var ikke normalt, at Forurettede 1 kastede op på den måde. Afhørte synes også det var lidt underligt, at hun kastede næsten alt den mad op, som hun lige havde givet hende. Forurettede 1 virkede dog ikke utilpas – hun kom i autostolen og faldt i søvn” forklarede vidnet, at dette var, hvad hun oplevede.

Vidnet tog den 3. oktober med Tiltalte 2 og Forurettede 1 til Hvidovre Hospital. Forurettede 1 kastede ikke op på vej til hospitalet. Vidnet har ikke oplevet Forurettede 1 kaste eksplosionsagtigt op. Vidnet var den 3. oktober på hospitalet et par ti-mer. Hun havde fra 3. oktober kontakt til Tiltalte 2 hver dag frem til 6. oktober. De talte sammen om, hvordan det gik. Vidnet var på besøg på hospitalet om mandagen den 5. oktober, hvor der blev talt om de undersøgelser, som pigerne skulle igennem. Pigerne sov stille og fredeligt den 5. oktober. Den 6. oktober om morgenen blev der ringet til vidnets kæreste, Person 10's, telefon om, at familien blev overført til Rigshospitalet, fordi der var noget galt med Forurettede 1.

Vidnet talte med Tiltalte 2 og Tiltalte 1, da Forurettede 1 var kommet på Rigshospitalet. Tiltalte 2 og Tiltalte 1 var i chok. Man vidste ikke, hvad der var galt. Tiltalte 2 sagde, at de var blevet spurgt om, hvorvidt de havde tabt Forurettede 1 på gulvet. De var også blevet spurgt, om de havde begået vold mod pigerne.

Vidnet har både mødt Tiltalte 1 og talt i telefon med Tiltalte 1, efter at Tiltalte 1 blev løsladt efter varetægtsfængsling. De har her ikke talt om, hvad der var sket med børnene. Tiltalte 1 var ked af det, og de talte mere om praktiske ting. Da Tiltalte 2 blev løsladt, talte vidnet med Tiltalte 2 om, hvad der kunne være sket med børnene. Tiltalte 2 sagde, at det ikke var ham. Han havde dog også svært ved at se, at Tiltalte 1 skulle have gjort børnene noget. Vidnet oplevede dog, at Tiltalte 2 mere og mere gik over til at mene, at det var Tiltalte 1, der havde gjort børnene fortræd.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at hun ikke på noget tids-punkt oplevede noget omkring børnene, hvor der kunne være sket noget, der ikke burde være sket. Der var hos forældrene en naturlig bekymring omkring pigerne. Der blev taget kontakt til sundhedspersoner, når det var relevant.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 52: ”Afhørte synes primært det var Tiltalte 1, der havde de bekymringer. Tiltalte 2 var nok også be-

kymret, men han viste det ikke helt så meget, han havde sin måde. Afhørte til-

føjede, at Tiltalte 1 var meget bekymret som mor, hun kunne ringe over de mindste ting” forklarede vidnet, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 talte om de ting, der var med pigerne, og så var det Tiltalte 1, der tog kontakt til læge og andre sundhedspersoner.

Tiltalte 1 sendte sms’er og Messenger-beskeder til vidnet omkring børnene. Vidnet har kun et barn, Tiltalte 2. Vidnet blev nok spurgt ind til ting af Tiltalte 1, fordi vidnet og Tiltalte 1 havde et godt forhold. De skrev også frem og tilbage vedrørende riften. Der var ingen alarmklokker, der ringede vedrørende børnene hos de forskellige sundhedsfolk.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 52: ”Afhørte vidste, at sundhedsplejersken på et tidspunkt var bekymret for Forurettede 1's hovedomfang, hun syntes hovedet voksede lige hurtigt nok. Afhørte synes ikke hun kunne se det, men sundhedsplejersken havde målt det. Afhørte tilføjede, at der gik lang tid imellem besøgene fra sundhedsplejersken, og der havde de selv været obs og bl.a. været hos lægen, som synes sundhedsplejersken skulle mere på” forklarede vidnet, at dette er korrekt. Hun husker ikke, hvorfra hun vidste, at lægen mente, at der skulle mere sundhedsplejerske på.

Vidnet husker, at det var sundhedsplejersken, der syntes, at Tiltalte 2 skulle gøre noget ved sit øje. Det kunne have med træthed at gøre, at der var noget galt med Tiltalte 2's øje.

Vidnet talte med Tiltalte 2 og Tiltalte 1 om pauser – om at disse skulle udnyttes til søvn og praktiske ting. Tiltalte 2 var nok ikke helt god til at tage sine lure. Han slappede af på andre måder. Dette har de talt om. Vidnet har hørt om en epi-sode, hvor Tiltalte 2 sagde, at han var nødt til at gå for at få noget luft. Dette har hun fået fortalt af både Tiltalte 2 og Tiltalte 1. Hun husker ikke hvornår og hvordan. Vidnet tolkede dette som et tegn på søvnmangel. Vidnet har ikke oplevet Tiltalte 1 gøre noget lignende. Vidnet har heller ikke oplevet Tiltalte 1 sur og vred – måske mere indelukket.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 53: ”Afhørte havde ikke oplevet, at Tiltalte 2's lunte var blevet kortere. Det var heller ikke tilfældet med Tiltalte 1 – afhørte havde aldrig set Tiltalte 1 sur eller noget. Hun havde heller ikke givet udtryk for, at hun ikke kunne mere – hun var meget neutral og holdt på sig selv” forklarede vidnet, at hun godt kan have forklaret således. Tiltalte 1 var lidt stille.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 54: ”Afhørte tilføjede, at ingen af dem havde tendens til temperament. Afhørte skønnede dog, at Tiltalte 2 nok havde mere temperament end Tiltalte 1, men han havde aldrig været voldsom eller i slagsmål. Afhørte havde aldrig set det” forklarede vidnet, at dette er korrekt. Tiltalte 2 siger tingene, som de er, hvor Tiltalte 1 er mere lukket.

Foreholdt udtrækning nr. 553 (chatbesked): ”Kører ud på Hvidovre med Vidne 7 nu”, ekstrakt 4, side 174, forklarede vidnet, at hun ikke husker, hvor hun og Tiltalte 1 var den 2. oktober kl. 16.34, hvor Tiltalte 1 sendte beskeden. De var nok i bilen på vej til hospitalet.

Tiltalte 2 og Forurettede 1 blev alene hjemme, efter vidnet kørte med Forurettede 2 og Tiltalte 1. De regnede med, at Forurettede 2 bare skulle til tjek den 2. oktober og så hjem igen samme dag.

Foreholdt udtrækning nr. 555 (chatbesked): ”Venter på at blive tilset af en børnelæge. Sygeplejersken har målt blodtryk osv. Det ser fint ud. Der skulle ikke gå så lang tid, før lægen kommer”, ekstrakt 4, side 174, forklarede vidnet, at hun stadig på dette tidspunkt, da beskeden blev afsendt af Tiltalte 1 kl. 18.00, var på hospitalet. Hun var nok i forhallen på grund af corona.

Foreholdt udtrækning nr. 563 (chatbesked): ”Nu har hun fået 70ml mælk. Vi venter stadig på at blive anvist til en stue”, ekstrakt 4, side 175, forklarede vidnet, at hun nok stadig var på hospitalet på dette tidspunkt, kl. 21.31. Hun var nok løbende i telefonisk kontakt med Tiltalte 2, mens hun sad i forhallen på hospitalet.

Måske tog vidnet, Tiltalte 1 og Forurettede 2 bussen til hospitalet den 2. oktober, mens vidnets bil blev holdende i By 1. Vidnet husker det ikke helt. Den 2. oktober aftalte vidnet og Tiltalte 2, at vidnet skulle hente Forurettede 1 og Tiltalte 2 i By 1 da-gen efter for at køre dem til Hvidovre Hospital.

Foreholdt udtrækning nr. 583 (chatbesked): ”Godmorgen :). Forurettede 2 har spist af flaske kl. 01.04 og 07, så jeg håber på at vi kan blive udskrevet når børnelægen har været her med resultaterne kl. 10ish”, ekstrakt 4, side 178, forklarede vidnet, at hun var i kontakt med Tiltalte 2 om morgenen. De ankom til hospitalet over middag den 3. oktober.

Foreholdt udtrækning nr. 589 (chatbesked): ”Forurettede 2 er så småt ved at blive frisk igen” og nr. 595 (chatbesked): ”Ja, alt er umiddelbart fint. Hun skal lige have nogle flere tests (urinvejstest) nu + blodprøve for levertal på mandag. Også skal vi til ergoterapeut og Fys mandag. Tager hjem ved en 17tiden og er i princippet stadig indlagt til mandag, hvor de vil se på hende igen og udskrive hende” forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun og Tiltalte 2 kl. 13.54 den 3. oktober, da Tiltalte 1 sendte beskeden i udtrækning nr. 595, var ved at tage på hospitalet. Vidnet var et stykke tid hjemme hos Tiltalte 2 den 3. oktober – nok 1-1½ times tid – inden de tog til hospitalet.

Foreholdt udtrækning nr. 598 (chatbesked kl. 16.06): ”Hej Tiltalte 1. Sidder ude i forhallen. Ved du hvordan situationen er nu? Tror ikke jeg kan komme ind, så venter her” forklarede vidnet, at hun nok her er ankommet og har afleveret Tiltalte 2 og Forurettede 1. Hun har nok ikke fået lov at komme ind på stuen på grund

af corona.

Foreholdt udtrækning nr. 599 (chatbesked): ”Du må godt komme ind. Jeg er på stue 77. Henter dig lige” forklarede vidnet, at hun ikke husker denne be-sked. Egentlig troede hun, at det var den 2. oktober, at hun ventede i forhallen på grund af corona.

Vidnet tror ikke, at hun har skrevet med Tiltalte 1 om, at Tiltalte 2 sov med børnene på brystet, men vidnet vidste godt, at han gjorde dette. Det har hun også fået billeder af. Tiltalte 1 har nævnt noget om Tiltalte 2 og ludomani, men det var vist, forinden de fik børn. Vidnet opfattede det ikke som om, at Tiltalte 2 prioriterede spil over alt andet. Tiltalte 1 syntes, at hans spil var for meget. Vidnet rådede nok Tiltalte 1 til, at hun og Tiltalte 2 måtte tale om det. Vidnet ville også gerne tale med Tiltalte 2 om at skrue ned for spilleriet. Tiltalte 2 brugte sin telefon på altanen, når han havde pauser.

Natten til den 3. oktober havde været forholdsvis fredelig for Tiltalte 2 og Forurettede 1, fortalte Tiltalte 2. Den 3. oktober talte de sammen om, hvorfor Forurettede 1 hav-de kastet op. Tiltalte 2 var bekymret over dette.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 63: ”Vidnet fore-spurgt om Tiltalte 2 virkede meget forskrækket eller bekymret over det. Vidnet forklarede, at han ikke virkede meget bekymret, men var bekymret over, hvor-for hun kastede maden op. Forespurgt om Tiltalte 2 virkede som om, at han skul-le have gjort noget, som han ikke skulle have gjort, rusket hende. Vidnet ud-talte nej det virkede han ikke til” forklarede vidnet, at hun nok har forklaret således. Vidnet selv var heller ikke voldsomt bekymret over, at Forurettede 1 kaste-de op. Hun tænkte bare: ”Hvad er nu det?” . De kørte ikke til hospitalet, fordi Forurettede 1 kastede op – det var for at besøge Forurettede 2 og Tiltalte 1. Det var ikke pla-nen, at der skulle tales med nogen på hospitalet om opkastningerne. Vidnet regnede med, at de skulle hjem samme dag.

Det var ikke den 3. oktober, at Forurettede 1 havde hård mave, og hvor hun presse-de. Det var noget tidligere. Der var blevet købt noget til Forurettede 1's mave.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 64: ”Foreholdt af-lytning 23, side 10. Tiltalte 1 taler med sin mor Vidne 6 om, at det jo også er skammeligt for Tiltalte 2 at indrømme, at man er skyld i sin datters død. Vidnet forklarede, at det kunne hun godt forstå, at Tiltalte 1 kunne syntes” forklarede vidnet, at hun ikke kan genkende, at hun skulle have sagt således. Vidnet og Tiltalte 2 har talt meget sammen om Tiltalte 1's skyld i denne sag.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 64: ”Vidnet fore-spurgt om Tiltalte 2 har talt med hende om, hvordan skaderne kunne være opstå-et. Vidnet forklarede, at det havde han ikke, nogen gange når de talte om det blev det for meget for ham, og så lukkede han af” forklarede vidnet, at dette er

rigtigt. Det blev for meget for Tiltalte 2, og så sagde han, at det kunne han ikke tale om.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun er bekendt med, at Tiltalte 2 tidligere har haft psykologsamtaler. Han var præget af situationen på sin arbejdsplads. Tiltalte 2 og Tiltalte 1 fungerede fint sammen. De var glade for hi-nanden. De var vist meget lige om de huslige opgaver.

Efter tvillingerne blev født, tog Tiltalte 2 sig meget af at bære børn og barnevogn m.m. op og ned. Både Tiltalte 2 og Tiltalte 1 købte ind. De huslige opgaver var nok delt 50/50 mellem Tiltalte 2 og Tiltalte 1.

Tiltalte 1 gik som regel om eftermiddagen tur med børnene, efter at Tiltalte 2 havde båret dem ned. Tiltalte 1 har også været alene med børnene i lejligheden. Vidnet tror, at Tiltalte 2 selv nævnte for vidnet, at han ved en lejlighed kortvarigt havde forladt Tiltalte 1 og børnene. Han havde det dårligt med det, og han fortrød det. Han havde også sagt undskyld til Tiltalte 1 med det samme, da han var kommet hjem. Tiltalte 2 var god til at give Tiltalte 1 sovepauser. Tiltalte 1 gav lov til, at Tiltalte 2 kunne gå ud på altanen og holde pauser.

Vidnet husker ikke at have badet pigerne.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 51: ”Afhørte havde også været med til at bade dem, skifte ble, taget tøjet af dem og fået dem i nattøjet, men hun havde på intet tidspunkt bemærket noget – heller ingen blå mærker” forklarede vidnet, at det så nok er rigtigt, at hun har været med til at bade pigerne.

Ret hurtigt var de klar over, at Forurettede 2 var mere slap i det end Forurettede 1. Det var ikke noget, man skulle bekymre sig om, havde lægen sagt. Forurettede 1 fik RS-vi-rus i september, hvor hele familien var indlagt. Forurettede 1 hostede og var meget forkølet, da hun var ramt af RS-virus. Forurettede 1 fik saltvand til behandling af dette. Vidnet husker ikke noget om, at pigerne skulle have haft noget rødt ved øjnene. Vidnet husker, at Forurettede 1 havde et jordbærmærke på hånden og vist-nok også på øret eller kinden.

Forespurgt, om Forurettede 1 havde et jordbærmærke ved øjet, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at der også var et jordbærmærke ved øjet - det lignede i hvert fald et jordbærmærke.

Tiltalte 2 sad aldrig med computeren eller med telefonen, når han håndterede børnene. Tiltalte 1 havde altid telefonen indenfor rækkevidde, når hun sad med børnene. Hun kunne godt finde på at tage telefonen, når hun sad med børnene. Det var i samråd med Tiltalte 2, når Tiltalte 1 foretog søgninger på nettet angående pigerne.

Tiltalte 2 havde sin måde at gøre tingene på. Når han var bekymret, så viste han det ikke så meget. Vidnet synes, at Tiltalte 2 tog en stor tørn med børnene i forhold til Tiltalte 1 – med maden og med at få børnene skiftet.

Vidnet så det ikke som et tegn på ligegyldighed, når Tiltalte 2 satte sig ud på altanen for at holde pauser. Tiltalte 2 slappede af på altanen.

Vidnet har aldrig oplevet Tiltalte 2 var ophidset, frustreret eller voldsom i sin håndtering af pigerne.

Forurettede 1 faldt til ro og virkede ikke utilpas, efter at hun havde kastet op den 3. oktober. Ellers var vidnet blevet bekymret.

Vidnet talte med både Tiltalte 2 og Tiltalte 1 om riften i Forurettede 1's kind. Tiltalte 1 sendte vidnet et foto af det. Vidnet sagde, at det kunne være en negl eller en lynlås. Tiltalte 1 havde været ude at gå med pigerne den dag, hvor riften blev op-daget. Tiltalte 1 sagde selv, at det kunne være en lynlås.

Tiltalte 1 og Tiltalte 2's lejlighed indeholdt en stue med sofaarrangement og spise-bord, et kontor med puslebord og herudover et soveværelse. Vidnet havde ind-tryk af, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 delte sig op om natten. Vidnet ville mene, at man kunne høre det, hvis et af børnene blev udsat for vold i lejligheden. Vidnet ved ikke, om Tiltalte 1 sover let. Tiltalte 2 sover forholdsvis let.

Vidnet opfattede det som om, at Tiltalte 2 ikke kunne rumme at tale om, hvad pigerne havde været udsat for. Det virkede som om, at han var nødt til at lukke ned.

Hun ved ikke af, at Tiltalte 2 skulle være én, som pynter på tingene.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 64: "Vidnet fore-spurgte om Tiltalte 2 er en type der pynter lidt på tingene. Vidnet mente ikke at Tiltalte 2 var en sådan person" forklarede vidnet, at hun ikke mener, at Tiltalte 2 pynter på tingene.

Vidnet har hørt om Tiltalte 1's problematikker, men det er ikke noget, de har talt meget om. Vidnet har aldrig mærket noget til det.

Adspurgt på ny af advokat Normann og foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 51: "Afhørte forklarede, at Tiltalte 1 på et tidspunkt sendte et billede, hvor en af pigerne havde en rift ned over kinden – afhørte mente, at det var Forurettede 1. Tiltalte 1 sendte billede og spurgte, om det var noget hun skulle gå til lægen med. Afhørte forklarede, at for hende så det ud som om, at det var et kradsemærke fra en negl – måske fra Forurettede 1 selv. Tiltalte 1 havde lige været ude og gå tur med pigerne. Afhørte gik ud fra, at det var et kradsemærke fra en negl – afhørte lagde ikke noget i det og sagde, at det be-

høvede de ikke at gå til lægen med” forklarede vidnet, at hun godt kan have forklaret således om episoden. Det var ikke usædvanligt, at Tiltalte 1 henvendte sig på denne måde til vidnet. Vidnet syntes, at det var for meget at gå til lægen med en sådan skade. Vidnet tror, at Tiltalte 1 godt selv kunne se, at man ikke behøvede at gå til lægen med det.”

...

"Vidne 8 ... forklarede, at hun er Tiltalte 1's moster. Vidnet og Tiltalte 1 har et tæt forhold. Vidnet bor i By 2. Tiltalte 1 boede på et tidspunkt i By 2. Vidnet og Tiltalte 1 talte tidligere nok sammen et par gange om måne-den. De talte om, hvordan de havde det, og hvordan livet er. Tiltalte 1 var bekymret for, om graviditeten gik, som den skulle - hun var bekymret for børne-nes velbefindende. Vidnet har ikke været i Tiltalte 1's og Tiltalte 2's hjem efter føds-len.

Vidnet blev den 6. oktober 2020 ringet op af Tiltalte 1. Det var ved 1-tiden om natten. Tiltalte 1 sagde, at familien var på Hvidovre Hospital, og at man på hospitalet havde sagt, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 havde udsat børnene for vold. Tiltalte 1 sagde til vidnet: ”Du må ikke ringe til mor”. Vidnet ringede dog alligevel til sin søster kl. 05.30 og fortalte, hvad Tiltalte 1 havde fortalt vidnet. Tiltalte 1 fortalte ikke i telefonen om Forurettede 1's situation. Tiltalte 1 virkede ked af det og bange. Vidnet ved ikke, om Tiltalte 1 var ked af det på grund af Forurettede 1's situation. Vidnet husker ikke, at der blev talt om Forurettede 1's velbefindende, men det må der næsten være blevet. Det var en forholdsvis kort samtale, vidnet havde med Tiltalte 1. Tiltalte 1 opførte sig helt, ”som man skal” i den situation, hun var i.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 68: ”Tiltalte 1 havde i dag (tirsdag den 6. oktober) ringet til afhørte og sagt, at hun havde akut brug for krisehjælp, idet Forurettede 1 havde fået en blødning i hjernen. Afhørte var bekymret, for måden Tiltalte 1 reagerede på, idet den var meget faktuel, der var ikke mange følelser. Afhørte var selv blevet meget forskrækket over beskeden omkring Forurettede 1” forklarede vidnet, at hun ikke husker at have sagt, at der ikke var mange følelser. Hun husker nu, at der i vidnets telefonsamtale med Tiltalte 1 blev talt om Forurettede 1's blødning i hjernen og om krisehjælp. Vidnet er psykoterapeut, men vidnet kan ikke hjælpe familiemedlemmer.

Vidnet tog til København efter at have ringet til sin søster. Vidnet tog til Rigshospitalet, hvor hun mødte sin søster og Vidne 7. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 mødte hun i cafeteriet. Vidnet spurgte Tiltalte 1 og Tiltalte 2 ind til pigerne. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 virkede chokerede og ude af sig selv. Vidnet havde hørt fra Tiltalte 1's kusiner, at Tiltalte 1 havde sendt en snapchat. Vidnet tænkte: ”Er det det, man gør?”. Vidnet er ikke selv på snapchat.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 68: ”Afhørte havde hørt fra en af sine døtre, at Tiltalte 1 havde sendt Snap fra hospitalet, hvilket også havde undret hende. Afhørtes tanke var, at det gør man ikke, hvis man er

bekymret og begge ens børn ligger indlagt på hospitalet, så snapper man ikke. Men herefter havde hun slået tanken væk, idet det nok var hende der var gammel. Afhørte følte ikke rigtig at Tiltalte 1 havde forstået alvoren af det hele” forklarede vidnet, at hun ikke mener at have sagt, at Tiltalte 1 ikke havde forstået alvoren. Den første del kan hun godt vedstå.

Vidne 7's kæreste, Person 10, og Vidne 9 var også på Rigshospitalet, da vidnet var der.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at Tiltalte 1's følelser under telefonsamtalen den 6. oktober var oprevet, ked af det og bange. Telefonsamtalen med Tiltalte 1 var ganske kort – et par minutter måske. Tiltalte 1 virkede i panik – Hun ringede, idet hun havde brug for krisehjælp. Det var overvældende at høre om Forurettede 1's blødninger i hjernen. Vidnet blev forskrækket og bange. Vidnet forstod godt, at Tiltalte 1 ville skåne sin mor. Vidnet sagde til Tiltalte 1, at hun ikke ville sige noget til sin søster, velvidende at hun ville kontakte hende alligevel.

Snappen, som Tiltalte 1 havde sendt til blandt andet vidnets børn, var et foto af Tiltalte 1 og Forurettede 2. Vidnet brød sig ikke om kommunikationsformen. Vidnet snapper ikke selv.

Vidnet så tvillingerne første gang til en barnedåb i familien.

Vidnet har været hos Tiltalte 1 og Tiltalte 2 en enkelt gang.

Omkring juli tog vidnet på ferie, og der sms'ede vidnet og Tiltalte 1 for sidste gang sammen inden fødslen.

Vidnet blev afhørt af politiet den 6. oktober. Hun så ikke Tiltalte 1 og Tiltalte 2 på Rigshospitalets stue den 6. oktober. De var allesammen sammen i Rigshospitalets cafeteria i 15-20 minutter. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var i cafeteriet uden børn. De var der for at spise. Vidnet så første gang børnene på Rigshospitalet, efter at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var kørt til afhøring.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun talte mere med Tiltalte 1, da hun boede i By 2, end da hun boede i By 1. De begyndte ikke at tale mere sammen, efter at Tiltalte 1 blev gravid. Vidnet har ikke til politiet sagt noget om, at Tiltalte 1, mens hun var gravid, til vidnet havde sagt, at hun var bange for at gøre sine børn fortræd. Der var ikke andet end snappen, der undrede vidnet ved Tiltalte 1's opførsel.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 68: ”Tiltalte 1 havde forklaret, at de var blevet spurgt om Forurettede 1 havde været udsat for vold. Hvorefter afhørte tænkte, at sådan noget bliver man ikke bare spurgt om uden at have en lille mistanke” forklarede vidnet, at dette er korrekt. Vidnet blev

bekymret. Det slog hende ikke, at Tiltalte 1 skulle lide af noget.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 68: "Herefter havde afhørte tænkt, om Tiltalte 1 kunne have sygdommen munchausen by proxy" forklarede vidnet, at hun ikke genkender, at hun skulle have sagt, at Tiltalte 1 kunne have sygdommen munchausen by proxy. Hun ville heller ikke have sagt så-dan, hvis hun havde vidst, hvad det handlede om. Hun har læst op på det. Hun fik aldrig sin forklaring til gennemlæsning, som hun var blevet lovet, og da hun afgav forklaringen, anede hun ikke, at børnene havde været udsat for noget. Når hun ser tilbage på det, tænkte hun, at Tiltalte 1 var bekymret for, om børnene var syge.

Vidnet husker ikke, at hun skulle have fortalt noget om hypoteser til politiet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 69: "Afhørte understregede, at det hele kun var hypoteser og at hun ikke havde været tilstede eller oplevet noget. Det hele var '*hypoteser set på afstand*'" forklarede vidnet nu, at hun godt kan have sagt således.

Foreholdt telefonsamtale af 28. november 2020 mellem Vidne 6 og Tiltalte 1, tillægsekstrakt 1, side 18: "Tiltalte 1 har haft en samtale med sin moster. Tiltalte 1 fortæller, at mosteren havde sagt, at hun har mange års erfaring i sit arbejde med belastede familier, hvor der har været vold. Tiltalte 1 siger, at det er mosterens måde at fortælle, at hun er ekspert" forklarede vidnet, at hun ikke husker at have talt med Tiltalte 1 om dette.

Foreholdt telefonsamtale af 28. november 2020 mellem Vidne 6 og Tiltalte 1, tillægsekstrakt 1, side 18: "Tiltalte 1: Og så siger hun, at hun havde haft nogle samtaler med mig imens jeg var gravid, og øh, og der havde jeg betroet mig til hende og sagt, at jeg var bange for, at jeg skulle gøre pigerne fortræd. Og det har jeg aldrig nogensinde sagt. Altså.." forklarede vidnet, at hun ikke genkender, at hun skulle have haft en sådan samtale. Vidnet har ikke haft samtaler med Tiltalte 1 om, at Tiltalte 1 skulle være bange for at gøre børnene fortræd.

Foreholdt telefonsamtale af 28. november 2020 mellem Vidne 6 og Tiltalte 1, tillægsekstrakt 1, side 18: "Tiltalte 1: Jeg sagde, at jeg var bange for, at øh, at jeg fik angst, og det ville ville påvirke dem, men jeg har aldrig sagt det andet" forklarede vidnet, at hun ikke husker at have haft en sådan samtale.

Foreholdt telefonsamtale af 28. november 2020 mellem Vidne 6 og Tiltalte 1, tillægsekstrakt 1, side 19: "Tiltalte 1: Så sagde hun, at hun havde oplevet, at jeg havde været sådan meget klar følelseskold, da jeg øh, ringede til hende der om morgenen, hvor hændelsen var sket. Og det var hendes store opfattelse, altså hendes oplevelse af mig i forhold til det her med

børnene var, at det kunne godt bære præg på, at jeg havde munchausen by proxy øh” forklarede vidnet, at dette heller ikke siger hende noget.

Vidnet husker ikke, om Tiltalte 1 var udfordret omkring sig selv og angst.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 68: ”Afhørte havde undervejs haft sine bekymringer og tænkt om det ville komme til at gå, som det skulle. Dette set i lyset af, at de ventede tvillinger og det i sig selv var en stor opgave. Tiltalte 1 var udfordret omkring sig selv og sin angst, hvorfor af-hørte havde sine bekymringer” forklarede vidnet, at hun godt vidste, at Tiltalte 1 søgte hjælp under graviditeten, fordi det var en stor mundfuld at skulle have tvillinger. Tiltalte 1 søgte ikke hjælp hos vidnet.

Vidnet kendte ikke til, hvilken professionel hjælp Tiltalte 1 søgte under sin graviditet, men hun husker, at Tiltalte 1 var tilknyttet sårbarhedsteam.”

...

Vidne 9 forklarede adspurgt af advokat Normann , "at hun er Tiltalte 1's kusine. Hun er ikke datter af forrige vidne. Vidnet og Tiltalte 1 blev mere fortrolige, efter Tiltalte 1 blev gravid. Vidnet selv fødte i november 2019. Vidnet så Tiltalte 1 en eller to gange, mens Tiltalte 1 var gravid. De talte ikke sam-men i telefon, mens Tiltalte 1 var gravid, så vidt vidnet husker. De talte ikke så meget om Tiltalte 1's graviditet. De talte mere om at blive forældre, og at man ik-ke kunne regne med, hvornår fødslen gik i gang. De talte nok mest om vidnets barn. Vidnet så Tiltalte 1's tvillinger til vidnets søns barnedåb. Da var tvillinger-ne 3 uger gamle, og det var omkring den 20.-21. august. Dette var første gang, at vidnet så pigerne. Tiltalte 2 var ikke med til barnedåben, fordi han ikke havde sovet, fik vidnet at vide. Hun ved ikke, om han fik sovet under dåben. Vidnet så tvillingerne yderligere to gange. Den ene gang var i Tivoli, hvor de var sammen med vidnets farmor, og den anden gang var hjemme hos vidnets farmor. Tiltalte 1 tog pigerne op, når de havde brug for det. Der var intet, der bekymrede vidnet ved Tiltalte 1's håndtering af børnene. Vidnet og Tiltalte 1 talte ikke sammen om Tiltalte 2's rolle som far. Vidnet har aldrig været bekymret over pigernes trivsel.

Foreholdt udtrækning nr. 591 (chatbesked): ”Tak søde Vidne 9. Det hjalp rigtig meget at høre i går. Forurettede 2 fik sonde i går aftes også ville hun pludselig gerne tage flaske igen, så det går fremad. Hun spiser stadig ikke 100% af hvad hun plejer, men jeg regner med at blive udskrevet i dag fordi hun gerne vil tage flaske igen. Venter stadig på børnelægen, som skal komme med nogle testresultater før vi kan blive udskrevet. Hvordan går det jer? Gik det godt med Person 12's start i vuggestue” ekstrakt 4, side 179, forklarede vidnet, at de hav-de talt om startproblemer med amningen og den magtesløshed man følte, når barnet ikke ville spise. Vidnet måtte på hospitalet igen, fordi hendes søn ikke ville tage mad til sig.

Foreholdt udtrækning nr. 655 (chatbesked): ”Lydopkald 1 min.”, ekstrakt 4, side 195, forklarede vidnet, at Tiltalte 1 ringede til hende, fordi Forurettede 1 havde det rigtig dårligt, og at man ikke vidste om Forurettede 1 ville overleve. Vidnet blev spurgt, om hun kunne komme til hospitalet.

Tiltalte 1 vidste ikke, hvem hun skulle ringe til, og hun bad derfor vidnet om at være kontaktperson for dem, der skulle vide noget om Forurettede 1.

Foreholdt udtrækning nr. 671 (chatbesked): ”Jeg er i gang med at parkere”, ekstrakt 4, side 198, forklarede vidnet, at hun ankom til Rigshospitalet den 6. oktober kl. 06.07, hvor hun sendte denne besked til Tiltalte 1.

Vidnet var ca. ½ time på Rigshospitalet, før Tiltalte 1 og en sygeplejerske kom til Rigshospitalet med Forurettede 2. De gik sammen op, hvor Forurettede 1 lå. Tiltalte 1 virkede fokuseret. De talte ikke sammen. Sygeplejersken gik med Forurettede 2.

Foreholdt udtrækning nr. 674 (chatbesked): ”Har din mor fået besked?”, ekstrakt 4, side 198, og nr. 675 (chatbesked): ”Jeg tror hun er informeret nu af hendes veninde”, ekstrakt 4, side 198, forklarede vidnet, at hun havde brug for at vide, om hendes faster, Tiltalte 1's mor, vidste det.

Foreholdt udtrækning nr. 697 (chatbesked): ”Hun skal ikke skynde sig. Det tager noget tid før der er mere afklaring”, ekstrakt 4, side 201, og nr. 698 (chatbesked): ”Har jeg sagt til hende. Jeg beroligede hende. Du skal ikke tænke på hende. Ikke bekymre dig”, ekstrakt 4, side 201, forklarede vidnet, at hun og Tiltalte 1 ikke havde talt sammen om, hvordan Tiltalte 1's mor ville reagere.

Vidnet og Tiltalte 1 kommunikerede via både sms og Messenger-beskeder.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at Tiltalte 1 bad hende komme ud på hospitalet for at være der for hende.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 70-71: ”Adspurgt omkring opkaldet til afhørte kl. 0450 fra Tiltalte 1, og opkaldet fra afhørte til Tiltalte 1 kl. 0530, begge d. 06102020, forklarede afhørte, at det var fordi Tiltalte 1 ville have afhørte til at komme ud på Rigshospitalet for *'at holde hende i hånden'*” forklarede vidnet, at hun med dette mener, at det bare var for at være der, at hun blev tilkaldt. Der blev ikke sagt noget om, hvad årsagen var til, at hun skulle komme, og der blev ikke sagt noget om nogen skader på børnene.

Vidnet har set Tiltalte 1 og tvillingerne 3 gange. Hun har aldrig været hjemme hos Tiltalte 1, Tiltalte 2 og tvillingerne.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 71: ”Afhørte havde set Tiltalte 1 under 10 gange og aldrig i hjemmet. De havde i stedet været på tur

i Tivoli, ude at gå ture eller været ved anden familie” forklarede vidnet, at hun i dag kun husker at have set tvillingerne 3 gange. Det er muligt, at der herudo-ver har været en gåtur.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at hun ikke i forbindelse med sit ophold på Rigshospitalet den 6. oktober fik noget at vide fra Tiltalte 1 om, at hun og Tiltalte 2 var blevet konfronteret med, at de skulle have udsat Forurettede 1 for vold."

...

Vidne 10 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun er Tiltalte 1's veninde. De gik på højskole sammen i 2009. De er tætte veninder, og de er fortrolige. Vidnet havde selv født, da Tiltalte 1 blev gravid. De talte og skrev sammen, mens Tiltalte 1 var gravid. De havde ikke daglig kontakt. Vidnet er kommet hjemme hos Tiltalte 1 og Tiltalte 2. Vidnet og Tiltalte 1 talte om, at Tiltalte 2 var flyttet ind, og at dette gik fint. Efter tvillingerne var født, mødte hun i de næ-ste par måneder kun Tiltalte 1 en enkelt gang, idet det var svært at finde tid. De skrev dog sammen. De skrev blandt andet om modernælkserstatning og om at ses. Vidnet fik i en gruppebesked at vide, at Tiltalte 1 var indlagt med Forurettede 2. Der deltog nok 10 personer i den gruppe, hvor beskeden blev udsendt.

Foreholdt udtrækning nr. 651 (chatbesked den 5.10.): "Hej søde Vidne 10. Det er lidt hårdt. Jeg er stadig på hospitalet med Forurettede 2. Hun kom egentlig ind fordi hun ikke ville spise af sutteflasken, men nu er der startet en stor udredning af hendes motorik. Hun er desværre stadig ret slap i musklerne ift hendes alder. De undersøger hende for alt og mistænker hende for muskelsvind. Jeg er ret u-lykkelig, men prøver ikke at tage sorgerne på forskud. Det vigtigste er at Forurettede 2 er glad og oplever masser af kærlighed. Hvordan går det dig?" , ekstrakt 4, side 194, forklarede vidnet, at hun og Tiltalte 1 skrev sms'er til hinanden efter denne chatbesked.

Vidnet syntes ikke, at Tiltalte 1 var mere bekymret, end andre mødre ville være i hendes sted. Hendes bekymringer var relevante. Tiltalte 1 brugte vidnet som sparringspartner.

Vidnet hørte den 6. oktober i en gruppebesked om, at det så slemt ud med hensyn til Forurettede 1, og at Tiltalte 1 ikke vidste noget. Efter 14 dage hørte vidnet yderligere.

Tiltalte 1 virkede som en nybagt mor med tvillinger, da vidnet første gang så hende efter fødslen. De gik ved denne lejlighed en lang tur, mens pigerne sov i barnevognen. De snakkede om stort og småt.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 75: "Adspurgt til hvad der skete på gåturen forklarede afhørte, at de fik talt om mange ting, nu det var så længe siden, de havde set hinanden. Afhørte tænkte, at Tiltalte 1 så

godt ud, virkede glad og havde overskud, på trods af, at det var så kort tid si-den, at hun havde født tvillinger. De talte blandt andet om hvordan det var at have fået tvillingerne, hvor til Tiltalte 1 sagde, at det var hårdt nogle gange, men at hun og Tiltalte 2 fik god hjælp fra deres forældre” forklarede vidnet, at dette passer. Det var godt at opleve, at Tiltalte 1 så godt ud og havde det godt.”

...

Vidne 11 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun kender Tiltalte 1 fra gymnasiet på Landsdel. De blev færdige i gymnasiet i 2008. De flyttede begge til København kort efter. De har i perioder været fortrolige. Vidnet blev mor 1 år før Tiltalte 1. Vidnet har set Tiltalte 1 sammen med hendes piger en enkelt gang. Vidnet og Tiltalte 1 begyndte at skrive mere sammen under deres graviditeter, måske også drevet af, at der var corona.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 79: ”Hun anså Tiltalte 1 for at være et kærligt og omsorgsfuldt menneske, som var god til at spørge ind til afhørte. Hun var både nærværende, men kunne også være distraet” for-klarede vidnet, at dette er rigtigt. Tiltalte 1 var god til at spørge ind til vidnets problemer. Tiltalte 1 har haft angstproblemet. Det talte Tiltalte 1 ikke med vidnet om. Dette fik vidnet først at vide i chatbeskeder efterfølgende.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 79: ”Tiltalte 1 var også sårbar og gik under sin graviditet i en gruppe, hvor hun fik psykolog-hjælp. Dette havde Tiltalte 1 fortalt afhørte i maj 2020. Hun var bekymret for pigernes velvære. Tiltalte 1 var ikke typen, der gemte på følelser og hun var god til at fortælle om, hvordan hun havde det. Hun havde f.eks. selv fortalt, at hun i en pe-riode var angst og fik antidepressiv medicin. Det lå nogle år tilbage og det var afhørtes indtryk, at Tiltalte 1 havde det meget bedre nu” forklarede vidnet, at dette er rigtigt. Tiltalte 1 fortalte vidnet om det, men Tiltalte 1 brugte ikke vidnet. Det var nok efterfølgende, at hun fortalte om sine følelser.

Tiltalte 1 er ikke temperamentsfuld. Vidnet har aldrig oplevet Tiltalte 1 i konfliktsi-tuationer. Tiltalte 1 har under vidnets besøg hos Tiltalte 1 og Tiltalte 2 fortalt, at hun og Tiltalte 2 skulle til en barnedåb, hvor Tiltalte 1 tog alene af sted. Det var aftalt, at Tiltalte 2 skulle hente dem, men han sov, og kom derfor ikke og hentede dem. Tiltalte 1 omtalte det lidt i sjov – som en sjov fortælling.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 84: ”Tiltalte 2 havde fortalt om episoden som om det var en sjov historie, men afhørte havde i ste-det tænkt, at det var dårlig stil, at han ikke hjalp Tiltalte 1” forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun tænkte sådan.

Tiltalte 1 sagde, at Tiltalte 2 virkede frustreret, fordi det var hårdt - Tiltalte 2 sad me-get på altanen og røg smøger og drak kaffe. Tiltalte 1 var frustreret over dette, men hun sagde ikke noget om Tiltalte 2's håndtering af børnene. Vidnet tænkte i den forbindelse, at det måtte være overvældende at blive forældre til to. Tiltalte 1

skrev om, at de havde mistanke om, at børnene havde kolik. De talte i den forbindelse om, at vidnet havde benyttet zoneterapi til sit barn. Vidnet husker ik-ke, om Tiltalte 1 også ville prøve dette.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 84: ”Afhørte gennemgik sine beskeder på mobiltelefonen og kunne se, at Tiltalte 1 d. 18-08-2020 havde spurgt, om afhørte kunne anbefale zoneterapi til babyer, fordi afhørtes søn havde fået det ifm. kolik. Tiltalte 1 overvejede at bruge det ift. Forurettede 1, men Tiltalte 2 mente, at det virkede lidt alternativt” forklarede vidnet, at hun i dag ik-ke husker dette, men det må være rigtigt, når hun har fundet det i en besked.

Der var ikke noget, der bekymrede vidnet, da hun var på besøg hos Tiltalte 1 og Tiltalte 2. De virkede overskudsagtige, idet de havde tid til besøg af vidnet. Det virkede som om, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 tog tingene, som de kom.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun fik beskeder i september 2020 om at ses – vistnok om at ses den 30. september til et babyshower hos en veninde. Tiltalte 1 skrev i den forbindelse, at det var hårdt med to ba-byer, men at de holdt ud og klarede det.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 84: ”D. 15-09-2020 havde hun skrevet, at det havde været nogle *'pressede dage, men vi begynder at have overskud igen'*” forklarede vidnet, at dette godt kan passe.

I venindegruppen var Tiltalte 1 god til at sætte gang i arrangementer. Tiltalte 1 havde altid mange aftaler – hun havde gang i mange ting.”

...

Vidne 12 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun er ansat i den lægepraksis på Vej, hvor de tiltalte kom. Vidnet så Tiltalte 1, da Tiltalte 1 havde sin første svangerskabsundersøgelse. Ved første svangerskabsundersøgelse optager man blot journal - man under-søger ikke fysisk. Der var ved denne lejlighed tale om en helt almindelig gra-viditetssamtale.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 87: ”Afhørte havde et godt indtryk af Tiltalte 1. Der var intet ved Tiltalte 1's person som var ude for normalbilledet, eller som havde vakt afhørtes bekymring. Tiltalte 1 fremstod lidt usikker på situationen, og havde mange spørgsmål, hvilket afhørte ikke fandt unormalt, især ved første-gangs-gravide” forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun har forklaret således. Tiltalte 1 havde mange spørgsmål, hvilket fik vidnet til at se Tiltalte 1 som usikker, men hun var ikke unormal usikker, idet hun var førstegangsfødende.

Vidnet så ikke Tiltalte 1 til yderligere undersøgelser under graviditeten.

Vidnet blev tilkaldt på et tidspunkt, da Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var i lægepraksissen med en af pigerne. Vidnet blev tilkaldt, fordi hun selv har tvillinger og derfor kunne komme med gode råd til Tiltalte 1 og Tiltalte 2. Dette skete nok 1 uge før 5 ugers undersøgelsen. Der var intet unormalt ved forældrene. De var trætte, ligesom vidnet var, da hun havde fået tvillinger. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var interesse-ret i vidnets råd.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 88: "Adspurgt forklarede afhørte, at både Tiltalte 1 og Tiltalte 2 så trætte ude, men at de virkede normale. De lyttede aktivt, var smilende og nærværende. Deres adfærd havde på ingen måde vakt bekymring eller undren hos afhørte" forklarede vidnet, at det er rigtigt. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var engagerede. Vidnet undersøgte ikke tvillingerne, da hun talte med Tiltalte 2 og Tiltalte 1. Tvillingerne lå vist imens i en barnevogn, og vidnet havde ingen kontakt til dem."

...

Læge Vidne 13 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at han er børnelæge på Hvidovre Hospital. Det var han også i 2020, da tvillingerne i denne sag var indlagt, og vidnet havde bagvagt i børneafdelingen. Som bagvagt bliver man kontaktet, hvis der er behov for specialhjælp. Der er også en forvagt, som bliver kontaktet før bagvagten, når der er behov for specialhjælp. Forvagten kan være under uddannelse. Bagvagten er færdiguddannet eller ved at være det.

Vidnet blev natten til den 6. oktober tilkaldt af forvagten i løbetempo. Et barn var blevet dårligt med kramper. Da vidnet kom frem, mødte der vidnet et syn af mange mennesker i gang, og et barn der ikke reagerede. Vidnet foretog en systematisk gennemgang af barnet. Vidnet plejer at fortælle løbende til forældrene, hvad han foretager sig, men han giver også tydeligt udtryk for, at det er barnet, det drejer sig om og som er hans første prioritet. Vidnet kiggede efter frie luftveje og hjernepåvirkning hos barnet. Barnet reagerede ikke på stimuli. Det trak vejret. Den ene pupil hos barnet var større end den anden. Vidnet lavede en ultralydsscanning af barnets hjerne. Barnet blev overflyttet til neonatalafdelingen i Hvidovre.

Der er altid mistanke om vold, når der er tegn på blødninger i barnets hoved. Vidnet sagde til forældrene, at det lignede tegn på vold. Han sagde det, da barnet var stabiliseret så godt som muligt på neonatalafdelingen. Vidnet spurgte: "Ved I noget om det?". Forældrene var chokerede og passive. Faderen sagde, at han var bekymret for, at han kunne have gjort noget, da han håndterede barnet. Faderen sagde ikke noget nærmere om, hvad han kunne have gjort.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 91: "Pigernes far, Tiltalte 2 udtalte dog efterfølgende lavmælt/mumlende, at han måske havde rystet Forurettede 1 for meget. Afhørte spurgte Tiltalte 2 ind

til denne kommentar, hvorefter at han uddybede at han under indlæggelsen på hospitalet ville se til hende om natten og havde rystet hende mens hun sov, for at se om hvorvidt hun sov” forklarede vidnet, at det lyder korrekt, hvis han har sagt således. Han husker dog ikke den præcise ordlyd. Han havde fokus på barnet og ikke forældrenes skyld. Der skal meget til, for at et barn får en hjerneblødning.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 91: ”Han spurgte til om pigerne havde været udsat for vold, var blevet tabt, eller på anden måde havde været udsat for en handling/hændelse der kunne forklare deres tilstand. Begge forældre nægtede indledningsvist at have kendskab til noget i den ret-ning skulle være sket” forklarede vidnet, at dette er rigtigt - Han kom med for-slag til hændelser, der kunne være sket. Vidnet kan i dag med sikkerhed se, at børnene har været udsat for vold.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 91: ”Afhørte afviste at blødningen i Forurettede 1's hoved kunne være opstået ved evt. rysten af hende på hospitalet. Skaden var opstået tidligere, og havde været længere undervejs” forklarede vidnet, at dette må være en misforståelse. Han kunne på dette tidspunkt ikke udtale sig om, hvornår skaderne var opstået. Det var dog sandsynligt, at det ikke var sket på hospitalet, og det er nok det, han har sagt noget om.

Opkast kan være et udtryk for tryk på hjernen. Børn med kvalme gylper eller kaster op. Børn, der ikke trives, kan have sværere ved at spise end andre børn.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 93: ”Vidnet fore-spurgt om hans indtryk af forældrene. Vidnet forklarede, at han aldrig havde talt med dem før og at de var meget chokeret. De handlede ikke aparte i forhold til andre forældre, som har syge børn. Vidnet havde orienteret dem om, at han ikke var sikker på at barnet ville overleve på det tidspunkt” forklarede vidnet, at dette er rigtigt. Man kan handle på mange måder, når man er i krise.

Vidnet besluttede i samråd med sine kollegaer, at barnet skulle overflyttes til Rigshospitalet. Vidnet bestemte, at det andet tvillingebarn skulle have en ledsager med til Rigshospitalet, idet forældrene ikke måtte være alene med dette barn.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen og foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 93: ”Vidnet forespurgt om han kunne præcisere ’et tids-punkt’. Vidnet mente, at faren sagde, at det var i forbindelse med, at han havde vækket barnet” forklarede vidnet, at dette meget vel kan være en refleksion, faderen kom med.

Foreholdt på ny sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 91: ”Afhørte afviste at blødningen i Forurettede 1's hoved kunne være opstået ved evt. rysten af

hende på hospitalet. Skaden var opstået tidligere, og havde været længere undervejs” forklarede vidnet, at man først på baggrund af det, man efterfølgende fandt, kunne konkludere dette. Han kan i dag se, at det er rigtigt, at der var sket skade tidligere.

Vidnet var ikke klar over, at der var knoglebrud, da han undersøgte barnet.”

...

Læge Vidne 14 forklarede adspurgt af advokat Buch-Jepsen, "at hun er læge på Rigshospitalets neonatalafdeling. Hun var på arbejde den 6. oktober 2020, hvor hun mødte ind kl. 15.30. Hun fik overleveret oplysninger om børnene Forurettede 1 og Forurettede 2. Vidnet så Forurettede 1 første gang kort efter kl. 16.00. Hun så Forurettede 1 hele tiden igennem sin vagt. Hun husker ikke, om forældrene var til stede, første gang hun så Forurettede 1. Begge forældre kom tilbage efter afhøring på hendes vagt den 6. Hun mødte Forurettede 1's og Forurettede 2's familie den 9. oktober, hvor den intensive behandling af Forurettede 1 blev indstillet. Hun husker mest forældrene fra denne sidste dag. Det var usædvanligt, at nogen blev hentet ind fra varetægtsfængsling. Moderen kom først ind. Hun var ledsaget af politifolk. Vidnet fortalte hende, hvad der var sket, efter hun var blevet varetægtsfængslet. Samtalen var svær. Det var svært at fornemme moderen. Moderen sagde: ”Jeg kan ikke være i denne situation mere. Jeg har ikke flere tårer at græde”. Hun rettede herefter henvendelse til sin mor, og derefter gik hun hen til Forurettede 1. Faderen kom ind efterfølgende. Han blev ked af det, da vidnet talte med ham. Han var nemmere at kommunikere med. Han reagerede ved at være ked af det. Han efterspurgte Forurettede 1 med det samme, og han gik straks hen til hende og var ked af det. Vidnet og en sygeplejerske blev enige om, at de måtte beskrive det, idet moderen reagerede anderledes end andre. Vidnet er dog ikke vant til at have med varetægtsfængslede at gøre, så hun kan ikke sige, om dette kan være medvirkende til moderens reaktion.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 20: ”Adspurgt til forældrenes reaktion forklarede afhørte, at faderen, Tiltalte 2, opførte sig ’som man kunne forvente’ da han fik nyheden om, at det så kritisk ud med Forurettede 1. Han begyndte at græde og søgte med det samme over til Forurettede 1. Da moderen, Tiltalte 1, fik samme besked, syntes afhørte, at Tiltalte 1 havde en mærkelig reaktion. Tiltalte 1 gik ikke over til Forurettede 1, men derimod over til sine egne pårørende for at blive trøstet og noget i retning af, ’at det var synd for hende’. Dette havde afhørte fundet besynderligt. Afhørte havde ikke haft meget yderligere kontakt med forældrene end det” forklarede vidnet, at hun synes, dette stemmer meget godt overens med det, som hun lige har forklaret. Moderen sagde, at det var synd for hende selv. Vidnet og sygeplejersken var enige om, hvad der skulle stå i beskrivelsen.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at hun har set mange reaktioner fra forældre, men hun har aldrig set en reaktion som denne før. Man vil normalt gå over og røre barnet. Moderen snakkede med sin mor og

den anden tvilling, inden hun gik over til Forurettede 1. Vidnet tror, at hun i journalen har skrevet, hvornår moderen ankom, og hvornår faderen ankom. Samtalerne skete hver for sig efter krav fra politiet. Faderen var ikke på hospitalet, da moderen fik beskeden. Der var ingen kontakt mellem forældrene på hospitalet. Vidnet ved, at begge forældre hele tiden har fået at vide, at situationen var kritisk, og at Forurettede 1 kunne dø. Udviklingen af skaderne i hjernen gik i den forkerte retning."

...

Læge Vidne 15 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at han så Forurettede 1 på en stuegang på Hvidovre Hospitals børneafdeling. Forurettede 1 var indlagt på grund af opkastninger. Det var ikke vidnet, der indlagde Forurettede 1.

Foreholdt ekstrakt 10, side 128: "Forespurgt oplyste afhørte, at Baby B officielt blev indlagt af ham den 4. oktober 2021 kl. 1034 – afhørte tilføjede, at Forurettede 1 tidligere havde været på hospitalet som den raske ledsager" forklarede vidnet, at dette er rigtigt. Han husker forkert i dag. Forurettede 2 var indlagt, fordi hun ikke ville spise.

Forurettede 1 havde kastet op og blev derfor indlagt. Forurettede 1 skulle undersøges yderligere.

Advokat Normann dokumenterede lægejournal af 4. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 19.

Vidnet forklarede hertil, at han ikke selv havde set opkastninger. Han havde fået oplysningerne om opkastninger fra forældrene. Han mener, at han talte med faderen, og at moderen supplerede faderen. "ØLI" er en forkortelse for øvre luftvejsinfektion.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 127: "Afhørte blev spurgt ind til, hvor han havde denne information fra. Afhørte oplyste, at det var faren, som havde oplyst dette, det var også faren, som nævnte, at maven larmede meget når hun havde spist" forklarede vidnet, dette er rigtigt, og at det primært var faderen, vidnet talte med. Vidnet husker ikke, hvornår faderen ankom til hospitalet med Forurettede 1.

Advokat Normann dokumenterede lægejournal af 4. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 18.

Vidnet forklarede hertil, at "generne" var opkastningerne. Ved opkastninger bliver maveindhold skubbet ud, hvorimod gylp er en overløbsmekanisme. Flaskeernærede børn kan have problemer med maven. Det kan være nødven-digt at give afføringsmiddel herimod, f.eks. Lactulose.

Vidnet havde ikke mistanke om, at børnene havde været udsat for vold. For-

ældrene var relevant bekymrede.

Forholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 128: "Forespurgt til afhørtes samlede indtryk af familien oplyste afhørte, at han ikke havde studset over noget påfaldende – afhørte havde også kun set dem håndtere børnene på fornuftig vis" forklarede vidnet, at han kan genkende dette.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at han kiggede på ben, arme og krop i forbindelse med indlæggelsen af Forurettede 1. Han bemærkede in-gen mærker på hende. Vidnet ville have noteret, hvis han havde set noget.

Foreholdt retsmedicinsk undersøgelse, ekstrakt 8, side 209-210: "Af tegn på vold påvistes: 1. På højre side af halsen, i et område målende 1,4 x 0,4 cm, to rødbrunlige, skorpedækkede hudafskrabninger, målende henholdsvis 0,2 x 0,1 og 0,4 x 0,1 cm. 2. Nedadtil midt på og på højre side af brystet samt midt på og på højre side af bugen, et område målende 4,1 x 2,6, mindst fire uskarpt afgrænsede, grønlig underhudsblødninger, målende fra 0,4 cm i diameter til 1,1 x 1 cm. ... Læsionerne på halsen (1) kan være opstået ved krads/riv. Læsionerne på brystet og bugen (2) kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen" forklarede vidnet, at han tror, at han ville have bemærket disse skader den 4. oktober kl. 10.34 på Forurettede 1, hvis de havde været der."

...

Vidne 16 forklarede adspurgt af advokat Buch-Jepsen, "at han er kæreste med Tiltalte 2's mor, Vidne 7. Han mødte Vidne 7 i 2006, så vidnet har kendt Tiltalte 2 siden 2006. Vidnet og Tiltalte 2 mødtes fra tid til anden. De havde hver deres interesser. De sad ikke lårene af hinanden. Tiltalte 2 virkede aldrig stresset eller udadreagerende - Han hvilede i sig selv. Han ind-lod sig aldrig i slagsmål. Vidnet har aldrig oplevet ham miste besindelsen. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 flyttede sammen, mens Tiltalte 1 var gravid. Det var vidnets indtryk, at Tiltalte 2 glædede sig til at blive far. Under graviditeten var der nogle praktiske ting, som skulle ordnes, og det hjalp vidnet med. Både Tiltalte 2 og Tiltalte 1 virkede "på" i forhold til børnene, når vidnet var på besøg hos dem. Vidnet kendte ikke til Tiltalte 1's problematikker angående angst. Fra den 31. juli til den 6. oktober 2020 var vidnet i weekenderne ofte på besøg hos Tiltalte 2 og Tiltalte 1 sammen med Vidne 7. Vidnet og Vidne 7 har passet tvillingerne på tids-punkter, hvor Tiltalte 1 og Tiltalte 2 skulle have noget voksentid.

Vidnet blev den 6. oktober ringet op kl. 06.35 af Tiltalte 1, der sagde, at Forurettede 1 havde fået en hjerneblødning. Dette var vidnet og Vidne 7 chokeret over. Tiltalte 1 indledte samtalen med at spørge, om Vidne 7 var kørt på arbejde. Han bemærkede ikke i Tiltalte 1's tonefald, at noget var galt.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 131: "D. 6. oktober 2020 blev afhørte ringet op af Tiltalte 1, der i et helt almindeligt stemmeleje hav-

de fortalt, at Forurettede 1 havde fået en hjerneblødning. Afhørte havde derefter gi-vet telefonen til Vidne 7, men havde været overrasket over, hvordan Tiltalte 1's stemmeleje havde været. Det havde han hæftet sig ved” forklarede vidnet, at dette er rigtigt. Tonefaldet var det samme, som da han et par dage forinden havde talt med Tiltalte 1 om en måltidskasse.

Vidnet har ikke talt med Tiltalte 2 og Tiltalte 1 om, hvad der er sket med børnene. Han har hørt Vidne 8 tale om, hvad hun mener, der er sket med børnene. Dette foregik i pårørenderummet på hospitalet. Vidne 8 nævnte, at det kunne dreje sig om münchenhausen by proxy. Dette syntes vidnet var mærkeligt at nævne. Vidnet forbinder dette med kvinder, der har gjort et eller andet. Han tænkte mere på Forurettede 1. Vidnet havde første gang mødt Vidne 8 et par dage forinden, hun snakkede om münchenhausen by proxy, og han vidste ikke, hvad hun arbejdede med.

Adspurgt af advokat Normann og foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 130: ”Tiltalte 2 havde altid hvilet i sig selv på trods af, at han stort set altid havde været arbejdsløs” forklarede vidnet, at man efter hans mening godt kan være frustreret over ikke at have et arbejde. Tiltalte 2 havde affundet sig med ikke at have arbejde. Han havde endnu ikke fundet den rigtige vej til det arbejde, han ville have.

Tiltalte 2 brugte blandt andet sin tid på at deltage i spillegrupper og at se sine venner. Tiltalte 2 har i perioder spillet meget om penge. Tiltalte 1 mente efter en ferie på Færøerne, at Tiltalte 2 på ferien havde spillet for meget. Vidnet mente dog ikke, at hans spil var en trussel mod deres økonomi. Der var ofte overskud på Tiltalte 2's spil. Vidnet følte ikke, at det var noget, som han skulle blande sig i. Tiltalte 2 begyndte at adoptere Tiltalte 1's holdninger og værdier, f.eks. holdning til økologiske fødevarer.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 131: ”Tiltalte 1 var en stille og vidende kvinde, der satte sig ind i tingene” forklarede vidnet, at dette er rigtigt. Tiltalte 1 var god til at slå op på nettet – Hun var informations-søgende.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 131: ”Tiltalte 2 og Tiltalte 1 passede på hinanden og var opmærksom på hinanden. Der havde været en episode i forbindelse med Tiltalte 2's fars død, hvor afhørte kunne mærke, at Tiltalte 2 ikke gad at tale mere om det. Tiltalte 1 havde også set det, og havde spurgt ind til Tiltalte 2 og draget omsorg for ham. Afhørte havde aldrig set dem skændtes. Afhørte ville beskrive dem begge som betænksomme” forklarede vidnet, at dette lyder rigtigt.

Tiltalte 1 ringede den 6. oktober kl. ca. 06.35, hvor Vidne 7 burde være kørt hjem-mefra. Han husker ikke, hvilket telefonnummer Tiltalte 1 ringede fra. Vidnet husker ikke, hvor lang tid samtalen varede – Den var nok kort. Han kunne ha-

ve forstået, hvis Tiltalte 1 havde været ked af det eller grædt, da hun ringede. Vidnet ved ikke, hvor mange Tiltalte 1 havde ringet til om emnet, før hun ringede til vidnet."

...

Vidne 17 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun er Tiltalte 1's veninde. De har dog ikke talt sammen i lang tid. Da Tiltalte 1 var gravid, sås de jævnligt. Tiltalte 1 var glad for at være gravid. Hun var bekymret under graviditeten, har vidnet hørt. Dette skulle dreje sig om, hvorvidt børnene var okay i maven. Vidnet var bekendt med, at Tiltalte 1 havde angst. Vidnet har ikke talt meget med Tiltalte 1 om det. Tiltalte 1 har fortalt, at hun fik medicin, som hun skulle stoppe med. Vidnet var nok ikke den, som Tiltalte 1 åbnede sig mest op overfor. Men vidnet oplevede heller ikke, at Tiltalte 1 skjulte, hvordan hun havde det. Vidnet deltog i en Messenger-gruppechat med Landsdelveninder. Vidnet hørte i en gruppebesked fra Tiltalte 1 om Forurettede 1, da det var kritisk. Der stod, at Forurettede 1 måske ikke overlevede. Det kan godt passe, at vidnet modtog denne besked den 7. oktober. Vidnet husker ikke, om hun kiggede i sine chat-beskeder i forbindelse med politiafhøringen af hende.

Vidnet har kendt til Tiltalte 2 gennem en veninde, Vidne 19, hvis kæreste var venner med Tiltalte 2. Hun har mødt Tiltalte 2 til fester. Hun mødte nok Tiltalte 2 første gang for ca. 12 år siden. Vidnet syntes, at det var fint, da Tiltalte 1 og Tiltalte 2 blev kæ-rester, og hun håbede, det gik godt. Vidnet var bekymret på Tiltalte 1's vegne over, at Tiltalte 2 ikke havde et arbejde, og at der ikke var meget "drive" over ham - måske skulle Tiltalte 1 have valgt en anden kæreste, syntes vidnet. Tiltalte 2 kunne godt have behov for at trække sig lidt. Der gik lang tid, før han flyttede ind hos Tiltalte 1. Vidnet tænkte, at han havde behov for sit eget sted at være, idet han beholdt sin lejlighed i lang tid. Til vidnets 30 års fødselsdag, sagde Tiltalte 2 til vidnet, at han nu ville flytte ind hos Tiltalte 1, og at han godt vidste, at han havde været længe om at tage den beslutning. Vidnet har tænkt om Tiltalte 1, at hun havde svært ved at sætte grænser. Hun har nogle gange syntes, at fyre, som Tiltalte 1 mødte, havde udnyttet hende.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 139: "Afhørte blev adspurgt, om Tiltalte 1 forekom hende konfliktsky? Afhørte svarede: 'Ja, det tænker jeg godt, hun kunne være'. Afhørte forklarede videre, at hun opfattede Tiltalte 1 som godtroende og måske lidt naiv" forklarede vidnet, at hun kan genkende dette.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 139: "Afhørte troede, at man godt ville kunne overbevise Tiltalte 1 om, at alting var OK. Hun havde været overbekymret under hele graviditeten og det var afhørtes indtryk, at hun havde handlet på den bekymring. Hun havde eksempelvis været åben om-kring sin angst. Afhørte troede ikke, at Tiltalte 1 ville forsøge at dække over det, hvis pigerne havde det dårligt" forklarede vidnet, at hun godt kan have sagt således.

Vidnet så Tiltalte 1 to gange efter fødslen. Den ene gang var på et besøg sammen med den fælles veninde Vidne 11, og den anden gang var, hvor hun gik en tur med Tiltalte 1. Vidnet var overrasket over, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 ikke havde det svært - de virkede overskudsagtige.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun har karakteriseret Tiltalte 2 som en sød og sjov fyr. Hun undrede sig over, at han ikke havde et arbejde. Hun husker ikke at have sagt, at han var velfungerende.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 134: "Afhørte kendte kun Tiltalte 2 fra sammenkomster og festlige lejligheder. Han forekom hende sød, sjov og velfungerende" fastholdt vidnet, at hun ikke husker at have beskrevet Tiltalte 2 som velfungerende.

Vidnet mener, at Tiltalte 2 havde arbejde i noget af den tid, som han kendte Tiltalte 1.

Foreholdt af advokat Normann sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 134: "Derfor havde hun også tænkt over, hvorfor det var så svært for ham at få og holde på et arbejde. Hun tænkte, at han måske havde dårligt selvværd eller var depressiv" forklarede vidnet, at hun godt kunne have sagt således om Tiltalte 2."

...

Sygeplejerske Vidne 18 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at han er sygeplejerske på Hvidovre Hospital. Han mødte den ene tvilling, Forurettede 2, første gang enten den 2. eller 3. oktober. Han så Forurettede 1, da faderen kom ind med hende. Der var nogle bekymringer omkring, at Forurettede 1 gylpede noget mere end normalt. Det var normalt, at en tvilling blev medindlagt. Vidnet tror, at faderen kom med Forurettede 1 om aftenen.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 143: "Den dag hvor Forurettede 2 blev indlagt, om fredagen den 02/10/20 var moren der alene med Forurettede 2 og overnattede med hende indtil lørdag. Vidnet havde ikke vagt der, men dagen efter om lørdagen havde han en 12 timers vagt fra 0900-2100. På et tidspunkt først på aftenen, ankom faren med Forurettede 1" forklarede vidnet, at dette lyder rigtigt. Vidnet overtog Forurettede 2 fra en anden kollega. Dette skete nok ved 19.00-20.00-tiden.

Vidnet hørte den 3. oktober om, at Forurettede 1 havde gylpet. Dette tænkte han ikke sønderligt meget over.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 143: "Vidnet var bekendt med, at Forurettede 1 egentlig ikke kom ind fordi at hun var syg, men forældrene gjorde opmærksom på, at hun havde kastet op det sidste døgns tid

derhjemme” forklarede vidnet, at han godt kan have sagt således. Han fik nok oplysningerne om opkastninger overleveret fra sin kollega. Vidnet ved derfor ikke, hvem af forældrene der kom med oplysningerne.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 143: ”Vidnet huskede det som om, at det var faren der sagde det, da han huskede, at faren havde været alene hjemme med Forurettede 1 siden dagen før” forklarede vidnet nu, at dette muligvis godt kan passe. Vidnet ved ikke, om han har hørt dette fra en kollega eller fra faderen selv.

Den 6. oktober mødte vidnet ind på en tidlig vagt. Der var kaos. Han fik at vide, hvad der var sket. Vidnet blev spurgt, om han ville tage over for en kollega. Vidnet assisterede kollegaen, som blev der et godt stykke tid sammen med vidnet. Vidnet tog sig af det barn, som ikke lå i en børnekuvøse. Vidnet tog sammen med moderen og barnet i en taxa til Rigshospitalet. Vidnet sad foran i taxaen. Moderen spurgte undervejs taxachaufføren, om de ikke kunne køre noget stærkere.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 144: ”Vidnet forespurgt til hans oplevelse af forældrene. Vidnet forklarede, at moren var helt i chok og kunne slet ikke være i sig selv. Hele vejen sagde moren til taxachaufføren at han skulle skynde sig og om han kunne køre en smutvej. Moren sagde ikke andet under turen. Vidnet havde fået at vide, hvilken afdeling de skulle til” forklarede vidnet, at han genkender forklaringen.

Vidnet havde fået at vide, hvilken afdeling de skulle køre til. Taxachaufføren vidste, hvor afdelingen lå. Ved Rigshospitalet mødte de en veninde til moderen, som vidste, hvor de skulle hen. Vidnet kom ind på stuen, hvor faderen var. Moderen kom ind i et tilstødende lokale.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 144: ”Da de ankom til RH, blev de modtaget af en veninde til moren. Moren blev trøstet af denne veninde og vidnet bar Forurettede 2 ind på RH” forklarede vidnet, at han husker det som om, at han bar Forurettede 2 hele vejen ind på Rigshospitalet.

Moderen blev ved Rigshospitalet trøstet af veninden, mens vidnet gik med barnet. Vidnet mener – som tidligere sagt - at faderen var i et tilstødende lokale.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 145: ”Vidnet beskrev moren som i tydelig krise og hun var helt ude af den. Faren var ikke helt ude af den på samme måde som moren. Faren kunne man kommunikere med. Vidnet havde ikke oplevet dem tale sammen om, hvad der kunne være sket” forklarede vidnet, at han ikke husker at have haft en samtale med faderen på Rigshospitalet.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen og foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 143: ”Og om de lige ville kigge på hende, i forhold til hvad det kunne være. Vidnet huskede det som om, at det var faren der sagde det” forklarede vidnet, at han i dag ikke husker, hvem der sagde det. Han huskede det dog nok bedre dengang, hvor han blev afhørt.

Vidnet var på arbejde den 4. oktober. Vidnet mener, at der blev lavet et indlæggelsesnotat vedrørende Forurettede 1 denne dag. Vidnet ved ikke, om det var Vidne 15, der indlagde Forurettede 1. Vidnet husker ikke, om han besigtigede Forurettede 1, og om han så hende afklædt.

Vidnet husker ikke, om han var med, da lægen indlagde Forurettede 1.

Foreholdt lægejournal af 4. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 19, forklarede vidnet, at han ikke husker, om han var til stede. Det var lægen selv, der gennemgik Forurettede 1.

Vidnet mindes ikke at have set Forurettede 1 afklædt i perioden fra den 3. til den 6. oktober. Han tænker, at han ville have gået videre med det, hvis han havde set mærker på Forurettede 1.

Det virkede som om, at forældrene tog sig af hver deres tvilling. Han husker ikke, om forældrene byttede tvillinger under hospitalsopholdet. Familien lå på en enestue med toilet.

Vidnet husker ikke, om han var på arbejde den 5. oktober. Vidnet husker ikke at have set andre på familiens stue end børnene og forældrene. Han mener, at han var på tilsyn på et tidspunkt, hvor faderen var ude for at ryge. Han husker ikke, at moderen var væk fra stuen på noget tidspunkt. Han husker ikke, om faderen var væk i længere tid end et par minutter, når han var væk. Et tilsyn tager normalt kun et par minutter.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 143-144: ”Vidnet havde oplevet, at de havde delt børnene op imellem sig. Det var primært faren der havde Forurettede 1, da hun lå og sov på hans bryst det meste af tiden. Vidnet opfattede, at de var gode til at være sammen, hvor faren også flere gange tog væk. Vidnet vidste dog ikke om han tog hjem eller bare blev væk i længere perioder. Moren var der hele tiden” forklarede vidnet, at han ikke husker forklaringen i dag, men forklaringen kan godt passe.”

...

Vidne 19 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun er Tiltalte 1's veninde. Vidnet og Tiltalte 1 spillede håndbold sammen på Landsdel, da de var 10-12 år gamle. De gik i parallelklasse i skolen, og de gik i gymnasiet sammen. De blev først veninder senere, efter at de begge var flyttet til København. Vidnet og Tiltalte 1 sås i deres venindegruppe. Vidnets mand og

vidnet havde besøg af Tiltalte 1 i maj 2020. Tiltalte 1 var nervøs under graviditeten og havde fået foretaget ekstra scanninger i graviditeten. Tiltalte 1 glædede sig til at blive mor. Tiltalte 1 er nok en lidt ængstelig type.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 147: ”Afhørte forklarede, at Tiltalte 1 havde virket glad og havde glædet sig meget til at blive mor. Tiltalte 1 havde virket en smule bekymret og nervøs i forhold til hvordan det nu skulle gå med tvillinger, men havde på den anden side også haft et godt ’gå-på-mod’ ” forklarede vidnet, at dette passer meget godt med hendes oplevelse.

Tiltalte 1 og Tiltalte 2 virkede også glade, da vidnet var hjemme hos dem ca. 14 dage før fødslen.

Vidnet syntes, at Tiltalte 1 godt kunne være lidt distraet - der kunne være ting, som Tiltalte 1 ikke havde fået med, når der var aftalt noget.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 149: ”Tiltalte 1 havde også en tendens til at være en smule naiv eller god troende, i forhold til hendes omgang med andre og ukendte personer” forklarede vidnet, at dette er korrekt. Der var nok mange, der havde dette billede af Tiltalte 1. Vidnet vil ikke mene, at det var problematisk.

Vidnet lærte i 2009 Tiltalte 2 at kende gennem sin mand. Vidnet og Tiltalte 2 sås jævnligt de første 5-7 år efter gymnasiet, men så gled det ud mellem dem. Da vidnet skulle giftes, inviterede de Tiltalte 2 med. Tiltalte 1 deltog også i brylluppet. Vidnet og Tiltalte 2 sås gennem Tiltalte 1, efter at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 blev kærestepar. Vidnet syntes, det var fint, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 fandt sammen.

Tiltalte 2 og Tiltalte 1 viste vidnet 14 dage før fødslen, hvordan de havde indrettet sig. Tiltalte 2 fortalte, at han havde læst en bog om tvillinger.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 148-149: ”På et tidspunkt som de blev ældre, virkede det som om at Tiltalte 2 var ’faldet ned i et hul’, han ikke rigtig kunne komme op ad. Det virkede som om, at Tiltalte 2 brugte meget tid på at spille computer og ikke rigtig kom videre med sit liv. Afhørte havde den opfattelse at Tiltalte 2 på et tidspunkt, inden han mødte Tiltalte 1, havde meldt sig lidt ud af fællesskabet, og bare passede sig selv” forklarede vidnet, at hun kan genkende dette. Det var betjentens formulering, at Tiltalte 2 var ’faldet ned i et hul’.

Tiltalte 1 talte om, at Tiltalte 2 måske skulle starte på noget uddannelse til fængselsbetjent. Det var vidnets indtryk, at Tiltalte 2 spillede computer i et par år. Vidnet har ikke mødt Tiltalte 1 og Tiltalte 2, efter deres piger blev født.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun husker, at hun til

politiet forklarede, at Tiltalte 2 er en glad og velfungerende person. Vidnet havde talt med sin mand om, at det var mærkeligt, at han ikke kom videre i sit liv, når nu han var sådan en velfungerende mand."

...

Vidne 20 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun er kiropraktor. Hun har haft Forurettede 2 i sin konsultation. Første gang var den 29. september. Forældrene syntes, at hun var slap og dårligt motorisk ud-viklet. Hun var lidt pylret. Vidnet ved ikke, hvordan hun selv kom ind i bille-det – om det var via en læge. Vidnet undersøgte Forurettede 2. Forurettede 2 lå i sin ble imens. Vidnet syntes, at hun var lidt lille. Vidnet insisterede på, at Forurettede 2 skulle vejes, så vidnet kunne sikre sig, at hun havde taget på til næste besøg. Vidnet bekymrede sig om, hvorvidt Forurettede 2 fik nok at spise. Forurettede 2 fik en ny tid til 3 dage efter. Vidnet undersøgte, om Forurettede 2 havde en knude ved kravebenet. På den måde kan man tjekke, om der er brud på kravebenet. Forurettede 2 havde ingen blå mærker. Babyers knoglebrud heles meget hurtigt. Forurettede 2 fik ved første besøg en lille behandling i sin nakke. Både mor, far og den anden tvilling var med. Den nye tid var den 2. oktober. Her havde Forurettede 2 taget 300 gram på siden sidst. Vidnet syntes stadig, at hun var lille. Vidnet sagde den 2. oktober til for-ældrene, at Forurettede 2 ikke skulle have nogen behandling af vidnet. Vidnet rådede forældrene til at ringe 1813 samme dag, hvis Forurettede 2 ikke tog flasken. Vidnet gav i hvert fald beskeden om dette til moderen. Begge forældre virkede til at høre efter, da vidnet sagde '1813'.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 154: "Afhørtes fornemmelse var, at det var moren, der var mest aktiv" forklarede vidnet, at det er rigtigt, at moderen var mest aktiv.

Vidnet regnede med, at '1813' ville tage det alvorligt, hvis der blev sagt, at kiropraktoren havde sagt, at der skulle ringes 1813.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at det andet og sidste besøg fra Forurettede 2 var den 2. oktober omkring kl. 11.30. Forurettede 2 var fuldt afklædt den 29. september. Den 2. oktober er det muligt, at Forurettede 2 kun var bar på over-kroppen, da vidnet kun skulle kigge på Forurettede 2's nakke. Vidnet har ikke konstateret skader på Forurettede 2.

Foreholdt fra Retsmedicinsk Instituts personundersøgelse af Forurettede 2, ekstrakt 9, side 181: "Af det fremsendte journalmateriale fremgår, at der ved helkropsrøntgen foretaget henholdsvis den 07-10-2020 og den 19-10-2020 påvistes brud af venstre overarmsknogle tæt ved skulderleddet, såkaldt 'corner lesion', begge lårbensknogler og underbensknogler ved knæleddet, såkaldt 'bucket handle lesion' samt brud i siden af højre 4.-7. ribben, brud i siden af venstre 5.-10. ribben, bagtil på venstre 7. og 8. ribben og bagtil på venstre 11. ribben. Bruddene var med varierende tegn på opheling og var dels friske, dels af nyere og af ældre dato, således var enkelte af bruddene mindst 14 dage

gamle og andre var friske ved røntgenundersøgelsen den 07-10-2020. Alle brud var opstået ved svær stump vold. De påviste ribbensbrud er karakteristiske for at være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen. Det påviste brud af venstre overarmsknogle kan meget vel være opstået ved ryk i overarmen. De påviste brud af lårben og underbensknogler kan være opstået ved gentagen frem- og-tilbage bevægelse af lemmerne, så som ved rysten af kroppen eller rysten af underbenene i forhold til lårene” forklarede vidnet, at Forurettede 2 100% sikkert ikke havde disse skader den 29. september.

Vidnet husker ikke, om Forurettede 2 havde noget på fødderne den 2. oktober. Forurettede 2 fremstod ikke smertepåvirket ved nogen af de to besøg.

Adspurgt af anklageren og foreholdt Retsmedicinsk Instituts personundersøgelse af Forurettede 2, ekstrakt 9, side 180: ”Af journalmaterialet fremgår, at den 02-10-2020 blev optaget kliniske fotos. Der er fremsendt fire fotos per mail, overensstemmende i den medfølgende mailkorrespondance med de fire kliniske fotos. Der er ingen datering af fotos, fotos er alle uskarpe med dårlige lysforhold og uden målestok. De er nedenfor beskrevet i vilkårlig rækkefølge fra 1-4. 1. Foto viser bagsiden af venstre lår, hvor der ses to, tværgående, parallelle striber, hvor den øverst beliggende ses nærmest buet med konkavitet vendende op mod kroppen, rødlige underhudsblødninger, som i længden inddrager henholdsvis totredjedele og halvdelen af lårets bagside” forklarede vidnet, at hun ikke på baglåret så underhudsblødninger, hverken den 29. september eller den 2. oktober.

Vidnet mærkede omkring Forurettede 2's ribben den 29. september. Der var ingen u-sædvanlig reaktion fra Forurettede 2 herpå.”

...

Vidne 21 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun er Tiltalte 1's veninde. De har kendt hinanden i omkring 15 år. Deres forældre er gift med hinanden. Vidnet og Tiltalte 1 har aldrig boet sammen. Vidnet og Tiltalte 1 sås med 2-3 ugers mellemrum. Hun så Tiltalte 1 og pigerne, da pigerne var 4 uger, 6 uger og 8 uger gamle. Vidnet og Tiltalte 1 var gravide samtidig, og de boede tæt på hinanden. Tiltalte 1 virkede spændt på at blive mor til tvillinger. Hun glædede sig til dette. Det sprang ikke i vidnets øjne, at Tiltalte 1 var mere bekymret, end andre ville være i Tiltalte 1's situation. Tiltalte 1 er sød, opmærksom og omsorgsfuld.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 158: ”Adspurgt om afhørtes indtryk af Tiltalte 1, forklarede afhørte at Tiltalte 1 var glad for at være blevet mor, selvom det havde været en overvældende oplevelse. Afhørte beskrev både Tiltalte 1 og Tiltalte 2 som fredfyldte, muntre og glade for at være forældre, og glade for deres børn. Afhørte beskrev Tiltalte 1 som en varm, lyttende og positiv person med et stort 'gå-på-mod'. Afhørte og Tiltalte 1 mødtes ofte over en aktivitet, såsom museumsbesøg m.m. Ofte var det også Tiltalte 1 som

tog initiativ til disse oplevelser” forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun har forklaret således til politiet. Før de fik børn, mødtes de ofte til aktiviteter.

Tiltalte 2 var til stede ved det besøg hos Tiltalte 1, hvor pigerne var 4 uger gamle. Hun var nok i en times tid i Tiltalte 2 og Tiltalte 1's lejlighed ved denne lejlighed. Vidnet havde sin egen datter med. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var glade, men udmattede og trætte, som man kunne forvente. Det ene barn lå i en slyngevugge og sov, mens Tiltalte 1 sad med det andet barn. Vidnet husker ikke, at de talte om at væ-re træ-t. De talte nok om, at det var hårdt at være forældre til to.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 161: ”Afhørte forklarede, at vedr. udfordringer havde de snakket om den søvn-mangel man ople-ver som nybagte forældre, og de havde snakket om hvor vigtigt det var at få sovet nogle små lure, når det var muligt. De havde også snakket om at det var en god ide, kun at være én ’på’ om natten, så ikke begge forældre var trætte i løbet af dagen” forklarede vidnet, at dette lyder rigtigt nok. Hun husker det dog i dag ikke så godt. De talte om deres fælles oplevelse af at være blevet forældre. Vidnet husker ikke, om de kun var én på om natten.

Den 1. oktober kom Tiltalte 1 hjem til vidnet med Forurettede 2 og Forurettede 1. Tiltalte 1 var der ca. 3 timer. De sad i stuen og spiste knækbrød og drak the. Det var et hyggeligt barselsbesøg. Det var under Corona, så de gjorde meget ud af at holde afstand, så vidnet var nok mindst 1 meter fra Tiltalte 1's børn. Børnene fik mad i flaske. Vidnet husker ikke, at de under besøget talte om, at Forurettede 2 ikke rigtig ville spise.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 160: ”Afhørte forklarede, at Forurettede 2 fremstod glad, og afhørte havde flere gange haft god øjen-kontakt med Forurettede 2” forklarede vidnet, at hun godt kan se for sig, at hun havde god øjenkontakt til Forurettede 2.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 160: ”Afhørte hus-kede at Tiltalte 1 havde nævnt noget med, at Forurettede 2 i den periode ikke spiste sær-lig meget, hvorfor afhørte blev i tvivl om Forurettede 2 drak hele flasken” forklarede vidnet, at det er muligt, at Tiltalte 1 fortalte om, at Forurettede 2 ikke spiste særlig me-get.

Tiltalte 1 udtrykte bekymring for børnenes trivsel og hun nævnte noget om en ki-ropraktor, som de skulle til dagen efter. Vidnet hørte om indlæggelsen om søndagen den 4. oktober. Den følgende onsdag formiddag hørte hun om mis-tanken om vold. Dette var vidnet chokeret over. Dette kunne hun ikke få til at passe med sine oplevelser.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun og Tiltalte 1 gik tur ved den lejlighed, hvor hun så pigerne, da de var 6 uger gamle. Vidnet havde set Tiltalte 2 et par gange. Han virkede glad og charmerende – selskabelig. Vid-

net kan godt have sagt, at han var en stille og rolig fyr. Det var vidnets ind-tryk, at både Tiltalte 1 og Tiltalte 2 glædede sig til at blive forældre. Der var ikke noget bemærkelsesværdigt ved Tiltalte 2's måde at håndtere børnene. Vidnet har oplevet, at en af pigerne skulle skiftes, hvor Tiltalte 2 tog sig af dette.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 162: ”Adspurgt til Tiltalte 2's håndtering af tvillingerne, forklarede afhørte, at Tiltalte 2 virkede me-get opmærksom og omsorgsfuld, når han håndterede tvillingerne. Tiltalte 2 hånd-terede også tvillingerne meget naturligt og fornuftigt” forklarede vidnet, at dette passer.”

...

Vidne 22 forklarede adspurgt af advokat Normann, "at hun har kendt Tiltalte 1, siden de gik på kandidaten i 2015-2017. De blev her veninder. Tiltalte 1 virkede til at have det godt, da hun var gravid. Vidnet så kun Tiltalte 1 en enkelt gang, efter hun fik børnene. Det var i Frederiksberg Have i september 2020. De mødtes ved indgangen og gik en tur. Pigerne lå og sov. En af pigerne be-gyndte at græde. Hun blev taget op og fik flaske. Dette virkede roligt. Vidnet har en enkelt gang mødt Tiltalte 2. Det var til en nytårsfest. Hun har aldrig mødt Tiltalte 2 og Tiltalte 1 sammen. Tiltalte 1 har fortalt vidnet om Tiltalte 2. Tiltalte 1 var lidt frustreret over Tiltalte 2's jobsituation – over at han ikke vidste, hvad han ville.

Vidnet tror, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 talte om det, da Tiltalte 2's far døde. Tiltalte 1 var meget forstående og lyttende. Hun var nem at tale med. Tiltalte 1 virkede lidt ængstelig. Vidnet har dog aldrig oplevet dette foldet fuldt ud.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 167: ”Forespurgt, om afh. ville karakterisere Tiltalte 1 som naiv eller godtroende, oplyste afh., at hun ikke mente, at Tiltalte 1 er naiv, idet Tiltalte 1 ikke er dum, men hun er måske nok godtroende. Afh. mente ikke, at hun kunne bidrage yderligere til belysning af sagen” forklarede vidnet, at hun godt husker at have forklaret således. Poli-timanden sagde, at han spurgte ind til, om Tiltalte 1 var naiv og godtroende, for at finde ud af, om Tiltalte 1 var klar over, hvad der var sket med tvillingerne. Tiltalte 1 troede på det bedste i folk.”

...

Vidne 23 forklarede adspurgt af advokat Buch-Jepsen, "at hun er sygeplejerske på Hvidovre Hospital. Hun mødte ind den 6. oktober 2020 kl. 23.15. Hun var ikke på arbejde den 2., 3. og 4. oktober. Da hun mødte ind til nattevagt den 6. oktober kendte hun ikke tvillingerne. Hun fik en rapport fra aftenvagten. Der var en plan for, hvordan pigerne skulle ernæres. Vidnet kom ind på forældrenes stue omkring midnat. Alle på stuen var da vågne. Vidnet fortalte om sig selv og om planen for natten. Begge børn fik en flaske omkring midnat. Vidnet talte med forældrene om at være blevet forældre. Faderen for-talte, at de delte børnene op, så de havde en hver. De virkede som omsorgsful-de forældre. Vidnet lagde ikke mærke til noget usædvanligt. Armen på det ene

barn hang dog lidt – på det barn, som moderen sad med. Familien havde en stue for sig selv. Forældrene havde en seng hver på stuen. Pigerne lå sammen i en vugge. Der var toilet på stuen. Vidnet skulle komme igen kl. 02.00. Det ene barn skulle have mad i sonden kl. 02.00. Vidnet kom ind på stuen kl. 02.00 og gav mad i sonden, og det andet barn fik flaske. Forældrene sov på det tidspunkt. Kl. 03.00 blev der ringet alarm fra stuen. Vidnet troede, at der var tale om en fejl. Vidnet ankom som den første til stuen. Faderen stod her med tvilling B og sagde, at hun ikke reagerede. Barnet hang med hovedet og var slap, kunne vidnet se. Faderen sagde, at barnet havde grædt eller givet lyd fra sig, hvorfor han havde taget det op. Faderen rakte barnet frem mod vidnet. Barnet blev lagt på moderens seng, og pludselig var der mange mennesker på stuen. Bagvagten blev tilkaldt. Moderen var vågen, da vidnet kom ind på stu-en, efter alarmen var gået. Forurettede 1 blev taget ud fra stuen. Vidnet prøvede at få ro på forældrene på stuen efterfølgende. Faderen stillede mange spørgsmål – blandt andet om Forurettede 1 var ok. Moderen var stille og rokkede frem og til-bage. Vidnet tænkte, at det var en almindelig reaktion, når man er i chok.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 171: ”Vidnet kom i tanke om at forældrene havde fortalt, at de vågnede ved, at Forurettede 1 havde grædt, hvorfor de var stået op og fundet hende i den tilstand og troede at hun havde gylpet og fået noget galt i halsen. Forældrene var ikke klar over, at vidnet havde givet hende sondemad kl. 0200. Vidnet fortalte dem at Forurettede 1 havde fået mad kl. 0200 og at hun ikke havde gylpet, da hun sidst tilså hende” forklarede vidnet, at hun troede, at forældrene trykkede på alarmen for at høre, om Forurettede 1 havde fået mad kl. 02.00.

Familien blev flyttet til neonatalafdelingen. Faderen spurgte hele tiden ind til noget. Moderen sagde ikke noget. Hun rokkede frem og tilbage, så vidnet var bange for, at hun på et tidspunkt ville tabe det barn, som hun sad med. Faderen gik ind for at se til Forurettede 1. Moderen gik ikke ind til Forurettede 1. Dette synes vidnet var underligt - Sådan ville vidnet nok ikke selv have reageret. Faderen spurgte kl. 03.00, om Forurettede 1 havde fået mælk. Han spurgte, om hun kunne have fået mælken galt i halsen. Vidnet husker ikke, hvis han skulle have sagt, at han forsøgte at få gang i hende igen. Moderen sad med tvilling A og rokkede frem og tilbage. Moderen sagde vist ikke noget. Vidnet spurgte moderen, om hun skulle aflaste hende ved at give flaske, men det ville moderen ikke have. Vidnet husker ikke, om moderen spurgte, hvordan det stod til med Forurettede 1.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 178: ”Afhørte blev foreholdt, at det ud fra afhørtes første forklaring kunne give indtrykket af, at moderen var lidt passiv i forhold til Forurettede 1. Afhørte forklarede, at hun synes moderens reaktion i forbindelse med alarmkaldet var lidt atypisk – afhørte havde undret sig lidt over, at moderen ikke spurgte mere ind til Forurettede 1's tilstand. Moderen gik rundt og vuggede Forurettede 2, og spurgte ikke ind til Forurettede 1. På det tidspunkt havde afhørte fornemmelsen af, at moderen var fattet – hun

virkede ikke til at være i chok” forklarede vidnet, at hun i dag husker det som om, at moderen ikke var sig selv. Vidnet var sammen med familien frem til kl. ca. 05.30. Moderen valgte at sætte sig på gulvet udenfor den stue, hvor Forurettede 1 var. Derfor blev der hentet en seng til hende. Moderen virkede passiv, mens faderen spurgte meget.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 178: ”Afhørte oplyste, at moderen til gengæld virkede helt ved siden af sig selv og formentlig i chok, da Forurettede 1 var blevet flyttet til Neonatalafdelingen” forklarede vidnet, at det er korrekt, at moderens adfærd ændrede sig. Vidnet husker ikke, om moderen talte om at få pigerne døbt.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 178: ”Forespurgt til det videre hændelsesforløb svarede afhørte, at Forurettede 1 ret hurtigt kom ned på akutstuen (96) – både far og mor gik med derned. Det var fortsat faren, som viste mest interesse og spurgte ind til Forurettede 1. Moren rettede sin fokus mod den anden tvillingesøster – afhørte så hende ikke inde hos Forurettede 1. På et tidspunkt sagde afhørte til forældrene, at hun ville ringe når der var nyt vedr. Forurettede 1. Forældrene gik retur til stuen, som lå i den anden ende af gan-gen. Da afhørte gik ned på stuen for at se til forældrene rettede moren henvendelse til afhørte – hun sagde, at hun gerne ville have begge piger døbt, og spurgte ind til om der var en præst og kirke. Afhørte undrede sig lidt, men tænkte at moren nok var religiøs, afhørte gik ud for at undersøge det. Da afhørte kom retur, var forældrene gået til Neonatalafdelingen, hvor Forurettede 1 var blevet flyttet til” forklarede vidnet, at dette er korrekt. De var stadig på dette tidspunkt nede på stuen, hvorfra der blev ringet alarm. Moderen var således nok ikke i chok på dette tidspunkt. Moderen må have vidst, at det var alvorligt, siden hun bad om en præst.

Adspurgt af advokat Normann forklarede vidnet, at børnene var opdelt, så faderen havde Forurettede 1, og moderen havde Forurettede 2. Vidnet undrede sig over, at moderen ikke gik ind til Forurettede 1. Faderen kiggede ind til Forurettede 1 et par gange. Vidnet sagde til ham, at de skulle have arbejdsro inde hos Forurettede 1.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 170: ”Vidnet huskede ikke præcis hvad hun gjorde, men på et tidspunkt gik hun sådan lidt rundt med tvillingesøsteren på armene og sagde flere gange til faren, at han skulle tie stille og lade dem gøre deres arbejde” forklarede vidnet, at hun godt kunne have sagt således. Moderen sagde vist kun en enkelt gang til faderen, at han skulle tie stille og lade dem gøre deres arbejde.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 170: ”Forældrene hev fat i hende hele tiden og spurgte hvad der skete. Især faren spurgte hele tiden og moren sagde hele tiden til ham, at de skulle have fred til at arbejde” forklarede vidnet, at hun godt kan have sagt således. Hun husker det som om, at faderen var mere på end moderen.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 170: ”Vidnet forsøgte at give dem oplysninger om, hvad der skete inde på akutstuen, når hun vidste noget. Begge forældre var i panik...” forklarede vidnet, at dette er korrekt. Vidnet sagde til forældrene, at lægen ville komme ud og fortælle, når der var nyt.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 171: ”Vidnet forespurgt om hendes indtryk af forældrene. Vidnet havde aldrig mødt dem før og fik det indtryk at de var super relevante forældre der ville deres børn det bedste. Vidnet havde en god kontakt til dem og faren var meget nysgerrig og opmærksom og moren havde tvillingesøsteren. Vidnet havde ikke bemærket noget usædvanligt” forklarede vidnet, at dette er korrekt.

Vidnet skaffede en seng til Tiltalte 1, fordi hun var bange for, at Tiltalte 1 ikke holdt ordentligt fat i barnet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 171: ”Moren havde lagt sig på gangen og vidnet spurgte om hun ville have en seng. Moren rystede og var slet ikke sig selv og de skaffede en seng til hende og hun lå der med Forurettede 2. Vidnet mente, at hvis ikke moren havde lagt sig på gulvet, så var hun faldet, så rystet var hun” forklarede vidnet, at dette er korrekt. Moderen satte sig dog ned på gulvet – hun lagde sig ikke ned på gulvet. Vidnet har ikke erfaring fra lignende episoder, så hun kan ikke sige, om moderens reaktion var normal.

Forældrene oplyste ikke om mulige teorier for, hvad der kunne være sket med Forurettede 1, så vidt vidnet husker.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 172: ”Vidnet mente, at begge forældre svarede, at det kendte de ikke noget til. Vidnet huskede, at faren allerede inde på stuen, da hun kom til alarmen havde sagt: ’at det kunne være at han havde rusket hende’. Vidnet opfattede det som om, at han havde prøvet at vække hende fordi hun ikke var sig selv” forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun forklarede således. Faderen sagde, at han prøvede at vække hende ved at ruske hende. Faderen viste, hvordan han havde holdt Forurettede 1, da han ruskede hende.

Forevist fotos, ekstrakt 10, side 181 og 182, forklarede vidnet, at det var sådan, faderen sagde, at han havde holdt Forurettede 1, da han ruskede hende.

Forældrene måtte gerne gå ind til Forurettede 1. Vidnet husker at faderen var inde og kysse Forurettede 1 på panden, mens Forurettede 1 var på akutstuen. Vidnet ved dog ikke, hvor meget forældrene måtte komme ind.

Foreholdt på ny sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 178: ”På et

tidspunkt sagde afhørte til forældrene, at hun ville ringe, når der var nyt vedr. Forurettede 1. Forældrene gik retur til stuen, som lå i den anden ende af gangen” forklarede vidnet, at hun godt kan have forklaret således. Forældrene havde valgt at gå helt ned på stuen igen. Vidnet fik et af forældrenes telefonnumre, så hun kunne ringe til dem.

Adspurgt på ny af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun ikke havde indtryk af, at Forurettede 1 kunne få sine skader af den måde, som faderen havde stået med Forurettede 1 på, da hun kom ind.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 179: ”Forespurgt oplyste afhørte, at hun ikke på noget tidspunkt observerede temperament hos nogen af forældrene. Faren virkede rolig, men bange – moderen virkede til at være helt ved siden af sig selv, og viste ikke nogen interesse for Forurettede 1” forklarede vidnet, at det er korrekt, at hun forklarede således, og at dette er i overensstemmelse med det faktiske.”

...

Vidne 24 forklarede adspurgt af advokat Nor-mann, "at hun kender Tiltalte 1 fra gymnasiet på Landsdel. De begyndte at ses mere, efter at de begge flyttede til København. De var en del af samme ven-negruppe. Vidnet var med, da Tiltalte 1 skulle føde – både som Tiltalte 1's veninde og også som jordemoder. Der deltog også en anden jordemoder, som der skal, når jordemoderen kender den fødende. Vidnet og Tiltalte 1 har boet sammen. Vidnet flyttede ud, kort før Tiltalte 2 flyttede ind i Tiltalte 1's lejlighed. Mens Tiltalte 1 var gravid sås vidnet og Tiltalte 1. Vidnet deltog i Tiltalte 1's babyshower. Tiltalte 1 håndterede graviditeten meget fint. Tiltalte 1 brugte vidnet et par gange i forbindelse med plukkeveer, ellers ikke. Tiltalte 1 syntes, at hun havde det godt i graviditeten. Efter fødslen og inden varetægtsfængslingen så vidnet Tiltalte 1 en enkelt gang. Tiltalte 1 var da sammen med børnene. Efter varetægtsfængslingen har vidnet set Tiltalte 1 en del gange. Vidnet vil beskrive Tiltalte 1 som en sød, rar og omsorgsfuld veninde, men også lidt stresset. De har været til koncerter og festival sammen.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 187: ”Tiltalte 1 var meget initiativrig og var meget opsøgende. Tiltalte 1 var meget social og kunne godt lide at samle folk til middage og hygge. Det havde hun ikke fået gjort på samme måde siden Tiltalte 2 flyttede ind, det var også derfor at vidnet ikke følte at hun kendte Tiltalte 2. Tiltalte 1 havde mere gået ud selv og sagt, at Tiltalte 2 ikke var så social og var mere hjemme” forklarede vidnet, at dette lyder meget rigtigt. Tiltalte 1 havde en stor vennekreds og skrev tit, om man var frisk på at mødes til kaffe og hygge.

Vidnet har ikke talt så meget med Tiltalte 2. Hun har mødt ham til et bryllup. Tiltalte 2 var der hele tiden, mens vidnet boede i Tiltalte 1's lejlighed, men dengang var deres snakke overfladiske. Vidnet kender mest Tiltalte 2 gennem det, som

Tiltalte 1 har fortalt om ham. Tiltalte 1 var frustreret over, at Tiltalte 2 ikke var så initiativrig og ikke havde noget arbejde. Han var meget modsat Tiltalte 1. Tiltalte 1 ville gerne hjælpe ham med at komme i gang med noget. Vidnet har hørt fra Tiltalte 1, at Tiltalte 2 brugte tid på betting. Hun ved ikke hvilke interesser Tiltalte 2 havde.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 187: ”Tiltalte 2 havde ingen stor vennekreds, men han sås med sin halvbror. Hans far døde lige inden børnenes fødsel og han var vist også kommet i kontakt med en anden halvbror, som han aldrig havde ses med” forklarede vidnet, at dette lyder rigtigt. Det er Tiltalte 1, der har fortalt vidnet om Tiltalte 2.

Vidnet hørte fra en fælles veninde om indlæggelserne af tvillingerne i oktober 2020. Vidnet er ikke på Instragram, hvorfra alle andre havde hørt om indlæggelserne før hun gjorde. Vidnet skrev til Tiltalte 1 og spurgte, om de var okay.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 185: ”For ca. 14 dage siden, fik vidnet at vide, gennem deres vennegruppe, at Tiltalte 1 var indlagt med et af børnene. Tiltalte 1 havde sendt en Snap, hvor hun var indlagt med et af børnene, men da vidnet ikke var på Snap...” forklarede vidnet, at hun ikke ved, om snappen bestod af et billede.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede vidnet, at hun er enig i, at forældre er forskellige, og nogle er introverte, og andre er ekstroverte. En introvert forælder behøver ikke være en dårligere forælder end en ekstrovert. Der var ikke så meget initiativ i Tiltalte 2. Hun har nok tidligere sagt, at han virkede doven.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 186: ”Vidnet forklarede at hendes indtryk af ham var, at han var stille, rolig og flink” forklarede vidnet, at dette er rigtigt nok.

Tiltalte 1 havde mange bolde i luften. Tiltalte 1 og vidnet havde tit køkkensnakke om, at hun burde skrue lidt ned. Vidnet opfatter ikke Tiltalte 1 som opmærksomhedssøgende. Tiltalte 1 var frustreret over, at Tiltalte 2 var anderledes end hende. Vidnet og Tiltalte 1 har aldrig rigtig talt om, hvordan det var for Tiltalte 1 at blive mor. Vidnet hørte første gang om Tiltalte 1's angstproblematik, da hun fik en artikel tilsendt om angst. Hun var da i starten af 20'erne. Da vidnet og Tiltalte 1 boede sammen, trappede Tiltalte 1 ned med sin medicin. Vidnet vidste ikke dengang, at Tiltalte 1 fik medicin. Vidnet vidste dog, at hun gik til psykolog.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 10, side 186: ”Vidnet var bekendt med, at Tiltalte 1 havde lidt af angst og havde været i behandling. Da de boede sammen var Tiltalte 1 ved at trappe ud af medicinen og havde mange psykologsamtaler. Det handlede mest om parforhold og noget arbejdsmæssig relateret. Tiltalte 1 var ikke lige helt der hvor hun gerne ville være i livet og det var

det hun talte med psykologen om. Når Tiltalte 1 kom hjem fra psykologen, talte de videre om det, som hun havde talt med psykologen om” forklarede vidnet, at dette er rigtigt. Tiltalte 1 talte med psykologen om parforholdet til Tiltalte 2 og om et tidligere parforhold, hun havde været i.

Tiltalte 2 var med til fødslen, hvor han holdt Tiltalte 1 i hånden, og han og vidnet hjalp hinanden med at få Tiltalte 1 til at være rolig.”

...

Læge Vidne 25 forklarede adspurgt af anklageren, "at Forurettede 2 og Forurettede 1 var tilknyttet den praksis på Vej, hvor vidnet er læge. Vidnet har ikke kendt Tiltalte 1, før hun fik børnene. Vidnet mødte Tiltalte 1 og pigerne, hvor pigerne var 20 dage gamle og skulle undersøges for gulsot.

Foreholdt lægejournal af 17. august 2020 vedrørende Forurettede 1, eks-trakt 8, side 175: "sundhedsplejersken har set gulsot" forklarede vidnet, at barnet ved konsultationen blev målt og vejjet og tjekket for, om det havde gul-sot. I den forbindelse blev barnet tjekket for, om det var frisk og ikke slap, og der blev taget blodprøve.

Foreholdt lægejournal af 12. august 2020 vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 131: "bemærket mere knirken. Iøvrigt ok. Spiser godt. Obj. pænefar-ver. Normopnoisk" forklarede vidnet, at det var vidnets kollega, der stod for dette.

Foreholdt lægejournaler af 26. august 2020 vedrørende Forurettede 1, eks-trakt 8, side 176, og Forurettede 2, ekstrakt 9, side 132, forklarede vidnet, at "TK" betyder telefonkonsultation. Forældrene er blevet ringet op om blodprø-vesvar.

Foreholdt lægejournal af 17. august 2020 vedrørende Forurettede 1, eks-trakt 8, side 176: "lidt med maven snak om MME og stimulation" forklarede vidnet, at der blev drøftet mavegener. Der blev talt om, at modernælkserstat-ning kan give forstoppelse, og at man kan afhjælpe dette ved at trykke barnet på maven.

Foreholdt lægejournaler af 4. september 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 176: "Fredag d. 4. september 2020. Journal tekst – Almen. 5 ugers børneundersøgelse: Far tilstede. Trivsel: fin. Ingen bekymringer fra for-ældres sidesundhedsplejerske har bemærket stort hoved" og Forurettede 2, ekstrakt 9, side 133: "Fredag d. 4. september 2020. Journal tekst – Almen. 5 ugers børneundersøgelse: Mor tilstede. tvilling, født ved planlagt sectio i GA 38+0. primært MME og lidt ammemælk. Får d dråber. har daglig afføring. Sundhedsplejerske kommer igen om 3 uger. Trivsel:fin. Ingen bekymringer fra forældres side" forklarede vidnet, at 5 ugers undersøgelse består af en top til tå-undersøgelse. Der findes retningslinjer fra sundhedsstyrelsen for undersø-

gelsen. Pigerne var i hvert deres lokale samtidig. ”Initialer” er vidnet, og det var vidnet, der undersøgte Forurettede 1. Sundhedsplejersken havde sagt, at der skulle kigges på Forurettede 1's hoved. Børnene blev hver undersøgt i ½ times tid. Forurettede 1 var under undersøgelsen vred, slog en bøvs og var glad igen. Der blev snakket om Forurettede 1's mave ved undersøgelsen.

Foreholdt lægejournal af 4. september 2020 vedrørende Forurettede 1, eks-trakt 8, side 177: ”Abd: noget vred til at starte med men efter bøvs blød i ma-ven. Normale reflekser (sutte, gribe, gang, kravle og moro). Kontakt: alders-svarende. Normal tonus og alderssvarende bevægelsesmønstre. Konkl: alderssvarende udvikling. God trivsel” forklarede vidnet, at Forurettede 1's mave nok var udspilet til at starte med. Der bliver talt meget om mad til sådanne undersøgelser.

Vidnet husker ikke, om faderen viste vidnet en video af Forurettede 1. Man vil ikke nødvendigvis notere dette i lægejournalen, hvis det var sket. Vidnet ser mange videoer.

Vidnet har ikke drøftet med forældrene, at Forurettede 2 var slap i kroppen. Det var ikke vidnet, der undersøgte Forurettede 2.

Foreholdt lægejournal af 10. september 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 177: ”Henv til børneafd for vurdering efter aftale med pæd BV. Tvilling B. Far har i nat bemærket at baby havde blod i munden, fik det også på fingeren bare til det yderste led. Der vra meget slim og sput og far har siddet i nat og holdt øje med vejrtrækningen pga sejt sput. Mor har ikke sår på areola. Vægt i dag 3,47 samme vægt som for 3 dage siden. OBJ slank baby. CO ingen sår. Abd BF. Vi har været lidt obs på maven hele tiden, set nogle gange i klinikken” forklarede vidnet, at der ikke var bekymring ud fra et læge-ligt synspunkt.

Ved en 3 måneders undersøgelse kommer børnene til sygeplejersken. Ved en 5 måneders undersøgelse kommer børnene til lægen.

Foreholdt lægejournal af 2. oktober 2020 vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 134-135: ”Bekymret da Forurettede 2 ikke har spist så meget som vanligt i det sidste døgn. Haft kontakt til vagtlægen i går aftes kl 19. Se epikrise. Får fuld MME. Forurettede 2 har efterfølgende i går aftes kl 21.30 indtaget 90 ml. I nat kl 4.30 indtaget 50 ml. kl 9.00 kun indtaget 5 ml. Er lidt mere pylret end vanligt, men god kontakt, ej sløv, afebril. Fine våde bleer i dag. Normal aff. Ingen fo-kale sympt. Er aktuelt på vej til kriopraktor, går til dette pga været lidt låst i den ene side af nakken. Tæt kontakt med sundhedsplejerske, kommer igen på mandag. Vejet sidst d. 30/9 4040g, følger væsktkurve, se børnekort. V: Ikke mistanke til infektion på det foreliggende. P: Vi ser an. Råd og Vejl. Skal have indtaget min 90-100 ml inden kl 18, samt obs på våde bleer. Ellers kontakt til 1813 mhp vurdering i børnemodtagelse” forklarede vidnet, at ”P” betyder

plan. Det blev aftalt, at hvis Forurettede 2 ikke indtog det, hun skulle, så skulle for-ældrene ringe 1813.

Adspurgt af advokat Normann og foreholdt lægejournal af 12. august 2020 vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 131: ”bemærket mere knirken. Iøv-rigt ok. Spiser godt. Obj. pænefarver. Normopnoisk” forklarede vidnet, at ”normopnoisk” betyder, at barnet trækker vejret normalt. Lydene fra Forurettede 2 var normale.

Foreholdt på ny lægejournal af 10. september 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 177: ”Henv til børneafd for vurdering efter aftale med pæd BV. Tvilling B. Far har i nat bemærket at baby havde blod i munden, fik det også på fingeren bare til det yderste led. Der vra meget slim og spyt og far har siddet i nat og holdt øje med vejrtrækningen pga sejt spyt. Mor har ikke sår på areola. Vægt i dag 3,47 samme vægt som for 3 dage siden. OBJ slank baby. CO ingen sår. Abd BF. Vi har været lidt obs på maven hele tiden, set nogle gange i klinikken” forklarede vidnet, at hun henviste barnet til børneaf-delingen samme dag. Det var fars fingers yderste led, der blev skrevet om. Fa-deren beskrev, hvad der var sket. Vidnet spurgte ikke faderen, om han havde stukket fingeren ind i munden på barnet. Hun havde fået oplysningerne om det seje spyt af faderen - hun havde ikke selv set det. Vidnet tænkte, at sejt spyt kunne være snot. Der var tale om en fysisk konsultation. Det var en del af henvisningsnotatet, at lægerne på børneafdelingen skulle kigge på maven. Hun ringede til bagvagten og sagde, at de skulle være obs på maven.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen og foreholdt lægejournal af 8. august 2020 vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 131: ”Anamnese: far ringer: 8 dag gammel pige. kan ikke ammes eller flask i løbet af en time, er lidt bedre efterfølgende. ingen udslæt. forældre vil kontakt os igen ved bekymring” forklarede vidnet, at det er ”1813” , der har taget sig af denne henvendelse.

Da børnene blev undersøgt for gulsot, mødte begge forældre frem. Det samme gjaldt ved 5 ugers undersøgelsen. Der var intet særligt at bemærke ved fade-ren.”

”**Tiltalte 1** fremstod på ny og forklarede adspurgt af anklageren og foreholdt vidnet overlæge Vidne 3's forklaring i retten (udskrift af retsbogen for hovedforhandlingen den 6. marts, side 10), at hun har hørt babyskrig på tidspunkter, hvor Tiltalte 2 har været i stuen, og Tiltalte 2 så efterfølgende er kommet ind i soveværelset og har sagt, at det var vildt, at hun pludselig skreg på den måde. Tiltalte har indimellem hørt gråd fra stuen på tidspunkter, hvor Tiltalte 2 har været alene med et af børnene. Tiltalte tror ikke, at man kan sove sig fra skrig. Tiltalte slog det hen med, at børnene havde pro-blemer med maverne. Tiltalte var opmærksom på at høre efter, om hendes børn græd. Tiltalte 2 sagde tit til tiltalte: ”Ro på. Der er styr på det” . Tiltalte op-levede nogle gange, at især Forurettede 1's gråd var hjerteskrærende, hvor hun har

tænkt: ”Hold da op hun er i smerte, hvad skal jeg dog gøre”. Tiltaltes mor har også lagt mærke til voldsom gråd hos børnene.

Børnene var ikke delt op mellem dem hele tiden. Tiltalte 2 sov kun i den første periode i soveværelset – det var, mens tiltaltes mor overnattede i lejligheden. Tiltalte var opmærksom på, at børnene skulle sove sammen, så hun sørgede for, at de blev puttet sammen ved 23.00-tiden. Tiltalte har aldrig haft tanken om, at pigerne kunne være blevet udsat for vold. Hun regnede med, at det var mavesmerter. Forurettede 2 græd ikke så meget, som Forurettede 1 gjorde.

Tiltalte har svært ved at forstå, hvis pigerne skulle have været udsat for vold på Hvidovre Hospital. Tiltalte var næsten hele tiden på stuen sammen med pigerne. Tiltalte var meget rolig, da hun var på hospitalet, idet de var omgivet af sundhedspersonale. Pigerne var ikke svære at håndtere, mens de var på hospitalet. De græd heller ikke så meget på hospitalet. Tiltalte husker ikke, at Tiltalte 2 skulle have været vred eller frustreret på hospitalet.

Tiltalte syntes tidligere, at det var synd, at Tiltalte 2 blev anklaget for vold mod pigerne. Hun var ligesom i en boble og i chok. Vidnet har talt med en krisepsykolog om hendes tanker. I starten kunne hun ikke forstå det, idet Tiltalte 2 virkede til at elske deres piger, og i retten sagde han til hende, at han ikke havde gjort pigerne noget, og at hun måtte tro på ham.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 48: ”Afhørte forklarede, at hun ikke på noget tidspunkt har tænkt, at det kunne være Tiltalte 2. Afhørte forklarede, at hun også synes, at det, som hun sidder i nu, er vildt ubehageligt” forklarede tiltalte, at det var sådan, hun havde det. Hun kunne slet ikke forstå, at det var Tiltalte 2, der havde gjort det.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 57: ”Afhørte forklarede, at hun ikke kunne komme i tanke om, at hvordan skaderne skulle være opstået. Hun forklarede, at hun og sigtede Tiltalte 2, en stor del af tiden, havde opdelt pasningen af deres piger, således, at afhørte havde sovet i soveværelset med Forurettede 2 og Tiltalte 2 havde sovet på sofaen i stuen med Forurettede 1. Afhørte havde det dårligt med at sige sådan, idet hun var bange for, at det kunne lyde som om hun skød skylden på Tiltalte 2. Tiltalte 2 var ofte faldet i søvn på sofaen med Forurettede 1 på brystet. Det havde afhørte haft det dårligt med, idet hun var bange for, at det kunne lede til vuggedød. Desuden havde hun oplevet, at Tiltalte 2 var ekstremt træt og meget svær at vække, når han sov på sofaen. Derfor havde afhørte tænkt på ’om der kunne være sket noget i søvne, i afmagt, den nat, hvor jeg måske var på hospitalet med Forurettede 2. Kunne han være faldet i søvn og ku’, vi har sådan to sofaborde foran, ku’ han komme til, altså sådan du ved, rykke sig, så hun var blevet faldet ned, det er det eneste jeg kan komme i tanke om’”, og ekstrakt 2, side 61: ”Adspurg om hun havde yderligere at tilføje sin forklaring, svarede afhørte, at hun gerne ville have at afhøringen blev skrevet, så det ikke kom til at lyde som om hun anklagede Tiltalte 2 for noget, for det gjorde hun ikke. Hun synes han var en fantastisk far. Hun havde

bare beskrevet, hvordan de havde indrettet sig i den situation de var i, og hun synes det var gået godt og de begge havde fået lidt mere søvn, efter at de havde fordelt pasningen af pigerne lidt mellem sig. Det var ikke for at kaste ansvaret fra sig” forklarede tiltalte, at hun var i chok. Hun havde ikke set Tiltalte 2 gøre noget, så hun havde det dårligt med at anklage ham. Tiltalte regnede da med, at de lægelige oplysninger ville vise, at der var en medicinsk forklaring på skaderne, og at skaderne måske kunne skyldes knogleskørhed.

Foreholdt mail af 18. december 2020, ekstrakt 5, side 23, forklarede tiltalte, at hun efter varetægtsfængslingen ikke har rakt ud til Tiltalte 2, udover denne mail. Tiltalte var bekymret for, hvordan det skulle gå Tiltalte 2 i Vestre Fængsel, hvor der er et hårdt miljø. Hun var bange for, at han ville gå psykisk ned, og at det ville påvirke ham resten af livet - han vil altid være Forurettede 2's far. Til en samtale i Børnehuset, hvor tiltalte fik visualiseret ved hjælp af en dukke, hvad der var sket, blev tiltalte vred på Tiltalte 2. Mailen af 18. december 2020 var skrevet før samtalen i Børnehuset. Tiltalte havde aldrig tænkt, at hun og Tiltalte 2 skulle finde sammen igen. Hun håbede nok, at de kunne finde ud af at samarbejde omkring Forurettede 2. Tiltalte ville dog have forældremyndigheden over Forurettede 2, og hun ønsker ikke, at Tiltalte 2 nogensinde skal være alene med Forurettede 2 igen. Tiltalte var flyttet ud af lejligheden, da Person 10 spurgte, om Tiltalte 2 kunne flytte ind. Dette ville tiltalte ikke have. Tiltalte ville ikke have, at det stod re-gistreret, at tiltalte og Tiltalte 2 boede på samme adresse. Det ville sende forkerte signaler overfor politiet og myndighederne, og hun ville ikke have, at det skulle se ud som om, at de havde noget med hinanden at gøre. Tiltalte havde nok tænkt, at hun og Tiltalte 2 på et tidspunkt skulle tale sammen om, hvad der var sket.

Tiltalte har talt med sin krisepsykolog om, at tiltalte havde den rigtige reaktion, idet tiltalte tog sig af Forurettede 2, da der blev arbejdet på Forurettede 1 på Rigshospitalet. Tiltalte havde behov for at gå derind, og hun gik derind og lagde sin hånd på Forurettede 1's bryst. Tiltalte var i en choktilstand.

Da de var på Rigshospitalet for at sige farvel til Forurettede 1, havde tiltalte grædt non stop i to dage. Tiltalte ville have, at hele familien gik hen til Forurettede 1 og sagde farvel til hende, og hun havde selv brug for sin families støtte for at kunne sige farvel. Derfor gik hun ikke direkte hen til Forurettede 1.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede tiltalte, at hun overfor Tiltalte 2 har afvist, at hun har gjort børnene fortræd. Der var ikke nogen hos politiet, der opfordrede tiltalte til at sende den mail, som hun sendte til Tiltalte 2.

Adspurgt om Person 13 fra politiet opfordrede tiltalte til at sende mailen til Tiltalte 2, benægtede tiltalte dette.

Tiltalte har søgt om fuld forældremyndighed. Denne ansøgning har hun trukket tilbage, idet hun fik at vide, at hun ikke kunne vinde sagen på grund af

nærværende straffesag.

Foreholdt, at læge Vidne 15 ikke så skader den 4. oktober kl. 10.34, forklarede tiltalte, at hun ikke ved, hvordan Tiltalte 2 påførte Forurettede 1 de skader, hun havde, da hun blev undersøgt den 6. oktober. Tiltalte 2 er stærk og kan have holdt Forurettede 1 fast på en hård måde. Anden forklaring kan hun ikke finde.

Foreholdt den retsmedicinske undersøgelse af 6. oktober, hvor der blev fundet synlige skader på Forurettede 2, der blandt andet var opstået få dage forinden, forklarede tiltalte, at hun ingen forklaring har på dette.

Tiltalte var meget alene med Forurettede 2 i dagene op til indlæggelsen den 2. oktober, men hun og Tiltalte 2 byttede også børnene. Hun har ikke set, at der er sket noget med Forurettede 2, og hun forstår ikke, hvordan skaderne på Forurettede 2 opstod.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakt 2, side 212: "Sigtede blev adspurgt om hvorvidt Tiltalte 2 var alene med Forurettede 2 op til indlæggelsen. Sigtede forklarede, at Tiltalte 2 var alene med pigerne skiftevis, men hun kunne ikke huske hvem af pigerne. Sigtede mente, at hun var meget alene med Forurettede 2 i dagene op til indlæggelsen, hvorfor hun var chokeret over, at skaderne var så friske" forklarede tiltalte, at dette er korrekt. Tiltalte havde meget fokus på Forurettede 2, og at hun ikke spiste, så hun er chokeret over skaderne.

Adspurgt af advokat Normann forklarede tiltalte, at hun husker det som om, at Tiltalte 2 gav begge piger mad natten op til indlæggelsen den 2. oktober."

"Tiltalte 2 fremstod på ny og forklarede adspurgt af anklageren, at Tiltalte 1 må have påført børnene deres skader, når tiltalte ikke var til stede. Tiltalte har svært ved at se for sig, at Tiltalte 1 kunne have udsat børnene for vold, mens tiltalte var til stede i lejligheden. Tiltalte hørte aldrig noget ud over det sædvanlige, hvad angår barnegråd. Affektsituationerne må være opstået i afmagt på tidspunkter, hvor tiltalte ikke var hjemme. Han ved ikke, hvad der kan være sket, da han forlod hjemmet, da børnene lige var født, og ej heller den 17. september. Måske er der sket noget, når tiltalte har siddet på altanen, men han har ikke hørt noget, hvor han har tænkt, at den var rivende gal.

Foreholdt den retsmedicinske undersøgelse, hvoraf fremgår, at der var en ny og en gammel blødning i Forurettede 1's hoved, og at Forurettede 1 kastede op den 3. oktober om formiddagen, forklarede tiltalte, at der ikke skete noget med Forurettede 1 om natten til den 3. oktober, der kunne give hende sådanne skader. Det var en relativ fredelig nat. Tiltalte oplevede ikke en situation den 3. oktober, hvor han var alene med Forurettede 1, hvor der kunne være sket noget, der kunne give ribbensbrud og blødninger i hjernen hos Forurettede 1.

Adspurgt af advokat Buch-Jepsen forklarede tiltalte, at han i den tid, han var sammen med Tiltalte 1, havde arbejdet i 60-70 % af tiden.

Når børnene har været ved lægen, og når sundhedsplejersken har været der, har tiltalte altid været til stede. Når Tiltalte 1 har googlet noget vedrørende børnene, så har tiltalte altid været inddraget. Det er muligt, at Tiltalte 1 ved enkelte lejligheder har spurgt veninder og familiemedlemmer til råds, uden at tiltalte har været inddraget. Det var praktisk, at de talte om det, så ikke de begge undersøgte de samme ting. De var fælles om det, men det var Tiltalte 1 som tog initiativet til det.

Tiltalte har været til en politiafhøring, hvor Person 13 deltog. Tiltalte fik af Person 13 at vide, at hun havde opfordret Tiltalte 1 til at skrive en mail til tiltalte.

Tiltalte havde ikke planer om at flytte ind i Tiltalte 1's lejlighed efter sin løsladelse. Han ville bare have adresse der. Tiltalte 1 sagde først ja, men skiftede mening efter et par dage.

Foreholdt sygeplejerske Vidne 18's forklaring forklarede tiltalte, at han var ude at gå tur, når han var væk fra hospitalsstuen. Han gik ture for at kunne ryge.

Adspurgt af advokat Normann forklarede tiltalte, at han håndterede det sammen med Tiltalte 1, når han fik for meget i de tilfælde, hvor han ikke forlod lejligheden. Han håndterede det alene, når han var alene med børnene i stuen om natten, når han fik for meget.

Foreholdt telefonsamtale af 20. januar 2021 mellem Tiltalte 1 og hendes mor, Vidne 6, ekstrakt 5, side 171: ”Tiltalte 1: Jeg tror... altså jeg var jo nede og få farvet øjenbryn, og da jeg gik ned ad trappen startede de begge to med at græde ik, og jeg var lige ved at gå op igen for jeg kunne slet ikke være i mig selv, hvor han sagde '*Jeg har styr på det*' og sådan noget ik, så tænkte jeg nå okay og så øhh kom jeg tilbage efter en tre kvarter max.. eller så ringer jeg efter jeg havde været der, det tog kun et kvarter – en halv time max, det der at få farvet bryn.. han havde styr på det og sådan noget... eller så tog han ikke telefonen osv og så skyndte jeg mig hjem, og der '*Jamen der var styr på det og han var lige ved at lægge dem til nu*' så og ja...ja...” forklarede tiltalte, at han husker lidt om episoden. Han sagde, at han havde styr på det, så Tiltalte 1 ikke skulle bekymre sig, nu hvor hun endelig skulle hjemmefra. Tiltalte gik rundt med børnene hver for sig, når de græd, når han var alene med dem.

Tiltaltes mor kom hjem til tiltalte ved 16.00-18.00-tiden den 3. oktober, inden de tog til hospitalet.”

...

”Tiltalte 1 forklarede om de af anklageren afspillede videoer, at videoen, hvor Forurettede 1 græder, var optaget til dokumentation hos

lægen ved 5 ugers undersøgelsen for Forurettede 1's mavesmerter. Den sidste video var optaget på hospitalet til blandt andre hendes mor for at vise, hvor tungt Tiltalte 2 sover. Hun optog den som et råb om hjælp."

Tiltalte 2 forklarede adspurgt af advokat Buch-Jepsen, "at han den 3. oktober 2020 ankom til Hvidovre Hospital sammen med Vidne 7. Vidne 7 havde givet tiltalte et lift til hospitalet. Tiltalte og Forurettede 1 var på stuen sammen med Tiltalte 1 og Forurettede 2, mens Vidne 7 ventede i forhallen. Vidne 7 måtte ikke komme ind pga. corona.

Adspurgt af advokat Normann forklarede Tiltalte 1, at Vidne 7 den 3. oktober 2020 ankom til Hvidovre Hospital ad to omgange. Vidne 7 ville gerne ud at se til Forurettede 2, så hun kom efter arbejde. Hun kom senere samme dag retur sammen med Tiltalte 2 - ved 17.00-18.00-tiden eller deromkring.
..."

Sagens faktiske omstændigheder

Af personundersøgelse af 6. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1 fremgår blandt andet følgende:

"...

1. Foto viser nedre del af brystet og bugen set fra højre, hvor der nedadtil midt på og på højre side af brystkassen samt midt på og på højre side af bugen, ses mindst fire grønlig underhudslødninger og én mulig hudaf-skrabning.

...

Af tegn på vold påvistes:

1. På højre side af halsen, i et område målende 1,4 x 0,4 cm. to rødbrunlige, skorpedækkede hudafskrabninger, målende henholdsvis 0,2 x 0,1 og 0,4 x 0,1 cm.

...

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 06-10-2020 kl. 19:15 af Forurettede 1 ... fandtes en efter det oplyste 2 måneder gammel tynd pige.

...

På de fremsendte fotos fra den 06-10-2020 påvistes af tegn på vold underhudslødninger på brystet og bugen og mulige hudafskrabninger/mulige underhudslødninger på højre side af halsen. Endvidere påvistes en mulig underhudslødning/muligt en karforandring, såkaldt jordbærmærke på bagsiden af

højre lår. Ved den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020 fandtes at denne forandring repræsenterede et såkaldt jordbærmærke.

Læsionerne blev genfundet ved den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020, hvor der påvistes hudafskrabninger på højre side af halsen (1) og underhudsblødninger på brystet og bugen (2). Hudafskrabningerne på højre side af halsen (1) og underhudsblødningerne på brystet og bugen (2) var af nyere til ældre dato, fra få dage og op til omkring en uge gamle.

Læsionerne var opstået ved let til moderat stump vold.

Læsionerne på halsen (1) kan være opstået ved krads/riv.

Læsionerne på brystet og bugen (2) kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen.

...

På det fremsendte foto oplyst til at være taget den 14-09-2020 og sendt fra undersøgtes forældre til undersøgtes bedsteforældre påvistes to mulige underhudsblødninger/mulige hudafskrabninger på højre side af ansigtet. Læsionerne var friske, få dage gamle. Læsionerne var opstået ved let stump. Læsionerne kan være opstået ved krads/riv.

Ved helkropsrøntgen foretaget den 07-10-2020 påvistes brud af begge lårben, højre skinneben nær knæleddet samt brud bagtil af venstre 8.-10. ribben. Bruddene var med varierende grad af opheling og kan være af nyere til ældre dato.

Alle brud var opstået ved svær stump vold.

De påviste ribbensbrud kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen.

De påviste brud af lårben og underbensknogler kan være opstået ved gentagen frem-og-tilbage bevægelse af lemmerne, så som ved rysten af kroppen eller rysten af underbenene i forhold til lårene.

..."

Af obduktionserklæring af 13. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1 fremgår følgende:

"KONKLUSION:

Der er ved obduktionen af den efter det oplyste af navlebrok lidende, 10 uger gamle, undervægtige pige af tegn på vold påvist blodansamlinger med membran dannelse under den hårde hjernehinde på begge sider af storhjernen, multi-ge kvæstningsblødninger af hjernevævet på begge pandelapper, ribbensbrud på højre side af 4.-9. ribben på ydersiden og af 6.-8. ribben bagtil ved tilhæftningen til hvirvelsøjlen, på venstre side brud af 4.-6. og 8.-10. ribben bagtil ved tilhæftningen til hvirvelsøjlen, hvoraf nogle sås med blodudtrædninger i det omgivende bløddelsvæv og alle sås med begyndende heling, en blodudtrædning i venstre lunges overlap samt blodudtrædninger omkring den venstre synsnerve og på bagfladen af højre øjenæble.

Ved helkropsrøntgen foretaget den 07-10-2020 påvistes ydermere såkaldte hjørnebrud af yder- og inderside af begge lårben, nær knæleddet samt et hjørnebrud af højre skinneben nær knæleddet.

Bruddene var med varierende grad af opheling og kan være friske, nyere og op til af ældre dato, fra få dage til mindst to uger gamle, muligt ældre, og alle brud var opstået ved svær stump vold. De påviste ribbensbrud og blodudtrædningen i venstre lunges overlap kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen.

De påviste brud af lårben og underbensknogler kan være opstået ved gentagen frem-og-tilbage bevægelse af lemmerne, så som ved rysten af kroppen eller rysten af underbenene i forhold til lårene.

Ved øjenbaggrundsundersøgelse foretaget den 06-10-2020 påvistes ydermere talrige runde blødninger og enkelte sammenhængende blodansamlinger i venstre øjes nethinde.

De påviste blodansamlinger under den hårde hjernehinde, blodudtrædningerne i venstre øjes nethinde, omkring venstre synsnerve og på højre øjenæbles bagflade kan meget vel være opstået ved moderat stump vold, eksempelvis ruskning. Ved ruskning af børn i undersøgtes alder kan der, i forbindelse med bevægelse af hovedet i forhold til kroppen, ske overrivning af de små blodkar under den hårde hjernehinde, og omkring synsnerverne, medførende blodudtrædninger i øjnenes nethinder og omkring synsnerven.

De påviste mulige kvæstningsblødninger af hjernevævet på begge pandelapper kan muligt være opstået ved modanslag af pandelapperne mod indersiden af kraniet fortil (contrecoup), som det kan ses ved anslag af hovedet i nakkeregionen mod hård underlag (coup).

Samlet må det konkluderes, at de påviste aldersvarierende blodansamlinger under den hårde hjernehinde sammenholdt med de påviste blodudtrædninger i venstre øjes nethinde, omkring venstre synsnerve og på højre øjenæbles bagflade taler for, at det drejer sig om et såkaldt Abusive Head Trauma, et påført hovedtraume, som det kan ses ved ruskning og muligt i kombination med anslag mod underlag. De påviste aldersvarierende ribbensbrud underbygger, at hovedtraumet kan være blevet påført ved ruskning og samtidig greb og/eller klemning omkring brystkassen og ruskning af kroppen. Læsionerne var af forskellige alder, indikerende, at den påførte vold er sket over flere omgange indenfor et længere tidsrum.

...

Dødsårsagen må antages at være de påviste blodansamlinger under den hårde hjernehinde og følgerne heraf.

Der er i tilslutning til obduktionen udtaget materiale til mikroskopisk undersøgelse, neuropatologisk specialundersøgelse og øjenpatologisk specialundersøgelse. Når resultatet af de supplerende undersøgelser foreligger, vil supplerende erklæring blive fremsendt.

...

Af sagsakterne fremgår, at nu afdøde var en 10 uger gammel pige, der den 09-10-2020, kl. 23:26 blev erklæret død på Neonatalafdelingen på Rigshospitalet efter at man kl. 21:07 havde slukket for nu afdødes respirator.

Af hospitalsjournaler fra Hvidovre Hospital og Rigshospitalet fremgår, at nu afdøde blev indlagt den 04-10-2020 på Hvidovre Hospital grundet gentagne opkastninger. Man mistænker, at nu afdøde muligt havde en forsnævring på spiserøret, hvorfor der blev planlagt ultralydsskanning af bughulen. Yderligere fandtes blodprocenten let nedsat, og nu afdøde havde sparsom afføring. Man havde desuden bemærket, at nu afdøde havde øget kranieomfang, hvorfor man planlagde ultralydsskanning af hjernen. Den 05-10-2020 blev der lagt et topblærekateter, som viste klar urin uden tegn på betændelse eller indhold af blod. Natten til den 06-10-2020, kl. 03 blev nu afdøde pludselig slap og bleg og med hivende vejtrækning, hvorfor faderen alarmerede personalet på afdelingen.

Ved undersøgelse af nu afdøde, fandtes en lysstiv pupil på venstre øje og ved akut ultralydsskanning af hjernen påvistes en stor blødning under den hårde hjernehinde. Der blev foretaget akut CT-skanning af hjernen den 06-10-2020, som viste blodansamlinger under den hårde hjernehinde af frisk til af ældre dato på begge sider. Nu afdøde blev startet i tre-stof antibiotikabehandling. Nu afdøde blev akut overflyttet til Rigshospitalet og indlagt på Neurokirurgisk Afdeling med henblik på operation med fjernelse af blodansamlingerne, og senere samme dag udtog man via en tynd nål gennem den forreste, spændte fontanelle på hovedet ca. 30 ml væske fra under den hårde hjernehinde. Væsken var dels klar og let gullig-rosafarvet og dels mere tyktflydende og rødligt, som tegn på blødning af nyere og ældre dato. Nu afdøde fik efterfølgende anlagt et dræn til kraniehulen.

...

Den 06-10-2020 fik nu afdøde foretaget en undersøgelse af øjenbaggrunden ved specialøjnlæge, hvor der i venstre øjenbaggrund fandtes talrige runde blødninger i nethinden samt enkelte sammenhængende blodansamlinger. Det var kun muligt at foretage komplet undersøgelse af det venstre øje, idet pupillen var lille i det højre øje.

Den 07-10-2020 blev der foretaget helkropsrøntgenundersøgelse af nu afdøde på Rigshospitalet, hvor der påvistes brud af venstre 8., 9. og 10. ribben på ryggsiden med tegn på begyndende opheling med knogledannelse. Ydermere

fandtes hjørnebrud af begge lårben tæt på knæleddet, såkaldt "corner fraktur" og hjernebrud af højre skinneben nær knæleddet på højre side, såkaldt "bucket handle fraktur". De påviste brud var af forskellig aldre og blev tolket som værende "ikke ulykkesbetinget", såkaldt "Non-accidentielt traume", det vil sige påført vold.

Ved undersøgelse af nu afdødes blod var der ikke påvist sygdom i blodets ev-ne til at størkne eller øvrige sygdomme.

Den 09-10-2020 blev der foretaget en ny CT-skanning af hjernen på Rigshospitalet, og ved sammenligning med skanningen fra 06-10-2020 og MR-skanning af hjernen fra 07-10-2020 fandtes tegn på iltmangelbetinget hjerneskade og muligt var tilkommet en lille blødning i storhjernen i venstre pandelap. Ved opmåling af blodansamlingerne under den hårde hjernehinde over begge nakkelapper målte en bredde på 15 mm mod tidligere 18 mm ved undersøgelsen den 06-10-2020. Der blev således påvist betydelige forandringer uforenelige med overlevelse, hvorfor det i samråd med nu afdødes forældre blev besluttet at indstille behandlingen.

...

CT-skanning

Ved CT-skanning og MR-skanning af kranie, bryst- og bughule forud for obduktionen fandtes blodansamlinger under den hård hjernehinde, mulige brud af højre 4.-7. ribben og venstre 5.-10. ribben samt behandlingsfølger, herunder efter anlæggelse af dræn og trykmåler i kraniehulen og hjernen.

...

Indvendig undersøgelse

Bløddelene over kraniet frilægges, og der ses blodudtrædninger i bløddelsvævet svarende til de anlagte åbninger til henholdsvis dræn på venstre side af baghovedet og trykmåler på højre side af hovedet. Efterfølgende åbnes kraniet langs kraniesømmene, således at den hårde hjernehinde frilægges og på oversiden af denne ses blodudtrædninger i relation til de anlagte åbninger til dræn og trykmåler. Herefter løftes den hårde hjernehinde forsigtigt op; først fra den venstre og så den højre storhjernehalvdel. Henover venstre isselap og strækkende sig mod nakkelappen fra midtlinien til overgangen til kraniebunden ses en organiseret, sammenløbet blodansamling under den hårde hjernehinde. Blodansamlingen måler op til 3 mm i tykkelse. Blodansamlingen ses dækket af en tynd grågrønlig hinde, en såkaldt membran. Der ses endvidere et mindre område med blodansamling henover pandelappen. Blodansamlingen ses mørkt rødligt farvet og i kanten ses områder med gulligbrun farve. På indersiden af den hårde hjernehinde over højre hjernehalvdel svarende til isselappen og strækkende sig mod nakkelappen fra midtlinien til overgangen til kraniebunden ses ligeledes en blodansamling dækket af en tynd grågrønlig hinde, en så-

kaldt membran. Blodansamlingen måler op til 4 mm i tykkelse. Denne blodansamling ses ligeledes mørkt rødligt farvet, og i kanten ses områder med gullig-brun farve. Der ses punktførmede mulige kvæstningsblødninger af hjernebar-ken på begge pandelapper. Der er ingen brud af kraniets kuppeldel eller grundflade.

...

På højre side er der brud af 4.-9. ribben på ydersiden med knoglenydannelse, og blodudtrædninger i bløddelsvævet omkring på 4.-6. og 8. ribben. Endvidere brud af 6.-8. ribben bagtil ved tilhæftningen til hvirvelsøjlen med knoglenydannelse.

På venstre side er der brud af 4.-6. og 8.-10. ribben med knoglenydannelse bagtil ved tilhæftningen til hvirvelsøjlen med en blodudtrædning omkring bruddet på 6. ribben.

Der ses ingen brud af brystbenet, nøglebenene, rygsøjlen, bækkenets knogler eller lemernes lange rørknogler.

...

Begge øjenæbler og synsnerver udtages forsigtigt. På bagfladen af højre øjenæble og omkring venstre synsnerve ses blodudtrædninger. Der vil blive foretaget øjenpatologisk specialundersøgelse.

..."

Af endelig supplerende obduktionserklæring af 21. januar 2021 vedrørende Forurettede 1 fremgår følgende:

"...

Mikroskopisk undersøgelse:

Ved mikroskopi af væv fra hjerte, lunger, spytkirtler, mandler, strubelåg, stemmelæber, lufrør, brissel, spiserør, mavesæk, lever, milt, nyrer, binyrer, lymfeknuder og knoglemarv fandtes alle væv alderssvarende udviklet. I lever-, milt- og nyrevævet fandtes uspecifik akut blodopstemning, og i levercellerne sås endvidere let uspecifik stedvis fedtophobning.

I lungevævet sås dels akutte forandringer i venstre lunges overlap med en frisk blødning og akutte betændelsesforandringer samt henfald af lungevæv, dels kroniske forandringer med reduceret luftindhold i de små lungesække, og forandringer, som det ses ved heling af beskadiget lungevæv. De akutte, friske forandringer i venstre lunges overlap er forenelig med såkaldte kvæstningsblødninger og kan være opstået ved vold mod brystkassen.

...

Ved mikroskopisk undersøgelse af den hårde hjernehinde fandtes dels friske blodansamlinger, dels organiserede blodansamlinger og delvist organiserede

membraner. De friske blodansamlinger er meget vel under et døgn gamle. De organiserede blodansamlinger og delvist organiserede membraner er meget vel op til et par uger gamle.

Ved mikroskopisk undersøgelse af tungebenet sås knoglemarven med et øget antal røde blodceller, som tegn på en øget produktion af blodceller, som beskrevet ovenfor. I det mørke område på tungebenets højre side, som beskrevet i tilslutning til obduktionens indvendige undersøgelse, sås en mulig blodansamling mellem knoglelagene, muligt som tegn på akut blødning, som kan være opstået på baggrund af et muligt brud. Et decideret brud kunne ikke påvises.

Ved mikroskopisk undersøgelse af højre 7.-8. ribben og venstre 4.-6. og 8.-9. ribben sås aldersvarierende brud med dels friske brud med blødning og dels brud med begyndende heling med knoglenydannelse. Forandringerne var med asymmetrisk udbredelse og forenelige med, at de friske brud var op til få dage gamle, og de nyere til ældre brud var med varierende grad af opheling, meget vel fra flere dage til flere uger gamle.

Øjenpatologisk undersøgelse:

Ved øjenpatologisk specialundersøgelse foretaget ved Øjenpatologisk Sektion, Patologiafdelingen, Rigshospitalet fandtes ved undersøgelse af begge øjne og forreste del af synsnerven blodansamlinger i den hårde hinde (duraskeden) omkring begge synsnerver. Ved mikroskopisk undersøgelse sås i begge øjne udbredte blodansamlinger i og under nethinden og i senehinden. I højre øje sås ydermere blodansamlinger i forreste øjenkammer og i glaslegemet samt en uklar linse, og i venstre øje sås ydermere blodansamling i strålelegemet samt begyndende knogledannelse i øjets senehinde.

Blodansamlingerne fandtes i begge øjne og omkring begge synsnerver. Læsionerne er meget vel følge efter moderat stump vold, meget vel ruskning. Uklarheden af den højre øjelinse var meget vel følge efter traume med skade af linsen, og kan ses snarest noget tid efter traumet. Uklarhed af øjets linse kan være medfødt, men vil så oftest ses i begge øjne. Den begyndende knogledannelse i venstre øjes senehinde kan være følge efter tidligere blødning.

Neuropatologisk undersøgelse:

Ved neuropatologisk specialundersøgelse, foretaget ved Diagnostisk Center, Neuropatologisk Laboratorium, Rigshospitalet, fandtes blodansamlinger under den hårde hjernehinde på begge sider af storhjernen med membrandannelse. Ved mikroskopisk undersøgelse af blodansamlingerne sås bindevævsdannelse og jernudfældning samt områder med mulig frisk blødning. Forandringerne er forenelige med dels følge efter tidligere blødning, meget vel mindst en til to uger gammel, og dels en frisk blodansamling, muligt en re-blødning, meget vel under et døgn gammel.

...

KONKLUSION:

Når obduktionen sammenholdes med de supplerende undersøgelser påvistes samlet set af tegn på vold i alt ni højresidige ribbensbrud fordelt på 4.-9. ribben og seks venstresidige ribbensbrud fordelt på 4.-6. og 8.-10. ribben samt en frisk blodudtrædning i venstre lunges overlap.

Ribbensbruddene var med varierende grad af opheling, fra dage og op til mindst to uger gamle, muligt ældre, og alle brud var opstået ved moderat til svær stump vold.

De påviste ribbensbrud og blodudtrædningen i venstre lunges overlap kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen.

Af yderligere tegn på vold påvistes blodansamlinger med membrandannelse under den hårde hjernehinde på begge sider af storhjernen. Forandringerne var friske og op til et par uger gamle og opstået ved moderat stump vold, meget vel ruskning. Ved ruskning af børn i undersøgte alder kan der, i forbindelse med voldsom bevægelse af hovedet i forhold til kroppen, ske overrivning af de små blodkar under den hårde hjernehinde, medførende blødning under den hårde hjernehinde.

Ydermere påvistes af tegn på vold blodansamlinger i og under nethinden og i senehinden i begge øjne, blodansamlinger i forreste øjenkammer og i glaslegemet samt en uklar linse i højre øje, og blodansamling i strålelegemet i venstre øje. Forandringerne var friske og opstået ved moderat stump vold, meget vel ruskning.

Samlet må det konkluderes, at de påviste aldersvarierende læsioner med blodansamlinger under den hårde hjernehinde, blodansamlinger relateret til begge øjne og talrige ribbensbrud er opstået ved påført vold på mindst to forskellige tidspunkter, indenfor et tidsrum, på meget vel op til et par uger, muligt over flere uger. Forandringerne er forenelige med såkaldt Abusive Head Trauma, tidligere kendt som Shaken baby syndrome. Der er påvist talrige ribbensbrud, som er lokaliseret i områder, der er karakteristisk når opståelsesmåden er klemning omkring brystkassen. Der er endvidere ingen læsioner i bløddelene over hovedet, hvilket sandsynliggør, at de påviste læsioner er opstået ved kraftig ruskning med fastholdelse og klemning omkring brystkassen, fremfor anslag ved vold eller traume.

Efter resultatet af de supplerende undersøgelser må dødsårsagen fortsat antages at være de påviste blodansamlinger under den hårde hjernehinde og følgerne heraf hos den for børnemishandling udsatte 10 uger gamle pige".

Af Retsmedicinsk Instituts besvarelse af spørgetema af 28. januar 2021 vedrørende Forurettede 1 fremgår følgende:

"...

Spørgsmål 2:

Side 1, 3. afsnit er nævnt konstatering af akutte forandringer i venstre lunges overlap med en frisk blødning.

Kan definitionen "frisk blødning" udspecificeres nærmere - i forhold til timer, dage, uger og regnet fra hvornår?

Svar 2:

En frisk blødning regnes for at være opstået i et tidsrum på op til et par dage, man kan ikke komme et mere præcist tidspunkt nærmere. I det konkrete tilfælde er der regnet fra dødstidspunktet.

Spørgsmål 3A-C:

Side 1, 5. afsnit omhandler mikroskopisk undersøgelse af den hårde hjernehinde.

3.A:

Kan definitionen "friske blodansamlinger, meget vel under et døgn gamle" udspecificeres nærmere - i forhold til timer, dage, uger og regnet fra hvornår?

Svar 3.A:

Nej, man kan ikke komme et mere præcist tidspunkt nærmere. I det konkrete tilfælde er der regnet fra dødstidspunktet.

3.B:

Er det konstateret, hvad som har forårsaget de nævnte blodansamlinger - så som evt. overrivning /bristede blodkar og i givet fald hvilke og hvorhenne?

Svar 3.B:

Blodansamlinger under den hårde hjernehinde opstår ved bristning/overrivning af hjernens blodårer, de såkaldte vener, i rummet mellem den hårde hjernehinde og hjernens overflade, og blodansamlingerne kan sprede sig diffust over hele den afficerede hjernehalvdel. Det er ikke muligt at påvise præcist, hvilke blodårer der er med bristning/overrivning.

3.c:

Har der været tale om en "akut blødning" med hurtig blodudsivning eller en "langsomt sivende" blødning?

Ovenstående spørgsmål i forhold til - om muligt - at udrede, over hvor lang tid den "friske blødning" kan have stået på, før symptomer og erkendelse af traumat har kunne finde sted.

Svar 3.C:

Påvisning af organiserede blodansamlinger og delvist organiserede membraner taler for, at der har været en akut blødning op til et par uger forud for døds-

tidspunktet. Det er velkendt, at symptomer på blødning under den hårde hjernehinde kan være meget sparsomme/ikke eksisterende i begyndelsen, indtil trykket i kraniekassen og dermed på hjernen bliver så højt, at hjernen ikke får ilt nok. Dette ses specielt hvis trykket i hjerne-kassen udvikles over længere tid. Det er derfor mest sandsynligt, at det i det konkrete tilfælde er en langs-omt sivende blødning, der har udviklet sig over tid.

...

5.B:

Kan der siges noget omkring datering for opståelsen af de påviste brud af lår-ben og underbensknogler, som nævnt i erklæringen 04.01.514.20 (Obduktionserklæringen) - Hvor friske/gamle, regnet fra hvilken dato?

Svar 5.B:

De påviste brud af lårben og underbensknogler på det billeddiagnostiske materiale var uden tegn på begyndende opheling med knoglenydannelse, og derfor næppe mere end 10-14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkrops-røntgenundersøgelsen foretaget den 07-10-2020.

Spørgsmål 6A-C:

Side 2, 3. afsnit er der konstateret begyndende knogledannelse i venstre øjes senehinde, som kan være følge efter tidligere blødning.

6.A:

Kan der siges noget omkring datering for en sådan mulig tidligere blødning, ud fra den begyndende knogledannelse?

Svar 6.A:

Begyndende knogledannelse kan opstå efter nogle eller flere uger og kan muligvis være endnu ældre, regnet fra dødstidspunktet. Man kan ikke komme et mere præcist tidspunkt nærmere.

6.B:

Vil nogle af de - af øjenpatologisk Sektion - erkendte skader på Forurettede 1's øjne kunne ses, "med det blotte øje", ved en "almindelig" udvendig besigtigelse - hvis besigtigelsen blev foretaget af en "ikke faglig" person?

Svar 6.B: Nej.

6.C:

Kunne en eller flere af de beskrevne skader / læsioner på øjnene fremstå visuelt som en slags "modermærke i øjet"?

Svar 6.C: Nej.

Spørgsmål 7:

Side 2, 4. afsnit står at den friske blodansamling - under den hårde hjernehin-de - muligt kan være en re-blødning, meget vel under et døgn gammel.

Er der konstateret andre skader / læsioner, som skønnes at kunne sættes i forbindelse med den konstaterede friske blodansamling og som kan give en indikation på, hvordan sådan en "mulig re-blødning" kunne opstå?

Svar 7:

Det er velkendt i den medicinske litteratur, at der kan opstå re-blødning i en eksisterende blødning uden fornyet traume.

Generelle spørgsmål:

Spørgsmål 8:

Kan der udfærdiges en liste over hvilke af de - i de to erklæringer (04.01.514.20 og 04.02.522.20) - nævnte skader / læsioner, som er så nye / friske, at de kan være opstået i tiden omkring den 03. oktober 2020 / 04. oktober 2020, hvor Forurettede 1 blev indlagt på Hvidovre Hospital?

Svar 8:

Efter det oplyste blev nu afdøde indlagt den 04-10-2020 på Hvidovre Hospital grundet hyppige opkastninger, altså fem dage før hun afgik ved døden den 09-10-2021.

Under indlæggelsen påvistes blødninger i øjenbaggrunden på venstre øje, blødninger under den hårde hjernehinde og brud af begge lårben og højre skeneben.

Ydermere påvistes ved obduktionen, foretaget den 13-10-2021, og den efterfølgende mikroskopiske undersøgelse brud af højre 4.-9. ribben og venstre 4.-6. og 8.-10. ribben. Ved efterfølgende øjenpatologisk undersøgelse påvistes yderligere forandringer.

De påviste læsioner var alle med aldersvarierende komponenter, og kan således delvist være opstået kort tid før indlæggelsen og delvist længere tid før indlæggelsen, jf. instituttets erklæringer 04.01.514.20 og 04.02.522.20 herom.

Det er ikke muligt at udtale sig mere præcist om specifikke datoer.

Spørgsmål 9:

Hvad er tydelige eller normale symptomer hos babyer, som er / har været udsat for "Abusive Head Trauma" ("Shaken baby syndrome")?

Svar 9:

Det er velkendt, at symptomerne kommer som følge af påvirkning af hjernen, såkaldte neurologiske symptomer, som kan være dårlig kontakt til barnet, irritabilitet, opkastning, kramper og påvirket bevidsthedsniveau. Der kan ydermere ses frembulende fontanelle og øget hovedomfang.

Spørgsmål 10:

Kan opkast være et tydeligt / normalt symptom på "Abusive Head Trauma", hvor der er opstået blodansamlinger i / omkring hjernen?

Svar 10: Ja.

Spørgsmål 11:

Kan forøgelse af babyens hoved-omkreds være et symptom på "Abusive Head Trauma", hvor der er opstået blodansamlinger i / omkring hjernen?
(Sundhedsplejerskens data for opmåling af Forurettede 1's hoved-størrelse, vedlagt herværende, som PDF-fil)

Svar 11:

Ja. Det kan være et symptom på en rumopfyldende proces, som kan opstå af flere grunde, eksempelvis en blodansamling i/omkring hjernen eller øget væske i hjernens hulrumssystem, såkaldt hydrocephalus.

Spørgsmål 12:

Kan der siges noget nærmere omkring det tidsmæssige i forløbet fra selve handlingen udføres og til eventuelle symptomer fremgår?

Svar 12:

Det er velkendt, at symptomerne tager til over tid ved en pågående, sivende blødning under den hårde hjernehinde, som hjernen indtil en vis grænse kan kompensere for, men denne grænse er individuel, og symptomerne vil være meget forskellige fra barn til barn, hvorfor det ikke er muligt at udtale sig om det i det konkrete tilfælde.

Spørgsmål 13:

Hvis muligt at sige noget nærmere omkring symptomer og det tidsmæssige forløb (jf. ovenstående spørgsmål), hvordan skønner / tolker I så der aktuelle forløb, for så vist Forurettede 1?

Svar 13:

Sammenlignes nu afdødes værdier for vægt, længde og hovedomfang, som fremgår af journalmateriale fra sundhedsplejersken, jf. Sundhedsstyrelsens "Monitorering af vækst hos 0-5-årige børn", ses en stigning i nu afdødes hovedomfang de første 3-4 uger efter fødslen, som afviger fra stigningen i højde og vægt i samme periode. Dog kan hovedomfanget umiddelbart efter fødslen være upålideligt, da hovedet ofte ændrer form under selv fødslen.

Jf. svar til spørgsmål 12 vil symptomerne være meget forskellige fra barn til barn, hvorfor det ikke er muligt at udtale sig nærmere om symptomer og det tidsmæssige forløb i det konkrete tilfælde".

Af Retsmedicinsk Instituts besvarelse af spørgetema af 5. februar 2021 vedrørende Forurettede 1 fremgår følgende:

"...

Spørgsmål 1:

Under pkt. 3 i spørgetemaet beder politiet i de sidste 2 linjer om, at det - om muligt - udredes, hvor lang tid den "friske blødning" kan have stået på, før symptomer og erkendelse af traumet har kunnet finde sted.

Det bedes i den forbindelse uddybet: skønnes der at være forskel på, hvor hurtigt sundhedsfagligt uddannede - så som læger og sundhedsplejersker - og personer uden sådan uddannelse - f.eks. forældre og andre pårørende - ser tegn på, at et traume har fundet sted?

Svar 1:

Ja, det skønnes, at der meget vel kan være forskel herpå. Det afhænger af forskellige faktorer, herunder om der er synlige følger efter traume, eksempelvis blå mærker, og hvilke symptomer vedkommende frembyder. Både lægpersoners og sundhedsfagligt uddannede personers videns- og erfaringsniveau spiller endvidere en rolle.

Spørgsmål 2:

Under generelle spørgsmål bedes det i relation til det første spørgsmål oplyst:

Hvornår (dato) er de nyeste skader på Forurettede 1 mest sandsynligt påført?

Svar 2:

Det er ikke muligt at anføre en præcis dato. Der henvises i øvrigt til spørgetema 10.02.6.21, svar på spørgsmål 8.

Spørgsmål 3:

Under generelle spørgsmål ad spørgsmål fire og fem bedes det uddybet om, der skønnes at være forskel på, hvornår sundhedsfagligt uddannede - så som læger og sundhedsplejersker - og personer uden sådan uddannelse - f.eks. forældre og andre pårørende - ser tegn/symptomer på, at et "Abusive Head Trauma" har fundet sted?

Svar 3:

Der henvises til svar på spørgsmål 1.

..."

Af personundersøgelse af 6. oktober 2020 vedrørende Forurettede 2 fremgår følgende:

"...

Der forelå ingen politirapport på undersøgelsestidspunktet, men af det af poli-

tiet mundtligt oplyste fremgik, at undersøgte muligt havde været udsat for vold, og politiet ønskede en undersøgelse for tegn herpå.

...

Sagsakter modtaget efter den retsmedicinske undersøgelse omfatter notater fra egen læge og sundhedsplejerske, journalmateriale fra indlæggelsen på Hvidovre Hospital, Rigshospitalet og Herlev Hospital, inklusive kliniske fotos og MR- og CT-skanninger, inklusive beskrivelser samt journalnotater fra indlæggelse i forbindelse med fødsel på Hvidovre Hospital.

...

Den 07-10-2020 fik undersøgte foretaget undersøgelse af øjenbaggrunden ved øjenlæge. Denne viste normale forhold uden blodudtrædninger i øjenbaggrunden.

Den 07-10-2020 blev foretaget CT-scanning af hjernen. Denne var uden fri-ske blødninger, henfaldsprocesser eller kraniebrud.

Den 07-10-2020 blev foretaget røntgenundersøgelse af hele skelettet, såkaldt helkropsrøntgen. Der påvistes brud med knoglenydannelse af højre 5. ribben og venstre 6.-8. ribben, ikke nærmere specificeret hvor på ribbene, et skulder-nært brud i vækstzonen i venstre overarmsknogle af typen "corner lesion" og brud ved vækstzonerne omkring begge knæ på begge lårben og underbensknogler, af typen "bucket handle" brud. De påviste brud var af forskellig alder, ribbensbruddene mindst 14 dage gamle og blev tolket som værende "ikke u-lykkesbetinget", såkaldt "Non-accidentielt traume", det vil sige påført vold. Den 19-10-2020 blev foretaget fornyet røntgenundersøgelse af hele skelettet. Der påvistes tegn på yderligere heling af det skuldernære brud i vækstzonen i venstre overarmsknogle samt af bruddene ved vækstzonerne omkring begge knæ på begge lårben og underbensknogler. Der sås tegn på opheling af brud på højre 4.-7. ribben. Bruddene sås beliggende i siden af ribbene. Bruddene på højre 6. og 7. ribben kunne retrospektivt genfindes på røntgenundersøgelsen fra den 07-10-2020, hvorimod bruddet på det 4. ribben først kunne identificeres den 19-10-2020. Der påvistes følger efter brud med varierende tegn på opheling af venstre 5.-11. ribben. Der sås brud af venstre 5.-10. ribben i siden af ribbene, på overgangen mellem den bruske og den benede del af ribbene. På venstre 7. og 8. ribben sås yderligere brud beliggende bagtil på ribbene. På venstre 11. ribben sås brud bagtil på ribbenet. Bruddene på venstre 5., 9. og 10. ribben kunne retrospektivt genfindes på røntgenundersøgelsen fra den 07-10-2020, hvorimod bruddene af 8. og 11. ribben først kunne identificeres den 19-10-2020. Samlet blev der således ved de to røntgenundersøgelser foretaget henholdsvis den 07-10-2020 og den 19-10-2020 fundet følger efter skuldernært brud i vækstzonen i venstre overarmsknogle, brud ved vækstzonerne omkring begge knæ på begge lårben og underbensknogler samt brud i siden af højre 4.-7. ribben og venstre 5.-10. ribben samt bagtil på venstre 7., 8. og 11. ribben. Brud-

dene var med varierende tegn på opheling.

Den 12-10-2020 blev foretaget MR-skanning af hjernen, som viste normale forhold.

Der blev under indlæggelsen taget blodprøver ad flere omgange, herunder vurdering af blodets størkningsevne. Blodprøverne viste normal evne til at størkne blodet. Blodprøverne i øvrigt var normale.

...

Af journalmaterialet fremgår, at der den 02-10-2020 blev optaget kliniske fotos. Der er fremsendt fire fotos per mail, overensstemmende i den medfølgende mailkorrespondance med de fire kliniske fotos. Der er ingen datering af fotos, fotos er alle uskarpe med dårlige lysforhold og uden målestok. De er nedenfor beskrevet i vilkårlig rækkefølge fra 1-4.

1. Foto viser bagsiden af venstre lår, hvor der ses to, tværgående, parallelle striber, hvor den øverst beliggende ses nærmest buet med konkavitet vendende op mod kroppen, rødlige underhudsblødninger, som i længden inddrager henholdsvis totredjedele og halvdelen af lårets bagside.

...

Af tegn på vold påvistes:

1. På ryggen, lige til venstre for mitlinjen, ca. midt på, en skorpedækket hudafskrabning målende 0,4 x 0,1 cm.
2. På højre hofte, en uskarpt afgrænset, blålig underhudsblødning, målende 3 cm i diameter.
3. På venstre ankels forside, en rødlig underhudsblødning, målende 0,8 x 0,5 cm.

...

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 06-10-2020 kl. 19: 15 af Forurettede 2. ... fandtes en efter det oplyste 2 måneder gammel tynd pige. Der var svært at opnå øjenkontakt med undersøgte, hvor undersøgte øjne drejede til højre ved forsøg på at opnå øjenkontakt. Der var nedsat muskelstyrke. Undersøgte fremstod velplejet.

Der fandtes ingen punktformede blodudtrædninger i øjnenes bindehinder eller andetsteds.

Af det fremsendte journalmateriale fremgår, at der ved helkropsrøntgen foretaget henholdsvis den 07-10-2020 og den 19-10-2020 påvistes brud af venstre

overarmsknogle tæt ved skulderleddet, såkaldt "corner lesion", begge lårbensknogler og underbensknogler ved knæleddet, såkaldt "bucket handle lesion" samt brud i siden af højre 4.-7. ribben, brud i siden af venstre 5.-10. ribben, bagtil på venstre 7. og 8. ribben og bagtil på venstre 11. ribben. Bruddene var med varierende tegn på opheling og var dels friske, dels af nyere og af ældre dato, således var enkelte af bruddene mindst 14 dage gamle og andre var friske ved røntgenundersøgelsen den 07-10-2020. Alle brud var opstået ved svær stump vold.

De påviste ribbensbrud er karakteristiske for at være opstået i forbindelse med klemning om brystkassen.

Det påviste brud af venstre overarmsknogle kan meget vel være opstået ved ryk i overarmen. De påviste brud af lårben og underbensknogler kan være opstået ved gentagen frem-og-tilbage bevægelse af lemmerne, så som ved rysten af kroppen eller rysten af underbenene i forhold til lårene.

På de fremsendte fotos fra den 02-10-2020 påvistes af tegn på vold underhudsblødninger på bagsiden af venstre lår. Læsionerne kan ikke sikkert aldersbestemmes. De må antages at være opstået ved let stump vold, muligt i forbindelse med greb om låret.

...

Ved den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020 påvistes af tegn på vold underhudsblødninger på højre hofte (2) og venstre ankel (3) samt en hudafskrabning på ryggen (1). Læsionerne var af varierende alder, fra friske til ældre. Læsionerne var opstået ved let stump vold og kan være opstået ved hård-hændet håndtering, greb eller krads.

...

Af journaloplysninger fra hospital og sundhedspleje fremgår endvidere, at undersøgte havde forsinket udvikling og vækst, nedsat muskelkraft, dårlig spiseteknik, sparsom ansigtsmimik og havde svært ved at holde kontakten. Ved den retsmedicinske undersøgelse var det svært at opnå øjenkontakt til undersøgte, og undersøgte fremstod med nedsat spænding i muskulaturen. Af hospitalsjournalen fremgår, at der ved gennemgående udredning, herunder genetisk undersøgelse, for mulig bagvedliggende neurologisk sygdom, ikke er fundet en medicinsk forklaring på undersøgtes symptomer. Symptomerne kan muligt være udløst af smerter fra de påviste multiple brud af overarmsknogle, lårbensknogler, underbensknogler og ribben, ligesom manglende omsorg og stimulans ikke kan udelukkes at være medvirkende til den oplyste mistrivsel.

Samlet må det konkluderes, at de påviste læsioner i deres sværhedsgrad, antal og lokalisation langt overstiger, hvad man kan forvente hos et immobil barn i undersøgtes alder. De påviste ribbensbrud er karakteristiske for at være opstået ved klemning om brystkassen, mens bruddene af lårbens- og under-

bensknogler kan ses ved ruskning af lemmerne eller kroppen og bruddet af venstre overarmsknogle ved træk i armen. De påviste brud er dels friske, dels af nyere dato og dels af ældre dato, mindst 14 dage gamle den 07-10-2020. Der er således holdepunkter for, at undersøgte har været udsat for gentagen systematisk stump vold på flere forskellige tidspunkter, foreneligt med batte-red child syndrome.
 ...”

Af Retsmedicinsk Instituts besvarelse af spørgetema af 5. marts 2021 vedrørende Forurettede 2 fremgår følgende:

“...

Spørgsmål 1:

Erklæringens side 5 og 6 - under "Konklusion" er angivet diverse "kategorier" af tidsangivelser for brud på ribben og knogler samt underhudsblødninger på højre hofte, venstre ankel osv.

- Kan der siges noget mere specifikt omkring dateringeme for de - i erklæringen - nævnte skader/læsioner - i forhold til "friske", "nyere dato" og "ældre dato" med en angivelse af hvornår regnet fra?
- Kan der udfærdiges en liste over hvilke af skaderne/læsionerne, som kan være opstået i tiden omkring den 02. oktober 2020, hvor Forurettede 2 blev ind-lagt på Hvidovre Hospital?

Svar 1:

Ved den radiologiske undersøgelse den 07-10-2020 påvistes brud af højre 5. ribben og venstre 6.-8. ribben med tegn på knoglenydannelse, og bruddene skønnes mindst 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 07-10-2020.

Der påvistes brud af venstre overarmsknogle tæt ved skulderleddet, såkaldt "corner lesion" og begge lårbensknogler og underbensknogler ved knæleddet, såkaldt "bucket handle lesion". Bruddene var uden tegn på opheling. Ved den radiologiske undersøgelse den 19-10-2020 sås tegn på opheling af bruddene. Bruddene er næppe mere end 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 07-10-2020.

Ved den radiologiske undersøgelse den 19-10-2020 påvistes brud med knoglenydannelse af højre 4., 6. og 7. ribben. Bruddet på højre 4. ribben var ikke synligt ved den radiologiske undersøgelse den 07-10-2020, mens bruddene på højre 5., 6. og 7. ribben kunne genfindes på røntgenundersøgelsen fra den 07-10-2020.

Bruddene af højre 4., 6. og 7. ribben er næppe mere end 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 19-10-2020.

Der påvistes brud med tegn på opheling med knoglenydannelse i siden, på overgangen mellem den bruske og benede del af ribbene, af venstre 5.-10. ribben. Bruddene på venstre 6.-8. ribben var set på røntgenundersøgelsen den 07-10-2020, og der var set knoglenydannelse. På venstre 7. ribben sås brud både bagtil og i siden.

Bruddene på venstre 5., 9. og 10. ribben kunne genfindes på røntgenundersøgelsen den 07-10-2020. Bruddene på venstre 5., 9. og 10. ribben er næppe mere end 14 dage gamle, fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 19-10-2020.

Ved den radiologiske undersøgelse den 19-10-2020 påvistes yderligere brud med knoglenydannelse bagtil på venstre 8. og 11. ribben. Bruddene er næppe mere end 14 dage gamle, regnet fra tidspunktet for helkropsrøntgenundersøgelsen den 19-10-2020.

Sammenholdes fundene ved de to helkropsrøntgenundersøgelser påvistes brud med varierende tegn på opheling og regnet fra tidspunktet for den første helkropsrøntgenundersøgelse den 07-10-2020 var bruddene friske, mindre end 14 dage gamle, af nyere dato, mindst 14 dage gamle samt af ældre dato, muligt op til uger gamle.

Det skal tilføjes, at der er stor tidsmæssig variation i opheling af brud, både hvad angår mellem individer, hvor nogle heler hurtigere end andre, men tillige kan der forekomme tidsmæssig variation i opheling af brud hos det enkelte individ.

Ved den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020 påvistes underhudsblødninger på højre hofte (2) og venstre ankel (3) samt en hudafskrabning på ryggen (1).

Hudafskrabningen på ryggen (1) var ældre, op til flere dage gammel, regnet fra tidspunktet for den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020.

Underhudsblødningerne på højre hofte (2) og venstre ankel (3) var friske, få dage gamle, regnet fra tidspunktet for den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020

...

Det skønnes, at de påviste brud af venstre overarmsknogle tæt ved skulderledet, begge lårbensknogler og underbensknogler ved knæleddet samt bruddene i siden af højre 4., 6. og 7. ribben, i siden af venstre 5., 9. og 10. ribben samt bagtil på 8., og 11. ribben kan være opstået i tiden omkring den 02. oktober 2020.

De ved den retsmedicinske undersøgelse den 06-10-2020 påviste læsioner, underhudsblødninger på højre hofte (2) og venstre ankel (3) samt en hudafskrabning på ryggen (1), kan ligeledes være opstået i tiden omkring den 02. oktober 2020."

Af Retsmedicinsk Instituts besvarelse af supplerende spørgetema af 5. marts 2021 vedrørende Forurettede 2 fremgår følgende:

"...

Spørgsmål 1:

Hvornår (dato) er de nyeste skader på Forurettede 2 mest sandsynligt påført?

Svar 1:

De nyeste skader på Forurettede 2 er formentlig påført omkring tiden for indlæggelsen den 02-10-2020."

Der har under sagen endvidere været dokumenteret følgende:

- Fotos, ekstrakt 4, side 239 og 240.
- Notat af 6. august 2020 fra Vidne 4, tillægsekstrakt 1, si-de 12,
- Notat af 17. september 2020 fra Vidne 4, tillægsekstrakt 1, side 12,
- Notat af 23. september 2020 fra Vidne 4, tillægsekstrakt 1, side 12,
- Notat af 28. september 2020 fra Vidne 4, ekstrakt 9, side 142,
- Notat af 29. september 2020 fra Vidne 4, ekstrakt 9, side 142,
- Notat af 30. september 2020 fra Vidne 4, ekstrakt 9, side 142.
- Dele af anmeldelsesrapport af 6. oktober 2020 med tilhørende mail, eks-trakt 1, side 23-30,
- Dele af politirapport af 6. oktober 2020 "Ransagning hjemmet, Adresse, By 1" med tilhørende fotos, ekstrakt 1, side 108-109, 113-115 og 117-118.
- Dele af politirapport af 6. oktober 2020 "Ransagning hjemmet, Adresse, By 1" med tilhørende oplæg vedrørende "Udvikling af mere hensigtsmæssige tanker", ekstrakt 1, side 108-109 og 95-96.
- Kontinuationsnotat af 11. juni 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 112,
- Kontinuationsnotat af 25. juni 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 113,
- Kontinuationsnotat af 2. juli 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 114,
- Kontinuationsnotat af 9. juli 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 115,
- Kontinuationsnotat af 16. juli 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 116,
- Kontinuationsnotat af 23. juli 2020 fra Psykolog

- vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 117,
- Kontinuationsnotat af 28. juli 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 118,
 - Kontinuationsnotat af 17. august 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 119,
 - Kontinuationsnotat af 10. september 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 120,
 - Resumé af behandlingsforløb af 10. september 2020 fra Psykolog vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 3, side 121.
 - Udtrækning fra Tiltalte 1's telefon den 6/10 nr. 652, 654, 655, 657, 659, 663, 665, 667, 669, 671, 673, 674, 675, 676, 677, 679, 681, 683, 684, 686, 688, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722 og 723, ekstrakt 4, side 195-206.
 - Udtrækning fra Tiltalte 1's telefon den 6/10 nr. 724, 725, 727, 728, 730, 732, 734, 736, 738, 740, 742, 743, 745, 747, 748, 749, 750, 751, 752 og 753, ekstrakt 4, side 206-211,
 - Udtrækning fra Tiltalte 1's telefon den 4/10 og 5/10 nr. 629, 630, 631, 632, 633, 634, 636, 638, 639, 640, 641, 642, 644, 645, 646, 647, 648, 649 og 650, ekstrakt 4, side 187-194.
 - Lægejournal af 4. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 18-19.
 - Anholdelsesrapport af 6. oktober 2020 vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 2, side 1-3,
 - Anholdelsesrapport af 7. oktober 2020 vedrørende Tiltalte 1, ekstrakt 2, side 4-5,
 - Politirapport "Løsladelse af Tiltalte 1" af 27. november 2020, ekstrakt 2, side 7,
 - Anholdelsesrapport af 7. oktober 2020 vedrørende Tiltalte 2, ekstrakt 5, side 1,
 - Anholdelsesrapport af 7. oktober 2020 vedrørende Tiltalte 2, ekstrakt 5, side 3,
 - Politirapport "Løsladelse af Tiltalte 2" af 15. december 2020, ekstrakt 5, side 5.
 - Politirapport af 8. februar 2021 vedrørende "SMS'er fra Tiltalte 2's mobiltelefon – koster 4", ekstrakt 6, side 172,
 - Udtrækning nr. 58 fra Tiltalte 2's mobiltelefon, ekstrakt 6, side 193.
 - Udtrækningsrapport vedrørende internetsøgninger, ekstrakt 6, side 170-171.
 - Notater fra sundhedsplejerske vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 186-191,
 - Notater fra sundhedsplejerske vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 138-142,
 - Vækstmålinger vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 146-150,
 - Etableringsundersøgelser vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 151,

- Udviklingsvurderinger vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 152,
- Vækstmålinger vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 194-198,
- Målinger vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 199,
- Etableringsundersøgelser vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 199,
- Udviklingsvurderinger vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 200,
- Forældrejournal af 28. maj 2020 vedrørende Tiltalte 1, til-lægsekstrakt 1, side 3,
- Forældrejournal af 17. september 2020 og 23. september 2020 vedrørende Tiltalte 1, tillægsekstrakt 1, side 8-9,
- Forældrejournal af 23. september 2020 vedrørende Tiltalte 2, tillægs-ekstrakt 1, side 12,
- Lægelige oplysninger af henholdsvis 11. september 2020, 4. oktober 2020, 4. oktober 2020, 5. oktober 2020, 5. oktober 2020, 5. oktober 2020, 6. oktober 2020 og 6. oktober 2020 vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 20-21, 19, 18, 17, 16, 14, 12, 11 og 10,
- Lægelige oplysninger af henholdsvis 2. oktober 2020, 3. oktober 2020, 3. oktober 2020, 4. oktober 2020, 4. oktober 2020, 4. oktober 2020, 5. oktober 2020 og 6. oktober 2020 vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 9, side 15-16, 13, 11, 10, 8-9 og 6,
- Fotorapport - Ligsyn, foto 1 og 2, ekstrakt 8, side 151,
- Fotorapport – Personundersøgelse vedrørende Forurettede 2, ekstrakt 7, side 12-14.
- Udtalelse af 2. marts 2023 vedrørende Forurettede 2 fra Læge, tillægsekstrakt 2, side 4,
- Notat af 27. januar 2023 vedrørende Forurettede 2, tillægsekstrakt 2, side 5,
- Skema af 25. januar 2023 vedrørende ”Barnets udvikling” , tillægsekstrakt 2, side 10,
- Skema af 25. januar 2023 vedrørende ”Familie og netværk samt forældrekompetencer” , tillægsekstrakt 2, side 11,
- Skema af 9. marts 2022 vedrørende ”Barnets udvikling” , tillægsekstrakt 2, side 17-18,
- Skema af 9. marts 2022 vedrørende ”Familie og netværk samt forældrekompetencer” , tillægsekstrakt 2, side 19,
- Notat af 4. juli 2022 vedrørende Forurettede 2, tillægsekstrakt 2, side 21,
- Udtrækning nr. 5, 7, 8, 20, 24, 25, 50, 52, 53, 59, 61, 63, 72, 73, 74, 78, 79, 80, 81, 82, 91, 92, 93, 95, 97, 98, 99, 101, 102, 105, 107, 110, 111, 114, 115, 117, 118, 119, 120, 125, 126, 128, 133, 139, 148, 153, 159, 160, 161, 172, 178, 180, 181, 183, 184, 185, 187, 190, 192, 193, 195, 199, 200, 202, 203, 206, 208, 212, 213, 214, 217, 220, 225, 237, 238, 239, 244, 245, 246, 247, 248, 256, 257, 258, 259, 260, 265, 269, 270, 271, 272, 275, 281, 302, 317, 318, 320, 321, 329, 330, 334, 353, 364, 372, 379, 386, 399, 401, 403, 405, 413, 431, 449, 488, 500, 509, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 550, 551, 552, 556, 557, 560, 562, 563, 565, 567, 569, 570, 572, 573, 574, 575,

576, 578, 580, 582, 583, 588, 589, 593, 594, 595, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 607, 608, 609, 612, 613, 614, 615, 616, 619, 622, 623, 624 og 625, ekstrakt 4, side 46-187.

- Udtrækning nr. 456 og 457, ekstrakt 4, side 150.
- Dødstidspunkt vedrørende Forurettede 1, ekstrakt 8, side 218, 2. afsnit.
- Videoptagelser, jf. udtrækning nr. 174, 177, 234, 268, 311, 312, 498, 499 og 631, ekstrakt 4, side 84, 85, 99, 107, 116, 161, 178 og 188.

Tiltalte 1 har under denne sag været frihedsberøvet den 6. oktober 2020 og igen fra den 7. oktober 2020 til den 24. november 2020.

Tiltalte 2 har under denne sag været frihedsberøvet den 6. oktober 2020 og igen fra den 7. oktober 2020 til den 15. december 2020.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

“... ”

1 dommer stemmer i forhold 1 for at finde Tiltalte 2 skyldig efter tiltalen.

2 dommere og 3 nævninger stemmer i forhold 1 for at finde Tiltalte 2 skyldig efter tiltalen for så vidt angår vold, som er udøvet efter den 17. september 2020.

3 dommere og 3 nævninger stemmer i forhold 1 for at finde Tiltalte 1 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, for så vidt angår vold, som er udøvet efter den 17. september 2020.

3 nævninger stemmer i forhold 1 for at frifinde begge de tiltalte.

1 dommer stemmer i forhold 2 for at finde Tiltalte 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

2 dommere og 3 nævninger stemmer i forhold 2 for at finde Tiltalte 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, for så vidt angår vold, som er udøvet efter den 17. september 2020.

3 dommere og 3 nævninger stemmer i forhold 2 for at finde Tiltalte 1 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, for så vidt angår vold, som er udøvet efter den 17. september 2020.

3 nævninger stemmer i forhold 2 for at frifinde begge de tiltalte.

Samtlige voterende udtaler:

Det fremgår af de retspatologiske undersøgelser af Forurettede 1, herunder obduktionserklæringen og besvarelsen af spørgetemaer, at der blev konstateret såvel friske, nyere og ældre skader, som stemmer overens med at være følger af vold mod hende:

Af tegn på friske skader påvistes:

- Brud af begge lårben og højre skinnebenskogle, som var uden tegn på ophealing og næppe mere end 10-14 dage gamle regnet fra den 7. oktober 2020.
- Brud af højre 4.-9. ribben og venstre 4.-6. og 8.-10. ribben, herunder genopbrud af tidligere brud, som var friske og op til få dage gamle.
- En frisk blødning under den hårde hjernehinde, som meget vel kunne være under et døgn gammel, hvor det bemærkes, at en sådan reblødning også kan opstå uden et fornyet traume.
- Blodansamlinger i begge øjne og omkring begge synsnerver og forandringer i øjenbaggrunden, som meget vel kunne være en følge af ruskning.
- En frisk blodudtrædning i venstre lunges overlap, som er opstået i et tidsrum på op til et par dage fra dødstidspunktet.
- To rødbrune skorpedækkede hudafskrabninger på højre side af halsen samt fire grønlig underhudsblødninger nedadtil midt på og på højre side af brystet samt midt på og på højre side af bugen. Disse var fra få dage op til omkring en uge gamle regnet fra undersøgelsen den 6. oktober 2020 og var opstået ved let til moderat stump vold. Læsionerne på brystet og bugen kan meget vel være opstået i forbindelse med klemning om bryst-kassen.

Af tegn på nyere og ældre skader påvistes bl.a.:

- Adskillige tidligere ribbensbrud med begyndende varierende heling og knogledannelse, som var fra flere dage til flere uger gamle, og som var opstået ved moderat til svær stump vold.
- En tidligere blødning under den hårde hjernehinde, som meget vel kunne være mindst en til to uger gammel.
- Begyndende knogledannelse i venstre øjes senehinde, som kunne være en følge efter en tidligere blødning.
- Underhudsblødninger i ansigtet og på kroppen.

På baggrund af de retspatologiske undersøgelser og forklaringen fra vicestat-sobducent Vidne 5 finder vi det ud fra skadernes karakter bevist, at såvel de tidligere som de nye skader er forårsaget ved kraftig ruskning med fastholdelse og klemning om Forurettede 1's brystkasse. Vi lægger efter erklæringerne og vicestat-sobducent Vidne 5's forklaring til grund, at de friske skader kunne være opstået omkring indlæggelsestidspunktet, idet det såvel kan være kort før som under indlæggelsen, og en nærmere tidsfæstning

er ikke mulig ud fra skaderne alene. Visse af de tidligere skader er betegnet som nyere og må antages at være omtrent 10 til 14 dage gamle, mens andre var ældre og må antages at være mere end 14 dage gamle. Under hensyn til skadernes forskellige tidsfæstning og helingsgrad finder vi det bevist, at brudskaderne er påført ad mindst to omgange.

Dertil kommer, at der i billedmateriale og korrespondance er konstateret blå mærker og andre forhold, som kunne tyde på vold mod Forurettede 1, bl.a. i følgende tilfælde:

- På en video omkring den 18. august 2020 sås et blåt mærke på Forurettede 1's kæbe.
- Den 21. august 2020 søgte Tiltalte 1 på ”blodsprængt øje baby” .
- Den 21. august 2020 søgte Tiltalte 1 på ”baby græder pludseligt voldsomt” .
- Den 1. september 2020 googlede Tiltalte 1: ”Sådan hjælper du din baby med ondt i maven.”
- Den 4. september 2020 skrev Tiltalte 1 til sin mor, at Forurettede 1 havde grædt non stop i flere timer. Af video af samme dato fremgår, at Forurettede 1 virkede smerteforpint ved berøring på maven.
- Den 10. september 2020 googlede Tiltalte 1 ”rift bløde mund baby” .
- I en chat den 14. september 2020 fremgår, at der var en rift på Forurettede 1.
- I en chat af 15. september 2020 beskriver Tiltalte 1, at hun har observeret et blåt mærke på Forurettede 1 tidligere.
- Af besøg af sundhedsplejersken den 17. september 2020 fremgår, at de tiltalte oplyste, at Forurettede 1 havde flere blå mærker på kroppen og kinden. Under dette besøg var Forurettede 1 meget ked af det ved puslebordet, og hun havde kun sparsom mimik.
- Det fremgår af chats af 18. september 2020, at Tiltalte 1 skrev, at begge piger var meget ulykkelige og svære at få til at falde til ro.

Vi lægger efter dette og sagens øvrige oplysninger til grund, at Forurettede 1 flere gange har haft blå mærker siden slutningen af august, og at hun har været til-tagende smerteforpint gennem september måned 2020. Vi finder det derfor bevist, at der også tidligere i perioden frem til omkring indlæggelsestidspunktet i flere tilfælde har været udøvet vold mod hende.

Vi finder volden mod Forurettede 1 så rå, brutal og farlig, at den er omfattet af straffelovens § 245, stk. 1. Vi finder det endvidere bevist, at Forurettede 1 afgik ved døden som følge af blodansamlinger under den hårde hjernehinde, som opstod på grund af volden mod hende, og at volden derfor har haft døden til følge. Forholdet er derfor tillige omfattet af straffelovens § 246.

Det fremgår af de retspatologiske undersøgelser af Forurettede 2, herunder personundersøgelse og besvarelsen af spørgetemaer, at der blev konstateret såvel ældre som nyere skader, som stemmer overens med at være følger af vold mod hende:

Af tegn på friske skader påvistes:

- Brud af højre 4., 6. og 7. ribben, og af venstre 5., 8., 9., 10. og 11. ribben, som næppe var mere end 14 dage gamle regnet fra den 19. oktober 2020.
- Brud af venstre overarmsknogle tæt ved skulderleddet og begge lårbenskogler og underbensknogler uden tegn på opheling, som næppe var mere end 14 dage gamle regnet fra den 7. oktober 2020.
- Underhudsblødninger på højre hofte og venstre ankel.
- En hudafskrabning på ryggen.

Af tegn på ældre skader påvistes:

- Brud af højre 5. ribben og venstre 6.-8. ribben med tegn på knoglenydannelse, som skønnedes mindst 14 dage gamle regnet fra den 7. oktober 2020.

På baggrund af de retspatologiske undersøgelser og forklaringen fra vicesstatsobducent Vidne 5 finder vi det ud fra skadernes karakter ligeledes bevist, at såvel de tidligere som de nye skader er forårsaget ved kraftig ruskning med fastholdelse og klemning om Forurettede 2's brystkasse. Vi lægger efter erklæringerne og vicesstatsobducent Vidne 5's forklaring til grund, at de friske skader kunne være opstået såvel kort før som under indlæggelsen, idet en nærmere tidsfæstning dog ikke er mulig ud fra skaderne alene. De ældre skader må antages at være mere end 14 dage gamle regnet fra den 7. oktober 2020. Under hensyn til skadernes forskellige tidsfæstning og helingsgrad finder vi det bevist, at skaderne er påført ad mindst to omgange.

Dertil kommer, at der i billedmateriale og korrespondance er konstateret blå mærker og andre forhold, som kunne tyde på vold mod Forurettede 2. Ud over det ovenfor under Forurettede 1 anførte bl.a. i følgende tilfælde:

- Omkring den 16. september 2020 fremgår også på billeder et blå mærke på Forurettede 2's pande. Det fremgår af notat fra sundhedsplejersken af 17. september 2020, at forældrene oplyste, at Forurettede 2 også havde et blå mærke på kinden.
- Det er endvidere beskrevet, at Forurettede 2 under hele forløbet har været meget slap i kroppen, at hun ikke spiste fra ultimo september, og at også hun har været i mistriksel gennem september 2020.

Vi lægger efter dette og sagens øvrige oplysninger til grund, at Forurettede 2 også tidligere har haft blå mærker, og at hun har været slap og tiltagende smertefor-pint gennem september måned 2020. Vi finder det derfor bevist, at der også tidligere i perioden frem til omkring indlæggelsestidspunktet har været udøvet vold mod hende.

Vi finder volden mod Forurettede 2 så rå, brutal og farlig, at den er omfattet af straf-felovens § 245, stk. 1. Efter det oplyste om voldens karakter og begrænsede

følger finder vi det ikke godtgjort, at den for Forurettede 2 tillige skal henføres under straffelovens § 246.

Vi lægger efter begge de tiltaltes forklaringer, som understøttes af bl.a. forklaringerne fra Vidne 7 og Vidne 6 til grund, at en eller begge de tiltalte i alt væsentligt var sammen med børnene hele tiden. Kun Tiltalte 1's mor, Vidne 6, og Tiltalte 2's mor, Vidne 7, var ved enkelte lejligheder kortvarigt alene med børnene, men efter det oplyste om skadestidspunkterne og skadernes karakter og omfang kan det udelukkes, at andre end forældrene kan have udøvet volden.

3 dommere og 3 nævninger bemærker, at vicesstatsobducent Vidne 5 forklarede, at når der tidligere har været en blødning under den hårde hjernehinde, vil symptomerne efter en ny blødning opstå meget hurtigt efter blødningens opståen. Et symptom på en sådan blødning kan være opkast. Vidne 5 forklarede endvidere, at når der har været et sådant opkastnings-forløb, må det skønnes, at blødningen er opstået i tidsmæssig tilknytning til opkastningen og den senere ukontaktbarhed. Blødningen vil være opstået få ti-mer før opkastningen, og der er ikke tale om dage.

Vi lægger til grund, at begge de tiltalte såvel som Vidne 7 og Vidne 6 har beskrevet, at Forurettede 1 begyndte at kaste op den 3. oktober 2020, inden Tiltalte 2 ankom med hende til hospitalet. Vidnet sygeplejerske Vidne 2 har tilsvarende forklaret, at Forurettede 1 efter ankomsten til Hvi-dovre Hospital kastede meget op og meget hurtigt.

Vi lægger derfor til grund, at blødningen må være indtruffet, inden Forurettede 1 ankom til hospitalet, og mens hun var i Tiltalte 2's varetægt alene. Det stemmer tidsmæssigt overens med, at hun i øvrigt er påført skader ved ruskning i form af de ovenfor nævnte friske skader, og denne fornyede ruskning kunne meget vel afstedkomme en ny blødning under den hårde hjernehinde. Vi lægger derfor til grund, at skaderne på Forurettede 1, som førte til hendes død, var påført hende, mens hun var i Tiltalte 2's varetægt og før hendes ankomst til hospitalet.

Vi bemærker i den forbindelse, at sygeplejerske Vidne 1 har forklaret, at de mærker, som Forurettede 1 havde på brystkassen, ikke sprang tydeligt i øjnene, men at hun først opdagede dem, da der var kommet ro på Forurettede 1. Herefter finder vi ikke, at det forhold, at læge Vidne 15 ikke noterede mærker på Forurettede 1 i forbindelse med hans indlæggelsesundersøgelse, kan indebære et andet bevisresultat.

Vi bemærker endvidere, at da Forurettede 1 blev ukontaktbar den 6. oktober 2020 om natten, var det Tiltalte 2, som stod alene med hende i armene. Efter forklaringen fra læge Vidne 13 og sygeplejerske Vidne 23 lægger vi til grund, at Tiltalte 2 lavmeldt spurgte, om Forurettede 1's tilstand

skyldtes, at han havde rusket eller rystet hende. Vi bemærker, at Tiltalte 2 således i denne situation overvejede, om hendes ukontaktbare tilstand skyldtes hans rusken/rysten. Dette stemmer ikke overens med hans efterfølgende forklaring om, at han alene rystede hende, efter hun var blevet ukontaktbar, for at vække hende.

Vi finder det derfor bevist, at Tiltalte 2 i forhold 1 er skyldig i i ét tilfælde at have udsat Forurettede 1 for vold af grov beskaffenhed ved kraftig ruskning med fastholdelse og klemning omkring brystkassen, alt hvorved Forurettede 1 tilføjedes abusive head trauma med de ovenfor nævnte friske skader og med den følge, at hun afgik ved døden.

Vi stemmer herefter for, at Tiltalte 2 i forhold 1 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1.

Af disse 3 dommere og 3 nævninger udtaler 2 dommere og 3 nævninger:

Vi finder som anført ovenfor endvidere, at det er udelukket, at volden kan være påført af andre end de tiltalte. Uagtet at vi også lægger til grund, at de tiltalte havde opdelt pigerne mellem sig, således at Tiltalte 2 tog sig mest af Forurettede 1, og Tiltalte 1 tog sig mest af Forurettede 2, finder vi det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, hvilken af forældrene der har udøvet den øvrige vold mod Forurettede 1 eller volden mod Forurettede 2, eller at de tiltalte aktivt skulle have udøvet volden i forening.

Vi lægger imidlertid vægt på, at de tiltalte efter det oplyste tilbragte langt størstedelen af tiden sammen siden børnenes fødsel, herunder alle nætter indtil den 2. oktober 2020 i en lille lejlighed, hvor de var fælles om børnenes omsorg. Begge forældre har efter fødslen gået hjemme og taget del i den daglige pasning.

I løbet af de to måneder indtil hospitalsindlæggelsen var børnene flere gange udsat for vold, herunder alvorlig ruskevold, og de fremviste tegn på vold bl.a. ved blå mærker, smerter, kraftsløshed og mistrivsel, hvilket begge forældre har erkendt at have været opmærksomme på, ligesom de har erkendt, at de fik at vide, at børn ikke af sig selv får blå mærker. Vi finder det bevist, at begge forældre i hvert fald fra den 17. september 2020 har anset det for overvejende sandsynligt, at børnene blev udsat for vold.

Efter vidnet læge Vidne 3's forklaring lægger vi til grund, at der er tale om meget smertefulde skader, og at børnene har grædt voldsomt. Under hensyn til voldens omfang og karakter, det lange tidsmæssige forløb og de reaktioner, som børnene må have haft som følge af volden, findes det ubetænkeligt at tilsidesætte de tiltales forklaringer om, at de ikke har kendt til volden.

Vi finder på ovennævnte baggrund det bevist, at begge de tiltalte har haft forsat til vold omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, og at den af de tiltalte, der

ikke selv har udøvet volden, har haft kendskab til den eller må have anset det for overvejende sandsynligt, at børnene blev udsat for vold i et omfang, som har forårsaget de nævnte skader. Den pågældende tiltalte findes som Forurettede 1's og Forurettede 2's forælder at have tilsidesat sin omsorgspligt over for dem ved ikke at have hindret volden.

Henset til skadernes karakter og børnenes alder og værgeløse tilstand findes volden omfattet af straffelovens § 245, stk. 1.

Vi finder endvidere, at Tiltalte 1 kan dømmes som passivt medvirkende til den vold, som Tiltalte 2 udøvede mod Forurettede 1, og som førte til hendes død. Vi finder det dog ikke bevist, at Tiltalte 1 havde forsæt til overtrædelse af straffelovens § 246.

Vi stemmer derfor for at finde Tiltalte 1 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, i forhold 1 og 2, for den vold, som er begået efter den 17. september 2020, og for at finde Tiltalte 2 yderligere skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, for den vold, som i forhold 1 og 2 er begået efter den 17. september 2020, og som vi ikke oven for i forhold 1 har stemt for, at han aktivt har gjort sig skyldig i.

Herefter udtaler 1 dommer: Jeg bemærker, at de skader i form af blødning ud af munden, som Forurettede 1 havde den 10. september 2020, blev konstateret, hvor Tiltalte 2 efter de tiltaltes forklaringer kom ind i soveværelset med Forurettede 1 på armen, hvor Forurettede 1 efterfølgende var meget ulykkelig og smerte-forpint.

De skader, som er konstateret på begge børnene i tiden omkring den 17. september 2020, stemmer tidsmæssigt overens med de ældre knoglebrud, som er konstateret ved de retspatologiske undersøgelser. Det stemmer endvidere tidsmæssigt overens med, at Tiltalte 2 havde været meget frustreret og havde sagt, at han ikke ville være med mere, på et tidspunkt hvor pigerne havde grædt hele aftenen, og de ikke kunne få dem til at falde til ro.

For så vidt angår volden mod Forurettede 2 bemærker jeg, at det allerede ved indlæg-gelsen af Forurettede 2 blev konstateret, at hun havde to blå mærker på låret. Dette vi-ser, at Forurettede 2 allerede var blevet udsat for vold på det tidspunkt, hvor hun blev indlagt på hospitalet.

Jeg bemærker endvidere, at netop den kraftsløshed, som var årsagen til Forurettede 2's indlæggelse, kan være udtryk for en smertepåvirkning som følge af knog-lebrud, hvilket tyder på, at Forurettede 2 allerede var påført skader inden hendes ind-læggelse den 2. oktober 2020, dog i henhold til forklaringen fra kiropraktor Vidne 20 efter den 29. september 2020.

Volden mod begge børn er påført på samme måde, herunder ved ruskning

med et meget kraftigt greb med hænderne rundt om børnenes brystkasser, hvorved ribbenene brækkede. Volden mod begge børn er endvidere påført i tidsmæssig nær tilknytning til hinanden på samme sted, og det foregik på tidspunkter, hvor Tiltalte 2 havde lejlighed til at udøve den.

Jeg finder det derfor bevist, at Tiltalte 2 også er skyldig i den vold, som tidligere er påført Forurettede 1, og den vold, som er påført Forurettede 2, således som det fremgår af tiltalen, dog således at volden mod hende alene er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

Af de grunde, som er anført af 2 dommere og 3 nævninger, finder også jeg, at Tiltalte 1 er skyldig i ved passivitet at have medvirket til vold mod begge børn efter straffelovens § 245, stk. 1.

3 nævninger finder det ikke muligt med den til domfældelse fornødne sikkerhed at konstatere, hvilken af de tiltalte som har påført skaderne på børnene. Det kan heller ikke med tilstrækkelig sikkerhed lægges til grund, at de begge enten har påført skaderne eller har haft en sådan viden om den anden forælders vold, at der kan være grundlag for at dømme dem begge som medvirken-de.

Vi stemmer derfor for at frifinde begge de tiltalte.

Der afsiges dom efter stemmereglerne i retsplejelovens § 891, stk. 4."

Efter udfaldet af rettens kendelse afsiges der herefter dom til frifindelse.

Efter de juridiske dommers bestemmelse påkendes erstatningspåstandene ikke under denne sag, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Thi kendes for ret:

De tiltalte, Tiltalte 1 og Tiltalte 2, frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

